

Επίσημη Εφημερίδα C 344

της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Έκδοση
στην ελληνική γλώσσα

Ανακοινώσεις και Πληροφορίες

56ο έτος
23 Νοεμβρίου 2013

Ανακοίνωση αριθ.

Περιεχόμενα

Σελίδα

IV Πληροφορίες

ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ ΠΡΟΕΡΧΟΜΕΝΕΣ ΑΠΟ ΤΑ ΘΕΣΜΙΚΑ ΚΑΙ ΛΟΙΠΑ ΟΡΓΑΝΑ ΚΑΙ ΤΟΥΣ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΥΣ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ

Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης

2013/C 344/01	Τελευταία δημοσίευση του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης στην <i>Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης</i> EE C 336 της 16.11.2013	1
---------------	--	---

Γενικό Δικαστήριο

2013/C 344/02	Τοποθέτηση των δικαστών στα τμήματα	2
---------------	---	---

V Γνωστοποιήσεις

ΔΙΚΑΙΟΔΟΤΙΚΕΣ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΕΣ

Δικαστήριο

2013/C 344/03	Υπόθεση C-189/11: Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 26ης Σεπτεμβρίου 2013 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Βασιλείου της Ισπανίας (Παράβαση κράτους μέλους — Φορολογία — ΦΠΑ — Οδηγία 2006/112/EK — Άρθρα 306 έως 310 — Ειδικό καθεστώς των πρακτορείων ταξιδιών — Αποκλίσεις μεταξύ γλωσσικών αποδόσεων — Εθνική νομοθεσία που προβλέπει την εφαρμογή του ειδικού καθεστώτος σε άλλα πρόσωπα πλην των ταξιδιωτών — Έννοιες «ταξιδιώτης» και «πελάτης» — Μη εφαρμογή του εν λόγω ειδικού καθεστώτος στις πωλήσεις προς το κοινό — Αναγραφή στο τιμολόγιο ποσού ΦΠΑ που μπορεί να εκπέσει και ο οποίος δεν έχει σχέση με τον οφειλόμενο ή καταβληθέντα φόρο εισροών — Καθορισμός της βάσης επιβολής του φόρου συνολικά για συγκεκριμένη φορολογική περίοδο — Δεν συμβιβάζεται)	4
---------------	--	---

EL

Τιμή:
4 EUR

(Συνέχεια στην επόμενη σελίδα)

2013/C 344/04	Υπόθεση C-193/11: Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 26ης Σεπτεμβρίου 2013 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Δημοκρατίας της Πολωνίας (Παράβαση κράτους μέλους — Φορολογία — ΦΠΑ — Οδηγία 2006/112/EK — Άρθρα 306 έως 310 — Ειδικό καθεστώς των πρακτορείων ταξιδιών — Αποκλίσεις μεταξύ γλωσσικών αποδόσεων — Εθνική νομοθεσία που προβλέπει την εφαρμογή του ειδικού καθεστώτος σε άλλα πρόσωπα πλην των ταξιδιωτών — Έννοιες «ταξιδιώτης» και «πελάτης») 5	5
2013/C 344/05	Υπόθεση C-221/11: Απόφαση του Δικαστηρίου (τμήμα μείζονος συνθέσεως) της 24ης Σεπτεμβρίου 2013 [αίτηση του Oberverwaltungsgericht Berlin-Brandenburg (Γερμανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Leyla Ecem Demirkan κατά Bundesrepublik Deutschland (Συμφωνία Συνδέσεως ΕΟΚ-Τουρκίας — Πρόσθετο πρωτόκολλο — Άρθρο 41, παράγραφος 1 — Ρήτρα standstill — Υποχρέωση λήψεως θεωρήσεως για την είσοδο στο έδαφος κράτους μέλους — Ελεύθερη παροχή υπηρεσιών — Δικαίωμα εισόδου Τούρκου υπηκόου σε κράτος μέλος προκειμένου να επισκεφθεί μέλος της οικογένειάς του και να καταστεί, δυνητικά, αποδέκτης παρεχόμενων υπηρεσιών) 5	5
2013/C 344/06	Υπόθεση C-236/11: Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 26ης Σεπτεμβρίου 2013 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Ιταλικής Δημοκρατίας (Παράβαση κράτους μέλους — Φορολογία — ΦΠΑ — Οδηγία 2006/112/EK — Άρθρα 306 έως 310 — Ειδικό καθεστώς των πρακτορείων ταξιδιών — Αποκλίσεις μεταξύ γλωσσικών αποδόσεων — Εθνική νομοθεσία προβλέπуща την εφαρμογή του ειδικού αυτού καθεστώτος σε άλλα πρόσωπα πλην των ταξιδιωτών — Έννοιες του «ταξιδιώτη» και του «πελάτη») 6	6
2013/C 344/07	Υπόθεση C-267/11 P: Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 3ης Οκτωβρίου 2013 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Δημοκρατίας της Λεττονίας, Δημοκρατίας της Λιθουανίας, Σλοβακικής Δημοκρατίας, Ηνωμένου Βασιλείου της Μεγάλης Βρετανίας και της Βόρειας Ιρλανδίας (Αίτηση αναιρέσεως — Ολοκληρωμένη πρόληψη και έλεγχος της ρύπανσης — Σύστημα εμπορίας δικαιωμάτων εκπομπής αερίων θερμοκηπίου — Κατανομή δικαιωμάτων εκπομπής για τη Δημοκρατία της Λεττονίας — Περίοδος εκτεινόμενη από το 2008 έως το 2012) 6	6
2013/C 344/08	Υπόθεση C-269/11: Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 26ης Σεπτεμβρίου 2013 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Τσεχικής Δημοκρατίας (Παράβαση κράτους μέλους — Φορολογία — ΦΠΑ — Οδηγία 2006/112/EK — Άρθρα 306 έως 310 — Ειδικό καθεστώς των πρακτορείων ταξιδιών — Αποκλίσεις μεταξύ γλωσσικών αποδόσεων — Εθνική νομοθεσία προβλέπуща την εφαρμογή του ειδικού καθεστώτος σε πρόσωπα που δεν είναι ταξιδιώτες — Έννοιες «ταξιδιώτης» και «πελάτης») 7	7
2013/C 344/09	Υπόθεση C-293/11: Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 26ης Σεπτεμβρίου 2013 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Ελληνικής Δημοκρατίας (Παράβαση κράτους μέλους — Φορολογία — ΦΠΑ — Οδηγία 2006/112/EK — Άρθρα 306 έως 310 — Ειδικό καθεστώς των πρακτορείων ταξιδιών — Αποκλίσεις μεταξύ γλωσσικών αποδόσεων — Εθνική νομοθεσία που προβλέπει την εφαρμογή του ειδικού καθεστώτος σε άλλα πρόσωπα πλην των ταξιδιωτών — Έννοιες «ταξιδιώτης» και «πελάτης») 7	7
2013/C 344/10	Υπόθεση C-296/11: Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 26ης Σεπτεμβρίου 2013 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Γαλλικής Δημοκρατίας (Παράβαση κράτους μέλους — Φορολογία — ΦΠΑ — Οδηγία 2006/112/EK — Άρθρα 306 έως 310 — Ειδικό καθεστώς των πρακτορείων ταξιδιών — Αποκλίσεις μεταξύ γλωσσικών αποδόσεων — Εθνική νομοθεσία προβλέπуща την εφαρμογή του ειδικού καθεστώτος σε άλλα πρόσωπα πλην των ταξιδιωτών — Έννοιες «ταξιδιώτης» και «πελάτης») 8	8
2013/C 344/11	Υπόθεση C-309/11: Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 26ης Σεπτεμβρίου 2013 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Δημοκρατίας της Φινλανδίας (Παράβαση κράτους μέλους — Φορολογία — ΦΠΑ — Οδηγία 2006/112/EK — Άρθρα 306 έως 310 — Ειδικό καθεστώς φορολογήσεως των γραφείων ταξιδιών — Διαφορές στις γλωσσικές αποδόσεις — Εθνική νομολογία προβλέπуща την εφαρμογή του ειδικού καθεστώτος σε πρόσωπα που δεν είναι ταξιδιώτες — Έννοιες του «ταξιδιώτη» και του «πελάτη») 8	8

2013/C 344/12	Υπόθεση C-369/11: Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 3ης Οκτωβρίου 2013 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Ιταλικής Δημοκρατίας (Παράβαση κράτους μέλους — Μεταφορές — Οδηγία 2001/14/EK — Άρθρα 4, παράγραφος 1, και 30, παράγραφος 3 — Κατανομή της χωρητικότητας των σιδηροδρομικών υποδομών — Χρεώσεις τελών — Τέλη υποδομής — Ανεξαρτησία του διαχειριστή υποδομής) 9	9
2013/C 344/13	Υπόθεση C-373/11: Απόφαση του Δικαστηρίου (πέμπτο τμήμα) της 19ης Σεπτεμβρίου 2013 [αίτηση του Συμβουλίου της Επικρατείας (Ελλάδα) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Πανελλήνιος Σύνδεσμος Βιομηχανιών Μεταποίησης Καπνού κατά Υπουργού Οικονομίας και Οικονομικών, Υπουργού Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων [Προδικαστική παραπομπή — Εκτίμηση του κύρους — Κοινή γεωργική πολιτική — Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1782/2003 — Πρόσθετη ενίσχυση για συγκεκριμένους τύπους καλλιέργειας και παραγωγής ποιότητας — Περιώριο εκτιμήσεως των κρατών μελών — Δυσμενής διάκριση — Άρθρα 32 ΕΚ και 34 ΕΚ] 9	9
2013/C 344/14	Υπόθεση C-418/11: Απόφαση του Δικαστηρίου (τέταρτο τμήμα) της 26ης Σεπτεμβρίου 2013 [αίτηση του Oberlandesgericht Innsbruck (Αυστρία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — TEXDATA Software GmbH (Δίκαιο των εταιριών — Ελευθερία εγκαταστάσεως — Ενδέκατη οδηγία 89/666/EOK — Δημοσιότητα των λογιστικών εγγράφων — Υποκατάστημα κεφαλαιουχικής εταιρίας εγκατεστημένης σε άλλο κράτος μέλος — Χρηματική ποινή σε περίπτωση μη δημοσιεύσεως εντός της προβλεπόμενης προθεσμίας — Δικαίωμα αποτελεσματικής δικαστικής προστασίας — Αρχή του σεβασμού των δικαιωμάτων άμυνας — Κατάλληλος, αποτελεσματικός, αναλογικός και αποτρεπτικός χαρακτήρας της κυρώσεως) 10	10
2013/C 344/15	Υπόθεση C-431/11: Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 26ης Σεπτεμβρίου 2013 — Ηνωμένο Βασίλειο της Μεγάλης Βρετανίας και της Βόρειας Ιρλανδίας κατά Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης (Συντονισμός των συστημάτων κοινωνικής ασφαλίσεως — Συμφωνία ΕΟΧ — Πρόταση τροποποιήσεως — Απόφαση του Συμβουλίου — Επιλογή της νομικής βάσεως — Άρθρο 48 ΣΛΕΕ — Άρθρο 79, παράγραφος 2, στοιχείο β', ΣΛΕΕ) 10	10
2013/C 344/16	Υπόθεση C-435/11: Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 19ης Σεπτεμβρίου 2013 [αίτηση του Oberster Gerichtshof (Αυστρία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — CHS Tour Services GmbH κατά Team4 Travel GmbH (Οδηγία 2005/29/EK — Αθέμιτες εμπορικές πρακτικές — Ενημερωτικό φυλλάδιο που περιέχει εσφαλμένες πληροφορίες — Χαρακτηρισμός μιας εμπορικής πρακτικής ως «παραπλανητικής» — Περίπτωση κατά την οποία δεν μπορεί να προσαφθεί σε βάρος του επιχειρηματία αθέτηση της υποχρεώσεως ευσυνειδησίας) 11	11
2013/C 344/17	Υπόθεση C-450/11: Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 26ης Σεπτεμβρίου 2013 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Δημοκρατίας της Πορτογαλίας (Παράβαση κράτους μέλους — Φορολογία — ΦΠΑ — Οδηγία 2006/112/EK — Άρθρα 306 έως 310 — Ειδικό καθεστώς των πρακτορείων ταξιδιών — Αποκλίσεις μεταξύ γλωσσικών αποδόσεων — Εθνική νομοθεσία που προβλέπει την εφαρμογή του ειδικού καθεστώτος σε άλλα πρόσωπα πλην των ταξιδιωτών — Έννοιες «ταξιδιωτής» και «πελάτης») 11	11
2013/C 344/18	Υπόθεση C-476/11: Απόφαση του Δικαστηρίου (δεύτερο τμήμα) της 26ης Σεπτεμβρίου 2013 [αίτηση του Vestre Landsret (Δανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — HK Danmark, που ενεργεί για λογαριασμό της Glennie Kristensen, κατά Experian A/S (Αρχή της απαγορεύσεως των διακρίσεων λόγω ηλικίας — Χάρτης των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Άρθρο 21, παράγραφος 1 — Οδηγία 2000/78/EK — Άρθρο 6, παράγραφοι 1 και 2 — Επαγγελματικό συνταξιοδοτικό πρόγραμμα — Κλιμάκωση του ύψους των εισφορών ανάλογα με την ηλικία) 12	12
2013/C 344/19	Υπόθεση C-509/11: Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 26ης Σεπτεμβρίου 2013 [αίτηση του Verwaltungsgerichtshof (Αυστρία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Διαδικασία που κίνησε η ÖBB-Personenverkehr AG [Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1371/2007 — Δικαιώματα και υποχρεώσεις των επιβατών σιδηροδρομικών γραμμών — Άρθρο 17 — Αποζημίωση κομίστρου σε περίπτωση καθυστερήσεων — Αποκλείεται σε περίπτωση ανωτέρας βίας — Επιτρεπτό — Άρθρο 30, παράγραφος 1, πρώτο εδάφιο — Αρμοδιότητες του εθνικού φορέα που είναι επιφορτισμένος με την επιβολή της εφαρμογής του κανονισμού αυτού — Δυνατότητα να επιβληθεί στον σιδηροδρομικό μεταφορέα η υποχρέωση να τροποποιήσει τους όρους αποζημιώσεως των επιβατών, τους οποίους αυτός εφαρμόζει] 12	12

2013/C 344/20	Υπόθεση C-539/11: Απόφαση του Δικαστηρίου (τέταρτο τμήμα) της 26ης Σεπτεμβρίου 2013 [αίτηση του Consiglio di Giustizia Amministrativa per la Regione siciliana (Ιταλία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Ottica New Line di Accardi Vincenzo κατά Comune di Campobello di Mazara (Άρθρα 49 ΣΛΕΕ και 56 ΣΛΕΕ — Ελευθερία εγκαταστάσεως — Δημόσια υγεία — Οπτικοί — Νομοθεσία περιφέρειας η οποία προβλέπει τη χορήγηση αδειάς ως προϋπόθεση για την έναρξη λειτουργίας νέων καταστημάτων οπτικών ειδών — Δημογραφικοί και γεωγραφικοί περιορισμοί — Δικαιολόγηση — Δυνατότητα επιτεύξεως του επιδιωκόμενου σκοπού — Συνέπεια — Αναλογικότητα) 13	13
2013/C 344/21	Υπόθεση C-546/11: Απόφαση του Δικαστηρίου (δεύτερο τμήμα) της 26ης Σεπτεμβρίου 2013 [αίτηση του Højesteret (Δανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Dansk Jurist- og Økonomforbund, εξ ονόματος του Erik Toftgaard κατά Indenrigs- og Sundhedsministeriet (Ίση μεταχείριση στην απασχόληση και την εργασία — Απαγόρευση των δυσμενών διακρίσεων λόγω ηλικίας — Οδηγία 2000/78/ΕΚ — Άρθρο 6, παράγραφοι 1 και 2 — Μη καταβολή μισθού εφεδρείας στους δημοσίους υπαλλήλους που συμπλήρωσαν την ηλικία των 65 ετών και πληρούν τις προϋποθέσεις για τη χορήγηση συντάξεως γήρατος) 13	13
2013/C 344/22	Υπόθεση C-583/11 P: Απόφαση του Δικαστηρίου (τμήμα μείζονος συνθέσεως) της 3ης Οκτωβρίου 2013 — Inuit Tapiriit Kanatami κ.λπ. κατά Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης, Βασιλείου των Κάτω Χωρών, Ευρωπαϊκής Επιτροπής [Αίτηση αναιρέσεως — Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1007/2009 — Εμπόριο προϊόντων φώκιας — Περιορισμοί στην εισαγωγή και την εμπορία των εν λόγω προϊόντων — Προσφυγή ακυρώσεως — Παραδεκτό — Δικαίωμα ασκήσεως προσφυγής των φυσικών ή νομικών προσώπων — Άρθρο 263, τέταρτο εδάφιο, ΣΛΕΕ — Έννοια των «κανονιστικών πράξεων» — Νομοθετικές πράξεις — Θεμελιώδες δικαίωμα σε αποτελεσματική δικαστική προστασία] 14	14
2013/C 344/23	Υπόθεση C-609/11 P: Απόφαση του Δικαστηρίου (τέταρτο τμήμα) της 26ης Σεπτεμβρίου 2013 — Centrotherm Systemtechnik GmbH κατά centrotherm Clean Solutions GmbH & Co. KG, Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) [Αίτηση αναιρέσεως — Κανονισμοί (ΕΚ) αριθ. 207/2009 και (ΕΚ) αριθ. 2868/95 — Αίτηση για κήρυξη έκπτωσης — Κοινοτικό λεκτικό σήμα CENTROTHERM — Ουσιαστική χρήση — Έννοια — Αποδεικτικά μέσα — Υπεύθυνη δήλωση — Άρθρο 134, παράγραφοι 1 έως 3, του Κανονισμού Διαδικασίας του Γενικού Δικαστηρίου — Εξουσία του Γενικού Δικαστηρίου να μεταρρυθμίσει απόφαση του τμήματος προσφυγών — Περιεχόμενο των ισχυρισμών και των αιτημάτων που προβάλλει ο παρεμβαίνων] 15	15
2013/C 344/24	Υπόθεση C-610/11 P: Απόφαση του Δικαστηρίου (τέταρτο τμήμα) της 26ης Σεπτεμβρίου 2013 — Centrotherm Systemtechnik GmbH κατά Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα), centrotherm Clean Solutions GmbH & Co. KG [Αίτηση αναιρέσεως — Διαδικασία για κήρυξη έκπτωσης — Κοινοτικό λεκτικό σήμα CENTROTHERM — Ουσιαστική χρήση — Αποδεικτικά μέσα — Υπεύθυνη δήλωση — Βάρος απόδειξης — Αυτεπάγγελτη εξέταση των πραγματικών περιστατικών — Συμπληρωματικά αποδεικτικά στοιχεία που προσκομίστηκαν ενώπιον του τμήματος προσφυγών — Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 207/2009 — Άρθρα 15, 51 και 76 — Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 2868/95 — Κανόνας 40, παράγραφος 5] 15	15
2013/C 344/25	Υπόθεση C-622/11: Απόφαση του Δικαστηρίου (δεύτερο τμήμα) της 10ης Οκτωβρίου 2013 [αίτηση του Hoge Raad der Nederlanden (Κάτω Χώρες) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Staatssecretaris van Financiën κατά Pactor Vastgoed BV (Έκτη οδηγία περί ΦΠΑ — Άρθρα 13, Γ, και 20 — Παράδοση ακινήτου — Δικαίωμα επιλογής της φορολογήσεως — Δικαίωμα εκπτώσεως — Διακανονισμός των εκπτώσεων — Είσπραξη των ποσών που οφείλονται κατόπιν διακανονισμού μιας εκπτώσεως του ΦΠΑ — Υποκείμενος στον φόρο υπόχρεος του φόρου — Υποκείμενος στον φόρο άλλος από εκείνον που αρχικώς προέβη στην έκπτωση αυτή και μη έχουν σχέση με τη φοροληγόμενη πράξη η οποία έδωσε λαβή στην εν λόγω έκπτωση) 16	16
2013/C 344/26	Υπόθεση C-625/11 P: Απόφαση του Δικαστηρίου (τέταρτο τμήμα) της 26ης Σεπτεμβρίου 2013 — Polyelectrolyte Producers Group GEIE (PPG), SNF SAS κατά Ευρωπαϊκού Οργανισμού Χημικών Προϊόντων (ΕΟΧΠ), Βασιλείου των Κάτω Χωρών, Ευρωπαϊκής Επιτροπής [Αίτηση αναιρέσεως — Ευρωπαϊκός Οργανισμός Χημικών Προϊόντων (ΕΟΧΠ) — Καταχώριση και αξιολόγηση των χημικών προϊόντων και χορήγηση αδειών για αυτά — Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1907/2006 (κανονισμός REACH) — Άρθρα 57 και 59 — Ουσίες που χρήζουν αδειοδότησης — Προσδιορισμός του ακρυλαμιδίου ως ουσίας λανθάνουσας — Εγγραφή στον κατάλογο των υποψηφίων ουσιών — Δημοσίευση — Προθεσμία ασκήσεως προσφυγής — Άρθρο 102, παράγραφος 1, του Κανονισμού Διαδικασίας του Γενικού Δικαστηρίου — Ημερομηνία από την οποία πρέπει να υπολογιστεί η προθεσμία για την άσκηση προσφυγής κατά αποφάσεως που δημοσιεύθηκε μόνο στο διαδίκτυο — Ασφάλεια δικαίου — Αποτελεσματική δικαστική προστασία] 16	16

2013/C 344/27	Υπόθεση C-626/11 P: Απόφαση του Δικαστηρίου (τέταρτο τμήμα) της 26ης Σεπτεμβρίου 2013 — Polyelectrolyte Producers Group, SNF SAS κατά Ευρωπαϊκού Οργανισμού Χημικών Προϊόντων (ΕΟΧΠ), Ευρωπαϊκής Επιτροπής, Βασιλείου των Κάτω Χωρών [Αίτηση αναιρέσεως — Ευρωπαϊκός Οργανισμός Χημικών Προϊόντων (ΕΟΧΠ) — Καταχώριση και αξιολόγηση των χημικών προϊόντων και χορήγηση αδειών για αυτά — Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1907/2006 (κανονισμός REACH) — Άρθρα 57 και 59 — Ουσίες που χρήζουν αδειοδότησης — Προσδιορισμός του ακρυλαμιδίου ως ουσίας λίαν ανησυχητικής — Εγγραφή στον κατάλογο των υποψήφιων ουσιών — Δημοσίευση του καταλόγου στον ιστότοπο του ΕΟΧΠ — Προσφυγή ακυρώσεως ασκηθείσα πριν από τη δημοσίευση αυτή — Παραδεκτό] 17	17
2013/C 344/28	Υπόθεση C-661/11: Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 19ης Σεπτεμβρίου 2013 [αίτηση του Cour de cassation (Βέλγιο) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Martin y Paz Diffusion SA κατά David Depuydt, Fabrick van Maroquinerie Gauquie NV (Σήματα — Οδηγία 89/104/ΕΟΚ — Άρθρο 5 — Συγκατάθεση του δικαιούχου σήματος για τη χρήση, από τρίτο, σημείου πανομοιότυπου προς αυτό — Συγκατάθεση παρεχόμενη στο πλαίσιο από κοινού εκμετάλλεως — Δυνατότητα του εν λόγω δικαιούχου να θέσει τέρμα στην από κοινού εκμετάλλευση και να ανακτήσει την αποκλειστική χρήση του σήματός του) 17	17
2013/C 344/29	Υπόθεση C-668/11 P: Απόφαση του Δικαστηρίου (ένατο τμήμα) της 26ης Σεπτεμβρίου 2013 — Alliance One International Inc. κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής (Αναίρεση — Ανταγωνισμός — Συμπράξεις — Ισπανική αγορά της αποκτήσεως και πρώτης μεταποιήσεως ακατέργαστου καπνού — Καθορισμός των τιμών και κατανομή της αγοράς — Παράβαση του άρθρου 81 ΕΚ — Καταλογισμός της ευθύνης για την παραβατική συμπεριφορά θυγατρικής εταιρίας στη μητρική της — Αποτρεπτικό αποτέλεσμα — Ίση μεταχείριση — Συνεργασία — Υποχρέωση αιτιολογήσεως — Ελαφρυντικές περιστάσεις) 18	18
2013/C 344/30	Υπόθεση C-679/11 P: Απόφαση του Δικαστηρίου (ένατο τμήμα) της 26ης Σεπτεμβρίου 2013 — Alliance One International, Inc. κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής (Αναίρεση — Ανταγωνισμός — Συμπράξεις — Ισπανική αγορά αποκτήσεως και πρώτης μεταποιήσεως ακατέργαστου καπνού — Καθορισμός των τιμών και κατανομή της αγοράς — Παράβαση του άρθρου 81 ΕΚ — Καταλογισμός της παραβατικής συμπεριφοράς θυγατρικής στη μητρική της εταιρία — Υποχρέωση αιτιολογήσεως — Θεμελιώδη δικαιώματα — Αποτρεπτικό αποτέλεσμα — Ίση μεταχείριση — Ελαφρυντικές περιστάσεις — Συνεργασία — Αρμοδιότητα πλήρους δικαιοδοσίας — Ne ultra petita — Δικαίωμα σε δίκαιη δίκη) 18	18
2013/C 344/31	Υπόθεση C-5/12: Απόφαση του Δικαστηρίου (τέταρτο τμήμα) της 19ης Σεπτεμβρίου 2013 [αίτηση του Juzgado de lo Social nº 1 de Lleida (Ισπανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Betriu Montull, Marc κατά Instituto Nacional de la Seguridad Social (INSS) (Κοινωνική πολιτική — Οδηγία 92/85/ΕΟΚ — Προστασία της υγείας και της ασφάλειας κατά την εργασία των εγκύων, λεχώνων και γαλουχουσών εργαζομένων — Άρθρο 8 — Άδεια μητρότητας — Οδηγία 76/207/ΕΟΚ — Ίση μεταχείριση ανδρών και γυναικών εργαζομένων — Άρθρο 2, παράγραφοι 1 και 3 — Δικαίωμα αδείας των μητέρων που παρέχουν μισθωτή εργασία κατόπιν της γεννήσεως τέκνου — Δυνατότητα χρήσεως από τη μητέρα ή τον πατέρα οι οποίοι είναι μισθωτοί εργαζόμενοι — Μητέρα που δεν είναι μισθωτή εργαζόμενη και δεν είναι ασφαλισμένη σε δημόσιο σύστημα κοινωνικής ασφαλίσεως — Αποκλείεται το δικαίωμα αδείας για τον πατέρα ο οποίος είναι μισθωτός εργαζόμενος — Φυσικός και θετός πατέρας — Αρχή της ίσης μεταχειρίσεως) ... 19	19
2013/C 344/32	Υπόθεση C-32/12: Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 3ης Οκτωβρίου 2013 [αίτηση του Juzgado de Primera Instancia nº 2 de Badajoz (Ισπανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Soledad Duarte Hueros κατά Autociba SA, Automóviles Citroen España SA (Οδηγία 1999/44/ΕΚ — Δικαιώματα του καταναλωτή σε περίπτωση ελλείψεως συμμορφώσεως του αγαθού — Επousώδης έλλειψη συμμορφώσεως — Δεν χωρεί υπαναχώρηση από τη σύμβαση — Αρμοδιότητες του εθνικού δικαστηρίου) 19	19
2013/C 344/33	Υπόθεση C-56/12 P: Απόφαση του Δικαστηρίου (τέταρτο τμήμα) της 19ης Σεπτεμβρίου 2013 — European Federation of Ink and Ink Cartridge Manufacturers (EFIM) κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής, Lexmark International Technology SA (Αναίρεση — Ανταγωνισμός — Κατάχρηση δεσπόζουσας θέσεως — Αγορές των φυσίγγων μελάνης — Απόφαση περί απορρίψεως καταγγελίας — Έλλειψη κοινοτικού συμφέροντος — Μικρή πιθανότητα αποδείξεως της υπάρξεως παραβάσεως του άρθρου 82 ΕΚ — Σημασία της σοβαρότητας της προβαλλόμενης παραβάσεως) 20	20

2013/C 344/34	Υπόθεση C-59/12: Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 3ης Οκτωβρίου 2013 [αίτηση του Bundesgerichtshof (Γερμανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — BKK Mobil Oil Körperschaft des öffentlichen Rechts κατά Centrale zur Bekämpfung unlauteren Wettbewerbs eV (Οδηγία 2005/29/EK — Αθέμιτες εμπορικές πρακτικές — Πεδίο εφαρμογής — Διάδοση παραπλανητικών πληροφοριακών στοιχείων από ταμεία υγείας του συστήματος υποχρεωτικής κοινωνικής ασφαλίσεως — Ταμείο που έχει συσταθεί υπό μορφή οργανισμού δημοσίου δικαίου) 20	20
2013/C 344/35	Υπόθεση C-86/12: Απόφαση του Δικαστηρίου (δεύτερο τμήμα) της 10ης Οκτωβρίου 2013 [αίτηση του Cour administrative (Λουξεμβούργο) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Adzo Domenyo Alokpa, Jarel Moudoulou, Eja Moudoulou κατά Ministre du Travail, de l'Emploi et de l'Immigration (Ιθαγένεια της Ένωσης — Άρθρα 20 ΣΛΕΕ και 21 ΣΛΕΕ — Οδηγία 2004/38/EK — Δικαίωμα διαμονής υπηκόου τρίτης χώρας που είναι απευθείας ανιών πολύ μικρής ηλικίας πολιτών της Ένωσης — Πολίτες της Ένωσης που έχουν γεννηθεί σε κράτος μέλος διαφορετικό από εκείνο του οποίου έχουν την ιθαγένεια και που δεν έχουν ασκήσει το δικαίωμά τους στην ελεύθερη κυκλοφορία — Θεμελιώδη δικαιώματα) 21	21
2013/C 344/36	Υπόθεση C-94/12: Απόφαση του Δικαστηρίου (πέμπτο τμήμα) της 10ης Οκτωβρίου 2013 [αίτηση του Tribunale Amministrativo Regionale per le Marche (Ιταλία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Swm Costruzioni 2 SpA, Mannocchi Luigino DI κατά Provincia di Fermo («Δημόσιες συμβάσεις — Οδηγία 2004/18/EK — Οικονομική και χρηματοοικονομική επάρκεια — Τεχνικές ή/και επαγγελματικές ικανότητες — Άρθρα 47, παράγραφος 2, και 48, παράγραφος 3 — Ευχέρεια του οικονομικού φορέα να επικαλείται τις δυνατότητες άλλων φορέων — Άρθρο 52 — Σύστημα πιστοποίησης — Δημόσιες συμβάσεις έργων — Εθνική νομοθεσία επιβάλλουσα την κατοχή πιστοποίησης επαγγελματικών προσόντων η οποία να αντιστοιχεί στην κατηγορία και την αξία των εργασιών που αποτελούν το αντικείμενο της συμβάσεως — Απαγόρευση επικλήσεως των πιστοποιήσεων περισσότερων φορέων για εργασίες εμπτίπουσες στην ίδια κατηγορία») 22	22
2013/C 344/37	Υπόθεση C-109/12: Απόφαση του Δικαστηρίου (τέταρτο τμήμα) της 3ης Οκτωβρίου 2013 [αίτηση του Korkein hallinto-oikeus (Φινλανδία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Laboratoires Lyocentre κατά Lääkealan turvallisuus- ja kehittämisskeskus, Sosiaali- ja terveystieteiden tutkimuskeskus (Προδικαστική παραπομπή — Προσέγγιση των νομοθεσιών — Ιατροτεχνολογικά προϊόντα — Οδηγία 93/42/ΕΟΚ — Φάρμακα που προορίζονται για χρήση από τον άνθρωπο — Οδηγία 2001/83/ΕΚ — Δικαίωμα της αρμόδιας εθνικής αρχής να χαρακτηρίσει ως φάρμακο που προορίζεται για χρήση από τον άνθρωπο σκεύασμα το οποίο διατίθεται στην αγορά άλλου κράτους μέλους ως ιατροτεχνολογικό προϊόν που φέρει σήμανση CE — Εφαρμοστέα διαδικασία) 22	22
2013/C 344/38	Υπόθεση C-113/12: Απόφαση του Δικαστηρίου (τέταρτο τμήμα) της 3ης Οκτωβρίου 2013 [αίτηση του Supreme Court (Ιρλανδία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Donal Brady κατά Environmental Protection Agency (Περιβάλλον — Οδηγία 75/442/ΕΟΚ — Κοπριά που παράγεται και αποθηκεύεται σε χοιροτροφείο προκειμένου να δοθεί σε γεωργούς οι οποίοι τη χρησιμοποιούν ως λίπασμα στις γαίες τους — Χαρακτηρισμός ως «απόρριμμα» ή ως «παραπροϊόν» — Προϋποθέσεις — Βάρος αποδείξεως — Οδηγία 91/676/ΕΟΚ — Παράλειψη μεταφοράς στην εθνική νομοθεσία — Προσωπική ευθύνη του παραγωγού όσον αφορά την τήρηση, εκ μέρους των εν λόγω γεωργών, των κανόνων της Ένωσης σχετικά με τη διαχείριση των αποβλήτων και των λιπασμάτων) 23	23
2013/C 344/39	Υπόθεση C-115/12 P: Απόφαση του Δικαστηρίου (τέταρτο τμήμα) της 26ης Σεπτεμβρίου 2013 — Γαλλική Δημοκρατία κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής (Αίτηση αναιρέσεως — Ευρωπαϊκό Ταμείο Περιφερειακής Ανάπτυξης — Διαρθρωτική παρέμβαση της Ένωσης στο γαλλικό υπερπόντιο διαμέρισμα της Μαρτινίκας — Μείωση της χρηματοδοτικής συνδρομής — Συμβάσεις δημοσίων έργων — Συμβατότητα των πράξεων με τις διατάξεις του δικαίου της Ένωσης — Συντονισμός των διαδικασιών σύναψης συμβάσεων δημοσίων έργων — Οδηγία 93/37/ΕΟΚ — Άρθρο 2 — Έννοια της «άμεσης επιδότησης» — Έννοια των «αθλητικών εγκαταστάσεων, εγκαταστάσεων αναψυχής και σχολής») 24	24
2013/C 344/40	Υπόθεση C-120/12 P: Απόφαση του Δικαστηρίου (τέταρτο τμήμα) της 3ης Οκτωβρίου 2013 — Bernhard Rintisch κατά Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα), Bariatix Europe Inc. SAS [Αίτηση αναιρέσεως — Κοινοτικό σήμα — Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 40/94 — Άρθρο 74, παράγραφος 2 — Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 2868/95 — Κανόνας 50, παράγραφος 1, πρώτο και τρίτο εδάφιο — Ανακοπή από τον δικαιούχο προγενέστερου σήματος — Ύπαρξη του σήματος — Αποδεικτικά στοιχεία τα οποία προσκομίστηκαν προς στήριξη της ανακοπής μετά το πέρας της προθεσμίας που τάχθηκε συναφώς — Δεν ελήφθησαν υπόψη — Διακριτική ευχέρεια του τμήματος προσφυγών — Αντίθετη διάταξη — Περιστάσεις οι οποίες αντιτίθενται στη συνεκτική επιτροπότητα ή συμπληρωματικών αποδεικτικών στοιχείων] 24	24

2013/C 344/41	Υπόθεση C-121/12 P: Απόφαση του Δικαστηρίου (τέταρτο τμήμα) της 3ης Οκτωβρίου 2013 — Bernhard Rintisch κατά Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα), Valfleuri Pâtes alimentaires SA [Αίτηση αναίρεσης — Κοινοτικό σήμα — Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 40/94 — Άρθρο 74, παράγραφος 2 — Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 2868/95 — Κανόνας 50, παράγραφος 1, πρώτο και τρίτο εδάφιο — Ανακοπή από τον δικαιούχο προγενέστερου σήματος — Ύπαρξη του σήματός του — Αποδεικτικά στοιχεία τα οποία προσκομίστηκαν προς στήριξη της ανακοπής μετά το πέρας της προθεσμίας που τάχθηκε συναφώς — Δεν ελήφθησαν υπόψη — Διακριτική ευχέρεια του τμήματος προσφυγών — Αντίθετη διάταξη — Περιστάσεις οι οποίες αντιτίθενται στη συνεκτίμηση νέων ή συμπληρωματικών αποδεικτικών στοιχείων] 25
2013/C 344/42	Υπόθεση C-122/12 P: Απόφαση του Δικαστηρίου (τέταρτο τμήμα) της 3ης Οκτωβρίου 2013 — Bernhard Rintisch κατά Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα), Valfleuri Pâtes alimentaires SA [Αίτηση αναίρεσης — Κοινοτικό σήμα — Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 40/94 — Άρθρο 74, παράγραφος 2 — Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 2868/95 — Κανόνας 50, παράγραφος 1, πρώτο και τρίτο εδάφιο — Ανακοπή από τον δικαιούχο προγενέστερου σήματος — Ύπαρξη του σήματός του — Αποδεικτικά στοιχεία τα οποία προσκομίστηκαν προς στήριξη της ανακοπής μετά το πέρας της προθεσμίας που τάχθηκε συναφώς — Δεν ελήφθησαν υπόψη — Διακριτική ευχέρεια του τμήματος προσφυγών — Αντίθετη διάταξη — Περιστάσεις οι οποίες αντιτίθενται στη συνεκτίμηση νέων ή συμπληρωματικών αποδεικτικών στοιχείων] 25
2013/C 344/43	Υπόθεση C-140/12: Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 19ης Σεπτεμβρίου 2013 [αίτηση του Oberster Gerichtshof (Αυστρία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Pensionsversicherungsanstalt κατά Peter Brey [Ελεύθερη κυκλοφορία των προσώπων — Ιθαγένεια της Ένωσης — Οδηγία 2004/38/ΕΚ — Δικαίωμα διαμονής άνω των τριών μηνών — Άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο β' — Πρόσωπο το οποίο δεν έχει πλέον την ιδιότητα του εργαζομένου — Δικαιούχος συντάξεως γήρατος — Προϋπόθεση υπάρξεως επαρκών πόρων ώστε να μην επιβαρυνθεί το «σύστημα κοινωνικής πρόνοιας» του κράτους μέλους υποδοχής — Αίτηση για μια ειδική μη ανταποδοτικού τύπου παροχή σε χρήμα — Αντισταθμιστικό επίδομα το οποίο προορίζεται να συμπληρώσει τη σύνταξη γήρατος — Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 883/2004 — Άρθρα 3, παράγραφος 3, και 70 — Αρμοδιότητα του κράτους μέλους κατοικίας — Προϋποθέσεις χορηγήσεως — Δικαίωμα νόμιμης διαμονής στο εθνικό έδαφος — Συμβατότητα με το δίκαιο της Ένωσης] 26
2013/C 344/44	Υπόθεση C-157/12: Απόφαση του Δικαστηρίου (τέταρτο τμήμα) της 26ης Σεπτεμβρίου 2013 [αίτηση του Bundesgerichtshof (Γερμανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Salzgitter Mannesmann Handel GmbH κατά SC Laminorul SA [Χώρας ελευθερίας, ασφάλειας και δικαιοσύνης — Δικαστική συνεργασία σε αστικές υποθέσεις — Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 44/2001 — Άρθρο 34, σημεία 3 και 4 — Αναγνώριση αποφάσεως εκδοθείσας εντός άλλου κράτους μέλους — Περίπτωση κατά την οποία η απόφαση αυτή είναι ασυμβίβαστη με προγενέστερη απόφαση εκδοθείσα εντός του ίδιου κράτους μέλους μεταξύ των ιδίων διαδίκων επί ένδικης διαφοράς με το ίδιο αντικείμενο και την ίδια αιτία] 26
2013/C 344/45	Υπόθεση C-170/12: Απόφαση του Δικαστηρίου (τέταρτο τμήμα) της 3ης Οκτωβρίου 2013 [αίτηση του Cour de cassation (Γαλλία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Peter Pinckney κατά KDG médiattech AG [Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 44/2001 — Διεθνής δικαιοδοσία — Ενοχές από αδικοπραξία ή από οιονεί αδικοπραξία — Περιουσιακά δικαιώματα δημιουργού — Ενσώματο μέσο που αναπαράγει προστατευόμενο έργο — Ανάρτηση στο διαδίκτυο — Καθορισμός του τόπου επελεύσεως της ζημίας] 27
2013/C 344/46	Υπόθεση C-172/12 P: Απόφαση του Δικαστηρίου (ένατο τμήμα) της 26ης Σεπτεμβρίου 2013 — EI du Pont de Nemours and Company κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής, DuPont Performance Elastomers LLC, DuPont Performance Elastomers SA (Αναίρεση — Ανταγωνισμός — Συμπράξεις — Αγορά ελαστικού χλωροπρενίου — Καθορισμός των τιμών και κατανομή της αγοράς — Παράβαση του άρθρου 81 ΕΚ — Καταλογισμός της συνιστώσας παράβαση συμπεριφοράς θυγατρικής στη μητρική εταιρία της — Έλεγχος ασκούμενος από κοινού από δύο μητρικές εταιρίες — Αποφασιστικής σημασίας επιρροή — Αλληλέγγυα και εις ολόκληρον ευθύνη — Παραγραφή — Έννομο συμφέρον) 27
2013/C 344/47	Υπόθεση C-179/12 P: Απόφαση του Δικαστηρίου (ένατο τμήμα) της 26 Σεπτεμβρίου 2013 — The Dow Chemical Company κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής (Αναίρεση — Ανταγωνισμός — Συμπράξεις — Αγορά ελαστικού χλωροπρενίου — Καθορισμός των τιμών και κατανομή της αγοράς — Παράβαση του άρθρου 81 ΕΚ — Καταλογισμός της παραβατικής συμπεριφοράς θυγατρικής στη μητρική της εταιρία — Από κοινού έλεγχος από δύο μητρικές εταιρίες — Καθοριστική επιρροή — Δικαιώματα άμυνας — Προσαύξηση του προστίμου — Αποτρεπτικό αποτέλεσμα) 28

2013/C 344/48	Υπόθεση C-195/12: Απόφαση του Δικαστηρίου (τέταρτο τμήμα) της 26ης Σεπτεμβρίου 2013 [αίτηση του Cour constitutionnelle (Βέλγιο) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Industrie du bois de Vielsalm & Cie (IBV) SA κατά Région wallonne (Οδηγία 2004/8/EK — Πεδίο εφαρμογής — Συμπαράγωγη και συμπαράγωγή υψηλής απόδοσης — Άρθρο 7 — Εθνικό σύστημα στήριξης προβλέπον τη χορήγηση «πράσινων πιστοποιητικών» στις μονάδες συμπαράγωγής — Χορήγηση περισσότερων πράσινων πιστοποιητικών στις μονάδες συμπαράγωγής που αξιοποιούν κατά το πλείστον άλλες μορφές βιομάζας πλην του ξύλου ή των καταλοίπων ξύλου — Ισότητα και απαγόρευση των διακρίσεων — Άρθρα 20 και 21 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης) 28	28
2013/C 344/49	Συνεκδικασθείσες υποθέσεις C-216/12 και C-217/12: Απόφαση του Δικαστηρίου (πέμπτο τμήμα) της 19ης Σεπτεμβρίου 2013 [αίτηση του Cour de cassation du Grand-Duché de Luxembourg (Λουξεμβούργο) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Caisse nationale des prestations familiales κατά Fjola Hliddal (C-216/12), Pierre-Louis Bornand (C-217/12) [Κοινωνική ασφάλιση — Κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ. 1408/71 — Συμφωνία μεταξύ της Ευρωπαϊκής Κοινότητας και της Ελβετικής Συνομοσπονδίας — Ελβετοί υπήκοοι που κατοικούν στην Ελβετία και εργάζονται στο Λουξεμβούργο — Χορήγηση αποζημιώσεως γονικής αδείας — Έννοια της «οικογενειακής παροχής»] 29	29
2013/C 344/50	Υπόθεση C-251/12: Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 19ης Σεπτεμβρίου 2013 [αίτηση του Tribunal de commerce de Bruxelles (Βέλγιο) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Christian van Buggenhout και Ilse van de Mierop υπό την ιδιότητα των συνδίκων πτώχευσης της Grontimmo SA κατά Banque Internationale à Luxembourg [Δικαστική συνεργασία σε αστικές υποθέσεις — Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1346/2000 — Διαδικασίες αφερεγγυότητας — Άρθρο 24, παράγραφος 1 — Εκπλήρωση παροχής «προς όφελος οφειλέτη υποκείμενου σε διαδικασία αφερεγγυότητας» — Πλήρωση προς πισωτή του εν λόγω οφειλέτη] 29	29
2013/C 344/51	Υπόθεση C-282/12: Απόφαση του Δικαστηρίου (τέταρτο τμήμα) της 3ης Οκτωβρίου 2013 [αίτηση του Tribunal Central Administrativo Sul (Πορτογαλία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — ITEL CAR — Automóveis de Aluguer Lda κατά Fazenda Pública (Ελεύθερη κυκλοφορία των κεφαλαίων — Φορολογική νομοθεσία — Φόρος εταιριών — Τόκοι που καταβάλλει εγκατεστημένη στην ημεδαπή εταιρία για δάνειο που έλαβε από εγκατεστημένη σε τρίτη χώρα εταιρία — Ύπαρξη «ειδικών σχέσεων» μεταξύ των εταιριών αυτών — Σύστημα υποκεφαλαιοποίησης — Μη έκπτωση των τόκων για το μέρος του χρέους που κρίθηκε υπερβάλλον — Δυνατότητα έκπτωσης στην περίπτωση τόκων που καταβλήθηκαν από ημεδαπή εταιρία σε άλλη εταιρία εγκατεστημένη στην ημεδαπή — Απάτη και φοροαποφυγή — Καθαρά τεχνητές μεθοδεύσεις — Συνθήκες πλήρους ανταγωνισμού — Αναλογικότητα) 30	30
2013/C 344/52	Υπόθεση C-283/12: Απόφαση του Δικαστηρίου (όγδοο τμήμα) της 26ης Σεπτεμβρίου 2013 [αίτηση του Administrativen sad — Varna (Βουλγαρία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Serebryannay vek EOOD κατά Direktor na Direktsia «Obzhalvane i upravlentie na izpalnenieto» Varna pri Tsentralno upravlenie na Natsionalnata agentsia za prihodite (ΦΠΑ — Οδηγία 2006/112/EK — Άρθρα 2, παράγραφος 1, στοιχείο γ', 26, 62 και 63 — Γενεσιουργός αιτία — Αμοιβαίως οφειλόμενες παροχές — Πράξεις εξ επαχθούς αιτίας — Βάση επιβολής του φόρου στην περίπτωση που η αντιπαροχή συνίσταται σε υπηρεσίες — Χορήγηση από ένα φυσικό πρόσωπο σε μια εταιρία του δικαιώματος χρήσης και εκμίσθωσης σε τρίτους ορισμένων ακινήτων σε αντάλλαγμα των υπηρεσιών ανακαίνισης και εξοπλισμού των ακινήτων αυτών τις οποίες παρέσχε η εν λόγω εταιρία) 30	30
2013/C 344/53	Υπόθεση C-297/12: Απόφαση του Δικαστηρίου (τέταρτο τμήμα) της 19ης Σεπτεμβρίου 2013 [αίτηση του Amtsgericht Laufen (Γερμανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Ποινικές δίκες κατά Gjoko Filev, Adnan Osmani (Χώρος ελευθερίας, ασφάλειας και δικαιοσύνης — Επιστροφή των παρανόμως διαμενόντων υπηκόων τρίτων χωρών — Οδηγία 2008/115/EK — Άρθρο 11, παράγραφος 2 — Απόφαση περί επιστροφής συνοδευόμενη από απαγόρευση εισόδου — Διάρκεια της απαγορεύσεως εισόδου, η οποία περιορίζεται κατ' αρχήν σε πενταετία — Εθνική ρύθμιση η οποία προβλέπει την απαγόρευση εισόδου χωρίς χρονικό περιορισμό ελλείψει αιτήματος περιορισμού — Άρθρο 2, παράγραφος 2, στοιχείο β' — Υπήκοοι τρίτων χωρών υποκείμενοι σε ποινική κύρωση η οποία προβλέπει ή επέγεται την επιστροφή τους — Μη εφαρμογή της οδηγίας) 31	31

2013/C 344/54	Υπόθεση C-298/12: Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 3ης Οκτωβρίου 2013 [αίτηση του Conseil d'État — (Γαλλία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Confédération paysanne κατά Ministre de l'alimentation, de l'agriculture et de la pêche [Γεωργία — Κοινή γεωργική πολιτική — Καθεστώς ενιαίας ενισχύσεως — Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1782/2003 — Υπολογισμός των δικαιωμάτων ενισχύσεως — Καθορισμός του ποσού αναφοράς — Περίοδος αναφοράς — Άρθρο 40, παράγραφοι 1, 2 και 5 — Εξαιρετικές περιστάσεις — Γεωργοί που ανέλαβαν σε γεωργοπεριβαλλοντικές δεσμεύσεις δυνάμει του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 2078/92 και του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1257/1999 — Καθορισμός του δικαιώματος αναπροσαρμογής του ποσού αναφοράς — Αρχή της προστασίας της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης — Ίση μεταχείριση γεωργών] 32	32
2013/C 344/55	Υπόθεση C-306/12: Απόφαση του Δικαστηρίου (δεύτερο τμήμα) της 10ης Οκτωβρίου 2013 [αίτηση του Landgericht Saarbrücken (Γερμανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Spedition Welter GmbH κατά Avanssur SA (Ασφάλιση αστικής ευθύνης προκύπτουσας από την κυκλοφορία αυτοκινήτων οχημάτων και έλεγχος της υποχρεώσεως προς ασφάλιση της ευθύνης αυτής — Οδηγία 2009/103/ΕΚ — Άρθρο 21, παράγραφος 5 — Αντιπρόσωπος για τον διακανονισμό των ζημιών — Εξουσία αντικλήτου — Εθνική νομοθετική ρύθμιση η οποία εξαρτά την εγκυρότητα της κοινοποιήσεως από την ύπαρξη ρητού διορισμού αντικλήτου — Σύμφωνη ερμηνεία) 32	32
2013/C 344/56	Υπόθεση C-317/12: Απόφαση του Δικαστηρίου (έκτο τμήμα) της 3ης Οκτωβρίου 2013 [αίτηση του Svea hovrätt (Σουηδία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Ποινική δίκη κατά Daniel Lundberg [Οδικές μεταφορές — Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 561/2006 — Υποχρέωση χρήσης ταχογράφου — Παρεκκλίσεις για τη μη εμπορική μεταφορά εμπορευμάτων — Έννοια — Μεταφορά αγαθών από ιδιώτη στο πλαίσιο ψυχαγωγικής του δραστηριότητας ως οδηγού σε ερασιτεχνικούς αγώνες ταχύτητας η οποία χρηματοδοτείται εν μέρει από οικονομικές συνεισφορές τρίτων] 33	33
2013/C 344/57	Υπόθεση C-321/12: Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 10ης Οκτωβρίου 2013 [αίτηση του Centrale Raad van Beroep (Κάτω Χώρες) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — F. van der Helder, D. Farrington κατά College voor zorgverzekeringen [Κοινωνική ασφάλιση — Κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ. 1408/71 — Άρθρο 28, παράγραφος 2, στοιχείο β' — Παροχές ασφαλίσεως ασθενείας — Δικαιούχοι συντάξεως λόγω γήρατος σε περισσότερα κράτη μέλη — Κατοικία σε άλλο κράτος μέλος — Χορήγηση παροχών εις είδος στο κράτος μέλος της κατοικίας — Βάρος των παροχών — Κράτος μέλος στη «νομοθεσία» του οποίου είχε υπαχθεί ο δικαιούχος επί περισσότερο χρόνο — Έννοια] 33	33
2013/C 344/58	Υπόθεση C-322/12: Απόφαση του Δικαστηρίου (δέκατο τμήμα) της 3ης Οκτωβρίου 2013 [αίτηση του Cour de cassation (Βέλγιο) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — État belge κατά GIMLE SA (Τέταρτη οδηγία 78/660/ΕΟΚ — Άρθρο 2, παράγραφος 3 — Αρχή της πραγματικής εικόνας — Άρθρο 2, παράγραφος 5 — Υποχρέωση παρεκκλίσεως — Άρθρο 32 — Μέθοδος αποτιμήσεως βάσει του ιστορικού κόστους — Τιμή κτήσεως προδήλως χαμηλότερη από την πραγματική αξία) 34	34
2013/C 344/59	Υπόθεση C-336/12: Απόφαση του Δικαστηρίου (δέκατο τμήμα) της 10ης Οκτωβρίου 2013 [αίτηση του Østre Landsret (Δανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Ministeriet for Forskning, Innovation og Videregående Uddannelser κατά Manova A/S (Προδικαστική παραπομπή — Δημόσιες συμβάσεις — Οδηγία 2004/18/ΕΚ — Αρχή της ίσης μεταχειρίσεως — Κλειστή διαδικασία — Προκήρυξη διαγωνισμού — Αίτηση να περιληφθεί στον φάκελο υποψηφιότητας ο τελευταίος δημοσιευμένος ισολογισμός — Έλλειψη του ισολογισμού αυτού στον φάκελο ορισμένων υποψηφίων — Δυνατότητα της αναθέτουσας αρχής να ζητήσει από τους υποψηφίους αυτούς να της κοινοποιήσουν τον εν λόγω ισολογισμό μετά τη λήξη της προθεσμίας που είχε ταχθεί για την κατάθεση των φακέλων υποψηφιότητας) 34	34
2013/C 344/60	Υπόθεση C-353/12: Απόφαση του Δικαστηρίου (έβδομο τμήμα) της 10ης Οκτωβρίου 2013 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Ιταλικής Δημοκρατίας (Παράβαση κράτους μέλους — Κρατικές ενισχύσεις — Ενίσχυση υπέρ της Ixfin SpA — Παράνομη και ασυμβίβαστη προς την κοινή αγορά ενίσχυση — Ανάκτηση — Μη εκτέλεση) 35	35

2013/C 344/61	Υπόθεση C-386/12: Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 3ης Οκτωβρίου 2013 [αίτηση του Sofiyski gradski sad (Βουλγαρία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Siegfried János Schneider [Διεθνής δικαιοδοσία, αναγνώριση και εκτέλεση αποφάσεων σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις — Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 44/2001 — Πεδίο εφαρμογής — Ικανότητα φυσικών προσώπων — Αποκλειστική διεθνής δικαιοδοσία στον τομέα των εμπραγμάτων δικαιωμάτων επί ακινήτων — Περιεχόμενο — Εκούσια δικαιοδοσία όσον αφορά το δικαίωμα τεθέντος υπό επιτροπεία προσώπου που είναι κάτοικος ενός κράτους μέλους να μεταβιβάσει ακίνητά του που βρίσκονται σε άλλο κράτος μέλος] 35
2013/C 344/62	Υπόθεση C-492/12: Απόφαση του Δικαστηρίου (τέταρτο τμήμα) της 19ης Σεπτεμβρίου 2013 [αίτηση του Conseil d'État (Γαλλία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Conseil national de l'ordre des médecins κατά Ministre de l'Enseignement supérieur et de la Recherche, Ministre des Affaires sociales et de la Santé (Ελεύθερη κυκλοφορία των προσώπων — Ελευθερία εγκαταστάσεως — Ελεύθερη παροχή υπηρεσιών — Οδηγία 2005/36/ΕΚ — Αναγνώριση επαγγελματικών προσόντων — Επάγγελμα του οδοντίατρου — Ειδικός χαρακτήρας και διάκριση από το επάγγελμα του ιατρού — Κοινή εκπαίδευση) 36
2013/C 344/63	Υπόθεση C-579/12 RX II: Απόφαση του Δικαστηρίου (τέταρτο τμήμα) της 19ης Σεπτεμβρίου 2013 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Guido Strack (Επανεξέταση της αποφάσεως του Γενικού Δικαστηρίου T-268/11 P — Υπαλληλική υπόθεση — Απόφαση της Επιτροπής περί μη μεταφοράς ετήσιας άδειας μετ' αποδοχών την οποία δεν μπόρεσε να λάβει ο υπάλληλος κατά την περίοδο αναφοράς λόγω αναρρωτικής άδειας μακράς διάρκειας — Άρθρο 1ε, παράγραφος 2, του Κανονισμού Υπηρεσιακής Καταστάσεως των υπαλλήλων της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Άρθρο 4 του παραρτήματος V του ΚΥΚ — Οδηγία 2003/88/ΕΚ — Άρθρο 7 — Δικαίωμα ετήσιας άδειας μετ' αποδοχών — Αρχή του κοινωνικού δικαίου της Ένωσης — Άρθρο 31, παράγραφος 2, του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Απόφαση θίγουσα την ενότητα και τη συνοχή του δικαίου της Ένωσης) 36
2013/C 344/64	Υπόθεση C-573/11: Διάταξη του Δικαστηρίου (έκτο τμήμα) της 5ης Σεπτεμβρίου 2013 — ClientEarth κατά Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης, Βασιλείου της Δανίας, Δημοκρατίας της Φινλανδίας, Βασιλείου της Σουηδίας (Αίτηση αναιρέσεως — Άρθρο 19 του Οργανισμού του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Εκπροσώπηση από δικηγόρο μη έχοντα την ιδιότητα τρίτου — Προδήλως απαράδεκτη προσφυγή ακυρώσεως — Προδήλως αβάσιμοι λόγοι αναιρέσεως) 37
2013/C 344/65	Υπόθεση C-34/12: Διάταξη του Δικαστηρίου (έκτο τμήμα) της 3ης Σεπτεμβρίου 2013 — Idromacchine Srl, Alessandro Capuzzo, Roberto Capuzzo κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής (Αίτηση αναιρέσεως — Εξωσυμβατική ευθύνη της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Αγωγή αποζημιώσεως — Απόφαση της Επιτροπής περί κινήσεως επίσημης διαδικασίας έρευνας — Επιζήμιες πληροφορίες — Αίτηση αναιρέσεως εν μέρει προδήλως απαράδεκτη και εν μέρει προδήλως αβάσιμη) 38
2013/C 344/66	Υπόθεση C-356/13: Προσφυγή της 26ης Ιουνίου 2013 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Δημοκρατίας της Πολωνίας 38
2013/C 344/67	Υπόθεση C-430/13: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Fővárosi Ítéltábla (Ουγγαρία) στις 29 Ιουλίου 2013 — Baradics κ.λπ. κατά QBE Insurance (Europe) Ltd Magyarországi Fióktélepe, Magyar Állam 38
2013/C 344/68	Υπόθεση C-440/13: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Tribunale Amministrativo Regionale per la Lombardia (Ιταλία) στις 2 Αυγούστου 2013 — Croce Amica One Italia Srl κατά Azienda Regionale Emergenza Urgenza (AREU) 39
2013/C 344/69	Υπόθεση C-443/13: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Unabhängiger Verwaltungssenat in Tirol (Αυστρία) στις 7 Αυγούστου 2013 — Ute Reindl, MPREIS Warenvertriebs GmbH κατά Bezirkshauptmannschaft Innsbruck 39

2013/C 344/70	Υπόθεση C-445/13 P: Αναίρεση που άσκησε στις 6 Αυγούστου 2013 η Voss of Norway ASA κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (πρώτο τμήμα) στις 28 Μαΐου 2013 στην υπόθεση T-178/11: Voss of Norway ASA κατά Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) 40	40
2013/C 344/71	Υπόθεση C-451/13: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Bundesgerichtshof (Γερμανία) στις 12 Αυγούστου 2013 — Gigaset AG κατά SKW Stahl-Metallurgie GmbH, SKW Stahl-Metallurgie Holding AG 41	41
2013/C 344/72	Υπόθεση C-453/13: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το High Court of Justice (England & Wales), Queen's Bench Division (Administrative Court) (Ηνωμένο Βασίλειο) στις 12 Αυγούστου 2013 — Newby Foods Ltd κατά Food Standards Agency 42	42
2013/C 344/73	Υπόθεση C-457/13 P: Αναίρεση που άσκησε στις 12 Αυγούστου 2013 η Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (δεύτερο τμήμα) στις 30 Μαΐου 2013 στην υπόθεση T-454/10, Associazione Nazionale degli Industriali delle Conserve Alimentari Vegetali (Anicav), Agrupación Española de Fabricantes de Conservas Vegetales (Agrucon) κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής 42	42
2013/C 344/74	Υπόθεση C-458/13: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Bundesgerichtshof (Γερμανία) στις 19 Αυγούστου 2013 — Andreas Grund, ως σύνδικος πτώχευσης της SR-Tronic GmbH κ.λπ. κατά Nintendo Co. Ltd und Nintendo of America Inc. 43	43
2013/C 344/75	Υπόθεση C-459/13: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Najvyšší súd Slovenskej republiky (Σλοβακία) στις 19 Αυγούστου 2013 — Milica Široká κατά Úrad verejného zdravotníctva Slovenskej republiky 44	44
2013/C 344/76	Υπόθεση C-463/13: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Consiglio di Stato (Ιταλία) στις 23 Αυγούστου 2013 — Stanley International Betting Ltd και Stanleybet Malta Ltd κατά Ministero dell'Economia e delle Finanze και Agenzia delle Dogane e dei Monopoli di Stato 44	44
2013/C 344/77	Υπόθεση C-468/13 P: Αναίρεση που άσκησε στις 28 Αυγούστου 2013 η MOL Magyar Olaj-és Gázipari Nyrt. κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (έβδομο τμήμα) στις 27 Ιουνίου 2013 επί της υποθέσεως T-367/12, MOL Magyar Olaj-és Gázipari Nyrt. κατά Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ) 45	45
2013/C 344/78	Υπόθεση C-471/13: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Amtsgericht Rüsselsheim (Γερμανία) στις 2 Σεπτεμβρίου 2013 — Peter Link κατά Condor Flugdienst GmbH 45	45
2013/C 344/79	Υπόθεση C-477/13: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Bundesverwaltungsgericht (Γερμανία) στις 5 Σεπτεμβρίου 2013 — Eintragungsausschuss bei der Bayerischen Architektenkammer κατά Hans Angerer 46	46
2013/C 344/80	Υπόθεση C-479/13: Προσφυγή της 6ης Σεπτεμβρίου 2013 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Γαλλικής Δημοκρατίας 46	46
2013/C 344/81	Υπόθεση C-488/13: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Okrazhen sad — Targovishte (Βουλγαρία) στις 9 Σεπτεμβρίου 2013 — Parva Investitsionna Banka AD, UniKredit Bulbank AD, Siyk Faundeyshan LLS κατά Ear Proparti Developmant — v nesastoyatelnost AD και Συνδίκου της πτώχευσης της Ear Proparti Developmant — v nesastoyatelnost AD 47	47
2013/C 344/82	Υπόθεση C-491/13: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Verwaltungsgericht Berlin (Γερμανία) στις 13 Σεπτεμβρίου 2013 — Mohamed Ali Ben Alaya κατά Bundesrepublik Deutschland 47	47

2013/C 344/83	Υπόθεση C-492/13: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Administrativen sad — Varna (Βουλγαρία), στις 13 Σεπτεμβρίου 2013 — «Traum» EOOD κατά Direktor na Direktsia «Obzhalvane i danachno osiguritelna praktika» — grad Varna pri Tsentralno Upravlenie na Natsionalnata Agentsia za Prihodite	48
2013/C 344/84	Υπόθεση C-493/13: Προσφυγή της 12ης Σεπτεμβρίου 2013 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Δημοκρατίας της Εσθονίας	48
2013/C 344/85	Υπόθεση C-498/13: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Συμβούλιο της Επικρατείας (Ελλάδα) την 16η Σεπτεμβρίου 2013 — Αγροοικοσυστήματα Ε.Π.Ε. κατά Υπουργού Οικονομίας και Οικονομικών, Υπουργού Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων και Περιφέρειας Θεσσαλίας (Περιφερειακή Ενότητα Μαγνησίας)	49
2013/C 344/86	Υπόθεση C-502/13: Προσφυγή της 18ης Σεπτεμβρίου 2013 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Μεγάλου Δουκάτου του Λουξεμβούργου	49
2013/C 344/87	Υπόθεση C-505/13: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Administrativen sad Varna (Βουλγαρία) στις 23 Σεπτεμβρίου 2013 — Levent Redzheb Yumer/Direktor na Teritorialna direktsia na NAP — Varna	50
2013/C 344/88	Υπόθεση C-506/13 P: Αναίρεση που άσκησε την 19η Σεπτεμβρίου 2013 το Λητώ Μαιευτικό Γυναικολογικό και Χειρουργικό Κέντρο Α.Ε. κατά της αποφάσεως του Γενικού Δικαστηρίου (Τέταρτο τμήμα) που εκδόθηκε την 9η Ιουλίου 2013 στην υπόθεση T-552/11, Λητώ Μαιευτικό Γυναικολογικό και Χειρουργικό Κέντρο κατά Επιτροπής	50
2013/C 344/89	Υπόθεση C-508/13: Προσφυγή της 23ης Σεπτεμβρίου 2013 — Δημοκρατία της Εσθονίας κατά Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης	51
2013/C 344/90	Υπόθεση C-521/13 P: Αναίρεση που άσκησε την 1η Οκτωβρίου 2013 η Think Schuhwerk GmbH κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (έβδομο τμήμα) στις 11 Ιουλίου 2013 στην υπόθεση T-208/12, Think Schuhwerk GmbH κατά Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα)	52
2013/C 344/91	Υπόθεση C-245/12: Διάταξη του Προέδρου του Δικαστηρίου της 23ης Ιουλίου 2013 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Δημοκρατίας της Πολωνίας	53
2013/C 344/92	Υπόθεση C-310/12: Διάταξη του Προέδρου του Δικαστηρίου της 20ής Αυγούστου 2013 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Ουγγαρίας	53
2013/C 344/93	Υπόθεση C-544/12: Διάταξη του Προέδρου του Δικαστηρίου της 23ης Ιουλίου 2013 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Δημοκρατίας της Πολωνίας	53
2013/C 344/94	Υπόθεση C-610/12: Διάταξη του Προέδρου του Δικαστηρίου της 23ης Ιουλίου 2013 (αίτηση του Verwaltungsgericht Giessen — Γερμανία για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως) Johannes Peter κατά Bundesseisenbahnvermögen	53

Γενικό Δικαστήριο

2013/C 344/95	Υπόθεση T-545/11: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 8ης Οκτωβρίου 2013 — Stichting Greenpeace Nederland και PAN Europe κατά Επιτροπής [Πρόσβαση στα έγγραφα — Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1049/2001 — Έγγραφα σχετικά με την πρώτη άδεια κυκλοφορίας στην αγορά της δραστηκής ουσίας glyphosate — Μερική άρνηση προσβάσεως — Κίνδυνος προσβολής των εμπορικών συμφερόντων φυσικού ή νομικού προσώπου — Άρθρο 4, παράγραφος 5, του κανονισμού αριθ. 1049/2001 — Υπέρτερο δημόσιο συμφέρον — Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1367/2006 — Άρθρο 6, παράγραφος 1, του κανονισμού αριθ. 1367/2006 — Οδηγία 91/414/ΕΟΚ]	54
---------------	---	----

2013/C 344/96	Υπόθεση T-167/12 P: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 8ης Οκτωβρίου 2013 — Συμβούλιο κατά ΑΥ (Αναίρεση — Υπαλληλική υπόθεση — Υπάλληλοι — Προαγωγή — Περίοδος προαγωγών 2010 — Συγκριτική εξέταση των προσόντων — Επαγγελματική επιμόρφωση — Επιτυχία στις εξετάσεις του προγράμματος επαγγελματικής κατάρτισης των υπαλλήλων της ομάδας καθηκόντων AST στο πλαίσιο της διαδικασίας πιστοποίησης για μετάβαση στην ομάδα καθηκόντων AD — Παραμόρφωση των αποδεικτικών στοιχείων) 54	54
2013/C 344/97	Υπόθεση T-285/12: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 2ας Οκτωβρίου 2013 — Cartoon Network κατά ΓΕΕΑ — Boomerang TV (BOOMERANG) [Κοινοτικό σήμα — Διαδικασία ανακοπής — Αίτηση καταχώρισης κοινοτικού σήματος BOOMERANG — Προγενέστερο κοινοτικό εικονιστικό σήμα BoomerangTV — Σχετικός λόγος απαραδέκτου — Κίνδυνος συγχύσεως — Άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 207/2009]..... 55	55
2013/C 344/98	Υπόθεση T-554/11: Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 1ης Οκτωβρίου 2013 — Ευρωπαϊκή Δυναμική κατά Επιτροπής (Προσφυγή ακυρώσεως — Χρηματοδότηση από την Ευρωπαϊκή Ένωση ορισμένων έργων στην Τυνησία, στο πλαίσιο του προγράμματος EuropeAid — Ανάπτυξη ενός ολοκληρωμένου μηχανογραφικού συστήματος για το δικαστικό σύστημα της Τυνησίας — Είσπραξη από την Επιτροπή των απαιτήσεων που οφείλονται από τρίτον στην Τυνησία — Χρεωστικό σημείωμα — Πράξεις αναπόσπαστες από τη σύμβαση — Πράξεις μη δεκτικές προσφυγής — Απαράδεκτο) 55	55
2013/C 344/99	Υπόθεση T-153/12: Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 16ης Σεπτεμβρίου 2013 — Microsoft κατά ΓΕΕΑ — Sky IP International (SKYDRIVE) («Κοινοτικό σήμα — Ανάκληση της αιτήσεως καταχώρισεως — Κατάργηση της δίκης») 55	55
2013/C 344/100	Υπόθεση T-397/13 R: Διάταξη του Προέδρου του Γενικού Δικαστηρίου της 26ης Σεπτεμβρίου 2013 — Tilly-Sabco κατά Επιτροπής (Ασφαλιστικά μέτρα — Γεωργία — Επιστροφές κατά την εξαγωγή — Κρέας πουλερικών — Κανονισμός που καθορίζει το ποσό των επιστροφών στο μηδέν — Αίτηση αναστολής εκτελέσεως — Έλλειψη επείγοντος — Στάθμιση των συμφερόντων) 56	56
2013/C 344/101	Υπόθεση T-407/13: Προσφυγή της 30ής Ιουλίου 2013 — Al Assad κατά Συμβουλίου 56	56
2013/C 344/102	Υπόθεση T-408/13: Προσφυγή της 30ής Ιουλίου 2013 — Mayaleh κατά Συμβουλίου 56	56
2013/C 344/103	Υπόθεση T-431/13: Προσφυγή της 19ης Αυγούστου 2013 — Métropole Gestion κατά ΓΕΕΑ — Metropol (METROPOL) 57	57
2013/C 344/104	Υπόθεση T-440/13: Προσφυγή της 12ης Αυγούστου 2013 — «Millano» Krzysztof Kotas κατά ΓΕΕΑ (μορφή μπάρας σοκολάτας) 57	57
2013/C 344/105	Υπόθεση T-473/13: Προσφυγή της 3ης Σεπτεμβρίου 2013 — G-Star Raw κατά ΓΕΕΑ — PepsiCo (PEPSI RAW) 57	57
2013/C 344/106	Υπόθεση T-478/13: Προσφυγή της 3ης Σεπτεμβρίου 2013 — NumberFour κατά ΓΕΕΑ — Inaer Helicopteros (ENFORE) 58	58
2013/C 344/107	Υπόθεση T-480/13: Προσφυγή της 30ής Αυγούστου 2013 — You-View.tv κατά ΓΕΕΑ — YouView TV (YouView+) 58	58
2013/C 344/108	Υπόθεση T-483/13: Αγωγή της 10ης Σεπτεμβρίου 2013 — Οικονομόπουλος κατά Επιτροπής 59	59
2013/C 344/109	Υπόθεση T-484/13: Προσφυγή της 9ης Σεπτεμβρίου 2013 — Lumene κατά ΓΕΕΑ (THE YOUTH EXPERTS) 59	59

<u>Ανακοίνωση αριθ.</u>	<u>Περιεχόμενα (συνέχεια)</u>	<u>Σελίδα</u>
2013/C 344/110	Υπόθεση T-491/13: Προσφυγή της 11ης Σεπτεμβρίου 2013 — Perfetti Van Melle Benelux κατά ΓΕΕΑ — Kraft Foods Global Brands (TRIDENT PURE) 60	60
2013/C 344/111	Υπόθεση T-494/13: Προσφυγή της 16ης Σεπτεμβρίου 2013 — Sales & Solutions κατά ΓΕΕΑ — Inceda Holding (watt) 60	60
2013/C 344/112	Υπόθεση T-495/13: Προσφυγή της 16ης Σεπτεμβρίου 2013 — Sales & Solutions κατά ΓΕΕΑ — Inceda Holding (Watt) 61	61
2013/C 344/113	Υπόθεση T-496/13: Προσφυγή της 16ης Σεπτεμβρίου 2013 — McCullough κατά Cedefop 61	61
2013/C 344/114	Υπόθεση T-497/13: Προσφυγή της 16ης Σεπτεμβρίου 2013 — Boston Scientific Neuromodulation κατά ΓΕΕΑ (PRECISION SPECTRA) 62	62
2013/C 344/115	Υπόθεση T-498/13: Προσφυγή της 16ης Σεπτεμβρίου 2013 — Nanu-Nana Joachim Hoepp κατά ΓΕΕΑ — Vincii Hoteles (NAMMU) 62	62
2013/C 344/116	Υπόθεση T-499/13: Προσφυγή της 9ης Σεπτεμβρίου 2013 — nMetric κατά ΓΕΕΑ (SMARTER SCHEDULING) 63	63
2013/C 344/117	Υπόθεση T-505/13: Προσφυγή της 20ής Σεπτεμβρίου 2013 — Stichting Sona και Nao κατά Επιτροπής 63	63
2013/C 344/118	Υπόθεση T-509/13: Προσφυγή της 19ης Σεπτεμβρίου 2013 — Ratioparts-Ersatzteile-Vertriebs κατά ΓΕΕΑ — IIC (NORTHWOOD) 64	64
2013/C 344/119	Υπόθεση T-519/13: Προσφυγή της 25ης Σεπτεμβρίου 2013 — Leder & Schuh International κατά ΓΕΕΑ — Erppl (VALDASAAR) 65	65
2013/C 344/120	Υπόθεση T-520/13: Προσφυγή της 25ης Σεπτεμβρίου 2013 — Philip Morris Benelux κατά Επιτροπής 65	65
2013/C 344/121	Υπόθεση T-527/13: Προσφυγή της 30ής Σεπτεμβρίου 2013 — Ιταλία κατά Επιτροπής 66	66
2013/C 344/122	Υπόθεση T-538/13: Προσφυγή της 10ης Οκτωβρίου 2013 — Verein Natura Havel και Vierhaus κατά Επιτροπής 66	66
2013/C 344/123	Υπόθεση T-542/13: Προσφυγή της 2ας Οκτωβρίου 2013 — Κάτω Χώρες κατά Επιτροπής 67	67
2013/C 344/124	Υπόθεση T-544/31: Προσφυγή της 7ης Οκτωβρίου 2013 — Dyson κατά Επιτροπής 68	68
2013/C 344/125	Υπόθεση T-557/12: Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 2ας Οκτωβρίου 2013 — RiskMetrics Solutions κατά ΓΕΕΑ (RISKMANAGER) 68	68

Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης της Ευρωπαϊκής Ένωσης

2013/C 344/126	Υπόθεση F-116/12: Απόφαση του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης (τρίτο τμήμα) της 9ης Οκτωβρίου 2013 — Wahlström κατά Frontex (Υπαλληλική υπόθεση — Έκτακτος υπάλληλος — Έκθεση αξιολογήσεως — Υποχρέωση αιτιολογήσεως — Ετήσιος διάλογος με τον βαθμολογητή — Καθορισμός στόχων) 69	69
----------------	---	----

IV

(Πληροφορίες)

ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ ΠΡΟΕΡΧΟΜΕΝΕΣ ΑΠΟ ΤΑ ΘΕΣΜΙΚΑ ΚΑΙ ΛΟΙΠΑ ΟΡΓΑΝΑ ΚΑΙ
ΤΟΥΣ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΥΣ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ

ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ

(2013/C 344/01)

Τελευταία δημοσίευση του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης στην *Επίσημη Εφημερίδα της
Ευρωπαϊκής Ένωσης*

EE C 336 της 16.11.2013

Ιστορικό των προηγούμενων δημοσιεύσεων

EE C 325 της 9.11.2013

EE C 313 της 26.10.2013

EE C 304 της 19.10.2013

EE C 298 της 12.10.2013

EE C 291 της 5.10.2013

EE C 284 της 28.9.2013

Τα κείμενα αυτά είναι διαθέσιμα σε:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

ΓΕΝΙΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ

Τοποθέτηση των δικαστών στα τμήματα

(2013/C 344/02)

Στις 23 Οκτωβρίου 2013 αποφασίστηκε, σε σύσκεψη της ολομέλειας του Γενικού Δικαστηρίου, κατόπιν της αναλήψεως καθηκόντων εκ μέρους του δικαστή L. Madise, η τροποποίηση της αποφάσεως του Γενικού Δικαστηρίου της 17ης Σεπτεμβρίου 2013 ⁽¹⁾, περί τοποθέτησεως των δικαστών στα τμήματα.

Για την περίοδο από 23 Οκτωβρίου 2013 μέχρι 31 Αυγούστου 2016, οι δικαστές τοποθετούνται στα τμήματα ως ακολούθως:

Πρώτο πενταμελές τμήμα:

H. Kanninen, αντιπρόεδρος, I. Pelikánová, E. Buttigieg, S. Gervasoni και L. Madise, δικαστές.

Πρώτο τριμελές τμήμα:

H. Kanninen, αντιπρόεδρος·
I. Pelikánová, δικαστής·
E. Buttigieg, δικαστής.

Δεύτερο πενταμελές τμήμα:

M. E. Martins Ribeiro, πρόεδρος τμήματος, N. Forwood, E. Bieliūnas, S. Gervasoni και L. Madise, δικαστές.

Δεύτερο τριμελές τμήμα:

M. E. Martins Ribeiro, πρόεδρος τμήματος·
S. Gervasoni, δικαστής·
L. Madise, δικαστής.

Τρίτο πενταμελές τμήμα:

Σ. Παπασάββας, πρόεδρος τμήματος, N. Forwood, I. Labucka, E. Bieliūnas και V. Kreuschitz, δικαστές.

Τρίτο τριμελές τμήμα:

Σ. Παπασάββας, πρόεδρος τμήματος·
N. Forwood, δικαστής·
E. Bieliūnas, δικαστής.

Τέταρτο πενταμελές τμήμα:

M. Prek, πρόεδρος τμήματος, I. Labucka, J. Schwarcz, V. Tomljenović και V. Kreuschitz, δικαστές.

Τέταρτο τριμελές τμήμα:

M. Prek, πρόεδρος τμήματος·
I. Labucka, δικαστής·
V. Kreuschitz, δικαστής.

Πέμπτο πενταμελές τμήμα:

A. Dittrich, πρόεδρος τμήματος, F. Dehousse, J. Schwarcz, V. Tomljenović και A. M. Collins, δικαστές.

Πέμπτο τριμελές τμήμα:

A. Dittrich, πρόεδρος τμήματος·
J. Schwarcz, δικαστής·
V. Tomljenović, δικαστής.

⁽¹⁾ EE C 313 της 26.10.2013, σ. 2

Έκτο πενταμελές τμήμα:

S. Frimodt Nielsen, πρόεδρος τμήματος, F. Dehousse, I. Wyszniowska-Białecka, A. M. Collins και I. Ulloa Rubio, δικαστές.

Έκτο τριμελές τμήμα:

S. Frimodt Nielsen, πρόεδρος τμήματος·
F. Dehousse, δικαστής·
A. M. Collins, δικαστής.

Έβδομο πενταμελές τμήμα:

M. van der Woude, πρόεδρος τμήματος, I. Wyszniowska-Białecka, M. Kancheva, C. Wetter και I. Ulloa Rubio, δικαστές.

Έβδομο τριμελές τμήμα:

M. van der Woude, πρόεδρος τμήματος·
I. Wyszniowska-Białecka, δικαστής·
I. Ulloa Rubio, δικαστής.

Όγδοο πενταμελές τμήμα:

Δ. Γρατσιάς, πρόεδρος τμήματος, O. Czúcz, A. Popescu, M. Kancheva και C. Wetter, δικαστές.

Όγδοο τριμελές τμήμα:

Δ. Γρατσιάς, πρόεδρος τμήματος·
M. Kancheva, δικαστής·
C. Wetter, δικαστής.

Ένατο πενταμελές τμήμα:

G. Berardis, πρόεδρος τμήματος, O. Czúcz, I. Pelikánová, A. Popescu και E. Buttigieg, δικαστές.

Ένατο τριμελές τμήμα:

G. Berardis, πρόεδρος τμήματος·
O. Czúcz, δικαστής·
A. Popescu, δικαστής.

V

(Γνωστοποιήσεις)

ΔΙΚΑΙΟΔΟΤΙΚΕΣ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΕΣ

ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ

Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 26ης Σεπτεμβρίου 2013 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Βασιλείου της Ισπανίας

(Υπόθεση C-189/11) ⁽¹⁾

(Παράβαση κράτους μέλους — Φορολογία — ΦΠΑ — Οδηγία 2006/112/EK — Άρθρα 306 έως 310 — Ειδικό καθεστώς των πρακτορείων ταξιδιών — Αποκλίσεις μεταξύ γλωσσικών αποδόσεων — Εθνική νομοθεσία που προβλέπει την εφαρμογή του ειδικού καθεστώτος σε άλλα πρόσωπα πλην των ταξιδιωτών — Έννοιες «ταξιδιώτης» και «πελάτης» — Μη εφαρμογή του εν λόγω ειδικού καθεστώτος στις πωλήσεις προς το κοινό — Αναγραφή στο τιμολόγιο ποσού ΦΠΑ που μπορεί να εκπέσει και ο οποίος δεν έχει σχέση με τον οφειλόμενο ή καταβληθέντα φόρο εισροών — Καθορισμός της βάσης επιβολής του φόρου συνολικά για συγκεκριμένη φορολογική περίοδο — Δεν συμβιβάζεται)

(2013/C 344/03)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: L. Lozano Palacios και C. Soulay)

Καθού: Βασίλειο της Ισπανίας (εκπρόσωπος: S. Centeno Huerta)

Παραμβαίνουσες υπέρ του καθού: Τσεχική Δημοκρατία (εκπρόσωποι: M. Smolek, T. Müller και J. Očková), Γαλλική Δημοκρατία (εκπρόσωποι: G. de Bergues και J.-S. Pilczer), Δημοκρατία της Πολωνίας (εκπρόσωποι: A. Kraińska, A. Kramarczyk, M. Szpunar και B. Majczyna), Πορτογαλική Δημοκρατία (εκπρόσωποι: L. Inez Fernandes και R. Laires), Δημοκρατία της Φινλανδίας (εκπρόσωποι: J. Heliskoski και M. Pere)

Αντικείμενο

Παράβαση κράτους μέλους — Παράβαση των άρθρων 73, 168, 169, 226 και 306 έως 310 της οδηγίας 2006/112/EK του Συμβουλίου, της 28ης Νοεμβρίου 2006, σχετικά με το κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας (ΕΕ L 347, σ. 1) — Ειδικό καθεστώς των πρακτορείων ταξιδιών

Διατακτικό

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

1) Το Βασίλειο της Ισπανίας:

— εξαιρώντας από το ειδικό καθεστώς των πρακτορείων ταξιδιών τις πωλήσεις προς το κοινό που πραγματοποιούν πρακτορεία λιανικής στο όνομά τους και οι οποίες αφορούν ταξίδια που διοργανώνονται από πρακτορεία χονδρικής,

— επιτρέποντας στα πρακτορεία ταξιδιών, υπό ορισμένες προϋποθέσεις, να αναγράφουν στο τιμολόγιο ένα συνολικό ποσό που δεν έχει σχέση με τον πραγματικό φόρο προστιθέμενης αξίας ο οποίος χρεώνεται στον πελάτη και επιτρέποντας στον τελευταίο, εφόσον υπόκειται στον φόρο, να εκπίπτει το ως άνω συνολικό ποσό από τον οφειλόμενο φόρο προστιθέμενης αξίας, και

— επιτρέποντας στα πρακτορεία ταξιδιών, στο μέτρο που επωφελούνται από το εν λόγω ειδικό καθεστώς, να καθορίζουν τη βάση επιβολής του φόρου συνολικά για κάθε φορολογική περίοδο,

παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από τα άρθρα 168, 226 και 306 έως 310 της οδηγίας 2006/112/EK του Συμβουλίου, της 28ης Νοεμβρίου 2006, σχετικά με το κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας.

2) Απορρίπτει κατά τα λοιπά την προσφυγή.

3) Η Επιτροπή φέρει το ένα τέταρτο των δικαστικών εξόδων της.

4) Το Βασίλειο της Ισπανίας φέρει τα δικαστικά έξοδά του καθώς και τα τρία τέταρτα των εξόδων της Ευρωπαϊκής Επιτροπής.

5) Η Τσεχική Δημοκρατία, η Γαλλική Δημοκρατία, η Δημοκρατία της Πολωνίας, η Πορτογαλική Δημοκρατία και η Δημοκρατία της Φινλανδίας φέρουν τα δικαστικά έξοδά τους.

⁽¹⁾ ΕΕ C 186 της 25.6.2011.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 26ης Σεπτεμβρίου 2013 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Δημοκρατίας της Πολωνίας

(Υπόθεση C-193/11) ⁽¹⁾

(Παράβαση κράτους μέλους — Φορολογία — ΦΠΑ — Οδηγία 2006/112/EK — Άρθρα 306 έως 310 — Ειδικό καθεστώς των πρακτορείων ταξιδιών — Αποκλίσεις μεταξύ γλωσσικών αποδόσεων — Εθνική νομοθεσία που προβλέπει την εφαρμογή του ειδικού καθεστώτος σε άλλα πρόσωπα πλην των ταξιδιωτών — Έννοιες «ταξιδιώτης» και «πελάτης»)

(2013/C 344/04)

Γλώσσα διαδικασίας: η πολωνική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: L. Lozano Palacios και K. Herrmann)

Καθής: Δημοκρατία της Πολωνίας (εκπρόσωποι: A. Kraińska και A. Kramarczyk καθώς και M. Szpunar και B. Majczyna)

Παραμβαίνουσες υπέρ της καθής: Τσεχική Δημοκρατία (εκπρόσωποι: M. Smolek και T. Müller καθώς και J. Očková), Βασίλειο της Ισπανίας (εκπρόσωπος: S. Centeno Huerta), Γαλλική Δημοκρατία (εκπρόσωποι: G. de Bergues και J.-S. Pilczer), Πορτογαλική Δημοκρατία (εκπρόσωποι: L. Inez Fernandes και R. Lares), Δημοκρατία της Φινλανδίας (εκπρόσωπος: J. Heliskoski)

Αντικείμενο

Παράβαση κράτους μέλους — Παράβαση των άρθρων 306 έως 310 της οδηγίας 2006/112/EK του Συμβουλίου, της 28ης Νοεμβρίου 2006, σχετικά με το κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας (ΕΕ L 347, σ. 1) — Εθνική νομοθεσία που προβλέπει την εφαρμογή του ειδικού καθεστώτος φορολόγησης των πρακτορείων ταξιδιών στις συναλλαγές που πραγματοποιούν τα εν λόγω πρακτορεία προς όφελος άλλων προσώπων πλην των ταξιδιωτών

Διατακτικό

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Η Ευρωπαϊκή Επιτροπή καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδα της Δημοκρατίας της Πολωνίας.
- 3) Η Τσεχική Δημοκρατία, το Βασίλειο της Ισπανίας, η Γαλλική Δημοκρατία, η Πορτογαλική Δημοκρατία και η Δημοκρατία της Φινλανδίας φέρουν τα δικαστικά έξοδά τους.

⁽¹⁾ ΕΕ C 204 της 9.7.2011.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τμήμα μείζονος συνθέσεως) της 24ης Σεπτεμβρίου 2013 [αίτηση του Oberverwaltungsgericht Berlin-Brandenburg (Γερμανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Leyla Ecem Demirkan κατά Bundesrepublik Deutschland

(Υπόθεση C-221/11) ⁽¹⁾

(Συμφωνία Συνδέσεως ΕΟΚ-Τουρκίας — Πρόσθετο πρωτόκολλο — Άρθρο 41, παράγραφος 1 — Ρήτρα *standstill* — Υποχρέωση λήψεως θεωρήσεως για την είσοδο στο έδαφος κράτους μέλους — Ελεύθερη παροχή υπηρεσιών — Δικαίωμα εισόδου Τούρκου υπηκόου σε κράτος μέλος προκειμένου να επισκεφθεί μέλος της οικογενείας του και να καταστεί, δυνητικά, αποδέκτης παρεχομένων υπηρεσιών)

(2013/C 344/05)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Oberverwaltungsgericht Berlin-Brandenburg

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Leyla Ecem Demirkan

κατά

Bundesrepublik Deutschland

Αντικείμενο

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως — Oberverwaltungsgericht Berlin-Brandenburg — Ερμηνεία του άρθρου 41, παράγραφος 1, του πρόσθετου πρωτοκόλλου της 23ης Νοεμβρίου 1970 που αποτελεί παράρτημα της συμφωνίας σύνδεσης Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας και Τουρκίας περί των ληπτέων μέτρων για την έναρξη ισχύος τους (ΕΕ 1972, L 293, σ. 4) — Ερμηνεία της έννοιας της «ελεύθερης παροχής υπηρεσιών» που περιέχεται στην εν λόγω διάταξη — Ενδεχομένως περιλαμβάνει την «παθητική» ελευθερία παροχής υπηρεσιών — Δικαίωμα μεταβάσεως Τούρκου υπηκόου σε κράτος μέλος προκειμένου να επισκεφθεί μέλος της οικογενείας του και να καταστεί, υποθετικά, αποδέκτης παρεχομένων υπηρεσιών

Διατακτικό

Η «ελεύθερη παροχή υπηρεσιών» κατά το άρθρο 41, παράγραφος 1, του πρόσθετου πρωτοκόλλου, που υπογράφηκε στις 23 Νοεμβρίου 1970 στις Βρυξέλλες και συνάφθηκε, εγκρίθηκε και επικυρώθηκε εξ ονόματος της Κοινότητας με τον κανονισμό (ΕΟΚ) 2760/72 του Συμβουλίου, της 19ης Δεκεμβρίου 1972, έχει την έννοια ότι δεν καλύπτει την ελευθερία των Τούρκων υπηκόων, που είναι αποδέκτες υπηρεσιών, να μεταβαίνουν σε κράτος μέλος για να λάβουν εκεί υπηρεσίες.

⁽¹⁾ ΕΕ C 232 της 6.8.2011.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 26ης Σεπτεμβρίου 2013 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Ιταλικής Δημοκρατίας

(Υπόθεση C-236/11) ⁽¹⁾

(Παράβαση κράτους μέλους — Φορολογία — ΦΠΑ — Οδηγία 2006/112/EK — Άρθρα 306 έως 310 — Ειδικό καθεστώς των πρακτορείων ταξιδιών — Αποκλίσεις μεταξύ γλωσσικών αποδόσεων — Εθνική νομοθεσία προβλέπουσα την εφαρμογή του ειδικού αυτού καθεστώτος σε άλλα πρόσωπα πλην των ταξιδιωτών — Έννοιες του «ταξιδιώτη» και του «πελάτη»)

(2013/C 344/06)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: C. Soulay και D. Recchia)

Καθής: Ιταλική Δημοκρατία (εκπρόσωποι: G. Palmieri, επικουρούμενος από τον G. De Bellis, avvocato dello Stato)

Παραμβαίνουσες υπέρ της καθής: Τσεχική Δημοκρατία (εκπρόσωποι: M. Smolek, T. Müller και J. Ožková), Ελληνική Δημοκρατία (εκπρόσωπος: Ε.-Μ. Μαμούνα), Βασίλειο της Ισπανίας (εκπρόσωπος: S. Centeno Huerta), Γαλλική Δημοκρατία (εκπρόσωποι: G. de Bergues και J.-S. Pilczet), Δημοκρατία της Πολωνίας (εκπρόσωποι: M. Szpunar και B. Majczyna) και Δημοκρατία της Φινλανδίας (εκπρόσωπος: J. Heliskoski)

Αντικείμενο

Παράβαση κράτους μέλους — Παράβαση των άρθρων 306 έως 310 της οδηγίας 2006/112/EK του Συμβουλίου, της 28ης Νοεμβρίου 2006, σχετικά με το κοινό σύστημα φόρου προστιθεμένης αξίας (ΕΕ L 347, σ. 1) — Εθνική νομοθεσία προβλέπουσα την εφαρμογή του ειδικού καθεστώτος φορολογήσεως των ταξιδιωτικών γραφείων για πράξεις των γραφείων αυτών υπέρ δικαιούχων που δεν είναι ταξιδιώτες

Διατακτικό

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Καταδικάζει την Ευρωπαϊκή Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα της Ιταλικής Δημοκρατίας.
- 3) Η Τσεχική Δημοκρατία, η Ελληνική Δημοκρατία, το Βασίλειο της Ισπανίας, η Γαλλική Δημοκρατία, η Δημοκρατία της Πολωνίας και η Δημοκρατία της Φινλανδίας φέρουν τα δικαστικά τους έξοδα.

⁽¹⁾ ΕΕ C 238 της 13.8.2011.

Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 3ης Οκτωβρίου 2013 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Δημοκρατίας της Λεττονίας, Δημοκρατίας της Λιθουανίας, Σλοβακικής Δημοκρατίας, Ηνωμένου Βασιλείου της Μεγάλης Βρετανίας και της Βόρειας Ιρλανδίας

(Υπόθεση C-267/11 P) ⁽¹⁾

(Αίτηση αναιρέσεως — Ολοκληρωμένη πρόληψη και έλεγχος της ρύπανσης — Σύστημα εμπορίας δικαιωμάτων εκπομπής αερίων θερμοκηπίου — Κατανομή δικαιωμάτων εκπομπής για τη Δημοκρατία της Λεττονίας — Περίοδος εκτεινόμενη από το 2008 έως το 2012)

(2013/C 344/07)

Γλώσσα διαδικασίας: η λεττονική

Διάδικοι

Αναιρεσείουσα: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: I. Rubene και E. White)

Λοιποί διάδικοι στη διαδικασία: Δημοκρατία της Λεττονίας (εκπρόσωπος: I. Kalniņš), Δημοκρατία της Λιθουανίας, Σλοβακική Δημοκρατία, Ηνωμένο Βασίλειο της Μεγάλης Βρετανίας και της Βόρειας Ιρλανδίας

Παραμβαίνουσα υπέρ της Δημοκρατίας της Λεττονίας: Τσεχική Δημοκρατία (εκπρόσωποι: M. Smolek και D. Hadroušek)

Αντικείμενο

Αίτηση αναιρέσεως ασκηθείσα κατά της αποφάσεως του Γενικού Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα), της 22ας Μαρτίου 2011 — Λεττονία κατά Επιτροπής (T-369/07), με την οποία το Γενικό Δικαστήριο ακύρωσε την απόφαση C(2007) 3409 της Επιτροπής, της 13ης Ιουλίου 2007, σχετικά με την τροποποίηση του εθνικού σχεδίου της Δημοκρατίας της Λεττονίας για την κατανομή δικαιωμάτων εκπομπής αερίων θερμοκηπίου για την περίοδο 2008-2012, σύμφωνα με την οδηγία 2003/87/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 13ης Οκτωβρίου 2003, σχετικά με τη θέσπιση συστήματος εμπορίας δικαιωμάτων εκπομπής αερίων θερμοκηπίου εντός της Κοινότητας και την τροποποίηση της οδηγίας 96/61/EK του Συμβουλίου (ΕΕ L 275, σ. 32) — Εσφαλμένη ερμηνεία της προβλεπόμενης από το άρθρο 9, παράγραφος 3, της οδηγίας, διαδικασίας — Εσφαλμένη ερμηνεία της προθεσμίας τριών μηνών, που προβλέπουν οι αρχικές αποφάσεις σχετικά με τα κοινοποιηθέντα νέα εθνικά σχέδια κατανομής δικαιωμάτων εκπομπής αερίων θερμοκηπίου (ΕΣΚ), σε απόφαση της Επιτροπής περί αποδοχής των κοινοποιηθεισών τροποποιήσεων κατόπιν απορριπτικής αποφάσεως της Επιτροπής επί του αρχικού ΕΣΚ

Διατακτικό

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την αίτηση αναιρέσεως.
- 2) Η Ευρωπαϊκή Επιτροπή, η Δημοκρατία της Λεττονίας και η Τσεχική Δημοκρατία φέρουν τα δικαστικά τους έξοδα.

⁽¹⁾ ΕΕ C 226 της 30.7.2011.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 26ης Σεπτεμβρίου 2013 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Τσεχικής Δημοκρατίας

(Υπόθεση C-269/11) ⁽¹⁾

(Παράλειψη κράτους μέλους — Φορολογία — ΦΠΑ — Οδηγία 2006/112/EK — Άρθρα 306 έως 310 — Ειδικό καθεστώς των πρακτορείων ταξιδιών — Αποκλίσεις μεταξύ γλωσσικών αποδόσεων — Εθνική νομοθεσία προβλέπуща την εφαρμογή του ειδικού καθεστώτος σε πρόσωπα που δεν είναι ταξιδιώτες — Έννοιες «ταξιδιώτης» και «πελάτης»)

(2013/C 344/08)

Γλώσσα διαδικασίας: η τσεχική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: L. Lozano Palacios και M. Šimerdová)

Καθής: Τσεχική Δημοκρατία (εκπρόσωποι: M. Smolek και J. Ožková)

Παρεμβαίνοντες υπέρ της καθής: Ελληνική Δημοκρατία (εκπρόσωπος: Ε.-Μ. Μαμουνά), Βασίλειο της Ισπανίας (εκπρόσωπος: S. Centeno Huerta), Γαλλική Δημοκρατία (εκπρόσωποι: G. de Bergues και J.-S. Pilczer), Δημοκρατία της Πολωνίας (εκπρόσωπος: B. Majczyna), Δημοκρατία της Φινλανδίας (εκπρόσωπος: J. Heliskoski)

Αντικείμενο

Παράβαση κράτους μέλους — Παράβαση των άρθρων 306 έως 310, της οδηγίας 2006/112/EK του Συμβουλίου, της 28ης Νοεμβρίου 2006, σχετικά με το κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας (ΕΕ L 347, σ. 1) — Εθνική νομοθεσία που προβλέπει την εφαρμογή του ειδικού καθεστώτος φορολόγησης των ταξιδιωτικών πρακτορείων σε πράξεις που πραγματοποιούν τα εν λόγω πρακτορεία προς πρόσωπα που δεν είναι ταξιδιώτες

Διατακτικό

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Καταδικάζει την Ευρωπαϊκή Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα στα οποία υπεβλήθη η Τσεχική Δημοκρατία.
- 3) Η Ελληνική Δημοκρατία, το Βασίλειο της Ισπανίας, η Γαλλική Δημοκρατία, η Δημοκρατία της Πολωνίας και η Δημοκρατία της Φινλανδίας φέρουν τα δικαστικά έξοδά τους.

⁽¹⁾ ΕΕ C 232 της 6.8.2011.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 26ης Σεπτεμβρίου 2013 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Ελληνικής Δημοκρατίας

(Υπόθεση C-293/11) ⁽¹⁾

(Παράβαση κράτους μέλους — Φορολογία — ΦΠΑ — Οδηγία 2006/112/EK — Άρθρα 306 έως 310 — Ειδικό καθεστώς των πρακτορείων ταξιδιών — Αποκλίσεις μεταξύ γλωσσικών αποδόσεων — Εθνική νομοθεσία που προβλέπει την εφαρμογή του ειδικού καθεστώτος σε άλλα πρόσωπα πλην των ταξιδιωτών — Έννοιες «ταξιδιώτης» και «πελάτης»)

(2013/C 344/09)

Γλώσσα διαδικασίας: η ελληνική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: Δ. Τριανταφύλλου και C. Soulay)

Καθής: Ελληνική Δημοκρατία (εκπρόσωποι: Ε.-Μ. Μαμουνά)

Παρεμβαίνουσες υπέρ της καθής: Τσεχική Δημοκρατία (εκπρόσωποι: M. Smolek και T. Müller καθώς και J. Ožková), Βασίλειο της Ισπανίας (εκπρόσωπος: S. Centeno Huerta), Γαλλική Δημοκρατία (εκπρόσωποι: G. de Bergues και J. S. Pilczer), Δημοκρατία της Πολωνίας (εκπρόσωποι: M. Szpunar και B. Majczyna), Δημοκρατία της Φινλανδίας (εκπρόσωπος: J. Heliskoski)

Αντικείμενο

Παράβαση κράτους μέλους — Παράβαση των άρθρων 306 έως 310 της οδηγίας 2006/112/EK του Συμβουλίου, της 28ης Νοεμβρίου 2006, σχετικά με το κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας (ΕΕ L 347, σ. 1) — Εθνική νομοθεσία που προβλέπει την εφαρμογή του ειδικού καθεστώτος φορολόγησης των πρακτορείων ταξιδιών στις συναλλαγές που πραγματοποιούν τα εν λόγω πρακτορεία προς όφελος άλλων προσώπων πλην των ταξιδιωτών

Διατακτικό

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Η Ευρωπαϊκή Επιτροπή καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδα της Ελληνικής Δημοκρατίας.
- 3) Η Τσεχική Δημοκρατία, το Βασίλειο της Ισπανίας, η Γαλλική Δημοκρατία, η Δημοκρατία της Πολωνίας και η Δημοκρατία της Φινλανδίας φέρουν τα δικαστικά έξοδά τους.

⁽¹⁾ ΕΕ C 232 της 6.8.2011.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 26ης Σεπτεμβρίου 2013 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Γαλλικής Δημοκρατίας

(Υπόθεση C-296/11) ⁽¹⁾

(Παράβαση κράτους μέλους — Φορολογία — ΦΠΑ — Οδηγία 2006/112/EK — Άρθρα 306 έως 310 — Ειδικό καθεστώς των πρακτορείων ταξιδιών — Αποκλίσεις μεταξύ γλωσσικών αποδόσεων — Εθνική νομοθεσία προβλέπουσα την εφαρμογή του ειδικού καθεστώτος σε άλλα πρόσωπα πλην των ταξιδιωτών — Έννοιες «ταξιδιώτης» και «πελάτης»)

(2013/C 344/10)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: L. Lozano Palacios και C. Soulay)

Καθής: Γαλλική Δημοκρατία (εκπρόσωποι: G. de Bergues και J.-S. Pilczer)

Παρεμβαίνοντες υπέρ της καθής: Τσεχική Δημοκρατία (εκπρόσωποι: M. Smolek, T. Müller και J. Οžková), Ελληνική Δημοκρατία (εκπρόσωπος: Ε.-Μ. Μαμούνα), Βασίλειο της Ισπανίας (εκπρόσωπος: S. Centeno Huerta), Δημοκρατία της Πολωνίας (εκπρόσωποι: M. Szuzyngier και B. Majczyna), Πορτογαλική Δημοκρατία (εκπρόσωποι: L. Inez Fernandes και R. Laïres), Δημοκρατία της Φινλανδίας (εκπρόσωπος: J. Heliskoski)

Αντικείμενο

Παράβαση κράτους μέλους — Παράβαση των άρθρων 306 έως 310 της οδηγίας 2006/112/EK του Συμβουλίου, της 28ης Νοεμβρίου 2006, σχετικά με το κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας (ΕΕ L 347, σ. 1) — Εθνική νομοθεσία προβλέπουσα την εφαρμογή του ειδικού καθεστώτος των πρακτορείων ταξιδιών στις συναλλαγές που αυτά πραγματοποιούν προς όφελος προσώπων άλλων πλην των ταξιδιωτών

Διατακτικό

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Η Ευρωπαϊκή Επιτροπή φέρει τα έξοδα στα οποία υποβλήθηκε η Γαλλική Δημοκρατία.
- 3) Η Τσεχική Δημοκρατία, η Ελληνική Δημοκρατία, το Βασίλειο της Ισπανίας, η Δημοκρατία της Πολωνίας, η Πορτογαλική Δημοκρατία και η Δημοκρατία της Φινλανδίας φέρουν τα δικά τους δικαστικά έξοδα.

⁽¹⁾ ΕΕ C 252 της 27.8.2011.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 26ης Σεπτεμβρίου 2013 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Δημοκρατίας της Φινλανδίας

(Υπόθεση C-309/11) ⁽¹⁾

(Παράβαση κράτους μέλους — Φορολογία — ΦΠΑ — Οδηγία 2006/112/EK — Άρθρα 306 έως 310 — Ειδικό καθεστώς φορολογήσεως των γραφείων ταξιδιών — Διαφορές στις γλωσσικές αποδόσεις — Εθνική νομολογία προβλέπουσα την εφαρμογή του ειδικού καθεστώτος σε πρόσωπα που δεν είναι ταξιδιώτες — Έννοιες του «ταξιδιώτη» και του «πελάτη»)

(2013/C 344/11)

Γλώσσα διαδικασίας: η φινλανδική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: L. Lozano Palacios και I. Koskinen)

Καθής: Δημοκρατία της Φινλανδίας (εκπρόσωποι: J. Heliskoski)

Παρεμβαίνουσες υπέρ της καθής: Τσεχική Δημοκρατία (εκπρόσωποι: M. Smolek, T. Müller, καθώς και J. Οžková), Ελληνική Δημοκρατία (εκπρόσωπος: Ε.-Μ. Μαμούνα), Βασίλειο της Ισπανίας (εκπρόσωπος: S. Centeno Huerta), Γαλλική Δημοκρατία (εκπρόσωποι: G. de Bergues και J.-S. Pilczer), Δημοκρατία της Πολωνίας (εκπρόσωποι: A. Kraińska και A. Kramarczyk, καθώς και M. Szuzyngier και B. Majczyna)

Αντικείμενο

Παράβαση κράτους μέλους — Παράβαση των άρθρων 306 έως 310 της οδηγίας 2006/112/EK του Συμβουλίου, της 28ης Νοεμβρίου 2006, σχετικά με το κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας (ΕΕ L 347, σ. 1) — Εθνική νομοθεσία προβλέπουσα την εφαρμογή του ειδικού καθεστώτος φορολογίας των ταξιδιωτικών γραφείων για τις υπηρεσίες που παρέχουν τα γραφεία αυτά σε αποδέκτες που δεν έχουν την ιδιότητα του ταξιδιώτη

Διατακτικό

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Η Ευρωπαϊκή Επιτροπή φέρει τα δικαστικά έξοδα στα οποία υποβλήθηκε η Δημοκρατία της Φινλανδίας.
- 3) Η Τσεχική Δημοκρατία, η Ελληνική Δημοκρατία, το Βασίλειο της Ισπανίας, η Γαλλική Δημοκρατία και η Δημοκρατία της Πολωνίας φέρουν τα δικαστικά έξοδά τους.

⁽¹⁾ ΕΕ C 252 της 27.8.2011.

Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 3ης Οκτωβρίου 2013 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Ιταλικής Δημοκρατίας(Υπόθεση C-369/11) ⁽¹⁾

(Παράβαση κράτους μέλους — Μεταφορές — Οδηγία 2001/14/EK — Άρθρα 4, παράγραφος 1, και 30, παράγραφος 3 — Κατανομή της χωρητικότητας των σιδηροδρομικών υποδομών — Χρεώσεις τελών — Τέλη υποδομής — Ανεξαρτησία του διαχειριστή υποδομής)

(2013/C 344/12)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: E. Montaguti και H. Støvlbæk)

Καθής: Ιταλική Δημοκρατία (εκπρόσωποι: G. Palmieri, επικουρούμενη από τον S. Fiorentino, avvocato dello Stato)

Παρεμβαίνουσα υπέρ της καθής: Τσεχική Δημοκρατία (εκπρόσωπος: M. Smolek)

Αντικείμενο

Παράβαση κράτους — Παράλειψη θεσπίσεως, εντός της προβλεπόμενης προθεσμίας, όλων των αναγκαίων διατάξεων για τη συμμόρφωση προς το άρθρο 6, παρ. 3, και το παράρτημα II της οδηγίας 91/440/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 29ης Ιουλίου 1991, για την ανάπτυξη των κοινοτικών σιδηροδρόμων (ΕΕ 1991, L 237, σ. 25), όπως έχει τροποποιηθεί, καθώς και τα άρθρα 4, παρ. 1 και 2, 14, παρ. 2, και 30, παρ. 1 και 3, της οδηγίας 2001/14/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 26ης Φεβρουαρίου 2001, σχετικά με την κατανομή της χωρητικότητας των σιδηροδρομικών υποδομών και τις χρεώσεις για τη χρήση σιδηροδρομικής υποδομής καθώς και με την πιστοποίηση ασφαλείας (ΕΕ 2001, L 75 σ. 29)

Διατακτικό

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

1) Η Ιταλική Δημοκρατία, παραλείποντας να διασφαλίσει την ανεξαρτησία του διαχειριστή υποδομής για τον καθορισμό της χρεώσεως τελών για την πρόσβαση στην υποδομή και την κατανομή της χωρητικότητας των σιδηροδρομικών υποδομών, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από τα άρθρα 4, παράγραφος 1, και 30, παράγραφος 3, της οδηγίας 2001/14/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 26ης Φεβρουαρίου 2001, σχετικά με την κατανομή της χωρητικότητας των σιδηροδρομικών υποδομών και τις χρεώσεις για τη χρήση της σιδηροδρομικής υποδομής, όπως τροποποιήθηκε με την οδηγία 2007/58/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 23ης Οκτωβρίου 2007.

2) Απορρίπτει κατά τα λοιπά την προσφυγή.

3) Η Ευρωπαϊκή Επιτροπή, η Ιταλική Δημοκρατία και η Τσεχική Δημοκρατία φέρουν τα δικαστικά έξοδά τους.

⁽¹⁾ ΕΕ C 282 της 24.9.2011.

Απόφαση του Δικαστηρίου (πέμπτο τμήμα) της 19ης Σεπτεμβρίου 2013 [αίτηση του Συμβουλίου της Επικρατείας (Ελλάδα) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Πανελλήνιος Σύνδεσμος Βιομηχανιών Μεταποίησης Καπνού κατά Υπουργού Οικονομίας και Οικονομικών, Υπουργού Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων

(Υπόθεση C-373/11) ⁽¹⁾

[Προδικαστική παραπομπή — Εκτίμηση του κύρους — Κοινή γεωργική πολιτική — Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1782/2003 — Πρόσθετη ενίσχυση για συγκεκριμένους τύπους καλλιέργειας και παραγωγής ποιότητας — Περιώριο εκτιμήσεως των κρατών μελών — Δυσμενής διάκριση — Άρθρα 32 ΕΚ και 34 ΕΚ]

(2013/C 344/13)

Γλώσσα διαδικασίας: η ελληνική

Αιτούν δικαστήριο

Συμβούλιο της Επικρατείας

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Πανελλήνιος Σύνδεσμος Βιομηχανιών Μεταποίησης Καπνού

κατά

Υπουργού Οικονομίας και Οικονομικών, Υπουργού Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων

Αντικείμενο

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως — Συμβούλιο της Επικρατείας — Ερμηνεία του κανονισμού (ΕΚ) 1782/2003 του Συμβουλίου, της 29ης Σεπτεμβρίου 2003, για τη θέσπιση κοινών κανόνων για τα καθεστώτα άμεσης στήριξης στα πλαίσια της κοινής γεωργικής πολιτικής και για τη θέσπιση ορισμένων καθεστώτων στήριξης για τους γεωργούς και για την τροποποίηση των κανονισμών (ΕΟΚ) 2019/93, (ΕΚ) 1452/2001, (ΕΚ) 1453/2001, (ΕΚ) 1454/2001, (ΕΚ) 1868/94, (ΕΚ) 1251/1999, (ΕΚ) 1254/1999, (ΕΚ) 1673/2000, (ΕΟΚ) 2358/71 και (ΕΚ) 2529/2001 (ΕΕ L 270, σ. 1) — Ερμηνεία των άρθρων 2, 32 και 34 ΕΚ — Πρόσθετη ενίσχυση παρεχόμενη για συγκεκριμένους τύπους γεωργικών εκμεταλλεύσεων — Δυνατότητα των κρατών μελών να καθορίζουν διαφορετικά ποσοστά παρακρατήσεως εντός της συνιστώσας των εθνικών ανωτάτων ορίων για την παροχή πρόσθετης ενισχύσεως — Διαφορετική μεταχείριση των παραγωγών του ίδιου προϊόντος ανάλογα με την εκ μέρους των κρατών μελών χρήση της οικείας δυνατότητας

Διατακτικό

Από την εξέταση του προδικαστικού ερωτήματος δεν προέκυψε κανένα στοιχείο ικανό να θίξει το κύρος του άρθρου 69 του κανονισμού (ΕΚ) 1782/2003 του Συμβουλίου, της 29ης Σεπτεμβρίου 2003, για τη θέσπιση κοινών κανόνων για τα καθεστώτα άμεσης στήριξης στα πλαίσια της κοινής γεωργικής πολιτικής και

για τη θέσπιση ορισμένων καθεστώτων στήριξης για τους γεωργούς και για την τροποποίηση των κανονισμών (ΕΟΚ) 2019/93, (ΕΚ) 1452/2001, (ΕΚ) 1453/2001, (ΕΚ) 1454/2001, (ΕΚ) 1868/94, (ΕΚ) 1251/1999, (ΕΚ) 1254/1999, (ΕΚ) 1673/2000, (ΕΟΚ) 2358/71 και (ΕΚ) 2529/2001.

(¹) ΕΕ C 269 της 10.9.2011.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τέταρτο τμήμα) της 26ης Σεπτεμβρίου 2013 [αίτηση του Oberlandesgericht Innsbruck (Αυστρία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — TEXDATA Software GmbH

(Υπόθεση C-418/11) (¹)

(Δίκαιο των εταιριών — Ελευθερία εγκαταστάσεως — Ενδέκατη οδηγία 89/666/ΕΟΚ — Δημοσιότητα των λογιστικών εγγράφων — Υποκατάστημα κεφαλαιουχικής εταιρίας εγκατεστημένης σε άλλο κράτος μέλος — Χρηματική ποινή σε περίπτωση μη δημοσιεύσεως εντός της προβλεπόμενης προθεσμίας — Δικαίωμα αποτελεσματικής δικαστικής προστασίας — Αρχή του σεβασμού των δικαιωμάτων άμυνας — Κατάλληλος, αποτελεσματικός, αναλογικός και αποτρεπτικός χαρακτήρας της κυρώσεως)

(2013/C 344/14)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Oberlandesgericht Innsbruck

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

TEXDATA Software GmbH

Αντικείμενο

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως — Oberlandesgericht Innsbruck — Ερμηνεία των άρθρων 49 και 54 ΣΛΕΕ, και των άρθρων 47, παράγραφος 2, και 50 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, της γενικής αρχής του δικαιώματος ασκήσεως αποτελεσματικού ενδίκου βοηθήματος, του άρθρου 6 της πρώτης οδηγίας 68/151/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 9ης Μαρτίου 1968, περί συντονισμού των εγγυήσεων που απαιτούνται στα κράτη μέλη εκ μέρους των εταιριών, κατά την έννοια του άρθρου 58, δεύτερη παράγραφος, της συνθήκης, για την προστασία των συμφερόντων των εταίρων και των τρίτων με σκοπό να καταστούν οι εγγυήσεις αυτές ισοδύναμες (ΕΕ L 65, σ. 8), του άρθρου 60α της τέταρτης οδηγίας 78/660/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 25ης Ιουλίου 1978, βασιζόμενης στο άρθρο 54, παράγραφος 3, περίπτωση ζ', της συνθήκης περί των ετήσιων λογαριασμών εταιριών ορισμένων μορφών, όπως τροποποιήθηκε (ΕΕ L 222, σ. 11), καθώς και του άρθρου 38, παράγραφος 6, της έβδομης οδηγίας 83/349/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 13ης Ιουνίου 1983, βασιζόμενης στο άρθρο 54, παράγραφος 3, περίπτωση ζ', της συνθήκης για τους ενοποιημένους λογαριασμούς (ΕΕ L 193, σ. 1) — Δημοσιότητα των ενοποιημένων ετήσιων λογαριασμών εταιριών ορισμένων μορφών — Κανονιστική ρύθμιση κράτους μέλους προβλέπουσα χρηματική ποινή σε περίπτωση μη κοινοποιήσεως, στο αρμόδιο δικαστήριο, των ενοποιημένων ετήσιων λογαριασμών εντός προθεσμίας εννέα μηνών, χωρίς να δίνεται στα εταιρικά όργανα η δυνατότητα να διατυπώσουν τις απόψεις τους

Διατακτικό

Υπό την επιφύλαξη των διακριβώσεων στις οποίες πρέπει να προβεί το αιτούν δικαστήριο, τα άρθρα 49 ΣΛΕΕ και 54 ΣΛΕΕ, οι αρχές της αποτελεσματικής δικαστικής προστασίας και του σεβασμού των δικαιωμάτων άμυνας, καθώς και το άρθρο 12 της ενδέκατης οδηγίας 89/666/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 21ης Δεκεμβρίου 1989, σχετικά με τη δημοσιότητα των υποκαταστημάτων που έχουν ιδρυθεί σε ένα κράτος μέλος από ορισμένες μορφές εταιριών που διέπονται από το δίκαιο άλλου κράτους, έχουν την έννοια ότι δεν αντιτίθενται σε εθνική ρύθμιση, όπως η επίμαχη στην υπόθεση της κύριας δίκης, κατά την οποία, σε περίπτωση άπρακτης παρελεύσεως της προβλεπόμενης προθεσμίας των εννέα μηνών για τη δημοσίευση των λογιστικών εγγράφων, επιβάλλεται αμέσως πρόστιμο τουλάχιστον 700 ευρώ στην κεφαλαιουχική εταιρία της οποίας το υποκατάστημα βρίσκεται στο οικείο κράτος μέλος και τούτο χωρίς καμία προηγούμενη όχλησή της και χωρίς να της παρέχεται η δυνατότητα να διατυπώσει τις απόψεις της επί της καταλογιζόμενης παραλείψεως.

(¹) ΕΕ C 331 της 12.11.2011.

Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 26ης Σεπτεμβρίου 2013 — Ηνωμένο Βασίλειο της Μεγάλης Βρετανίας και της Βόρειας Ιρλανδίας κατά Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης

(Υπόθεση C-431/11) (¹)

(Συντονισμός των συστημάτων κοινωνικής ασφαλίσεως — Συμφωνία ΕΟΧ — Πρόταση τροποποιήσεως — Απόφαση του Συμβουλίου — Επιλογή της νομικής βάσεως — Άρθρο 48 ΣΛΕΕ — Άρθρο 79, παράγραφος 2, στοιχείο β', ΣΛΕΕ)

(2013/C 344/15)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγων: Ηνωμένο Βασίλειο της Μεγάλης Βρετανίας και της Βόρειας Ιρλανδίας (εκπρόσωποι: C. Murrell, επικουρούμενος από τον A. Dashwood, QC)

Καθού: Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης (εκπρόσωποι: M. Veiga καθώς και A. De Elera και G. Marhic)

Παραμβαίνουσα υπέρ του προσφεύγοντος: Ιρλανδία (εκπρόσωποι: E. Creedon, επικουρούμενη από τον N. Travers, BL)

Παραμβαίνουσα υπέρ του καθού: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: V. Kreuschitz και S. Pardo Quintillán)

Αντικείμενο

Ακύρωση της αποφάσεως 2011/407/ΕΕ του Συμβουλίου, της 6ης Ιουνίου 2011, σχετικά με τη θέση που θα λάβει η Ευρωπαϊκή Ένωση στη Μεικτή Επιτροπή του ΕΟΧ για την τροποποίηση του παραρτήματος VI (Κοινωνικές ασφαλίσεις) και του πρωτοκόλλου 37 της συμφωνίας για τον ΕΟΧ (ΕΕ L 182, σ. 12) — Επιλογή νομικής βάσεως (άρθρο 48 ΣΛΕΕ ή άρθρο 79 ΣΛΕΕ)

Διατακτικό

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Καταδικάζει το Ηνωμένο Βασίλειο της Μεγάλης Βρετανίας και της Βόρειας Ιρλανδίας στα δικαστικά έξοδα.
- 3) Η Ιρλανδία και η Ευρωπαϊκή Επιτροπή φέρουν τα δικαστικά έξοδά τους.

(¹) EE C 311 της 22.10.2011.

Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 19ης Σεπτεμβρίου 2013 [αίτηση του Oberster Gerichtshof (Αυστρία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — CHS Tour Services GmbH κατά Team4 Travel GmbH

(Υπόθεση C-435/11) (¹)

(Οδηγία 2005/29/EK — Αθέμιτες εμπορικές πρακτικές — Ενημερωτικό φυλλάδιο που περιέχει εσφαλμένες πληροφορίες — Χαρακτηρισμός μιας εμπορικής πρακτικής ως «παραπλανητικής» — Περίπτωση κατά την οποία δεν μπορεί να προσαφθεί σε βάρος του επιχειρηματία αθέτηση της υποχρέωσης ευσυνειδησίας)

(2013/C 344/16)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Oberster Gerichtshof

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

CHS Tour Services GmbH

κατά

Team4 Travel GmbH

Αντικείμενο

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως — Oberster Gerichtshof — Ερμηνεία του άρθρου 5 της οδηγίας 2005/29/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 11ης Μαΐου 2005, για τις αθέμιτες εμπορικές πρακτικές των επιχειρήσεων προς τους καταναλωτές στην εσωτερική αγορά και για την τροποποίηση της οδηγίας 84/450/ΕΟΚ του Συμβουλίου, των οδηγιών 97/7/EK, 98/27/EK, 2002/65/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου και του κανονισμού (ΕΚ) 2006/2004 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου (ΕΕ L 149, σ. 22) — Ενημερωτικό φυλλάδιο το οποίο περιέχει ψευδείς πληροφορίες — Ζήτημα αν πρέπει να παρασχεθεί στον επιχειρηματία η δυνατότητα να αποδείξει ότι τηρήθηκαν οι επιταγές της επαγγελματικής ευσυνειδησίας προκειμένου να αποτραπεί ο χαρακτηρισμός της εν λόγω εμπορικής πρακτικής ως «αθέμιτης»

Διατακτικό

Η οδηγία 2005/29/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 11ης Μαΐου 2005, για τις αθέμιτες εμπορικές

πρακτικές των επιχειρήσεων προς τους καταναλωτές στην εσωτερική αγορά και για την τροποποίηση της οδηγίας 84/450/ΕΟΚ του Συμβουλίου, των οδηγιών 97/7/EK, 98/27/EK και 2002/65/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου και του κανονισμού (ΕΚ) 2006/2004 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου (οδηγία για τις αθέμιτες εμπορικές πρακτικές), έχει την έννοια ότι, σε περίπτωση που μια εμπορική πρακτική πληροί όλα τα κριτήρια του άρθρου 6, παράγραφος 1, της οδηγίας αυτής προκειμένου να χαρακτηριστεί παραπλανητική για τον καταναλωτή, δεν απαιτείται να διακριβωθεί εάν η πρακτική αυτή είναι και αντίθετη προς τις απαιτήσεις της επαγγελματικής ευσυνειδησίας, κατά την έννοια του άρθρου 5, παράγραφος 2, στοιχείο α', της οδηγίας αυτής, για να μπορεί βεσίμως να θεωρηθεί αθέμιτη και, συνεπώς, να απαγορευθεί βάσει του άρθρου 5, παράγραφος 1, της εν λόγω οδηγίας.

(¹) EE C 340 της 19.11.2011.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 26ης Σεπτεμβρίου 2013 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Δημοκρατίας της Πορτογαλίας

(Υπόθεση C-450/11) (¹)

(Παράβαση κράτους μέλους — Φορολογία — ΦΠΑ — Οδηγία 2006/112/EK — Άρθρα 306 έως 310 — Ειδικό καθεστώς των πρακτορείων ταξιδίων — Αποκλίσεις μεταξύ γλωσσικών αποδόσεων — Εθνική νομοθεσία που προβλέπει την εφαρμογή του ειδικού καθεστώτος σε άλλα πρόσωπα πλην των ταξιδιωτών — Έννοιες «ταξιδιώτης» και «πελάτης»)

(2013/C 344/17)

Γλώσσα διαδικασίας: η πορτογαλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: M. Afonso και L. Lozano Palacios)

Καθής: Δημοκρατία της Πορτογαλίας (εκπρόσωποι: L. Inez Fernandes και R. Lares)

Παραεμβαίνουσες υπέρ της καθής: Τσεχική Δημοκρατία (εκπρόσωποι: M. Smolek και T. Müller καθώς και J. Očková), Βασίλειο της Ισπανίας (εκπρόσωπος: S. Centeno Huerta), Γαλλική Δημοκρατία (εκπρόσωποι: G. de Bergues και J.-S. Pilczner), Δημοκρατία της Πολωνίας (εκπρόσωποι: M. Szpunar και B. Majczyna), Δημοκρατία της Φινλανδίας (εκπρόσωπος: J. Heliskoski)

Αντικείμενο

Παράβαση κράτους μέλους — Παράβαση των άρθρων 306 έως 310 της οδηγίας 2006/112/EK του Συμβουλίου, της 28ης Νοεμβρίου 2006, σχετικά με το κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας (ΕΕ L 347, σ. 1) — Εθνική νομοθεσία που προβλέπει ειδικό σύστημα φορολογήσεως των πρακτορείων ταξιδίων για πράξεις που ενεργούν υπέρ προσώπων που δεν είναι ταξιδιώτες

Διατακτικό

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Η Ευρωπαϊκή Επιτροπή φέρει τα δικαστικά έξοδα της Γαλλικής Δημοκρατίας.
- 3) Η Τσεχική Δημοκρατία, το Βασίλειο της Ισπανίας, η Γαλλική Δημοκρατία, η Δημοκρατία της Πολωνίας και η Δημοκρατία της Φινλανδίας φέρουν τα δικαστικά τους έξοδα.

(¹) EE C 319 της 29.10.2011.

Απόφαση του Δικαστηρίου (δεύτερο τμήμα) της 26ης Σεπτεμβρίου 2013 [αίτηση του Vestre Landsret (Δανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — HK Danmark, που ενεργεί για λογαριασμό της Glennie Kristensen, κατά Experian A/S

(Υπόθεση C-476/11) (¹)

(Αρχή της απαγορεύσεως των διακρίσεων λόγω ηλικίας — Χάρτης των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Άρθρο 21, παράγραφος 1 — Οδηγία 2000/78/EK — Άρθρο 6, παράγραφοι 1 και 2 — Επαγγελματικό συνταξιοδοτικό πρόγραμμα — Κλιμάκωση του ύψους των εισφορών ανάλογα με την ηλικία)

(2013/C 344/18)

Γλώσσα διαδικασίας: η δανική

Αιτούν δικαστήριο

Vestre Landsret

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

HK Danmark, που ενεργεί για λογαριασμό της Glennie Kristensen
κατά

Experian A/S

παρισταμένου του: Beskæftigelsesministeriet

Αντικείμενο

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως — Vestre Landsret — Ερμηνεία του άρθρου 6, παράγραφος 2, της οδηγίας 2000/78/EK του Συμβουλίου, της 27ης Νοεμβρίου 2000, για τη διαμόρφωση γενικού πλαισίου για την ίση μεταχείριση στην απασχόληση και την εργασία (EE L 303, σ. 16) — Δικαιολόγηση διαφορετικής μεταχείρισεως λόγω ηλικίας — Καθορισμός, όσον αφορά τα επαγγελματικά συστήματα κοινωνικής ασφαλίσεως, ορίων ηλικίας για την ένταξη ή αποδοχή σε παροχές συντάξεως ή αναπηρίας — Γενική εξαίρεση όλων των επαγγελματικών συστημάτων κοινωνικής ασφαλίσεως, υπό την προϋπόθεση ότι δεν εισάγονται διακρίσεις λόγω ηλικίας, ή εξαίρεση που αφορά μόνον την υπαγωγή στα συστήματα κοινωνικής ασφαλίσεως — Εθνικό νομικό καθεστώς βάσει του οποίου ο εργοδότης μπορεί να καταβάλλει, ως στοιχείο των αποδοχών, συνταξιοδοτικές εισφορές οι οποίες κλιμακώνονται ανάλογα με την ηλικία του εργαζόμενου

Διατακτικό

Η αρχή της απαγορεύσεως των διακρίσεων λόγω ηλικίας, την οποία κατοχυρώνει το άρθρο 21 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης και συγκεκριμενοποιεί η οδηγία 2000/78/EK του Συμβουλίου, της 27ης Νοεμβρίου 2000, για τη διαμόρφωση γενικού πλαισίου για την ίση μεταχείριση στην απασχόληση και την εργασία, και, ειδικότερα, τα άρθρα 2 και 6, παράγραφος 1, της οδηγίας αυτής έχουν την έννοια ότι δεν αντιτίθενται σε επαγγελματικό συνταξιοδοτικό πρόγραμμα βάσει του οποίου ο εργοδότης καταβάλλει, ως τμήμα των αποδοχών, συνταξιοδοτικές εισφορές οι οποίες κλιμακώνονται ανάλογα με την ηλικία, υπό τον όρο ότι η διαφορετική μεταχείριση που προκύπτει από το πρόγραμμα αυτό είναι πρόσφορη και αναγκαία για την επίτευξη θεμιτού σκοπού, πράγμα που εναπόκειται στο εθνικό δικαστήριο να εξακριβώσει.

(¹) EE C 340 της 19.11.2011.

Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 26ης Σεπτεμβρίου 2013 [αίτηση του Verwaltungsgerichtshof (Αυστρία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Διαδικασία που κίνησε η ÖBB-Personenverkehr AG

(Υπόθεση C-509/11) (¹)

[Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1371/2007 — Δικαιώματα και υποχρεώσεις των επιβατών σιδηροδρομικών γραμμών — Άρθρο 17 — Αποζημίωση κομίστρου σε περίπτωση καθυστερήσεων — Αποκλείεται σε περίπτωση ανωτέρας βίας — Επιτρεπτό — Άρθρο 30, παράγραφος 1, πρώτο εδάφιο — Αρμοδιότητες του εθνικού φορέα που είναι επιφορτισμένος με την επιβολή της εφαρμογής του κανονισμού αυτού — Δυνατότητα να επιβληθεί στον σιδηροδρομικό μεταφορέα η υποχρέωση να τροποποιήσει τους όρους αποζημιώσεως των επιβατών, τους οποίους αυτός εφαρμόζει]

(2013/C 344/19)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Verwaltungsgerichtshof

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

ÖBB-Personenverkehr AG

Παρισταμένων των: Schienen-Control Kommission, Bundesministerin für Verkehr, Innovation und Technologie

Αντικείμενο

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως — Verwaltungsgerichtshof — Ερμηνεία των άρθρων 17 και 30, παράγραφος 1, πρώτο εδάφιο, του κανονισμού (ΕΚ) 1371/2007 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 23ης Οκτωβρίου 2007, σχετικά με τα δικαιώματα και τις υποχρεώσεις των επιβατών σιδηροδρομικών γραμμών (EE L 315, σ. 14) — Προϋποθέσεις αποζημιώσεως — Παραδεκτό του αποκλεισμού του δικαιώματος αποζημιώσεως σε περίπτωση ανωτέρας βίας — Δυνατότητα του αρμόδιου για την εφαρμογή του κανονισμού φορέα να αντικαθιστά συμβατικές ρήτρες που αντίκεινται προς συγκεκριμένους όρους του εν λόγω κανονισμού με ρήτρες συμβατές με τους επίμαχους όρους

Διατακτικό

- 1) Το άρθρο 30, παράγραφος 1, πρώτο εδάφιο, του κανονισμού (ΕΚ) 1371/2007 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 23ης Οκτωβρίου 2007, σχετικά με τα δικαιώματα και τις υποχρεώσεις των επιβατών σιδηροδρομικών γραμμών, έχει την έννοια ότι, στην περίπτωση που οι όροι που έχει θέσει μια σιδηροδρομική επιχείρηση σχετικά με την αποζημίωση κομίστρου δεν συνάδουν με τα κριτήρια που καθορίζονται στο άρθρο 17 του εν λόγω κανονισμού, ο οριζόμενος ως υπεύθυνος για την επιβολή της εφαρμογής του εν λόγω κανονισμού εθνικός φορέας δεν δύναται, ελλείψει σχετικής εθνικής διατάξεως, να επιβάλει στην εν λόγω σιδηροδρομική επιχείρηση το ακριβές περιεχόμενο των ως άνω όρων αποζημιώσεως.
- 2) Το άρθρο 17 του κανονισμού 1371/2007 έχει την έννοια ότι μια σιδηροδρομική επιχείρηση δεν δικαιούται να συμπεριλάβει, στους γενικούς όρους μεταφοράς τους οποίους εφαρμόζει, μια ρήτρα δυνάμει της οποίας απαλλάσσεται από την υποχρέωσή της να καταβάλει αποζημίωση κομίστρου λόγω καθυστέρησης, όταν η καθυστέρηση οφείλεται σε περιστατικό ανωτέρας βίας ή σε μια από τις αιτίες που απαριθμούνται στο άρθρο 32, παράγραφος 2, των ενιαίων κανόνων σχετικά με τη σύμβαση διεθνούς σιδηροδρομικής μεταφοράς επιβατών και αποσκευών της Συμβάσεως περί των διεθνών σιδηροδρομικών μεταφορών της 9ης Μαΐου 1980, όπως τροποποιήθηκε με το πρωτόκολλο του Βιλνιους της 3ης Ιουνίου 1999.

(¹) EE C 13 της 14.1.2012.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τέταρτο τμήμα) της 26ης Σεπτεμβρίου 2013 [αίτηση του Consiglio di Giustizia Amministrativa per la Regione siciliana (Ιταλία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Ottica New Line di Accardi Vincenzo κατά Comune di Campobello di Mazara

(Υπόθεση C-539/11) (¹)

(Άρθρα 49 ΣΛΕΕ και 56 ΣΛΕΕ — Ελευθερία εγκαταστάσεως — Δημόσια υγεία — Οπτικοί — Νομοθεσία περιφέρειας η οποία προβλέπει τη χορήγηση αδείας ως προϋπόθεση για την έναρξη λειτουργίας νέων καταστημάτων οπτικών ειδών — Δημογραφικοί και γεωγραφικοί περιορισμοί — Δικαιολόγηση — Δυνατότητα επιτεύξεως του επιδιωκόμενου σκοπού — Συνέπεια — Αναλογικότητα)

(2013/C 344/20)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Αιτούν δικαστήριο

Consiglio di Giustizia Amministrativa per la Regione siciliana

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ottica New Line di Accardi Vincenzo

κατά

Comune di Campobello di Mazara

παρισταμένης της

Fotottica Media Visione di Luppino Natale Fabrizio e C. s.n.c.

Αντικείμενο

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως — Consiglio di Giustizia Amministrativa per la Regione siciliana — Ερμηνεία των άρθρων 49 και 56 ΣΛΕΕ, καθώς και του άρθρου 2, παράγραφος 2, στοιχείο στ', και των άρθρων 4, παράγραφος 8, και 15 της οδηγίας 2006/123/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 12ης Δεκεμβρίου 2006, σχετικά με τις υπηρεσίες στην εσωτερική αγορά (ΕΕ L 376, σ. 36) — Νομοθεσία περιφέρειας η οποία εξαρτά τη χορήγηση αδείας για την ίδρυση και λειτουργία νέων καταστημάτων όπου θα ασκείται το επάγγελμα του οπτικού από τις προϋποθέσεις, αφενός, της ιδρύσεως ενός μόνον καταστήματος ανά 8 000 κατοίκους και, αφετέρου, της τηρήσεως ελάχιστης αποστάσεως 300 μέτρων από τα ήδη υπάρχοντα καταστήματα οπτικών ειδών — Περιορισμός της ελεύθερης παροχής υπηρεσιών — Επιτακτικοί λόγοι γενικού συμφέροντος — Προστασία της υγείας — Αναλογικότητα

Διατακτικό

Το άρθρο 49 ΣΛΕΕ έχει την έννοια ότι δεν αντιβαίνει σε αυτό ρύθμιση περιφέρειας, όπως η επίμαχη στην υπόθεση της κύριας δίκης, βάσει της οποίας επιβάλλονται περιορισμοί στη χορήγηση αδειών για την ίδρυση νέων καταστημάτων οπτικών ειδών, καθόσον προβλέπει ότι:

— σε κάθε γεωγραφική ζώνη, επιτρέπεται να ιδρυθεί ένα μόνον κατάστημα οπτικών ειδών, καταρχήν, ανά 8 000 κατοίκους, και ότι

— για κάθε νέο κατάστημα οπτικών ειδών πρέπει να τηρείται, κατά κανόνα, ελάχιστη απόσταση 300 μέτρων από τα ήδη υπάρχοντα καταστήματα οπτικών ειδών,

εφόσον οι αρμόδιες αρχές κάνουν δέουσα χρήση, τηρώντας διαφανή και αντικειμενικά κριτήρια, των δυνατοτήτων που τους παρέχει η οικεία ρύθμιση με σκοπό την επίτευξη, κατά τρόπο συνεπή και συστηματικό, των σκοπών που επιδιώκονται με αυτήν, όσον αφορά την προστασία της δημόσιας υγείας στο σύνολο συγκεκριμένης γεωγραφικής περιοχής, στοιχείο του οποίου η διακρίβωση απόκειται στο εθνικό δικαστήριο.

(¹) EE C 370 της 17.12.2011.

Απόφαση του Δικαστηρίου (δεύτερο τμήμα) της 26ης Σεπτεμβρίου 2013 [αίτηση του Højesteret (Δανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Dansk Jurist- og Økonomforbund, εξ ονόματος του Erik Toftgaard κατά Indenrigs- og Sundhedsministeriet

(Υπόθεση C-546/11) (¹)

(Ίση μεταχείριση στην απασχόληση και την εργασία — Απαγόρευση των δυσμενών διακρίσεων λόγω ηλικίας — Οδηγία 2000/78/ΕΚ — Άρθρο 6, παράγραφοι 1 και 2 — Μη καταβολή μισθού εφεδρείας στους δημοσίους υπαλλήλους που συμπλήρωσαν την ηλικία των 65 ετών και πληρούν τις προϋποθέσεις για τη χορήγηση συντάξεως γήρατος)

(2013/C 344/21)

Γλώσσα διαδικασίας: η δανική

Αιτούν δικαστήριο

Højesteret

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Dansk Jurist- og Økonomforbund, εξ ονόματος του Erik Toftgaard

κατά

Indenrigs- og Sundhedsministeriet

παρισταμένων των: Centralorganisationernes Fællesudvalg (CFU), Kommunale Tjenestemænd og Overenskomstansatte (KTO), Personalestyrelsen, Kommunernes Landsforening (KL), Danske Regioner

Αντικείμενο

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως — Højesteret — Ερμηνεία του άρθρου 6, παράγραφοι 1 και 2, της οδηγίας 2000/78/EK, της 27ης Νοεμβρίου 2000, για τη διαμόρφωση γενικού πλαισίου για την ίση μεταχείριση στην απασχόληση και την εργασία (ΕΕ L 303, σ. 16) — Καθορισμός εκ μέρους των επαγγελματικών συστημάτων κοινωνικής ασφάλισης του ορίου ηλικίας για την πρόσβαση σε παροχές ή το δικαίωμα λήψεως παροχών συνταξιοδότησης ή αναπηρίας — Δυσμενής διάκριση λόγω ηλικίας — Εθνική νομοθεσία που προβλέπει, σε περίπτωση κατάργησης της θέσης του εργαζόμενου, αποζημίωση, ισόποση με τον μισθό του, για τρία χρόνια ή μέχρι τη συμπλήρωση της ηλικίας συνταξιοδότησης — Καταβολή σε εργαζόμενο, ηλικίας 65 ετών, του οποίου η θέση καταργήθηκε, σύνταξης και όχι του πρώην μισθού του, ανεξαρτήτως του δικαιώματος του ενδιαφερόμενου να συνεχίσει να ασκεί επαγγελματική δραστηριότητα μετά τη συμπλήρωση των 65 ετών

Διατακτικό

- 1) Το άρθρο 6, παράγραφος 2, της οδηγίας 2000/78/EK του Συμβουλίου, της 27ης Νοεμβρίου 2000, για τη διαμόρφωση γενικού πλαισίου για την ίση μεταχείριση στην απασχόληση και την εργασία, έχει την έννοια ότι έχει εφαρμογή μόνο σε σχέση με επαγγελματικά συστήματα κοινωνικής ασφαλίσεως τα οποία αφορούν παροχές συνταξιοδότησεως ή αναπηρίας.
- 2) Τα άρθρα 2 και 6, παράγραφος 1, της οδηγίας 2000/78 έχουν την έννοια ότι αντίκεινται σε εθνική ρύθμιση δυνάμει της οποίας οι δημόσιοι υπάλληλοι που έχουν συμπληρώσει το όριο ηλικίας για συνταξιοδότηση δεν μπορούν, εξαιτίας αυτού και μόνο του γεγονότος, να λάβουν τον μισθό εφεδρείας που προβλέπεται για τους δημοσίους υπαλλήλους που απολύθηκαν λόγω καταργήσεως της θέσεώς τους εργασίας.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τμήμα μείζονος συνθέσεως) της 3ης Οκτωβρίου 2013 — Inuit Tapiriit Kanatami κ.λπ. κατά Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης, Βασιλείου των Κάτω Χωρών, Ευρωπαϊκής Επιτροπής

(Υπόθεση C-583/11 P) ⁽¹⁾

[Αίτηση αναιρέσεως — Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1007/2009 — Εμπόριο προϊόντων φώκιας — Περιορισμοί στην εισαγωγή και την εμπορία των εν λόγω προϊόντων — Προσφυγή ακυρώσεως — Παραδεκτό — Δικαίωμα ασκήσεως προσφυγής των φυσικών ή νομικών προσώπων — Άρθρο 263, τέταρτο εδάφιο, ΣΛΕΕ — Έννοια των «κανονιστικών πράξεων» — Νομοθετικές πράξεις — Θεμελιώδες δικαίωμα σε αποτελεσματική δικαστική προστασία]

(2013/C 344/22)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Ανααιρεσέοντες: Inuit Tapiriit Kanatami, Nattivak Hunters and Trappers Association, Pangnirtung Hunters' and Trappers' Association, Jaypootie Moesiesie, Allen Kooneeliusie, Toomasie Newkingnak, David Kuptana, Karliin Aariak, Canadian Seal Marketing Group, Ta Ma Su Seal Products, Inc., Fur Institute of Canada, NuTan Furs, Inc., GC Rieber Skinn AS, Inuit Circumpolar Council Greenland (ICC-Greenland), Johannes Egede, Kalaallit Nunaanni Aalisartut Piniartullu Kattuffiat (KNAPK) (εκπρόσωποι: J. Bouckaert, H. Viaene και D. Gillet, avocats)

Λοιποί διάδικοι στη διαδικασία: Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο (εκπρόσωποι: I. Αναγνωστοπούλου και D. Gauci, καθώς και L. Visaggi), Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης (εκπρόσωποι: M. Moore και K. Michoel), Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: P. Oliver, E. White και K. Mifsud-Bonnici), Βασίλειο των Κάτω Χωρών

Αντικείμενο

Αίτηση αναιρέσεως κατά της διατάξεως του Γενικού Δικαστηρίου (έβδομο τμήμα), της 6ης Σεπτεμβρίου 2011, T-18/10, Inuit Tapiriit Kanatami κ.λπ. κατά Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και Συμβουλίου, με την οποία απορρίφθηκε προσφυγή με αίτημα την ακύρωση του κανονισμού (ΕΚ) 1007/2009 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 16ης Σεπτεμβρίου 2009, περί εμπορίου προϊόντων φώκιας (ΕΕ L 286, σ. 36) — Έννοια του όρου «κανονιστική πράξη» — Προϋπόθεση ο προσβαλλόμενος κανονισμός να αφορά τον προσφεύγοντα ατομικά

Διατακτικό

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την αίτηση αναιρέσεως.
- 2) Οι Inuit Tapiriit Kanatami, Nattivak Hunters and Trappers Association, Pangnirtung Hunters' and Trappers' Association, Jaypootie Moesiesie, Allen Kooneeliusie, Toomasie Newkingnak, David Kuptana, Karliin Aariak, Canadian Seal Marketing Group, Ta

⁽¹⁾ ΕΕ C 13 της 14.1.2012.

Ma Su Seal Products Inc., Fur Institute of Canada, NuTan Furs Inc., GC Rieber Skinn AS, Inuit Circumpolar Council Greenland (ICC-Greenland), Johannes Egede και Kalaallit Nunaanni Aalisartut Piniartullu Kattuffiat (KNAPK) καταδικάζονται, πέραν των δικών τους εξόδων, στα δικαστικά έξοδα του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

3) Η Ευρωπαϊκή Επιτροπή φέρει τα δικά της έξοδα.

(¹) EE C 58 της 25.2.2012.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τέταρτο τμήμα) της 26ης Σεπτεμβρίου 2013 — Centrotherm Systemtechnik GmbH κατά centrotherm Clean Solutions GmbH & Co. KG, Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα)

(Υπόθεση C-609/11 P) (¹)

[Αίτηση αναίρεσης — Κανονισμοί (ΕΚ) αριθ. 207/2009 και (ΕΚ) αριθ. 2868/95 — Αίτηση για κήρυξη έκπτωσης — Κοινοτικό λεκτικό σήμα CENTROTHERM — Ουσιαστική χρήση — Έννοια — Αποδεικτικά μέσα — Υπεύθυνη δήλωση — Άρθρο 134, παράγραφοι 1 έως 3, του Κανονισμού Διαδικασίας του Γενικού Δικαστηρίου — Εξουσία του Γενικού Δικαστηρίου να μεταρρυθμίσει απόφαση του τμήματος προσφυγών — Περιεχόμενο των ισχυρισμών και των αιτημάτων που προβάλλει ο παρεμβαίνων]

(2013/C 344/23)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Ανααιρεσείουσα: Centrotherm Systemtechnik GmbH (εκπρόσωποι: A. Schulz και C. Onken, Rechtsanwälte, καθώς και F. Schmidt, Patentanwalt)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: centrotherm Clean Solutions GmbH & Co. KG (εκπρόσωποι: O. Löffel και P. Lange, Rechtsanwälte), Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (εκπρόσωπος: G. Schneider)

Αντικείμενο

Αναίρεση κατά της απόφασης του Γενικού Δικαστηρίου (έκτο τμήμα) της 15ης Σεπτεμβρίου 2011, T-427/09, Centrotherm Clean Solutions κατά ΓΕΕΑ, περί ακύρωσης της απόφασης του τέταρτου τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ, της 25ης Αυγούστου 2009 (υπόθεση R 6/2008-4), στο μέτρο που το τμήμα ακύρωσε εν μέρει την απόφαση του τμήματος ακυρώσεων της 30ής Οκτωβρίου 2007 — Ουσιαστική χρήση του σήματος — Απόδειξη

Διατακτικό

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την αίτηση αναίρεσης.
- 2) Η Centrotherm Systemtechnik GmbH φέρει, πέραν των δικών της δικαστικών εξόδων, και εκείνα στα οποία υποβλήθηκε η centrotherm Clean Solutions GmbH & Co. KG.

3) Το Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) φέρει τα δικαστικά του έξοδα.

(¹) EE C 80 της 17.3.2012.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τέταρτο τμήμα) της 26ης Σεπτεμβρίου 2013 — Centrotherm Systemtechnik GmbH κατά Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα), centrotherm Clean Solutions GmbH & Co. KG

(Υπόθεση C-610/11 P) (¹)

[Αίτηση αναίρεσης — Διαδικασία για κήρυξη έκπτωσης — Κοινοτικό λεκτικό σήμα CENTROTHERM — Ουσιαστική χρήση — Αποδεικτικά μέσα — Υπεύθυνη δήλωση — Βάρος απόδειξης — Αυτεπάγγελτη εξέταση των πραγματικών περιστατικών — Συμπληρωματικά αποδεικτικά στοιχεία που προσκομίστηκαν ενώπιον του τμήματος προσφυγών — Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 207/2009 — Άρθρα 15, 51 και 76 — Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 2868/95 — Κανόνας 40, παράγραφος 5]

(2013/C 344/24)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Ανααιρεσείουσα: Centrotherm Systemtechnik GmbH (εκπρόσωποι: A. Schulz και C. Onken, Rechtsanwälte, καθώς και F. Schmidt, Patentanwalt)

Αντίδικοι κατ' αναίρεση: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (εκπρόσωπος: G. Schneider), centrotherm Clean Solutions GmbH & Co. KG (εκπρόσωποι: O. Löffel και P. Lange, Rechtsanwälte)

Αντικείμενο

Αναίρεση κατά της απόφασης του Γενικού Δικαστηρίου (έκτο τμήμα) της 15ης Σεπτεμβρίου 2011, Centrotherm Systemtechnik κατά ΓΕΕΑ (T-434/09), περί απόρριψης της προσφυγής που ασκήθηκε κατά της απόφασης του τέταρτου τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ της 25ης Αυγούστου 2009 (υπόθεση R 6/2008-4), με την οποία το τμήμα έκανε δεκτή την αίτηση έκπτωσης από το δικαίωμα επί του σήματος CENTROTHERM — Ουσιαστική χρήση του σήματος — Απόδειξη

Διατακτικό

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Αναίρει την απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 15ης Σεπτεμβρίου 2011, T-434/09, Centrotherm Systemtechnik κατά ΓΕΕΑ — centrotherm Clean Solutions (CENTROTHERM).
- 2) Ακυρώνει το σημείο 2 του διατακτικού της απόφασης του τέταρτου τμήματος προσφυγών του Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ) της 25ης Αυγούστου 2009 (υπόθεση R 6/2008-4).

3) Η Centrotherm Systemtechnik GmbH, το Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ) και η centrotherm Clean Solutions GmbH & Co. KG φέρουν τα αντίστοιχα δικαστικά τους έξοδα σε αμφότερος τους βαθμούς δικαιοδοσίας.

(¹) EE C 80 της 17.3.2012.

Απόφαση του Δικαστηρίου (δεύτερο τμήμα) της 10ης Οκτωβρίου 2013 [αίτηση του Hoge Raad der Nederlanden (Κάτω Χώρες) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Staatssecretaris van Financiën κατά Pactor Vastgoed BV

(Υπόθεση C-622/11) (¹)

(Έκτη οδηγία περί ΦΠΑ — Άρθρα 13, Γ, και 20 — Παράδοση ακινήτου — Δικαίωμα επιλογής της φορολογήσεως — Δικαίωμα εκπτώσεως — Διακανονισμός των εκπτώσεων — Είσπραξη των ποσών που οφείλονται κατόπιν διακανονισμού μιας εκπτώσεως του ΦΠΑ — Υποκείμενος στον φόρο υπόχρεος του φόρου — Υποκείμενος στον φόρο άλλος από εκείνον που αρχικώς προέβη στην έκπτωση αυτή και μη έχων σχέση με τη φοροληγόμενη πράξη η οποία έδωσε λαβή στην εν λόγω έκπτωση)

(2013/C 344/25)

Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική

Αιτούν δικαστήριο

Hoge Raad der Nederlanden

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Staatssecretaris van Financiën

κατά

Pactor Vastgoed BV

Αντικείμενο

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως — Hoge Raad der Nederlanden — Ερμηνεία του άρθρου 20 της έκτης οδηγίας 77/388/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 17ης Μαΐου 1977, περί εναρμονίσεως των νομοθεσιών των κρατών μελών, των σχετικών με τους φόρους κύκλου εργασιών — Κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας: ομοιόμορφη φορολογική βάση (ΕΕ ειδ. έκδ. 09/001, σ. 49) — Έκπτωση του φόρου εισροών — Διακανονισμός των αρχικώς γενομένων εκπτώσεων — Παράδοση ακινήτου σε εταιρία επενδύσεων σε ακίνητα — Παράδοση η οποία, αντιθέτως προς την εφαρμοστέα νομοθεσία, αντιμετωπίστηκε από τα μέρη ως φορολογητέα πράξη

Διατακτικό

Η έκτη οδηγία 77/388/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 17ης Μαΐου 1977, περί εναρμονίσεως των νομοθεσιών των κρατών μελών, των σχετικών με τους φόρους κύκλου εργασιών — Κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας: ομοιόμορφη φορολογική βάση, όπως

τροποποιήθηκε με την οδηγία 95/7/ΕΚ του Συμβουλίου, της 10ης Απριλίου 2005, αντιτίθεται στην εκ μέρους της εφορίας είσπραξη ποσών, οφειλομένων κατόπιν του διακανονισμού μιας εκπτώσεως του ΦΠΑ, από άλλον υποκείμενο στον φόρο εκτός από εκείνον ο οποίος προέβη στην έκπτωση αυτή.

(¹) EE C 73 της 10.3.2012.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τέταρτο τμήμα) της 26ης Σεπτεμβρίου 2013 — Polyelectrolyte Producers Group GEIE (PPG), SNF SAS κατά Ευρωπαϊκού Οργανισμού Χημικών Προϊόντων (ΕΟΧΠ), Βασιλείου των Κάτω Χωρών, Ευρωπαϊκής Επιτροπής

(Υπόθεση C-625/11 P) (¹)

[Αίτηση αναιρέσεως — Ευρωπαϊκός Οργανισμός Χημικών Προϊόντων (ΕΟΧΠ) — Καταχώριση και αξιολόγηση των χημικών προϊόντων και χορήγηση αδειών για αυτά — Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1907/2006 (κανονισμός REACH) — Άρθρα 57 και 59 — Ουσίες που χρήζουν αδειοδότησης — Προσδιορισμός του ακρυλαμιδίου ως ουσίας λίαν ανησυχητικής — Εγγραφή στον κατάλογο των υποψηφίων ουσιών — Δημοσίευση — Προθεσμία ασκήσεως προσφυγής — Άρθρο 102, παράγραφος 1, του Κανονισμού Διαδικασίας του Γενικού Δικαστηρίου — Ημερομηνία από την οποία πρέπει να υπολογιστεί η προθεσμία για την άσκηση προσφυγής κατά αποφάσεως που δημοσιεύθηκε μόνο στο διαδίκτυο — Ασφάλεια δικαίου — Αποτελεσματική δικαστική προστασία]

(2013/C 344/26)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Αναίρεσέοντες: Polyelectrolyte Producers Group GEIE (PPG), SNF SAS (εκπρόσωποι: R. Cana και K. Van Maldegem, δικηγόροι)

Λοιποί διάδικοι στη διαδικασία: Ευρωπαϊκός Οργανισμός Χημικών Προϊόντων (ΕΟΧΠ) (εκπρόσωποι: M. Heikkilä και W. Broere, επικουρούμενοι από τον J. Stuyck, advocaat), Βασιλείο των Κάτω Χωρών (εκπρόσωποι: C. Wissels και B. Koorman), Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: P. Oliver και E. Manhaeve)

Αντικείμενο

Αναίρεση κατά της διάταξης του Γενικού Δικαστηρίου (έβδομο τμήμα) της 21ης Σεπτεμβρίου 2011, T-268/10, PPG και SNF κατά ΕΟΧΠ, με την οποία απορρίφθηκε η προσφυγή ακύρωσης της απόφασης του Ευρωπαϊκού Οργανισμού Χημικών Προϊόντων (ΕΟΧΠ), της 30ής Μαρτίου 2010, με την οποία το ακρυλαμίδιο (ΕΚ αριθ. 201-173-7) (CAS αριθ. 79 06 1) αφενός χαρακτηρίστηκε ως ουσία που πληροί τα κριτήρια του άρθρου 57 του κανονισμού (ΕΚ) 1907/2006 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 18ης Δεκεμβρίου 2006, για την καταχώριση, την αξιολόγηση, την αδειοδότηση και τους περιορισμούς των χημικών προϊόντων (REACH) και για την ίδρυση του Ευρωπαϊκού Οργανισμού Χημικών Προϊόντων καθώς και για την τροποποίηση της οδηγίας 1999/45/ΕΚ και για την κατάργηση του κανονισμού (ΕΟΚ) 793/93 του Συμβουλίου και του κανονισμού (ΕΚ) 1488/94 της Επιτροπής καθώς και της οδηγίας 76/769/ΕΟΚ του Συμβουλίου και των οδηγιών της Επιτροπής 91/155/ΕΟΚ, 93/67/ΕΟΚ, 93/105/ΕΚ και 2000/21/ΕΚ (ΕΕ L 396, σ. 1), και αφετέρου περιελήφθη στον κατάλογο των ουσιών που είναι υποψήφιες για εγγραφή στο παράρτημα XIV του κανονισμού 1907/2006 (στον

κατάλογο των ουσιών που υπόκεινται σε αδειοδότηση), κατ' εφαρμογή του άρθρου 59 του κανονισμού αυτού — Προθεσμία άσκησης της προσφυγής — Έναρξη — Πράξη που δημοσιεύεται μόνο στο Διαδίκτυο (Internet)

Διατακτικό

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Αναρρίπτει τη διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης της 21ης Σεπτεμβρίου 2011, T-268/10, PPG και SNF κατά ΕΟΧΠ.
- 2) Αναπέμπει την υπόθεση ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης.
- 3) Επιφυλάσσεται επί των δικαστικών εξόδων.

(¹) EE C 25 της 28.1.2012.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τέταρτο τμήμα) της 26ης Σεπτεμβρίου 2013 — Polyelectrolyte Producers Group, SNF SAS κατά Ευρωπαϊκού Οργανισμού Χημικών Προϊόντων (ΕΟΧΠ), Ευρωπαϊκής Επιτροπής, Βασιλείου των Κάτω Χωρών

(Υπόθεση C-626/11 P) (¹)

[Αίτηση αναιρέσεως — Ευρωπαϊκός Οργανισμός Χημικών Προϊόντων (ΕΟΧΠ) — Καταχώριση και αξιολόγηση των χημικών προϊόντων και χορήγηση αδειών για αυτά — Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1907/2006 (κανονισμός REACH) — Άρθρα 57 και 59 — Ουσίες που χρήζουν αδειοδότησης — Προσδιορισμός του ακρυλαμιδίου ως ουσίας λίαν ανησυχητικής — Εγγραφή στον κατάλογο των υποψήφιων ουσιών — Δημοσίευση του καταλόγου στον ιστότοπο του ΕΟΧΠ — Προσφυγή ακυρώσεως ασκηθείσα πριν από τη δημοσίευση αυτή — Παραδεκτό]

(2013/C 344/27)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Αναρρεσούμενοι: Polyelectrolyte Producers Group, SNF SAS (εκπρόσωποι: R. Cana και K. Van Maldegem, avocats)

Λοιποί διάδικοι στη διαδικασία: Ευρωπαϊκός Οργανισμός Χημικών Προϊόντων (ΕΟΧΠ), (εκπρόσωποι: M. Heikkilä και W. Broere, επικουρούμενοι από τον J. Stuyck, advocaat), Βασιλείο των Κάτω Χωρών (εκπρόσωποι: C. Wissels και B. Koorman), Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: P. Oliver και E. Manhaeve)

Αντικείμενο

Αίτηση αναιρέσεως κατά της διατάξεως του Γενικού Δικαστηρίου (έβδομο πενταμελές τμήμα) της 21ης Σεπτεμβρίου 2011, T-1/10,

Polyelectrolyte Producers Group και SNF κατά ΕΟΧΠ, με την οποία απορρίφθηκε ως απαράδεκτη προσφυγή για την ακύρωση της αποφάσεως του Ευρωπαϊκού Οργανισμού Χημικών Προϊόντων (ΕΟΧΠ), της 7ης Δεκεμβρίου 2009, με την οποία χαρακτηρίστηκε το ακρυλαμίδιο (ΕΚ αριθ. 201-173-7) ως ουσία που πληροί τα κριτήρια του άρθρου 57 κανονισμού (ΕΚ) 1907/2006 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 18ης Δεκεμβρίου 2006, για την καταχώριση, την αξιολόγηση, την αδειοδότηση και τους περιορισμούς των χημικών προϊόντων (REACH) και για την ίδρυση του Ευρωπαϊκού Οργανισμού Χημικών Προϊόντων καθώς και για την τροποποίηση της οδηγίας 1999/45/ΕΚ και για την κατάργηση του κανονισμού (ΕΟΚ) 793/93 του Συμβουλίου και του κανονισμού (ΕΚ) 1488/94 της Επιτροπής καθώς και της οδηγίας 76/769/ΕΟΚ του Συμβουλίου και των οδηγιών της Επιτροπής 91/155/ΕΟΚ, 93/67/ΕΟΚ, 93/105/ΕΚ και 2000/21/ΕΚ (ΕΕ L 396, σ. 1) η οποία λήφθηκε κατ' εφαρμογή του άρθρου 59 αυτού — Πράξη δεκτική προσφυγής

Διατακτικό

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Αναρρίπτει τη διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης της 21ης Σεπτεμβρίου 2011, T-1/10, PPG και SNF κατά ΕΟΧΠ.
- 2) Αναπέμπει την υπόθεση ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης.
- 3) Επιφυλάσσεται επί των δικαστικών εξόδων.

(¹) EE C 39 της 11.2.2012.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 19ης Σεπτεμβρίου 2013 [αίτηση του Cour de cassation (Βέλγιο) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Martin y Paz Diffusion SA κατά David Depuydt, Fabrik van Maroquinerie Gauquie NV

(Υπόθεση C-661/11) (¹)

(Σήματα — Οδηγία 89/104/ΕΟΚ — Άρθρο 5 — Συγκατάθεση του δικαιούχου σήματος για τη χρήση, από τρίτο, σημείου πανομοιότυπου προς αυτό — Συγκατάθεση παρεχόμενη στο πλαίσιο από κοινού εκμεταλλεύσεως — Δυνατότητα του εν λόγω δικαιούχου να θέσει τέρμα στην από κοινού εκμετάλλευση και να ανακτήσει την αποκλειστική χρήση του σήματός του)

(2013/C 344/28)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Αιτούν δικαστήριο

Cour de cassation

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Martin y Paz Diffusion SA

κατά

David Depuydt, Fabrick van Maroquinerie Gauquie NV

Αντικείμενο

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως — Cour de cassation — Ερμηνεία των άρθρων 5, παράγραφος 1, και 8, παράγραφος 1, της πρώτης οδηγίας 89/104/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 21ης Δεκεμβρίου 1988, για την προσέγγιση των νομοθεσιών των κρατών μελών περί σημάτων (ΕΕ 1989, L 40, σ. 1) — Δικαιώματα του δικαιούχου καταχωρισμένου σήματος, ο οποίος μοιράζεται την εκμετάλλευση του σήματος με τρίτον, στο πλαίσιο κοινωνίας δικαιώματος, ως προς ορισμένα από τα οικεία προϊόντα και της αμετάκλητης συγκατάθεσής του δικαιούχου να χρησιμοποιεί ο τρίτος το εν λόγω σήμα — Κανόνας της εθνικής νομοθεσίας δυνάμει του οποίου απαγορεύεται στον δικαιούχο του σήματος η παράνομη ή καταχρηστική άσκηση του δικαιώματός του — Απαγόρευση της χρήσεως του σήματος από τον δικαιούχο σε βάρος τρίτου — Κυρώσεις

Διατακτικό

Κατά το άρθρο 5 της πρώτης οδηγίας 89/104/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 21ης Δεκεμβρίου 1988, για την προσέγγιση των νομοθεσιών των κρατών μελών περί σημάτων, όπως τροποποιήθηκε από τη Συμφωνία για τον Ευρωπαϊκό Οικονομικό Χώρο, της 2ας Μαΐου 1992, ο δικαιούχος σημάτων ο οποίος, στο πλαίσιο από κοινού εκμεταλλεύσεως των σημάτων αυτών με τρίτο, είχε παράσχει σε τρίτο τη συγκατάθεσή του για τη χρήση σημείων πανομοιότυπων με τα σήματά του για ορισμένα προϊόντα που εμπίπτουν στις κλάσεις για τις οποίες τα σήματα αυτά έχουν καταχωριστεί και ο οποίος έχει πλέον άρει τη συγκατάθεση αυτή δεν επιτρέπεται να στερείται παντελώς τη δυνατότητα να αντιστασεί το παρεχόμενο από τα σήματα αυτά αποκλειστικό δικαίωμα έναντι του τρίτου, καθώς και τη δυνατότητα να ασκεί ο ίδιος το εν λόγω αποκλειστικό δικαίωμα για προϊόντα πανομοιότυπα με αυτά του προαναφερθέντος τρίτου.

(¹) ΕΕ C 89 της 24.3.2012.

Απόφαση του Δικαστηρίου (ένατο τμήμα) της 26ης Σεπτεμβρίου 2013 — Alliance One International Inc. κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής

(Υπόθεση C-668/11 P) (¹)

(Αναίρεση — Ανταγωνισμός — Συμπράξεις — Ισπανική αγορά της αποκτήσεως και πρώτης μεταποίησης ακατέργαστου καπνού — Καθορισμός των τιμών και κατανομή της αγοράς — Παράβαση του άρθρου 81 ΕΚ — Καταλογισμός της ευθύνης για την παραβατική συμπεριφορά θυγατρικής εταιρίας στη μητρική της — Αποτρεπτικό αποτέλεσμα — Ίση μεταχείριση — Συνεργασία — Υποχρέωση αιτιολογήσεως — Ελαφρυντικές περιστάσεις)

(2013/C 344/29)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Διάδικοι

Ανααιρεσείουσα: Alliance One International Inc. (εκπρόσωποι: M. Odriozola και A. Vide, abogados)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: F. Castillo de la Torre και J. Bourke)

Αντικείμενο

Αίτηση αναίρεσής κατά της αποφάσεως του Γενικού Δικαστηρίου (τέταρτο τμήμα) της 12ης Οκτωβρίου 2011, T-38/05, Agroexpansion κατά Επιτροπής, με την οποία το Γενικό Δικαστήριο απέρριψε εν μέρει αίτηση μερικής ακυρώσεως της αποφάσεως C(2004) 4030 τελικό της Επιτροπής, της 20ής Οκτωβρίου 2004, σχετικά με διαδικασία δυνάμει του άρθρου 81, παράγραφος 1, [ΕΚ] (υπόθεση COMP/C.38.238/B2 — Ακατέργαστος καπνός — Ισπανία)

Διατακτικό

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την αίτηση αναίρεσής.
- 2) Καταδικάζει την Alliance One International Inc. στα δικαστικά έξοδα.

(¹) ΕΕ C 89 της 24.3.2012.

Απόφαση του Δικαστηρίου (ένατο τμήμα) της 26ης Σεπτεμβρίου 2013 — Alliance One International, Inc. κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής

(Υπόθεση C-679/11 P) (¹)

(Αναίρεση — Ανταγωνισμός — Συμπράξεις — Ισπανική αγορά αποκτήσεως και πρώτης μεταποίησης ακατέργαστου καπνού — Καθορισμός των τιμών και κατανομή της αγοράς — Παράβαση του άρθρου 81 ΕΚ — Καταλογισμός της παραβατικής συμπεριφοράς θυγατρικής στη μητρική της εταιρία — Υποχρέωση αιτιολογήσεως — Θεμελιώδη δικαιώματα — Αποτρεπτικό αποτέλεσμα — Ίση μεταχείριση — Ελαφρυντικές περιστάσεις — Συνεργασία — Αρμοδιότητα πλήρους δικαιοδοσίας — Ne ultra petita — Δικαίωμα σε δίκαιη δίκη)

(2013/C 344/30)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Αναηρεσείουσα: Alliance One International, Inc. (εκπρόσωποι: M. Odriozola και A. Vide, abogados)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: F. Castillo de la Torre, E. Gippini Fournier, J. Bourke και C. Urraca Caviedes)

Αντικείμενο

Αίτηση αναίρεσής κατά της αποφάσεως του Γενικού Δικαστηρίου (τέταρτο τμήμα) της 12ης Οκτωβρίου 2011, T-41/05, Alliance One International κατά Επιτροπής, με την οποία μειώθηκε το ποσό του προστίμου που επιβλήθηκε στην Agroexpansion κατά το μέρος για το οποίο η Alliance One International, Inc. φέρει εις ολόκληρον ευθύνη από κοινού με την Agroexpansion, και απορρίφθηκε κατά τα λοιπά η προσφυγή περί μερικής ακυρώσεως της αποφάσεως C(2004) 4030 της Επιτροπής, της 20ής Οκτωβρίου 2004, σχετικά με διαδικασία δυνάμει του άρθρου 81, παράγραφος 1, [ΕΚ] (υπόθεση COMP/C.38.238/B.2 — Ακατέργαστος καπνός — Ισπανία), σχετικά με σύμπραξη αποσκοπούσα στον καθορισμό των τιμών που καταβάλλονται στους παραγωγούς και των ποσοτήτων που αγοράζονται από αυτούς στην ισπανική αγορά ακατέργαστου καπνού

Διατακτικό

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την κύρια και την αντίθετη αίτηση αναίρεσεως.
- 2) Καταδικάζει την *Alliance One International Inc.* στα έξοδα που αφορούν την κύρια αίτηση αναίρεσεως.
- 3) Καταδικάζει την Ευρωπαϊκή Επιτροπή στα έξοδα που αφορούν την αντίθετη αίτηση αναίρεσεως.

(¹) ΕΕ C 73 της 10.3.2012.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τέταρτο τμήμα) της 19ης Σεπτεμβρίου 2013 [αίτηση του Juzgado de lo Social n° 1 de Lleida (Ισπανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Betriu Montull, Marc κατά Instituto Nacional de la Seguridad Social (INSS)

(Υπόθεση C-5/12) (¹)

(Κοινωνική πολιτική — Οδηγία 92/85/ΕΟΚ — Προστασία της υγείας και της ασφάλειας κατά την εργασία των εγκύων, λεχώνων και γαλουχουσών εργαζομένων — Άρθρο 8 — Άδεια μητρότητας — Οδηγία 76/207/ΕΟΚ — Ίση μεταχείριση ανδρών και γυναικών εργαζομένων — Άρθρο 2, παράγραφοι 1 και 3 — Δικαίωμα αδειάς των μητέρων που παρέχουν μισθωτή εργασία κατόπιν της γεννήσεως τέκνου — Δυνατότητα χρήσεως από τη μητέρα ή τον πατέρα οι οποίοι είναι μισθωτοί εργαζόμενοι — Μητέρα που δεν είναι μισθωτή εργαζόμενη και δεν είναι ασφαλισμένη σε δημόσιο σύστημα κοινωνικής ασφαλίσεως — Αποκλείεται το δικαίωμα αδειάς για τον πατέρα ο οποίος είναι μισθωτός εργαζόμενος — Φυσικός και θετός πατέρας — Αρχή της ίσης μεταχειρίσεως)

(2013/C 344/31)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Αιτούν δικαστήριο

Juzgado de lo Social n° 1 de Lleida

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Betriu Montull, Marc

κατά

Instituto Nacional de la Seguridad Social (INSS)

Αντικείμενο

Αίτηση εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως — Juzgado de lo Social de Lleida — Ερμηνεία της οδηγίας 76/207/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 9ης Φεβρουαρίου 1976, περί της εφαρμογής της αρχής της ίσης μεταχειρίσεως ανδρών και γυναικών, όσον αφορά

την πρόσβαση σε απασχόληση, την επαγγελματική εκπαίδευση και προώθηση και τις συνθήκες εργασίας (ΕΕ ειδ. έκδ. 05/002, σ. 70) και της οδηγίας 96/34/ΕΚ του Συμβουλίου, της 3ης Ιουνίου 1996, σχετικά με τη συμφωνία-πλαίσιο για τη γονική άδεια, που συνήφθη από την UNICE, τη CEEP και τη CES (ΕΕ L 145, σ. 4) — Εθνική νομοθεσία η οποία προβλέπει υπέρ των μητέρων δικαίωμα αδειάς θηλασμού επί έξι εβδομάδες μετά τον τοκετό — Δικαίωμα αδειάς του πατέρα που είναι μισθωτός — Προϋποθέσεις — Εθνική νομοθεσία η οποία προβλέπει υπέρ των θετών πατέρων που είναι μισθωτοί, αλλά όχι υπέρ των φυσικών πατέρων, δικαίωμα αναστολής της συμβάσεως εργασίας με διατήρηση της θέσεως εργασίας και με καταβολή της αμοιβής από την κοινωνική ασφάλιση — Προσβολή της αρχής της ίσης μεταχειρίσεως

Διατακτικό

Οι οδηγίες 92/85/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 19ης Οκτωβρίου 1992, σχετικά με την εφαρμογή μέτρων που αποβλέπουν στη βελτίωση της υγείας και της ασφάλειας κατά την εργασία των εγκύων, λεχώνων και γαλουχουσών εργαζομένων (δέκατη ειδική οδηγία κατά την έννοια του άρθρου 16, παράγραφος 1, της οδηγίας 89/391/ΕΟΚ), και 76/207/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 9ης Φεβρουαρίου 1976, περί της εφαρμογής της αρχής της ίσης μεταχειρίσεως ανδρών και γυναικών, όσον αφορά την πρόσβαση σε απασχόληση, την επαγγελματική εκπαίδευση και προώθηση και τις συνθήκες εργασίας, έχουν την έννοια ότι δεν αντιτίθενται σε εθνικό μέτρο όπως το επίμαχο στην υπόθεση της κύριας δίκης, το οποίο προβλέπει ότι ο πατέρας τέκνου ο οποίος είναι μισθωτός εργαζόμενος μπορεί, με τη συναίνεση της μητέρας η οποία είναι επίσης μισθωτή εργαζόμενη, να λάβει άδεια μητρότητας για την περίοδο που έπεται των έξι εβδομάδων υποχρεωτικής αναπαύσεως της μητέρας μετά τον τοκετό, πλην των περιπτώσεων στις οποίες υπάρχει κίνδυνος για την υγεία της μητέρας, ενώ ο πατέρας τέκνου ο οποίος είναι μισθωτός εργαζόμενος δεν μπορεί να λάβει την άδεια αυτή στην περίπτωση που η μητέρα του τέκνου του δεν είναι μισθωτή εργαζόμενη και δεν είναι ασφαλισμένη σε δημόσιο σύστημα κοινωνικής ασφαλίσεως.

(¹) ΕΕ C 98 της 31.3.2012.

Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 3ης Οκτωβρίου 2013 [αίτηση του Juzgado de Primera Instancia n° 2 de Badajoz (Ισπανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Soledad Duarte Hueros κατά Autociba SA, Automóviles Citroen España SA

(Υπόθεση C-32/12) (¹)

(Οδηγία 1999/44/ΕΚ — Δικαιώματα του καταναλωτή σε περίπτωση ελλείψεως συμμορφώσεως του αγαθού — Επουσιώδης έλλειψη συμμορφώσεως — Δεν χωρεί υπαναχώρηση από τη σύμβαση — Αρμοδιότητες του εθνικού δικαστηρίου)

(2013/C 344/32)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Αιτούν δικαστήριο

Juzgado de Primera Instancia n° 2 de Badajoz

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Soledad Duarte Hueros

κατά

Autociba SA, Automóviles Citroen España SA

Αντικείμενο

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως — Juzgado de Primera Instancia — Badajoz — Ερμηνεία του άρθρου 3 της οδηγίας 1999/44/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 25ης Μαΐου 1999, σχετικά με ορισμένες πτυχές της πώλησης και των εγγυήσεων καταναλωτικών αγαθών (ΕΕ L 171, σ. 12) — Δικαιώματα του καταναλωτή — Αγαθό που εμφανίζει επουσιώδες ελάττωμα — Μη επισκευή του εν λόγω αγαθού — Υπαναχώρηση από τη σύμβαση πώλησεως — Δεν επιτρέπεται — Απουσία επικουρικού αιτήματος για προσήκουσα μείωση του τιμήματος — Δυνατότητα του εθνικού δικαστηρίου να εξετάσει αυτεπαγγέλτως το ζήτημα της προσήκουσας μείωσης του τιμήματος.

Διατακτικό

Η οδηγία 1999/44/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 25ης Μαΐου 1999, σχετικά με ορισμένες πτυχές της πώλησης και των εγγυήσεων καταναλωτικών αγαθών, έχει την έννοια ότι αντιτίθεται στη νομοθεσία κράτους μέλους, όπως η επίμαχη στην κύρια δίκη, η οποία, όταν καταναλωτής ο οποίος δικαιούται προσήκουσα μείωση του καθορισθέντος από τη σύμβαση πώλησεως τιμήματος ενός αγαθού προβαίνει δικαστικώς μόνο σε υπαναχώρηση από την ως άνω σύμβαση, ενώ λόγω του επουσιώδους της ελλείψεως συμμορφώσεως του ως άνω αγαθού δεν χωρεί υπαναχώρηση, δεν παρέχει τη δυνατότητα στον εθνικό δικαστή ενώπιον του οποίου εκκρεμεί η υπόθεση να επιδικάσει αυτεπαγγέλτως μια τέτοια μείωση, παρά το γεγονός ότι ο εν λόγω καταναλωτής δεν έχει το δικαίωμα ούτε να αποσαφηνίσει το αρχικό του αίτημα ούτε να ασκήσει νέα αγωγή με τέτοιο αίτημα.

(¹) ΕΕ C 98 της 31.3.2012.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τέταρτο τμήμα) της 19ης Σεπτεμβρίου 2013 — European Federation of Ink and Ink Cartridge Manufacturers (EFIM) κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής, Lexmark International Technology SA

(Υπόθεση C-56/12 P) (¹)

(Αναίρεση — Ανταγωνισμός — Κατάχρηση δεσπόζουσας θέσεως — Αγορές των φυσίγγων μελάνης — Απόφαση περί απορρίψεως καταγγελίας — Έλλειψη κοινοτικού συμφέροντος — Μικρή πιθανότητα αποδείξεως της υπάρξεως παραβάσεως του άρθρου 82 ΕΚ — Σημασία της σοβαρότητας της προβαλλόμενης παραβάσεως)

(2013/C 344/33)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Ανααιρεσέιουσα: European Federation of Ink and Ink Cartridge Manufacturers (EFIM) (εκπρόσωπος: D. Ehle, Rechtsanwalt)

Λοιποί διάδικοι στη διαδικασία: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: Α. Αντωνιάδης και C. Hödlmayr, επικουρούμενοι από W. Berg, Rechtsanwalt), Lexmark International Technology

Αντικείμενο

Αίτηση αναρρέσεως κατά της αποφάσεως του Γενικού Δικαστηρίου (πέμπτο τμήμα) της 24ης Νοεμβρίου 2012 στην υπόθεση T-296/09, EFIM κατά Επιτροπής, με την οποία το Γενικό Δικαστήριο απέρριψε την προσφυγή ακύρωσης της απόφασης C(2009) 4125 της Επιτροπής, της 20ής Μαΐου 2009, με την οποία είχε απορριφθεί η καταγγελία COMP/C.3/39.391 σχετικά με παραβάσεις των άρθρων 81 ΕΚ και 82 ΕΚ στις αγορές των φυσίγγων μελάνης από τις εταιρίες Hewlett-Packard, Lexmark, Canon και Epson — Αρμοδιότητα της Επιτροπής — Υποχρεώσεις ως προς την έρευνα των καταγγελιών — Έλλειψη κοινοτικού συμφέροντος — Αναλογικότητα — Έλλειψη αιτιολογίας — Προσβολή των δικαιωμάτων άμυνας — Ανακοίνωση της Επιτροπής σχετικά με την εξέταση των καταγγελιών

Διατακτικό

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την αίτηση αναρρέσεως.
- 2) Καταδικάζει την European Federation of Ink and Ink Cartridge Manufacturers (EFIM) στα δικαστικά έξοδα.

(¹) ΕΕ C 118 της 21.4.2012.

Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 3ης Οκτωβρίου 2013 [αίτηση του Bundesgerichtshof (Γερμανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — BKK Mobil Oil Körperschaft des öffentlichen Rechts κατά Zentrale zur Bekämpfung unlauteren Wettbewerbs eV

(Υπόθεση C-59/12) (¹)

(Οδηγία 2005/29/EK — Αθέμιτες εμπορικές πρακτικές — Πεδίο εφαρμογής — Διάδοση παραπλανητικών πληροφοριών στοιχείων από ταμεία υγείας του συστήματος υποχρεωτικής κοινωνικής ασφαλίσεως — Ταμείο που έχει συσταθεί υπό μορφή οργανισμού δημοσίου δικαίου)

(2013/C 344/34)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Bundesgerichtshof

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

BKK Mobil Oil Körperschaft des öffentlichen Rechts

κατά

Zentrale zur Bekämpfung unlauteren Wettbewerbs eV

Αντικείμενο

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως — Bundesgerichtshof — Ερμηνεία του άρθρου 3, παράγραφος 1, της οδηγίας 2005/29/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 11ης Μαΐου 2005, για τις αθέμιτες εμπορικές πρακτικές των επιχειρήσεων προς τους καταναλωτές στην εσωτερική αγορά και για την τροποποίηση της οδηγίας 84/450/ΕΟΚ του Συμβουλίου, των οδηγιών 97/7/EK, 98/27/EK, 2002/65/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου και του κανονισμού (ΕΚ) 2006/2004 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου («οδηγία για τις αθέμιτες εμπορικές πρακτικές») (ΕΕ L 149, σ. 22) σε συνδυασμό με το άρθρο 2, στοιχείο δ', της ίδιας οδηγίας — Πεδίο εφαρμογής — Έννοια των όρων «εμπορικές πρακτικές» και «εμπορευόμενος» — Διαφημιστικά μηνύματα κρατικού ταμείου ασφαλίσεως υγείας με παραπλανητικά στοιχεία ως προς τα μειονεκτήματα που θα συνεπαγόταν η υπαγωγή των ασφαλισμένων του ταμείου αυτού σε διαφορετικό ταμείο ασφαλίσεως υγείας

Διατακτικό

Η οδηγία 2005/29/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 11ης Μαΐου 2005, για τις αθέμιτες εμπορικές πρακτικές των επιχειρήσεων προς τους καταναλωτές στην εσωτερική αγορά και για την τροποποίηση της οδηγίας 84/450/ΕΟΚ του Συμβουλίου, των οδηγιών 97/7/EK, 98/27/EK και 2002/65/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου και του κανονισμού (ΕΚ) 2006/2004 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου (οδηγία για τις αθέμιτες εμπορικές πρακτικές), έχει την έννοια ότι στο υποκειμενικό πεδίο εφαρμογής της εμπίπτει οργανισμός διεπόμενος από το δημόσιο δίκαιο και επιφορτισμένος με ορισμένη αποστολή γενικού συμφέροντος, όπως η διαχείριση συστήματος υποχρεωτικής ασφαλίσεως υγείας.

(¹) ΕΕ C 138 της 12.5.2012.

Απόφαση του Δικαστηρίου (δεύτερο τμήμα) της 10ης Οκτωβρίου 2013 [αίτηση του Cour administrative (Λουξεμβούργο) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Adzo Domenyo Alokpa, Jarel Moudoulou, Eja Moudoulou κατά Ministre du Travail, de l'Emploi et de l'Immigration

(Υπόθεση C-86/12) (¹)

(Ιθαγένεια της Ένωσης — Άρθρα 20 ΣΛΕΕ και 21 ΣΛΕΕ — Οδηγία 2004/38/EK — Δικαίωμα διαμονής υπηκόου τρίτης χώρας που είναι απευθείας ανιόν πολύ μικρής ηλικίας πολιτών της Ένωσης — Πολίτες της Ένωσης που έχουν γεννηθεί σε κράτος μέλος διαφορετικό από εκείνο του οποίου έχουν την ιθαγένεια και που δεν έχουν ασκήσει το δικαίωμά τους στην ελεύθερη κυκλοφορία — Θεμελιώδη δικαιώματα)

(2013/C 344/35)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Αιτούν δικαστήριο

Cour administrative

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Adzo Domenyo Alokpa, Jarel Mondoulou, Eja Mondoulou

κατά

Ministre du Travail, de l'Emploi et de l'Immigration

Αντικείμενο

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως — Cour administrative — Ερμηνεία του άρθρου 20 ΣΛΕΕ και των άρθρων 20, 21, 24, 33 και 34 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων — Αρνηση κράτους μέλους να παράσχει δικαίωμα διαμονής σε υπήκοο τρίτης χώρας, απευθείας ανιόντα που συντηρεί μόνος τα ανήλικα τέκνα του, τα οποία είναι πολίτες της Ένωσης και έχουν την ιθαγένεια κράτους μέλους — Απουσία κοινής οικογενειακής ζωής με άλλον απευθείας ανιόντα των τέκνων αυτών, κάτοικο άλλου κράτους μέλους — Περιεχόμενο των αρνήσεων χορηγήσεως άδειας διαμονής, τίτλου διαμονής και άδειας εργασίας — Συνέπειες της ουσιαστικής ασκήσεως των δικαιωμάτων που συναρτώνται με την ιδιότητα του πολίτη της Ένωσης

Διατακτικό

Σε περίπτωση όπως αυτή της κύριας δίκης, τα άρθρα 20 ΣΛΕΕ και 21 ΣΛΕΕ έχουν την έννοια ότι δεν αντιτίθενται σε απόφαση κράτους μέλους να μην παράσχει σε υπήκοο τρίτης χώρας δικαίωμα διαμονής εντός της επικράτειάς του, μολονότι ο εν λόγω υπήκοος συντηρεί μόνος του τα πολύ μικρής ηλικίας τέκνα του, που είναι πολίτες της Ένωσης και διαμένουν μαζί με αυτόν στο εν λόγω κράτος μέλος από της γεννήσεώς τους, χωρίς να έχουν την ιθαγένεια του κράτους μέλους αυτού και χωρίς να έχουν ασκήσει το δικαίωμά τους ελεύθερης κυκλοφορίας, υπό την προϋπόθεση ότι οι πολίτες της Ένωσης αυτοί δεν πληρούν τις προϋποθέσεις που ορίζονται στην οδηγία 2004/38/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 29ης Απριλίου 2004, σχετικά με το δικαίωμα των πολιτών της Ένωσης και των μελών των οικογενειών τους να κυκλοφορούν και να διαμένουν ελεύθερα στην επικράτεια των κρατών μελών, για την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΟΚ) 1612/68 και την κατάργηση των οδηγιών 64/221/ΕΟΚ, 68/360/ΕΟΚ, 72/194/ΕΟΚ, 73/148/ΕΟΚ, 75/34/ΕΟΚ, 75/35/ΕΟΚ, 90/364/ΕΟΚ, 90/365/ΕΟΚ και 93/96/ΕΟΚ, ή ότι η απόφαση αυτή δεν αφαιρεί από τους προαναφερθέντες πολίτες τη δυνατότητα να ασκούν αποτελεσματικά, κατά το ουσιαστικό μέρος τους, τα δικαιώματα που απορρέουν από την ιδιότητα του πολίτη της Ένωσης, πράγμα το οποίο αποκείται στο αιτούν δικαστήριο να ελέγξει.

(¹) ΕΕ C 138 της 12.5.2012.

Απόφαση του Δικαστηρίου (πέμπτο τμήμα) της 10ης Οκτωβρίου 2013 [αίτηση του Tribunale Amministrativo Regionale per le Marche (Ιταλία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Swm Costruzioni 2 SpA, Mannocchi Luigino DI κατά Provincia di Fermo

(Υπόθεση C-94/12) ⁽¹⁾

(«Δημόσιες συμβάσεις — Οδηγία 2004/18/ΕΚ — Οικονομική και χρηματοοικονομική επάρκεια — Τεχνικές ή/και επαγγελματικές ικανότητες — Άρθρα 47, παράγραφος 2, και 48, παράγραφος 3 — Ευχέρεια του οικονομικού φορέα να επικαλείται τις δυνατότητες άλλων φορέων — Άρθρο 52 — Σύστημα πιστοποίησης — Δημόσιες συμβάσεις έργων — Εθνική νομοθεσία επιβάλλουσα την κατοχή πιστοποίησης επαγγελματικών προσόντων η οποία να αντιστοιχεί στην κατηγορία και την αξία των εργασιών που αποτελούν το αντικείμενο της σύμβασης — Απαγόρευση επικλήσεως των πιστοποιήσεων περισσότερων φορέων για εργασίες εμπίπτουσες στην ίδια κατηγορία»)

(2013/C 344/36)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Αιτούν δικαστήριο

Tribunale Amministrativo Regionale per le Marche

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Swm Costruzioni 2 SpA, Mannocchi Luigino DI

κατά

Provincia di Fermo,

παρισταμένης της: Torelli Dottori SpA,

Αντικείμενο

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως — Tribunale Amministrativo Regionale per le Marche — Ερμηνεία του άρθρου 47, παράγραφος 2, της οδηγίας 2004/18/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 31ης Μαρτίου 2004, περί συντονισμού των διαδικασιών ανάθεσης των δημοσίων συμβάσεων έργων, προμηθειών και υπηρεσιών (ΕΕ L 134, σ. 114) — Χρηματοοικονομική ικανότητα του οικονομικού φορέα — Δυνατότητα επικλήσεως των δυνατοτήτων άλλων φορέων — Εθνική ρύθμιση που περιορίζει τη δυνατότητα αυτή σε έναν μόνο φορέα για κάθε κατηγορία πιστοποίησης που προβλέπει η εταιρία πιστοποίησης

Διατακτικό

Τα άρθρα 47, παράγραφος 2, και 48, παράγραφος 3, της οδηγίας 2004/18/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 31ης Μαρτίου 2004, περί συντονισμού των διαδικασιών σύναψης δημόσιων συμβάσεων έργων, προμηθειών και υπηρεσιών, σε συνδυασμό με το άρθρο 44, παράγραφος 2, της οδηγίας αυτής, έχουν την έννοια ότι αντιτίθενται σε εθνική διάταξη όπως η επίμαχη της κύριας δίκης, η οποία απαγορεύει, κατά γενικό κανόνα, στους οικονομικούς φορείς που συμμετέχουν σε διαδικασία αναθέσεως του αντικειμένου δημόσιας σύμβασης έργων την επίκληση, για την ίδια κατηγορία επαγγελματικών προσόντων, των δυνατοτήτων περισσότερων επιχειρήσεων.

⁽¹⁾ ΕΕ C 151 της 26.5.2012.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τέταρτο τμήμα) της 3ης Οκτωβρίου 2013 [αίτηση του Korkein hallinto-oikeus (Φινλανδία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Laboratoires Lyocentre κατά Lääkealan turvallisuus- ja kehittämiskeskus, Sosiaali- ja terveystalouden lupa- ja valvontavirasto

(Υπόθεση C-109/12) ⁽¹⁾

(Προδικαστική παραπομπή — Προσέγγιση των νομοθεσιών — Ιατροτεχνολογικά προϊόντα — Οδηγία 93/42/ΕΟΚ — Φάρμακα που προορίζονται για χρήση από τον άνθρωπο — Οδηγία 2001/83/ΕΚ — Δικαίωμα της αρμόδιας εθνικής αρχής να χαρακτηρίσει ως φάρμακο που προορίζεται για χρήση από τον άνθρωπο σκεύασμα το οποίο διατίθεται στην αγορά άλλου κράτους μέλους ως ιατροτεχνολογικό προϊόν που φέρει σήμανση CE — Εφαρμοστέα διαδικασία)

(2013/C 344/37)

Γλώσσα διαδικασίας: η φινλανδική

Αιτούν δικαστήριο

Korkein hallinto-oikeus

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Laboratoires Lyocentre

κατά

Lääkealan turvallisuus- ja kehittämiskeskus, Sosiaali- ja terveystalouden lupa- ja valvontavirasto

Αντικείμενο

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως — Korkein hallinto-oikeus — Ερμηνεία της οδηγίας 93/42/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 14ης Ιουνίου 1993, περί των ιατροτεχνολογικών προϊόντων (ΕΕ L 169, σ. 1) και της οδηγίας 2001/83/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 6 Νοεμβρίου 2001, περί κοινοτικού κώδικος για τα φάρμακα που προορίζονται για ανθρώπινη χρήση (ΕΕ L 311, σ. 67), όπως τροποποιήθηκε με την οδηγία 2004/27/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 31ης Μαρτίου 2004, για την τροποποίηση της οδηγίας 2001/83/ΕΚ περί κοινοτικού κώδικος για τα φάρμακα που προορίζονται για ανθρώπινη χρήση (ΕΕ L 136, σ. 34) — Κολπικό σκεύασμα που περιέχει ζώντα γαλακτικά βακτήρια — Δικαίωμα της αρμόδιας εθνικής αρχής να χαρακτηρίσει ως φάρμακο, υπό την έννοια της οδηγίας 2001/83, λόγω της φαρμακολογικής, ανοσολογικής ή μεταβολικής δράσεώς του, σκεύασμα που διατίθεται στην αγορά άλλου κράτους μέλους ως ιατροτεχνολογικό προϊόν που φέρει σήμανση CE, υπό την έννοια της οδηγίας 93/42 — Εφαρμοστέα διαδικασία

Διατακτικό

1) Ο χαρακτηρισμός ενός προϊόντος, εντός κράτους μέλους, ως ιατροτεχνολογικού προϊόντος που φέρει σήμανση CE, δυνάμει της οδηγίας 93/42/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 14ης Ιουνίου 1993, περί των ιατροτεχνολογικών προϊόντων, όπως τροποποιήθηκε με την οδηγία 2007/47/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 5ης Σεπτεμβρίου 2007, δεν εμποδίζει τις αρμόδιες αρχές άλλου κράτους μέλους να χαρακτηρίσουν το ίδιο αυτό προϊόν, λόγω της φαρμακολογικής, ανοσολογικής ή μεταβολικής δράσεώς του, ως φάρμακο, υπό την έννοια του άρθρου 1, σημείο 2, στοιχείο β', της οδηγίας

2001/83/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 6ης Νοεμβρίου 2001, περί κοινοτικού κώδικος για τα φάρμακα που προορίζονται για ανθρώπινη χρήση, όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό (ΕΚ) 1901/2006 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 12ης Δεκεμβρίου 2006.

- 2) Οι αρμόδιες αρχές κράτους μέλους, προκειμένου να χαρακτηρίσουν ως φάρμακο, βάσει της οδηγίας 2001/83, όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό 1901/2006, ένα προϊόν το οποίο έχει ήδη χαρακτηριστεί εντός άλλου κράτος μέλους ως ιατροτεχνολογικό προϊόν που φέρει σήμανση CE, βάσει της οδηγίας 93/42, όπως τροποποιήθηκε με την οδηγία 2007/47, πρέπει, πριν εφαρμόσουν τη διαδικασία χαρακτηρισμού την οποία προβλέπει η οδηγία 2001/83, όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό 1901/2006, να εφαρμόσουν τη διαδικασία του άρθρου 18 της οδηγίας 93/42, όπως τροποποιήθηκε με την οδηγία 2007/47, και, αν συντρέχει λόγος, τη διαδικασία του άρθρου 8 της εν λόγω οδηγίας 93/42.
- 3) Εντός του ίδιου κράτους μέλους, ένα προϊόν το οποίο, καίτοι δεν είναι πανομοιότυπο προς ένα άλλο προϊόν που έχει χαρακτηριστεί ως φάρμακο, έχει πάντως ένα κοινό συστατικό και τον ίδιο τρόπο δράσεως με αυτό, δεν μπορεί, κατ' αρχήν, να διατίθεται στο εμπόριο ως ιατροτεχνολογικό προϊόν βάσει της οδηγίας 93/42, όπως τροποποιήθηκε με την οδηγία 2007/47, εκτός αν ένα άλλο χαρακτηριστικό που προσιδιάζει σε ένα τέτοιο προϊόν, το οποίο ασκεί επιρροή υπό το πρίσμα του άρθρου 1, παράγραφος 2, στοιχείο α', της εν λόγω οδηγίας 93/42, επιβάλλει τον χαρακτηρισμό και την εμπορία του ως ιατροτεχνολογικού προϊόντος, πράγμα το οποίο εναπόκειται στο αιτούν δικαστήριο να ελέγξει.

(¹) EE C 133 της 5.5.2012.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τέταρτο τμήμα) της 3ης Οκτωβρίου 2013 [αίτηση του Supreme Court (Ιρλανδία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Donal Brady κατά Environmental Protection Agency

(Υπόθεση C-113/12) (¹)

(Περιβάλλον — Οδηγία 75/442/ΕΟΚ — Κοπριά που παράγεται και αποθηκεύεται σε χοιροτροφείο προκειμένου να δοθεί σε γεωργούς οι οποίοι τη χρησιμοποιούν ως λίπασμα στις γαίες τους — Χαρακτηρισμός ως «απόρριμμα» ή ως «παραπροϊόν» — Προϋποθέσεις — Βάρος αποδείξεως — Οδηγία 91/676/ΕΟΚ — Παράλειψη μεταφοράς στην εθνική νομοθεσία — Προσωπική ευθύνη του παραγωγού όσον αφορά την τήρηση, εκ μέρους των εν λόγω γεωργών, των κανόνων της Ένωσης σχετικά με τη διαχείριση των αποβλήτων και των λίπασμάτων)

(2013/C 344/38)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Αιτούν δικαστήριο

Supreme Court

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Donal Brady

κατά

Environmental Protection Agency

Αντικείμενο

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως — Supreme Court — Ερμηνεία του άρθρου 2, παράγραφος 1, στοιχείο β', της οδηγίας 75/442/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 15ης Ιουλίου 1975, περί των στερεών αποβλήτων (ΕΕ ειδ. έκδ. 015/0086), όπως έχει τροποποιηθεί με την οδηγία 91/156/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 18ης Μαρτίου 1991, (ΕΕ 1991 L 78, σ. 32) — Έννοια του όρου «απόβλητα» — Κοπριά χοίρων η οποία διατίθεται από χοιροτρόφο σε άλλους γεωργούς για να χρησιμοποιηθεί ως λίπασμα — Ευχέρεια κράτους μέλους να καταλογίσει προσωπική ευθύνη στον χοιροτρόφο σε περίπτωση που οι γεωργοί που χρησιμοποιούν την κοπριά ως λίπασμα δεν συμμορφώνονται με τη νομοθεσία της Ευρωπαϊκής Ένωσης σχετικά με τον έλεγχο των αποβλήτων

Διατακτικό

- 1) Το άρθρο 1, στοιχείο α', πρώτο εδάφιο, της οδηγίας 75/442/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 15ης Ιουλίου 1975, περί στερεών αποβλήτων, όπως έχει τροποποιηθεί με την απόφαση 96/350/ΕΚ της Επιτροπής, της 24ης Μαΐου 1996, έχει την έννοια ότι κοπριά που παράγεται σε επιχείρηση εντατικής εκτροφής χοίρων και αποθηκεύεται έως ότου παραδοθεί σε γεωργούς, προκειμένου να χρησιμοποιηθεί ως λίπασμα στις γαίες τους, δεν αποτελεί «απόβλητο» κατά την έννοια της εν λόγω διατάξεως, αλλά υποπροϊόν, εφόσον ο εν λόγω παραγωγός σκοπεύει να την εμπορευθεί υπό συμφέροντες οικονομικούς όρους, στο πλαίσιο μεταγενέστερης διαδικασίας, υπό την προϋπόθεση ότι η επαναχρησιμοποίηση της κοπριάς δεν είναι απλώς ενδεχόμενη, αλλά βέβαιη και πραγματοποιείται χωρίς να προηγηθεί επεξεργασία και σε συνέχεια της διαδικασίας παραγωγής της. Απόκειται στα εθνικά δικαστήρια να διαπιστώσουν εάν πληρούνται τα κριτήρια αυτά, λαμβανομένων υπόψη όλων των συναφών περιστάσεων που χαρακτηρίζουν τις περιπτώσεις τις οποίες καλούνται να κρίνουν.
- 2) Το δίκαιο της Ένωσης δεν απαγορεύει να φέρει ο παραγωγός μιας ουσίας, όπως η κοπριά που παράγεται, αποθηκεύεται και πωλείται υπό συνθήκες όπως αυτές που περιγράφονται στην υπόθεση της κύριας δίκης, το βάρος να αποδείξει ότι πληρούνται τα κριτήρια βάσει των οποίων η κοπριά αυτή μπορεί να χαρακτηριστεί ως υποπροϊόν, υπό την προϋπόθεση ότι δεν θίγεται η αποτελεσματικότητα του δικαίου της Ένωσης και, ιδίως, της οδηγίας 75/442, όπως έχει τροποποιηθεί με την απόφαση 96/350, και ότι εξασφαλίζεται η τήρηση των υποχρεώσεων που απορρέουν από το δίκαιο αυτό, και ειδικότερα η προϋπόθεση κατά την οποία οι διατάξεις της εν λόγω οδηγίας δεν πρέπει να εφαρμόζονται σε ουσίες οι οποίες, βάσει των κριτηρίων αυτών, πρέπει, κατά τη νομολογία του Δικαστηρίου, να θεωρούνται υποπροϊόντα ως προς τα οποία δεν έχει εφαρμογή η οδηγία αυτή.
- 3) Το άρθρο 2, παράγραφος 1, στοιχείο β', περίπτωση iii, της οδηγίας 75/442, όπως έχει τροποποιηθεί με την απόφαση 96/350, έχει την έννοια ότι, εφόσον η οδηγία 91/676/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 12ης Δεκεμβρίου 1991, για την προστασία των υδάτων από τη νιτρορύπανση γεωργικής προέλευσης, δεν έχει μεταφερθεί στην εσωτερική νομοθεσία κράτους μέλους, δεν μπορεί να γίνει δεκτό ότι τα περιττώματα κτηνοτροφικής προελεύσεως που παράγονται σε χοιροτροφείο που λειτουργεί στο εν λόγω κράτος μέλος «καλύπτονται από άλλη νομοθεσία» κατά την έννοια της εν λόγω διατάξεως, λόγω της υπάρξεως της δεύτερης οδηγίας.

4) Εφόσον γίνει δεκτό ότι η κοπριά που παράγεται και αποθηκεύεται σε χοιροτροφείο πρέπει να χαρακτηριστεί ως «απόβλητο» κατά την έννοια του άρθρου 1, στοιχείο α', πρώτο εδάφιο, της οδηγίας 75/442, 2, όπως έχει τροποποιηθεί με την απόφαση 96/350:

— το άρθρο 8 της οδηγίας αυτής απαγορεύει να χορηγηθεί στον εν λόγω κάτοχο, υπό οιοσδήποτε όρους, άδεια απορρίψεως των αποβλήτων, διά της παραχωρήσεώς τους σε γεωργό ο οποίος πρόκειται να τα χρησιμοποιήσει ως λίπασμα στις γαίες του, εφόσον ο γεωργός δεν διαθέτει την απαιτούμενη κατά το άρθρο 10 της εν λόγω οδηγίας άδεια ούτε απαλλάσσεται από την υποχρέωση να διαθέτει τέτοια άδεια και την υποχρέωση εγγραφής στο σχετικό μητρώο, κατά τις διατάξεις του άρθρου 11 της οδηγίας αυτής και

— τα άρθρα 8, 10 και 11, της εν λόγω οδηγίας δεν επιτρέπουν να τίθεται ως προϋπόθεση για την παράδοση των εν λόγω αποβλήτων από τον κάτοχό τους στον γεωργό που θα τα χρησιμοποιήσει ως λίπασμα στις γαίες του και ο οποίος διαθέτει την απαιτούμενη κατά το άρθρο 10 άδεια ή έχει απαλλαγεί από τη σχετική υποχρέωση και έχει καταχωριστεί στο οικείο μητρώο κατά το άρθρο 11 το να επωμιστεί ο κάτοχος των αποβλήτων την ευθύνη για την τήρηση, από τον γεωργό, των κανόνων που διέπουν τις εργασίες αξιοποιήσεως, οι οποίες πραγματοποιούνται από τον γεωργό, βάσει της νομοθεσίας της Ένωσης περί διαχείρισεως των αποβλήτων και των λιπασμάτων.

(¹) EE C 151 της 26.5.2012.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τέταρτο τμήμα) της 26ης Σεπτεμβρίου 2013 — Γαλλική Δημοκρατία κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής

(Υπόθεση C-115/12 P) (¹)

(Αίτηση αναίρεσης — Ευρωπαϊκό Ταμείο Περιφερειακής Ανάπτυξης — Διαρθρωτική παρέμβαση της Ένωσης στο γαλλικό υπερπόντιο διαμέρισμα της Μαρτινίκας — Μείωση της χρηματοδοτικής συνδρομής — Συμβάσεις δημοσίων έργων — Συμβατότητα των πράξεων με τις διατάξεις του δικαίου της Ένωσης — Συντονισμός των διαδικασιών σύναψης συμβάσεων δημοσίων έργων — Οδηγία 93/37/ΕΟΚ — Άρθρο 2 — Έννοια της «άμεσης επιδότησης» — Έννοια των «αθλητικών εγκαταστάσεων, εγκαταστάσεων αναψυχής καισχολής»)

(2013/C 344/39)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Ανααιρεσέουσα: Γαλλική Δημοκρατία (εκπρόσωποι: E. Belliard και N. Rouam)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: F. Dintilhac και A. Steiblyte)

Αντικείμενο

Αίτηση αναίρεσης που ασκήθηκε κατά της απόφασης του Γενικού Δικαστηρίου (έβδομο τμήμα) της 16ης Δεκεμβρίου 2011 στην υπόθεση T-488/10, Γαλλία κατά Επιτροπής, με την οποία το Γενικό Δικαστήριο απέρριψε αίτημα περί ακύρωσης της απόφασης

C(2010) 5229 της Επιτροπής, της 28ης Ιουλίου 2010, περί μείωσης της χρηματοδοτικής συνδρομής του Ευρωπαϊκού Ταμείου Περιφερειακής Ανάπτυξης (ΕΤΠΑ) δυνάμει του ενιαίου εγγράφου προγραμματισμού του στόχου 1 σχετικά με κοινοτική διαρθρωτική παρέμβαση στην περιοχή της Μαρτινίκας στη Γαλλία — Συντονισμός των διαδικασιών σύναψης συμβάσεων δημοσίων έργων — Έννοια της «άμεσης επιδότησης» — Έννοια των «αθλητικών εξοπλισμών, εγκαταστάσεων αναψυχής και ψυχαγωγίας» — Πλάνη περί το δίκαιο — Έλλειψη αιτιολόγησης

Διατακτικό

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την αίτηση αναίρεσης.
- 2) Καταδικάζει τη Γαλλική Δημοκρατία στα δικαστικά έξοδα.

(¹) EE C 138 της 12.5.2012.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τέταρτο τμήμα) της 3ης Οκτωβρίου 2013 — Bernhard Rintisch κατά Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα), Bariatrx Europe Inc. SAS

(Υπόθεση C-120/12 P) (¹)

[Αίτηση αναίρεσης — Κοινοτικό σήμα — Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 40/94 — Άρθρο 74, παράγραφος 2 — Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 2868/95 — Κανόνας 50, παράγραφος 1, πρώτο και τρίτο εδάφιο — Ανακοπή από τον δικαιούχο προγενέστερου σήματος — Ύπαρξη του σήματός του — Αποδεικτικά στοιχεία τα οποία προσκομίστηκαν προς στήριξη της ανακοπής μετά το πέρας της προθεσμίας που τάχθηκε συναφώς — Δεν ελήφθησαν υπόψη — Διακριτική ευχέρεια του τμήματος προσφυγών — Αντίθετη διάταξη — Περιστάσεις οι οποίες αντιτίθενται στη συνεκτίμηση επιπρόσθετων ή συμπληρωματικών αποδεικτικών στοιχείων]

(2013/C 344/40)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Αναηρεσέων: Bernhard Rintisch (εκπρόσωπος: A. Dreyer, Rechtsanwalt)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (εκπρόσωπος: G. Schneider), Bariatrx Europe Inc. SAS

Αντικείμενο

Αίτηση αναίρεσης της απόφασης του Γενικού Δικαστηρίου (έβδομο τμήμα), της 16ης Δεκεμβρίου 2011, Rintisch κατά ΓΕΕΑ (T-62/12), με την οποία το Γενικό Δικαστήριο απέρριψε την προσφυγή ακύρωσης που ασκήθηκε από τον δικαιούχο, αφενός, των εθνικών εικονιστικών και λεκτικών σημάτων «PROTI» «PROTIPOWER» και «PROTIPLUS» για προϊόντα των κλάσεων 29 και 32 και, αφετέρου, της εθνικής εμπορικής επωνυμίας «PROTITOP» για προϊόντα των κλάσεων 29, 30 και 32 κατά της απόφασης R 740/2008-4 του τετάρτου τμήματος προσφυγών του Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (ΓΕΕΑ), της 15ης Δεκεμβρίου 2008, περί

απόρριψης της προσφυγής κατά της απόφασης του τμήματος ανακοπών με την οποία απορρίφθηκε η ανακοπή που άσκησε ο αναρροσείων κατά της καταχώρισης του λεκτικού σήματος «PROTI SNACK» για προϊόντα των κλάσεων 5, 29, 30 και 32 — Εκπρόδεση κατάδεση εγγράφων — Διακριτική ευχέρεια που παρέχει το άρθρο 74, παράγραφος 2, του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 40/94 [νυν άρθρο 76, παράγραφος 2, του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009]

Διατακτικό

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την αίτηση αναίρεσης.
- 2) Καταδικάζει τον B. Rintisch στα δικαστικά έξοδα

(¹) EE C 165 της 9.6.2012.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τέταρτο τμήμα) της 3ης Οκτωβρίου 2013 — Bernhard Rintisch κατά Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα), Valfleuri Pâtes alimentaires SA

(Υπόθεση C-121/12 P) (¹)

[Αίτηση αναίρεσης — Κοινοτικό σήμα — Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 40/94 — Άρθρο 74, παράγραφος 2 — Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 2868/95 — Κανόνας 50, παράγραφος 1, πρώτο και τρίτο εδάφιο — Ανακοπή από τον δικαιούχο προγενέστερου σήματος — Ύπαρξη του σήματός του — Αποδεικτικά στοιχεία τα οποία προσκομίστηκαν προς στήριξη της ανακοπής μετά το πέρας της προθεσμίας που τάχθηκε συναφώς — Δεν ελήφθησαν υπόψη — Διακριτική ευχέρεια του τμήματος προσφυγών — Αντίθετη διάταξη — Περιστάσεις οι οποίες αντιτίθενται στη συνεκτίμηση νέων ή συμπληρωματικών αποδεικτικών στοιχείων]

(2013/C 344/41)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Αναρροσείων: Bernhard Rintisch (εκπρόσωπος: A. Dreyer, Rechtsanwalt)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (εκπρόσωπος: G. Schneider) Valfleuri Pâtes alimentaires SA (εκπρόσωπος: F. Baujoin, avocat)

Αντικείμενο

Αίτηση αναίρεσης της απόφασης του Γενικού Δικαστηρίου (έβδομο τμήμα) της 16ης Δεκεμβρίου 2011, στην υπόθεση T-109/09, Rintisch κατά ΓΕΕΑ — Valfleuri Pâtes alimentaires, με την οποία το Γενικό Δικαστήριο απέρριψε την προσφυγή ακύρωσης που άσκησε ο δικαιούχος κοινοτικού λεκτικού σήματος και εθνικών λεκτικών σημάτων, εθνικού εικονιστικού σήματος και εμπορικής επωνυμίας που περιείχαν τον όρο «PROTI», για προϊόντα των κλάσεων 5, 29, 30 και 32, κατά της απόφασης R 1660/2007-4 του τέταρτου τμήματος προσφυγών του Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (ΓΕΕΑ), της 21ης Ιανουαρίου 2009, περί απόρριψης της προσφυγής κατά της απόφασης του τμήματος ανακοπών με την οποία απορρίφθηκε η ανακοπή του αναρροσείοντος κατά της καταχώρισης του λεκτικού σήματος «PROTIVITAL» για προϊόντα των κλάσεων 5, 29 και 30 — Εκπρόδεση

κατάδεση εγγράφων — Διακριτική ευχέρεια που παρέχει το άρθρο 74, παράγραφος 2, του κανονισμού (ΕΚ) 40/94 [νυν άρθρο 76, παράγραφος 2, του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009]

Διατακτικό

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την αίτηση αναίρεσης.
- 2) Καταδικάζει τον B. Rintisch στα δικαστικά έξοδα

(¹) EE C 165 της 9.6.2012.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τέταρτο τμήμα) της 3ης Οκτωβρίου 2013 — Bernhard Rintisch κατά Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα), Valfleuri Pâtes alimentaires SA

(Υπόθεση C-122/12 P) (¹)

[Αίτηση αναίρεσης — Κοινοτικό σήμα — Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 40/94 — Άρθρο 74, παράγραφος 2 — Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 2868/95 — Κανόνας 50, παράγραφος 1, πρώτο και τρίτο εδάφιο — Ανακοπή από τον δικαιούχο προγενέστερου σήματος — Ύπαρξη του σήματός του — Αποδεικτικά στοιχεία τα οποία προσκομίστηκαν προς στήριξη της ανακοπής μετά το πέρας της προθεσμίας που τάχθηκε συναφώς — Δεν ελήφθησαν υπόψη — Διακριτική ευχέρεια του τμήματος προσφυγών — Αντίθετη διάταξη — Περιστάσεις οι οποίες αντιτίθενται στη συνεκτίμηση νέων ή συμπληρωματικών αποδεικτικών στοιχείων]

(2013/C 344/42)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Αναρροσείων: Bernhard Rintisch (εκπρόσωπος: A. Dreyer, Rechtsanwalt)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (εκπρόσωπος: G. Schneider), Valfleuri Pâtes alimentaires SA (εκπρόσωπος: F. Baujoin, avocat)

Αντικείμενο

Αίτηση αναίρεσης της απόφασης του Γενικού Δικαστηρίου (έβδομο τμήμα) της 16ης Δεκεμβρίου 2011, T-152/09, Rintisch κατά ΓΕΕΑ — Valfleuri Pâtes alimentaires, με την οποία το Γενικό Δικαστήριο απέρριψε την προσφυγή ακύρωσης που άσκησε ο δικαιούχος κοινοτικού λεκτικού σήματος και εθνικών λεκτικών σημάτων, εθνικού εικονιστικού σήματος και εμπορικής επωνυμίας που περιείχαν τον όρο «PROTI», για προϊόντα των κλάσεων 5, 29, 30 και 32, κατά της απόφασης R 1661/2007-4 του τέταρτου τμήματος προσφυγών του Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (ΓΕΕΑ), της 3ης Φεβρουαρίου 2009, περί απόρριψης της προσφυγής κατά της απόφασης του τμήματος ανακοπών με την οποία απορρίφθηκε η ανακοπή του αναρροσείοντος κατά της καταχώρισης του λεκτικού σήματος «PROTI ACTIVE» για προϊόντα των κλάσεων 5, 29 και 30 — Εκπρόδεση κατάδεση εγγράφων — Διακριτική ευχέρεια που παρέχει το άρθρο 74, παράγραφος 2, του κανονισμού (ΕΚ) 40/94 [νυν άρθρο 76, παράγραφος 2, του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009]

Διατακτικό

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την αίτηση αναίρεσης.
- 2) Καταδικάζει τον B. Rintisch στα δικαστικά έξοδα.

(¹) EE C 165 της 9.6.2012.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 19ης Σεπτεμβρίου 2013 [αίτηση του Oberster Gerichtshof (Αυστρία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Pensionsversicherungsanstalt κατά Peter Brey

(Υπόθεση C-140/12) (¹)

[Ελεύθερη κυκλοφορία των προσώπων — Ιθαγένεια της Ένωσης — Οδηγία 2004/38/EK — Δικαίωμα διαμονής άνω των τριών μηνών — Άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο β' — Πρόσωπο το οποίο δεν έχει πλέον την ιδιότητα του εργαζομένου — Δικαιούχος συντάξεως γήρατος — Προϋπόθεση υπάρξεως επαρκών πόρων ώστε να μην επιβαρυνθεί το «σύστημα κοινωνικής πρόνοιας» του κράτους μέλους υποδοχής — Αίτηση για μια ειδική μη ανταποδοτικού τύπου παροχή σε χρήμα — Αντισταθμιστικό επίδομα το οποίο προορίζεται να συμπληρώσει τη σύνταξη γήρατος — Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 883/2004 — Άρθρα 3, παράγραφος 3, και 70 — Αρμοδιότητα του κράτους μέλους κατοικίας — Προϋποθέσεις χορηγήσεως — Δικαίωμα νόμιμης διαμονής στο εθνικό έδαφος — Συμβατότητα με το δίκαιο της Ένωσης]

(2013/C 344/43)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Oberster Gerichtshof

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Pensionsversicherungsanstalt

κατά

Peter Brey

Αντικείμενο

Αίτηση εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως — Oberster Gerichtshof — Ερμηνεία του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο β', της οδηγίας 2004/38/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 29ης Απριλίου 2004, σχετικά με το δικαίωμα των πολιτών της Ένωσης και των μελών των οικογενειών τους να κυκλοφορούν και να διαμένουν ελεύθερα στην επικράτεια των κρατών μελών, για την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΟΚ) 1612/68 και την κατάργηση των οδηγιών 64/221/ΕΟΚ, 68/360/ΕΟΚ, 72/194/ΕΟΚ, 73/148/ΕΟΚ, 75/34/ΕΟΚ, 75/35/ΕΟΚ, 90/364/ΕΟΚ, 90/365/ΕΟΚ και 93/96/ΕΟΚ (ΕΕ L 158, σ. 77), όπως έχει διορθωθεί — Δικαίωμα πολίτη της Ένωσης που έχει παύσει να ασκεί επαγγελματική δραστηριότητα να διαμένει για διάστημα άνω των τριών μηνών στο έδαφος άλλου κράτους μέλους — Περίπτωση στην οποία ο εν λόγω πολίτης λαμβάνει σύνταξη μικρότερη από το ελάχιστο όριο διαβίσεως στο κράτος μέλος υποδοχής και έχει ζητήσει, για τον λόγο αυτό, τη χορήγηση αντισταθμιστικού επιδόματος («Ausgleichszulage»), το οποίο συνιστά ειδική μη ανταποδοτικού τύπου παροχή σε χρήμα

Διατακτικό

Το δίκαιο της Ένωσης, και ιδίως τα άρθρα 7, παράγραφος 1, στοιχείο β', 8, παράγραφος 4, και 24, παράγραφοι 1 και 2, της οδηγίας 2004/38/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 29ης Απριλίου 2004, σχετικά με το δικαίωμα των πολιτών της Ένωσης και των μελών των οικογενειών τους να κυκλοφορούν και να διαμένουν ελεύθερα στην επικράτεια των κρατών μελών, για την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1612/68 και την κατάργηση των οδηγιών 64/221/ΕΟΚ, 68/360/ΕΟΚ, 72/194/ΕΟΚ, 73/148/ΕΟΚ, 75/34/ΕΟΚ, 75/35/ΕΟΚ, 90/364/ΕΟΚ, 90/365/ΕΟΚ και 93/96/ΕΟΚ, έχει την έννοια ότι αντιτίθεται σε νομοθεσία κράτους μέλους, όπως η επίμαχη στην κύρια δίκη, η οποία, ακόμη και για το χρονικό διάστημα μετά τους τρεις πρώτους μήνες διαμονής, αποκλείει σε κάθε περίπτωση αυτοδικαίως τη χορήγηση παροχής όπως το αντισταθμιστικό επίδομα του άρθρου 292, παράγραφος 1, του γενικού νόμου περί κοινωνικών ασφαλίσεων (Allgemeines Sozialversicherungsgesetz), όπως τροποποιήθηκε, από 1ης Ιανουαρίου 2011, από τον νόμο περί προϋπολογισμού του 2011 (Budgetbegleitgesetz 2011), σε υπήκοο άλλου κράτους μέλους ο οποίος δεν ασκεί οικονομική δραστηριότητα, για τον λόγο ότι ο τελευταίος, μολονότι του έχει χορηγηθεί βεβαίωση εγγραφής, δεν πληροί τις προϋποθέσεις του δικαιώματος νόμιμης διαμονής άνω των τριών μηνών στο έδαφος του πρώτου κράτους, εφόσον το δικαίωμα αυτό διαμονής εξαρτάται από την προϋπόθεση ότι ο ως άνω υπήκοος διαδέχεται επαρκείς πόρους ώστε να μη ζητήσει την εν λόγω παροχή.

(¹) EE C 165 της 9.6.2012.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τέταρτο τμήμα) της 26ης Σεπτεμβρίου 2013 [αίτηση του Bundesgerichtshof (Γερμανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Salzgitter Mannesmann Handel GmbH κατά SC Laminorul SA

(Υπόθεση C-157/12) (¹)

[Χώρος ελευθερίας, ασφάλειας και δικαιοσύνης — Δικαστική συνεργασία σε αστικές υποθέσεις — Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 44/2001 — Άρθρο 34, σημεία 3 και 4 — Αναγνώριση αποφάσεως εκδοθείσας εντός άλλου κράτους μέλους — Περίπτωση κατά την οποία η απόφαση αυτή είναι ασυμβίβαστη με προγενέστερη απόφαση εκδοθείσα εντός του ιδίου κράτους μέλους μεταξύ των ιδίων διαδίκων επί ένδικης διαφοράς με το ίδιο αντικείμενο και την ίδια αιτία]

(2013/C 344/44)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Bundesgerichtshof

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Salzgitter Mannesmann Handel GmbH

κατά

SC Laminorul SA

Αντικείμενο

Αίτηση εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως — Bundesgerichtshof — Ερμηνεία του άρθρου 34, σημείο 4, του κανονισμού (ΕΚ) 44/2001 του Συμβουλίου, της 22ας Δεκεμβρίου 2000, για τη διεθνή δικαιοδοσία, την αναγνώριση και την εκτέλεση αποφάσεων σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις (ΕΕ 2001, L 12, σ. 1) — Αναγνώριση αποφάσεως εκδοθείσας εντός άλλου κράτους μέλους — Περίπτωση κατά την οποία η απόφαση αυτή είναι ασυμβίβαστη με προγενέστερη απόφαση εκδοθείσα εντός του ίδιου κράτους μέλους μεταξύ των ιδίων διαδίκων επί ένδικης διαφοράς με το ίδιο αντικείμενο και την ίδια αιτία

Διατακτικό

Το άρθρο 34, σημείο 4, του κανονισμού (ΕΚ) 44/2001 του Συμβουλίου, της 22ας Δεκεμβρίου 2000, για τη διεθνή δικαιοδοσία, την αναγνώριση και την εκτέλεση αποφάσεων σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις, έχει την έννοια ότι δεν επιτρέπει στο πεδίο εφαρμογής του η περίπτωση ασυμβίβαστων μεταξύ τους αποφάσεων που έχουν εκδοθεί από δικαστήρια του ίδιου κράτους μέλους.

(¹) ΕΕ C 184 της 23.6.2012.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τέταρτο τμήμα) της 3ης Οκτωβρίου 2013 [αίτηση του Cour de cassation (Γαλλία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Peter Pinckney κατά KDG médiatech AG

(Υπόθεση C-170/12) (¹)

[Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 44/2001 — Διεθνής δικαιοδοσία — Ενοχές από αδικοπραξία ή από οιονεί αδικοπραξία — Περιουσιακά δικαιώματα δημιουργού — Ενσώματο μέσο που αναπαράγει προστατευόμενο έργο — Ανάρτηση στο διαδίκτυο — Καθορισμός του τόπου επελεύσεως της ζημίας]

(2013/C 344/45)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Αιτούν δικαστήριο

Cour de cassation

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Peter Pinckney

κατά

KDG médiatech AG

Αντικείμενο

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως — Cour de cassation — Ερμηνεία του άρθρου 5, σημείο 3, του κανονισμού 44/2001 του Συμβουλίου, της 22ας Δεκεμβρίου 2000, για τη διεθνή δικαιοδοσία, την αναγνώριση και την εκτέλεση αποφάσεων σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις (ΕΕ 2001, L 12, σ. 1) — Διεθνής δικαιοδοσία του εθνικού δικαστηρίου σε περίπτωση ενοχών από αδικοπραξία ή οιονεί αδικοπραξία — Κριτήρια καθορισμού του «τόπου όπου συνέβη ή ενδέχεται να συμβεί το ζημιολογικό γεγονός» — Προσβολή των περιουσιακών δικαιωμάτων δημιουργού λόγω αναρτήσεως στο διαδίκτυο περιεχομένου σε ηλεκτρονική μορφή ή προσφοράς για την πώληση ενσώματου μέσου αποθήκευσης στο οποίο έχει αναπαραχθεί το περιεχόμενο αυτό — Περιεχόμενο με αποδέκτη το κοινό

Διατακτικό

Το άρθρο 5, σημείο 3, του κανονισμού (ΕΚ) 44/2001 του Συμβουλίου, της 22ας Δεκεμβρίου 2000, για τη διεθνή δικαιοδοσία, την αναγνώριση και την εκτέλεση αποφάσεων σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις, έχει την έννοια ότι, σε περίπτωση φερόμενης προσβολής των περιουσιακών δικαιωμάτων δημιουργού τα οποία διασφαλίζονται από το κράτος μέλος του επιληφθέντος δικαστηρίου, το δικαστήριο αυτό έχει διεθνή δικαιοδοσία να εκδικάσει αγωγή αποζημίωσης που ασκεί ο δημιουργός έργου κατά εταιρίας εγκατεστημένης στο έδαφος άλλου κράτους μέλους η οποία έχει προβεί, στο τελευταίο αυτό κράτος, σε αναπαραγωγή του οικείου έργου σε ενσώματο μέσο αποθήκευσης που διατίθεται εν συνεχεία προς πώληση, από εταιρίες εγκατεστημένες σε τρίτο κράτος, μέσω ιστότοπου προσβάσιμου και από το έδαφος όπου έχει την έδρα του το επιληφθέν δικαστήριο. Το δικαστήριο αυτό είναι αρμόδιο να αποφανθεί μόνον επί της ζημίας που προκλήθηκε στο κράτος μέλος όπου έχει την έδρα του.

(¹) ΕΕ C 174 της 16.6.2012.

Απόφαση του Δικαστηρίου (ένατο τμήμα) της 26ης Σεπτεμβρίου 2013 — EI du Pont de Nemours and Company κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής, DuPont Performance Elastomers LLC, DuPont Performance Elastomers SA

(Υπόθεση C-172/12 P) (¹)

(Αναίρεση — Ανταγωνισμός — Συμπράξεις — Αγορά ελαστικού χλωροπρενίου — Καθορισμός των τιμών και κατανομή της αγοράς — Παράβαση του άρθρου 81 ΕΚ — Καταλογισμός της συνιστώσας παράβαση συμπεριφοράς θυγατρικής στη μητρική εταιρία της — Έλεγχος ασκούμενος από κοινού από δύο μητρικές εταιρίες — Αποφασιστικής σημασίας επιρροή — Αλληλέγγυα και εις ολόκληρον ευθύνη — Παραγραφή — Έννομο συμφέρον)

(2013/C 344/46)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Ανααιρεσείουσα: EI du Pont de Nemours and Company (εκπρόσωποι: J. Boyce, A. Lyle-Smythe, Solicitors)

Λοιποί διάδικοι στη διαδικασία: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: V. Bottka και A. Biolan), DuPont Performance Elastomers LLC, DuPont Performance Elastomers SA (εκπρόσωποι: J. Boyce και A. Lyle-Smythe, solicitors)

Αντικείμενο

Αίτηση αναίρεσεως κατά της αποφάσεως του Γενικού Δικαστηρίου (έβδομο τμήμα), της 2ας Φεβρουαρίου 2012, T-76/08, EI du Pont de Nemours κ.λπ. κατά Επιτροπής, με την οποία το Γενικό Δικαστήριο απέρριψε προσφυγή με αίτημα τη μερική ακύρωση της αποφάσεως C(2007) 5910 τελικό της Επιτροπής, της 5ης Δεκεμβρίου 2007, περί διαδικασίας εφαρμογής του άρθρου 81 ΕΚ και του άρθρου 53 της Συμφωνίας ΕΟΧ (υπόθεση COMP/E/38.629 — ελαστικό χλωροπρενίου), η οποία αφορά σύμπραξη σχετική με την αγορά του ελαστικού χλωροπρενίου στον Ευρωπαϊκό Οικονομικό Χώρο (ΕΟΧ), με αντικείμενο την κατανομή της αγοράς και τον καθορισμό των τιμών, καθώς και, επικουρικώς, την ακύρωση ή την μείωση του προστίμου που επιβλήθηκε στις τότε προσφεύγουσες — Κοινή επιχείρηση — Καταλογισμός της συνιστώσας παράβαση συμπεριφοράς

Διατακτικό

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την αίτηση αναίρεσας.
- 2) Καταδικάζει την *EI du Pont de Nemours and Company* στα δικαστικά έξοδα.

(¹) EE C 194 της 30.6.2012.

Απόφαση του Δικαστηρίου (ένατο τμήμα) της 26 Σεπτεμβρίου 2013 — The Dow Chemical Company κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής

(Υπόθεση C-179/12 P) (¹)

(Αναίρεση — Ανταγωνισμός — Συμπράξεις — Αγορά ελαστικού χλωροπρενίου — Καθορισμός των τιμών και κατανομή της αγοράς — Παράβαση του άρθρου 81 ΕΚ — Καταλογισμός της παραβατικής συμπεριφοράς θυγατρικής στη μητρική της εταιρία — Από κοινού έλεγχος από δύο μητρικές εταιρίες — Καθοριστική επιρροή — Δικαιώματα άμυνας — Προσαύξηση του προστίμου — Αποτρεπτικό αποτέλεσμα)

(2013/C 344/47)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Ανααιρεσέουσα: The Dow Chemical Company (εκπρόσωποι: D. Schroeder, Rechtsanwalt)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: P. Van Nuffel, V. Bottka και L. Malferrari)

Αντικείμενο

Αίτηση αναίρεσας κατά της αποφάσεως του Γενικού Δικαστηρίου (έβδομο τμήμα) της 2ας Φεβρουαρίου 2012 στην υπόθεση T-77/08, *The Dow Chemical Company* κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής, με την οποία το Γενικό Δικαστήριο απέρριψε προσφυγή με αίτημα τη μερική ακύρωση της αποφάσεως C(2007) 5910 τελικό της Επιτροπής, της 5ης Δεκεμβρίου 2007, σχετικά με διαδικασία εφαρμογής του άρθρου 81 ΕΚ και του άρθρου 53 της Συμφωνίας ΕΟΧ (υπόθεση COMP/F/38.629 — ελαστικό χλωροπρενίου), η οποία αφορά σύμπραξη στην αγορά ελαστικού χλωροπρενίου στον Ευρωπαϊκό Οικονομικό Χώρο (ΕΟΧ), με αντικείμενο την κατανομή της αγοράς και τον καθορισμό των τιμών, καθώς και, επικουρικός, τη μείωση του προστίμου που επιβλήθηκε στην προσφεύγουσα — Κοινή επιχείρηση — Καταλογισμός της παραβατικής συμπεριφοράς

Διατακτικό

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την αίτηση αναίρεσας.
- 2) Καταδικάζει τη *Dow Chemical Company* στα δικαστικά έξοδα.

(¹) EE C 184 της 23.6.2012.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τέταρτο τμήμα) της 26ης Σεπτεμβρίου 2013 [αίτηση του Cour constitutionnelle (Βέλγιο) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Industrie du bois de Vielsalm & Cie (IBV) SA κατά Région wallonne

(Υπόθεση C-195/12) (¹)

(Οδηγία 2004/8/ΕΚ — Πεδίο εφαρμογής — Συμπαράγωγή και συμπαράγωγή υψηλής απόδοσης — Άρθρο 7 — Εθνικό σύστημα στήριξης προβλέπον τη χορήγηση «πράσινων πιστοποιητικών» στις μονάδες συμπαράγωγής — Χορήγηση περισσότερων πράσινων πιστοποιητικών στις μονάδες συμπαράγωγής που αξιοποιούν κατά το πλείστον άλλες μορφές βιομάζας πλην του ξύλου ή των καταλοίπων ξύλου — Ισότητα και απαγόρευση των διακρίσεων — Άρθρα 20 και 21 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης)

(2013/C 344/48)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Αιτούν δικαστήριο

Cour constitutionnelle

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Industrie du bois de Vielsalm & Cie (IBV) SA

κατά

Région wallonne

Αντικείμενο

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως — Cour constitutionnelle — Ερμηνεία του άρθρου 7 της οδηγίας 2004/8/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 11ης Φεβρουαρίου 2004, για την προώθηση της συμπαράγωγής ενέργειας βάσει της ζήτησης για χρήσιμη θερμότητα στην εσωτερική αγορά ενέργειας και για την τροποποίηση της οδηγίας 92/42/ΕΟΚ (ΕΕ L 52, σ. 50) — Ερμηνεία των άρθρων 2 και 4 της οδηγίας 2001/77/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 27ης Σεπτεμβρίου 2001, για την προαγωγή της ηλεκτρικής ενέργειας που παράγεται από ανανεώσιμες πηγές στην εσωτερική αγορά ηλεκτρικής ενέργειας (ΕΕ L 283, σ. 33) — Ερμηνεία του άρθρου 22 της οδηγίας 2009/28/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 23ης Απριλίου 2009, σχετικά με την προώθηση της χρήσης ενέργειας από ανανεώσιμες πηγές και την τροποποίηση και τη συνακόλουθη κατάργηση των οδηγιών 2001/77/ΕΚ και 2003/30/ΕΚ (ΕΕ L 140, σ. 16) — Ερμηνεία του άρθρου 6 ΣΕΕ, καθώς και των άρθρων 20 και 21 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Συστήματα οικονομικής στήριξης που αφορούν μόνον τις εγκαταστάσεις συμπαράγωγής υψηλής αποδόσεως — Υποχρέωση, έγκριση ή απαγόρευση αποκλεισμού μέτρων στήριξης εγκαταστάσεων συμπαράγωγής που αξιοποιούν κατά το πλείστον ξύλο ή κατάλοιπα ξύλου — Συμφωνία της κανονιστικής ρυθμίσεως με την αρχή της ισοτιμίας

Διατακτικό

- 1) Το άρθρο 7 της οδηγίας 2004/8/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 11ης Φεβρουαρίου 2004, για την προώθηση της συμπαράγωγής ενέργειας βάσει της ζήτησης για χρήσιμη θερμότητα στην εσωτερική αγορά

ενέργειας και για την τροποποίηση της οδηγίας 92/42/ΕΟΚ, έχει την έννοια ότι το πεδίο εφαρμογής της δεν περιορίζεται στις μονάδες συμπαραγωγής που χαρακτηρίζονται ως μονάδες υψηλής απόδοσης κατά την έννοια της οδηγίας αυτής.

- 2) Στο παρόν στάδιο εξέλιξης του δικαίου της Ένωσης, η αρχή της ίσης μεταχείρισης και της απαγόρευσης των διακρίσεων που κατοχυρώνεται μεταξύ άλλων στα άρθρα 20 και 21 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης δεν εμποδίζει τα κράτη μέλη, κατά την εκ μέρους τους θέσπιση εθνικών συστημάτων στήριξης της συμπαραγωγής και της παραγωγής ηλεκτρικής ενέργειας μέσω ανανεώσιμων πηγών ενέργειας όπως είναι τα προβλεπόμενα στα άρθρα 7 της οδηγίας 2004/8 και 4 της οδηγίας 2001/77/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 27ης Σεπτεμβρίου 2001, για την προαγωγή της ηλεκτρικής ενέργειας που παράγεται από ανανεώσιμες πηγές στην εσωτερική αγορά ηλεκτρικής ενέργειας, να προβλέπουν ενισχυμένο μέτρο στήριξης όπως το επίμαχο στην κύρια δίκη το οποίο μπορεί να εφαρμοστεί σε όλες τις μονάδες συμπαραγωγής που αξιοποιούν κατά το πλείστον βιομάζα, πλην των μονάδων που αξιοποιούν κατά το πλείστον ξύλο και/ή κατάλοιπα ξύλου.

(¹) EE C 200 της 7.7.2012.

Απόφαση του Δικαστηρίου (πέμπτο τμήμα) της 19ης Σεπτεμβρίου 2013 [αίτηση του Cour de cassation du Grand-Duché de Luxembourg (Λουξεμβούργο) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Caisse nationale des prestations familiales κατά Fjola Hliddal (C-216/12), Pierre-Louis Bornand (C-217/12)

(Συνεκδικασθείσες υποθέσεις C-216/12 και C-217/12) (¹)

[Κοινωνική ασφάλιση — Κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ. 1408/71 — Συμφωνία μεταξύ της Ευρωπαϊκής Κοινότητας και της Ελβετικής Συνομοσπονδίας — Ελβετοί υπήκοοι που κατοικούν στην Ελβετία και εργάζονται στο Λουξεμβούργο — Χορήγηση αποζημιώσεως γονικής αδείας — Έννοια της «οικογενειακής παροχής»]

(2013/C 344/49)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Αιτούν δικαστήριο

Cour de cassation du Grand-Duché de Luxembourg

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Caisse nationale des prestations familiales

κατά

Fjola Hliddal (C-216/12), Pierre-Louis Bornand (C-217/12)

Αντικείμενο

Αιτήσεις προδικαστικής αποφάσεως — Cour de cassation (Λουξεμβούργο) — Ερμηνεία των άρθρων 1, στοιχείο κα', σημείο i, και 4, παράγραφος 1, στοιχείο η', του κανονισμού (ΕΟΚ) 1408/71 του Συμβουλίου, της 14ης Ιουνίου, περί εφαρμογής των συστημάτων κοινωνικής ασφάλισης στους μισθωτούς και τις οικογένειές τους που διακινούνται εντός της Κοινότητας (ΕΕ ειδ. έκδ. 05/001, σ. 73), και του παραρτήματος II, τμήμα Α, σημείο 1, της Συμφωνίας μεταξύ της Ευρωπαϊκής Κοινότητας και των κρατών μελών της, αφενός, και της Ελβετικής Συνομοσπονδίας, αφετέρου, για την ελεύθερη κυκλοφορία των προσώπων, και της τελικής πράξεως, συναφθείσας στις 21 Ιουνίου 1999 (ΕΕ 2002, L 114, σ. 6) — Έννοια της «οικογενειακής παροχής» — Επιτρεπτό εθνικής νομοθεσίας που προβλέπει τη χορήγηση αποζημιώσεως γονικής αδείας — Ελβετός υπήκοος, ο οποίος διαμένει στην Ελβετία και εργάζεται στο Λουξεμβούργο.

Διατακτικό

Τα άρθρα 1, στοιχείο κα', περίπτωση i, και 4, παράγραφος 1, στοιχείο η', του κανονισμού (ΕΟΚ) 1408/71 του Συμβουλίου, της 14ης Ιουνίου 1971, περί εφαρμογής των συστημάτων κοινωνικής ασφάλισης στους μισθωτούς, στους μη μισθωτούς και στα μέλη των οικογενειών τους που διακινούνται εντός της Κοινότητας, όπως τροποποιήθηκε και ενημερώθηκε με τον κανονισμό (ΕΚ) 118/97 του Συμβουλίου, της 2ας Δεκεμβρίου 1996, όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό (ΕΚ) 1606/98, του Συμβουλίου, της 29ης Ιουνίου 1998, έχουν την έννοια ότι αποζημίωση γονικής αδείας, όπως η θεσπισθείσα από τη λουξεμβουργιανή νομοθεσία, συνιστά οικογενειακή παροχή, υπό την έννοια του κανονισμού αυτού.

(¹) EE C 235 της 4.8.2012.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 19ης Σεπτεμβρίου 2013 [αίτηση του Tribunal de commerce de Bruxelles (Βέλγιο) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Christian van Buggenhout και Ilse van de Mierop υπό την ιδιότητα των συνδίκων πτώχευσης της Grontimmo SA κατά Banque Internationale à Luxembourg

(Υπόθεση C-251/12) (¹)

[Δικαστική συνεργασία σε αστικές υποθέσεις — Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1346/2000 — Διαδικασίες αφερεγγυότητας — Άρθρο 24, παράγραφος 1 — Εκπλήρωση παροχής «προς όφελος οφειλέτη υποκείμενου σε διαδικασία αφερεγγυότητας» — Πληρωμή προς πιστωτή του εν λόγω οφειλέτη]

(2013/C 344/50)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Αιτούν δικαστήριο

Tribunal de commerce de Bruxelles

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Christian van Buggenhout και Ilse van de Mierop υπό την ιδιότητα των συνδίκων πτώχευσης της Grontimmo SA

κατά

Banque Internationale à Luxembourg

Αντικείμενο

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως — Tribunal de commerce de Bruxelles — Ερμηνεία του άρθρου 24 του κανονισμού (ΕΚ) 1346/2000 του Συμβουλίου, της 29ης Μαΐου 2000, περί των διαδικασιών αφερεγγυότητας (ΕΕ L 160, σ. 1) — Διενέργεια πληρωμής προς πιστωτή του πτωχεύσαντος οφειλέτη, κατόπιν αιτήσεως του τελευταίου, χωρίς να έχουν ληφθεί μέτρα δημοσιοποιήσεως της αποφάσεως περί κινήσεως της διαδικασίας αφερεγγυότητας εντός άλλου κράτους μέλους — Ελευθέρωση του καλόπιστου εκκαθαριστή — Προσωπικό πεδίο εφαρμογής — Έννοια της «εκπληρώσεως παροχής προς όφελος του οφειλέτη» καλύπτουσα αποκλειστικά τη διενεργηθείσα προς όφελος του πτωχεύσαντος οφειλέτη πληρωμή ή και προς όφελος των πιστωτών του

Διατακτικό

Το άρθρο 24, παράγραφος 1, του κανονισμού (ΕΚ) 1346/2000 του Συμβουλίου, της 29ης Μαΐου 2000, περί των διαδικασιών αφερεγγυότητας, πρέπει να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι δεν εμπίπτει στο πεδίο εφαρμογής του πληρωμή πραγματοποιούμενη κατ' εντολή οφειλέτη υποκείμενου σε διαδικασία αφερεγγυότητας προς πιστωτή αυτού.

(¹) ΕΕ C 200 της 7.7.2012.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τέταρτο τμήμα) της 3ης Οκτωβρίου 2013 [αίτηση του Tribunal Central Administrativo Sul (Πορτογαλία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — ITEL CAR — Automóveis de Aluguer Lda κατά Fazenda Pública

(Υπόθεση C-282/12) (¹)

(Ελεύθερη κυκλοφορία των κεφαλαίων — Φορολογική νομοθεσία — Φόρος εταιριών — Τόκοι που καταβάλλει εγκατεστημένη στην ημεδαπή εταιρία για δάνειο που έλαβε από εγκατεστημένη σε τρίτη χώρα εταιρία — Υπαρξη «ειδικών σχέσεων» μεταξύ των εταιριών αυτών — Σύστημα υποκεφαλαιοποίησης — Μη έκπτωση των τόκων για το μέρος του χρέους που κρίθηκε υπερβάλλον — Δυνατότητα έκπτωσης στην περίπτωση τόκων που καταβλήθηκαν από ημεδαπή εταιρία σε άλλη εταιρία εγκατεστημένη στην ημεδαπή — Απάτη και φοροαποφυγή — Καθαρά τεχνητές μεθοδεύσεις — Συνθήκες πλήρους ανταγωνισμού — Αναλογικότητα)

(2013/C 344/51)

Γλώσσα διαδικασίας: η πορτογαλική

Αιτούν δικαστήριο

Tribunal Central Administrativo Sul

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

ITEL CAR — Automóveis de Aluguer Lda

κατά

Fazenda Pública

Αντικείμενο

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως — Tribunal Central Administrativo Sul — Πορτογαλία — Ερμηνεία των άρθρων 63 και 65 ΣΛΕΕ — Φορολογική νομοθεσία — Φόρος εταιριών — Δυνατότητα εκπτώσεως τόκων δανεισμού — Εθνική ρύθμιση που επιτρέπει την έκπτωση σε περίπτωση υπερβάλλοντος χρέους έναντι εταιρίας εγκατεστημένης στην ημεδαπή αλλά την αποκλείει σε περίπτωση υπερβάλλοντος χρέους έναντι εταιρίας εγκατεστημένης σε τρίτη χώρα

Διατακτικό

Το άρθρο 56 ΕΚ έχει την έννοια ότι αντιτίθεται σε ρύθμιση κράτους μέλους η οποία δεν παρέχει τη δυνατότητα να εκπέσουν ως κόστος, για τους σκοπούς του προσδιορισμού του φορολογητέου εισοδήματος, οι τόκοι επί του μέρους ενός χρέους που χαρακτηρίστηκε ως υπερβάλλον τους οποίους κατέβαλε ημεδαπή εταιρία σε εγκατεστημένη σε τρίτη χώρα δανείστρια εταιρία με την οποία διατηρεί ειδικές σχέσεις, αλλά παρέχει τη δυνατότητα να εκπέσουν οι εν λόγω τόκοι που καταβλήθηκαν σε ημεδαπή δανείστρια εταιρία με την οποία η δανειολήπτρια εταιρία διατηρεί σχέσεις αυτού του είδους, όταν η εν λόγω ρύθμιση τεκμαίρει, ακόμη και στην περίπτωση που η εγκατεστημένη σε τρίτη χώρα δανείστρια εταιρία δεν έχει συμμετοχή στο κεφάλαιο της ημεδαπής δανειολήπτριας εταιρίας, ότι ολόκληρο το χρέος της δεύτερης εταιρίας συνιστά μεθόδευση για την αποφυγή καταβολής του κανονικά οφειλόμενου φόρου ή όταν η εν λόγω ρύθμιση δεν παρέχει τη δυνατότητα να προσδιοριστεί εκ των προτέρων και με επαρκή σαφήνεια το πεδίο εφαρμογής της.

(¹) ΕΕ C 250 της 18.8.2012.

Απόφαση του Δικαστηρίου (όγδοο τμήμα) της 26ης Σεπτεμβρίου 2013 [αίτηση του Administrativen sad — Varna (Βουλγαρία) για την έκδοση προδικαστικής απόφασης] — Serebryannay vek EOOD κατά Direktor na Direktsia «Obzhalvane i upravlennie na izpalnenieto» Varna pri Tsentralno upravlennie na Natsionalnata agentsia za prihodite

(Υπόθεση C-283/12) (¹)

(ΦΠΑ — Οδηγία 2006/112/ΕΚ — Άρθρα 2, παράγραφος 1, στοιχείο γ', 26, 62 και 63 — Γενεσιουργός αιτία — Αμοιβαίως οφειλόμενες παροχές — Πράξεις εξ επαχθούς αιτίας — Βάση επιβολής του φόρου στην περίπτωση που η αντιπαροχή συνίσταται σε υπηρεσίες — Χορήγηση από ένα φυσικό πρόσωπο σε μια εταιρία του δικαιώματος χρήσης και εκμίσθωσης σε τρίτους ορισμένων ακινήτων σε αντάλλαγμα των υπηρεσιών ανακαίνισης και εξοπλισμού των ακινήτων αυτών τις οποίες παρέσχε η εν λόγω εταιρία)

(2013/C 344/52)

Γλώσσα διαδικασίας: η βουλγαρική

Αιτούν δικαστήριο

Administrativen sad — Varna

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Serebryannay vek EOOD

κατά

Direktor na Direktsia «Obzhalvane i upravlenie na izpalnenieto» Varna pri Tsentralno upravlenie na Natsionalnata agentsia za prihodate

Αντικείμενο

Αίτηση προδικαστικής απόφασης — Administrativen sad — Varna — Ερμηνεία του άρθρου 2, παράγραφος 1, στοιχείο γ', του άρθρου 26 και των άρθρων 62 και 63 της οδηγίας 2006/112/EK του Συμβουλίου, της 28ης Νοεμβρίου 2006, σχετικά με το κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας (ΕΕ L 347, σ. 1) — Νομοθετική ρύθμιση που προβλέπει ότι, όταν η αμοιβή του παρόχου υπηρεσιών δεν είναι χρηματική, το αντάλλαγμα για την παροχή των υπηρεσιών του συνίσταται σε άλλη παροχή υπηρεσιών — Δυνατότητα χαρακτηρισμού μιας συναλλαγής ως σύμβασης ανταλλαγής υπηρεσιών — Αν ο χαρακτηρισμός αυτός δεν είναι δυνατός, τίθεται το ζήτημα αν η πράξη βελτιωτικής παρέμβασης σε ακίνητο και επίπλωσής του μπορεί να χαρακτηριστεί ως φορολογητέα πράξη — Επέλευση της γενεσιουργού αιτίας του φόρου και κανόνας για τον προσδιορισμό της βάσης επιβολής του

Διατακτικό

Το άρθρο 2, παράγραφος 1, στοιχείο γ', της οδηγίας 2006/112/EK του Συμβουλίου, της 28ης Νοεμβρίου 2006, σχετικά με το κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας, έχει την έννοια ότι η παροχή υπηρεσιών που συνίστανται στην ανακαίνιση και στον εξοπλισμό ενός διαμερίσματος πρέπει να θεωρείται πραγματοποιηθείσα εξ επαχθούς αιτίας, όταν, δυνάμει σύμβασης που έχει συναφθεί με τον κύριο του διαμερίσματος, ο μὲν πάροχος των υπηρεσιών αυτών αφενός αναλαμβάνει να παράσχει τις εν λόγω υπηρεσίες με δικές του δαπάνες και αφετέρου αποκτά το δικαίωμα κατοχής του διαμερίσματος αυτού ενόψει της χρησιμοποίησής του για την εξυπηρέτηση της οικονομικής δραστηριότητάς του κατά τη διάρκεια της ισχύος της σύμβασης αυτής, χωρίς να οφείλει να καταβάλλει κανένα μίσθωμα, ο δε κύριος του διαμερίσματος αποκτά και πάλι κατά τη λήξη της ισχύος της εν λόγω σύμβασης την κατοχή του ανακατασκευασμένου και εξοπλισμένου διαμερίσματος.

(¹) ΕΕ C 243 σ. 11.8.2012.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τέταρτο τμήμα) της 19ης Σεπτεμβρίου 2013 [αίτηση του Amtsgericht Laufen (Γερμανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Ποινικές δίκες κατά Gjoko Filev, Adnan Osmani

(Υπόθεση C-297/12) (¹)

(Χώρος ελευθερίας, ασφάλειας και δικαιοσύνης — Επιστροφή των παρανόμως διαμενόντων υπηκόων τρίτων χωρών — Οδηγία 2008/115/EK — Άρθρο 11, παράγραφος 2 — Απόφαση περί επιστροφής συνοδευόμενη από απαγόρευση εισόδου — Διάρκεια της απαγορεύσεως εισόδου, η οποία περιορίζεται κατ' αρχήν σε πενταετία — Εθνική ρύθμιση η οποία προβλέπει την απαγόρευση εισόδου χωρίς χρονικό περιορισμό ελλείψει αιτήματος περιορισμού — Άρθρο 2, παράγραφος 2, στοιχείο β' — Υπήκοοι τρίτων χωρών υποκείμενοι σε ποινική κύρωση η οποία προβλέπει ή επάγεται την επιστροφή τους — Μη εφαρμογή της οδηγίας)

(2013/C 344/53)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Amtsgericht Laufen

Ποινικές δίκες ενώπιον του αιτούντος δικαστηρίου κατά

Gjoko Filev, Adnan Osmani

Αντικείμενο

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως — Amtsgericht Laufen — Ερμηνεία των άρθρων 2, παράγραφος 2, στοιχείο β', και 11, παράγραφος 2, της οδηγίας 2008/115/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 16ης Δεκεμβρίου 2008, σχετικά με τους κοινούς κανόνες και διαδικασίες στα κράτη μέλη για την επιστροφή των παρανόμως διαμενόντων υπηκόων τρίτων χωρών (ΕΕ L 348, σ. 98) — Απαγόρευση εισόδου στην εθνική επικράτεια συνδεδεμένη με απόφαση περί επιστροφής — Μέγιστη διάρκεια της απαγορεύσεως — Εθνική νομοθεσία η οποία απαγορεύει χωρίς χρονικό περιορισμό την είσοδο στην εθνική επικράτεια σε αλλοδαπούς για τους οποίους εκδόθηκε απόφαση απελάσεως/επαναπροώθησεως και η οποία προβλέπει ότι η παραβίαση της απαγορεύσεως αυτής τιμωρείται με πρόστιμο ή με ποινή φυλακίσεως έως και τρία έτη — Εκπρόθεσμη μεταφορά της οδηγίας — Άμεση εφαρμογή των διατάξεων της οδηγίας — Προβλεπόμενη από την εθνική νομοθεσία δυνατότητα να ζητηθεί ο χρονικός περιορισμός των αποτελεσμάτων της απαγορεύσεως — Απαγόρευση εισόδου περιοριζόμενη, σε αυτή την περίπτωση, σε πέντε έτη, υπό την επιφύλαξη ενδεχόμενης ποινικής καταδίκης ή απειλής για τη δημόσια τάξη και ασφάλεια — Πολίτες τρίτων κρατών στους οποίους επιβλήθηκε το μέτρο της απελάσεως/επαναπροώθησεως πριν από πέντε και πλέον έτη

Διατακτικό

- 1) Το άρθρο 11, παράγραφος 2, της οδηγίας 2008/115/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 16ης Δεκεμβρίου 2008, σχετικά με τους κοινούς κανόνες και διαδικασίες στα κράτη μέλη για την επιστροφή των παρανόμως διαμενόντων υπηκόων τρίτων χωρών, αντιτίθεται σε εθνική ρύθμιση, όπως αυτή του άρθρου 11, παράγραφος 1, του νόμου περί διαμονής, απασχολήσεως και ενσωματώσεως των αλλοδαπών στο ομοσπονδιακό έδαφος (Gesetz über den Aufenthalt, die Erwerbstätigkeit und die Integration von Ausländern im Bundesgebiet), η οποία εξαρτά τον περιορισμό της διάρκειας μιας απαγορεύσεως εισόδου από την υποβολή, εκ μέρους του ενδιαφερομένου υπηκόου τρίτης χώρας, αιτήσεως για την παροχή του ευεργετήματος που επάγεται ένας τέτοιος περιορισμός.
- 2) Το άρθρο 11, παράγραφος 2, της οδηγίας 2008/115 αντιτίθεται στην επιβολή ποινικής κυρώσεως σε περίπτωση παραβάσεως μιας απαγορεύσεως εισόδου και διαμονής στο έδαφος ενός κράτους μέλους η οποία επιβλήθηκε πριν από πέντε και πλέον έτη από την ημερομηνία της εκ νέου εισόδου του συγκεκριμένου υπηκόου τρίτης χώρας στο εν λόγω έδαφος ή από την έναρξη ισχύος της εθνικής ρυθμίσεως για τη μεταφορά της οδηγίας αυτής στην εθνική έννομη τάξη, εκτός εάν ο υπήκοος αυτός συνιστά σοβαρή απειλή για τη δημόσια τάξη, τη δημόσια ασφάλεια ή την εθνική ασφάλεια.
- 3) Η οδηγία 2008/115 έχει την έννοια ότι τα κράτη μέλη δεν μπορούν να προβλέπουν ότι ένα μέτρο απελάσεως ή απομακρύνσεως το οποίο ελήφθη πριν από πέντε και πλέον έτη από την περίοδο μεταξύ της ημερομηνίας κατά την οποία η οδηγία αυτή έπρεπε να μεταφερθεί στο εσωτερικό δίκαιο και της ημερομηνίας κατά την οποία αυτή όντως μεταφέρθηκε στην εθνική έννομη τάξη μπορεί ακολούθως να χρησιμοποιηθεί εκ νέου ως έρεισμα ποινικής διώξεως, εάν το μέτρο αυτό στηριζόταν σε ποινική κύρωση, κατά την έννοια του άρθρου 2, παράγραφος 2, στοιχείο β', της εν λόγω οδηγίας, και το εν λόγω κράτος μέλος έκανε χρήση της προβλεπόμενης στη διάταξη αυτή δυνατότητας.

(¹) ΕΕ C 250 της 18.8.2012.

Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 3ης Οκτωβρίου 2013 [αίτηση του Conseil d'État — (Γαλλία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Confédération paysanne κατά Ministre de l'alimentation, de l'agriculture et de la pêche

(Υπόθεση C-298/12) ⁽¹⁾

[Γεωργία — Κοινή γεωργική πολιτική — Καθεστώς ενιαίας ενισχύσεως — Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1782/2003 — Υπολογισμός των δικαιωμάτων ενισχύσεως — Καθορισμός του ποσού αναφοράς — Περίοδος αναφοράς — Άρθρο 40, παράγραφοι 1, 2 και 5 — Εξαιρετικές περιστάσεις — Γεωργοί που ανέλαβαν σε γεωργοπεριβαλλοντικές δεσμεύσεις δυνάμει του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 2078/92 και του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1257/1999 — Καθορισμός του δικαιώματος αναπροσαρμογής του ποσού αναφοράς — Αρχή της προστασίας της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης — Ίση μεταχείριση γεωργών]

(2013/C 344/54)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Αιτούν δικαστήριο

Conseil d'État

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Confédération paysanne

κατά

Ministre de l'alimentation, de l'agriculture et de la pêche

Αντικείμενο

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως — Conseil d'État (Γαλλία) — Ερμηνεία του άρθρου 40, παράγραφοι 1, 2 και 5 του κανονισμού (ΕΚ) 1782/2003 του Συμβουλίου, της 29ης Σεπτεμβρίου 2003, για τη θέσπιση κοινών κανόνων για τα καθεστώτα άμεσης στήριξης στα πλαίσια της κοινής γεωργικής πολιτικής και για τη θέσπιση ορισμένων καθεστώτων στήριξης για τους γεωργούς και για την τροποποίηση των κανονισμών (ΕΟΚ) 2019/93, (ΕΚ) 1452/2001, (ΕΚ) 1453/2001, (ΕΚ) 1454/2001, (ΕΚ) 1868/94, (ΕΚ) 1251/1999, (ΕΚ) 1254/1999, (ΕΚ) 1673/2000, (ΕΟΚ) 2358/71 και (ΕΚ) 2529/2001 (ΕΕ L 270, σ. 1) — Εισοδηματική ενίσχυση των γεωργών — Καθεστώς ενιαίας ενισχύσεως — Καθορισμός του ποσού αναφοράς — Περίοδος αναφοράς — Συνέπειες των γεωργοπεριβαλλοντικών δεσμεύσεων — Υπολογισμός του δικαιώματος αναπροσαρμογής με βάση όχι τη μείωση της παραγωγής αλλά το ποσό των ενισχύσεων που εισπράχθηκαν κατά τη διάρκεια μιας περιόδου αναφοράς — Προθεσμία για τη συνεκτίμηση των γεωργοπεριβαλλοντικών δεσμεύσεων — Ίση μεταχείριση των γεωργών

Διατακτικό

1) Το άρθρο 40, παράγραφος 5, πρώτο εδάφιο, του κανονισμού (ΕΚ) 1782/2003 του Συμβουλίου, της 29ης Σεπτεμβρίου 2003, για τη θέσπιση κοινών κανόνων για τα καθεστώτα άμεσης στήριξης στα πλαίσια της κοινής γεωργικής πολιτικής και για τη θέσπιση ορισμένων καθεστώτων στήριξης για τους γεωργούς και για την τροποποίηση των κανονισμών (ΕΟΚ) 2019/93, (ΕΚ) 1452/2001, (ΕΚ) 1453/2001, (ΕΚ) 1454/2001, (ΕΚ) 1868/94, (ΕΚ) 1251/1999, (ΕΚ) 1254/1999, (ΕΚ) 1673/

2000, (ΕΟΚ) 2358/71 και (ΕΚ) 2529/2001, όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό (ΕΚ) 1009/2008 του Συμβουλίου, της 9ης Οκτωβρίου 2008, έχει την έννοια ότι κάθε γεωργός, λόγω και μόνο του γεγονότος ότι ανέλαβε, κατά τη διάρκεια της περιόδου αναφοράς, γεωργοπεριβαλλοντικές δεσμεύσεις δυνάμει των κανονισμών (ΕΟΚ) 2078/92 του Συμβουλίου, της 30ής Ιουνίου 1992, σχετικά με μεθόδους γεωργικής παραγωγής που συμμορφώνονται με τις απαιτήσεις προστασίας του περιβάλλοντος καθώς και με τη διατήρηση του φυσικού χώρου, και (ΕΚ) 1257/1999 του Συμβουλίου, της 17ης Μαΐου 1999, για τη στήριξη της αγροτικής ανάπτυξης από το Ευρωπαϊκό Γεωργικό Ταμείο Προσανατολισμού και Εγγυήσεων (ΕΓΤΠΕ) και για την τροποποίηση και κατάργηση ορισμένων κανονισμών, όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό 2223/2204 του Συμβουλίου, της 22ας Δεκεμβρίου 2004, δικαιούται να ζητήσει τον υπολογισμό του ποσού αναφοράς που του αναλογεί βάσει του ημερολογιακού έτους ή των ημερολογιακών ετών της περιόδου αναφοράς τα οποία δεν καλύπτονταν από τέτοιες δεσμεύσεις.

2) Το άρθρο 40, παράγραφος 5, δεύτερο εδάφιο, του κανονισμού 1782/2003, όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό 1009/2008, έχει την έννοια ότι κάθε γεωργός, λόγω και μόνο του γεγονότος ότι ανέλαβε, κατά τη διάρκεια της περιόδου 1997-2002, γεωργοπεριβαλλοντικές δεσμεύσεις δυνάμει των κανονισμών 2078/92 και 1257/1999, όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό 2223/2204, δικαιούται να ζητήσει τον υπολογισμό του ποσού αναφοράς που του αναλογεί βάσει αντικειμενικών κριτηρίων και κατά τρόπον ώστε να εξασφαλιστεί η ισότητα της μεταχειρίσεως των γεωργών και να αποφεύγονται στρεβλώσεις της αγοράς και του ανταγωνισμού, ζήτημα που εναπόκειται στο αιτούν δικαστήριο να ελέγξει.

⁽¹⁾ ΕΕ C 273 της 8.9.2012.

Απόφαση του Δικαστηρίου (δεύτερο τμήμα) της 10ης Οκτωβρίου 2013 [αίτηση του Landgericht Saarbrücken (Γερμανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Spedition Welter GmbH κατά Avanssur SA

(Υπόθεση C-306/12) ⁽¹⁾

(Ασφάλιση αστικής ευθύνης προκύπτουσας από την κυκλοφορία αυτοκινήτων οχημάτων και έλεγχος της υποχρεώσεως προς ασφάλιση της ευθύνης αυτής — Οδηγία 2009/103/ΕΚ — Άρθρο 21, παράγραφος 5 — Αντιπρόσωπος για τον διακανονισμό των ζημιών — Εξουσία αντικλήτου — Εθνική νομοθετική ρύθμιση η οποία εξαρτά την εγκυρότητα της κοινοποίησης από την ύπαρξη ρητού διορισμού αντικλήτου — Σύμφωνη ερμηνεία)

(2013/C 344/55)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Landgericht Saarbrücken

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Spedition Welter GmbH

κατά

Avanssur SA

Αντικείμενο

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως — Landgericht Saarbrücken — Ερμηνεία του άρθρου 21, παράγραφος 5, της οδηγίας 2009/103/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 16ης Σεπτεμβρίου 2009, σχετικά με την ασφάλιση της αστικής ευθύνης που προκύπτει από την κυκλοφορία αυτοκινήτων οχημάτων και τον έλεγχο της υποχρέωσης προς ασφάλιση της ευθύνης αυτής (ΕΕ L 263, σ. 11) — Αντιπρόσωπος για τον διακανονισμό των ζημιών — Επίδοση προς αυτόν της αγωγής που έχει ασκήσει ο παθών κατά της ασφαλιστικής επιχείρησης — Εθνική νομοθεσία που εξαρτά το κύρος της επιδόσεως από την ύπαρξη ρητού διορισμού αντικλήτου — Άμεσο αποτέλεσμα της προαναφερθείσας διατάξεως της οδηγίας

Διατακτικό

- 1) Το άρθρο 21, παράγραφος 5, της οδηγίας 2009/103/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 16ης Σεπτεμβρίου 2009, σχετικά με την ασφάλιση της αστικής ευθύνης που προκύπτει από την κυκλοφορία αυτοκινήτων οχημάτων και τον έλεγχο της υποχρέωσης προς ασφάλιση της ευθύνης αυτής, έχει την έννοια ότι στις επαρκείς εξουσίες που πρέπει να διαθέτει ο αντιπρόσωπος για τον διακανονισμό των ζημιών περιλαμβάνεται και η εξουσία αντικλήτου στο πλαίσιο διαδικασίας διακανονισμού ζημίας ενώπιον του αρμόδιου δικαστηρίου.
- 2) Υπό περιστάσεις όπως αυτές της υποθέσεως της κύριας δίκης, όπου η εθνική νομοθεσία επανέλαβε κατά γράμμα τις διατάξεις του άρθρου 21, παράγραφος 5, της οδηγίας 2009/103, το αιτούν δικαστήριο οφείλει, λαμβάνοντας υπόψη το σύνολο του εσωτερικού δικαίου και εφαρμόζοντας τις μεθόδους ερμηνείας που αυτό αναγνωρίζει, να ερμηνεύσει το εθνικό δίκαιο κατά τρόπο σύμφωνο με την ερμηνεία της οδηγίας εκ μέρους του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

(¹) ΕΕ C 287 της 22.9.2012.

Απόφαση του Δικαστηρίου (έκτο τμήμα) της 3ης Οκτωβρίου 2013 [αίτηση του Svea hovrätt (Σουηδία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Ποινική δίκη κατά Daniel Lundberg

(Υπόθεση C-317/12) (¹)

[Οδικές μεταφορές — Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 561/2006 — Υποχρέωση χρήσης ταχογράφου — Παρεκκλίσεις για τη μη εμπορική μεταφορά εμπορευμάτων — Έννοια — Μεταφορά αγαθών από ιδιώτη στο πλαίσιο ψυχαγωγικής του δραστηριότητας ως οδηγού σε ερασιτεχνικούς αγώνες ταχύτητας η οποία χρηματοδοτείται εν μέρει από οικονομικές συνεισφορές τρίτων]

(2013/C 344/56)

Γλώσσα διαδικασίας: η σουηδική

Αιτούν δικαστήριο

Svea hovrätt

Ποινική δίκη ενώπιον του αιτούντος δικαστηρίου κατά

Daniel Lundberg

Αντικείμενο

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως — Svea Hovrätt — Ερμηνεία του άρθρου 3, πρώτο εδάφιο, του κανονισμού (ΕΟΚ) 3821/85 του Συμβουλίου, της 20ής Δεκεμβρίου 1985, σχετικά με τη συσκευή ελέγχου στον τομέα των οδικών μεταφορών (ΕΕ L 370, σ. 8) και του άρθρου 3, στοιχείο η', του κανονισμού (ΕΚ) 561/2006 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 15ης Μαρτίου 2006, για την εναρμόνιση ορισμένων κοινωνικών διατάξεων στον τομέα των οδικών μεταφορών και για την τροποποίηση των κανονισμών (ΕΟΚ) 3821/85 και (ΕΚ) 2135/98 του Συμβουλίου καθώς και για την κατάργηση του κανονισμού (ΕΟΚ) 3820/85 του Συμβουλίου (ΕΕ L 102, σ. 1) — Απαλλαγή από την υποχρέωση τοποθέτησης και χρήσης ταχογράφου σε οχήματα βάρους κάτω των 7,5 τόνων — Μεταφορά αγαθών από ιδιώτη στο πλαίσιο ψυχαγωγικής του δραστηριότητας ως οδηγού σε ερασιτεχνικούς αγώνες ταχύτητας η οποία χρηματοδοτείται εν μέρει από χορηγίες ιδιωτών ή επιχειρήσεων

Διατακτικό

Η έκφραση «μη εμπορική μεταφορά εμπορευμάτων» του άρθρου 3, στοιχείο η', του κανονισμού (ΕΚ) 561/2006 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 15ης Μαρτίου 2006, για την εναρμόνιση ορισμένων κοινωνικών διατάξεων στον τομέα των οδικών μεταφορών και για την τροποποίηση των κανονισμών (ΕΟΚ) 3821/85 και (ΕΚ) 2135/98 του Συμβουλίου καθώς και για την κατάργηση του κανονισμού (ΕΟΚ) 3820/85 του Συμβουλίου, έχει την έννοια ότι εμπίπτει σε αυτήν και η μεταφορά αγαθών που πραγματοποιεί ιδιώτης για ιδιωτικούς σκοπούς και αποκλειστικά στο πλαίσιο ψυχαγωγικής του δραστηριότητας, όταν η εν λόγω δραστηριότητα χρηματοδοτείται εν μέρει από οικονομικές συνεισφορές τρίτων και όταν για τη μεταφορά δεν καταβάλλεται αμοιβή.

(¹) ΕΕ C 258 της 25.8.2012.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 10ης Οκτωβρίου 2013 [αίτηση του Centrale Raad van Beroep (Κάτω Χώρες) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — F. van der Helder, D. Farrington κατά College voor zorgverzekeringen

(Υπόθεση C-321/12) (¹)

[Κοινωνική ασφάλιση — Κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ. 1408/71 — Άρθρο 28, παράγραφος 2, στοιχείο β' — Παροχές ασφαλίσεως ασθενείας — Δικαιούχοι συντάξεως λόγω γήρατος σε περισσότερα κράτη μέλη — Κατοικία σε άλλο κράτος μέλος — Χορήγηση παροχών εις είδος στο κράτος μέλος της κατοικίας — Βάρος των παροχών — Κράτος μέλος στη «νομοθεσία» του οποίου είχε υπαχθεί ο δικαιούχος επί περισσότερο χρόνο — Έννοια]

(2013/C 344/57)

Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική

Αιτούν δικαστήριο

Centrale Raad van Beroep

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

F. van der Helder, D. Farrington

κατά

College voor zorgverzekeringen

Αντικείμενο

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως — Centrale Raad van Beroep — Ερμηνεία των άρθρων 4 και 28, παράγραφος 2, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΟΚ) 1408/71 του Συμβουλίου, της 14ης Ιουνίου 1971, περί εφαρμογής των συστημάτων κοινωνικής ασφάλισης στους μισθωτούς, στους μη μισθωτούς και στα μέλη των οικογενειών τους που διακινούνται εντός της Κοινότητας (ΕΕ ειδ. έκδ. 005/01, σ. 73). — Ασφάλιση ασθενείας — Παροχές σε δικαιούχους συντάξεων οι οποίοι κατοικούν σε κράτος μέλος άλλο από εκείνο του αρμόδιου φορέα — Παροχές με επιβάρυνση του φορέα του κράτους μέλους που είχε καλύψει επί περισσότερο χρόνο τον δικαιούχο — Έννοια της «νομοθεσίας στην οποία είχε υπαχθεί ο δικαιούχος επί περισσότερο χρόνο»

Διατακτικό

Το άρθρο 28, παράγραφος 2, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΟΚ) 1408/71 του Συμβουλίου, της 14ης Ιουνίου 1971, περί εφαρμογής των συστημάτων κοινωνικής ασφάλισης στους μισθωτούς, στους μη μισθωτούς και στα μέλη των οικογενειών τους που διακινούνται εντός της Κοινότητας, όπως τροποποιήθηκε και ενημερώθηκε με τον κανονισμό (ΕΚ) 118/97 του Συμβουλίου, της 2ας Δεκεμβρίου 1996, όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό (ΕΚ) 1992/2006 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 18ης Δεκεμβρίου 2006, έχει την έννοια ότι η «νομοθεσία» στην οποία είχε υπαχθεί ο δικαιούχος επί περισσότερο χρόνο, στην οποία αναφέρεται η διάταξη αυτή, είναι η νομοθεσία περί συντάξεων.

(¹) ΕΕ C 287 της 22.9.2012.

Απόφαση του Δικαστηρίου (δέκατο τμήμα) της 3ης Οκτωβρίου 2013 [αίτηση του Cour de cassation (Βέλγιο) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — État belge κατά GIMLE SA

(Υπόθεση C-322/12) (¹)

(Τέταρτη οδηγία 78/660/ΕΟΚ — Άρθρο 2, παράγραφος 3 — Αρχή της πραγματικής εικόνας — Άρθρο 2, παράγραφος 5 — Υποχρέωση παρεκκλίσεως — Άρθρο 32 — Μέθοδος αποτιμήσεως βάσει του ιστορικού κόστους — Τιμή κτήσεως προδήλως χαμηλότερη από την πραγματική αξία)

(2013/C 344/58)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Αιτούν δικαστήριο

Cour de cassation

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

État belge

κατά

GIMLE SA

Αντικείμενο

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως — Cour de cassation (Βέλγιο) — Ερμηνεία του άρθρου 2, παράγραφοι 3, 4 και 5, της τέταρτης οδηγίας 78/660/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 25ης Ιουλίου 1978, βασιζόμενη στο άρθρο 54, παράγραφος 3, περίπτωση ζ), της Συνθήκης περί των ετήσιων λογαριασμών εταιριών ορισμένων μορφών (ΕΕ ειδ. έκδ. 06/002, σ. 17) — Ετήσιοι λογαριασμοί εταιριών ορισμένων μορφών — Αρχή της πραγματικής εικόνας — Τιμή αγοράς αγαθών μη αντιστοιχούσα στην πραγματική τους αξία και δίδουσα εσφαλμένη και ψευδή εικόνα του ενεργητικού και του παθητικού της εταιρίας — Υποχρέωση άμεσης λογιστικής εγγραφής των στοιχείων του ενεργητικού στην αξία επαναπωλήσεώς τους, κατά παρέκκλιση από την αρχή της λογιστικής εγγραφής τους στην τιμή κτήσεως

Διατακτικό

Η αρχή της πραγματικής εικόνας που διαλαμβάνεται στο άρθρο 2, παράγραφοι 3 έως 5, της τέταρτης οδηγίας 78/660/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 25ης Ιουλίου 1978, βασιζόμενη στο άρθρο [44, παράγραφος 2, στοιχείο ζ', ΕΚ] περί των ετήσιων λογαριασμών εταιριών ορισμένων μορφών, δεν επιτρέπει την παρέκκλιση από την αρχή της αποτιμήσεως των στοιχείων του ενεργητικού βάσει της τιμής κτήσεώς τους ή του κόστους παραγωγής τους, που προβλέπεται στο άρθρο 32 της εν λόγω οδηγίας, υπέρ της αποτιμήσεως βάσει της πραγματικής τους αξίας, οσάκις η τιμή κτήσεως ή το κόστος παραγωγής των εν λόγω στοιχείων του ενεργητικού είναι προδήλως κατώτερα της πραγματικής τους αξίας.

(¹) ΕΕ C 287 της 22.9.2012.

Απόφαση του Δικαστηρίου (δέκατο τμήμα) της 10ης Οκτωβρίου 2013 [αίτηση του Østre Landsret (Δανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Ministeriet for Forskning, Innovation og Videregående Uddannelser κατά Manova A/S

(Υπόθεση C-336/12) (¹)

(Προδικαστική παραπομπή — Δημόσιες συμβάσεις — Οδηγία 2004/18/ΕΚ — Αρχή της ίσης μεταχειρίσεως — Κλειστή διαδικασία — Προκήρυξη διαγωνισμού — Αίτηση να περιληφθεί στον φάκελο υποψηφιότητας ο τελευταίος δημοσιευμένος ισολογισμός — Έλλειψη του ισολογισμού αυτού στον φάκελο ορισμένων υποψηφίων — Δυνατότητα της αναθέτουσας αρχής να ζητήσει από τους υποψηφίους αυτούς να της κοινοποιήσουν τον εν λόγω ισολογισμό μετά τη λήξη της προθεσμίας που είχε ταχθεί για την κατάθεση των φακέλων υποψηφιότητας)

(2013/C 344/59)

Γλώσσα διαδικασίας: η δανική

Αιτούν δικαστήριο

Østre Landsret

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ministeriet for Forskning, Innovation og Videregående Uddannelser

κατά

Manova A/S

Αντικείμενο

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως — Østre Landsret — Ερμηνεία του παραρτήματος II Β της οδηγίας 2004/18/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 31ης Μαρτίου 2004, περί συντονισμού των διαδικασιών συνάψεως δημόσιων συμβάσεων έργων, προμηθειών και υπηρεσιών (ΕΕ L 134, σ. 114) — Αρχή της ίσης μεταχειρίσεως — Αναθέτουσα αρχή έχουσα θέσει ως προϋπόθεση να καταθέσει ο υποψήφιος τον πιο πρόσφατο ισολογισμό του — Αίτηση της αναθέτουσας αρχής προς υποψηφίους που δεν είχαν επισυνάψει στην αίτησή τους τον πιο πρόσφατο ισολογισμό τους να της προσκομίσουν τους ισολογισμούς που έλειπαν, παρά τη λήξη της προθεσμίας για την κατάθεση της αιτήσεως προεπιλογής

Διατακτικό

Η αρχή της ίσης μεταχειρίσεως δεν αντιτίθεται στο να ζητήσει η αναθέτουσα αρχή από υποψήφιο, μετά τη λήξη της ταχθείσας προθεσμίας για την υποβολή υποψηφιότητας σε δημόσιο διαγωνισμό, να κοινοποιήσει έγγραφα που περιγράφουν την κατάσταση του υποψηφίου αυτού, όπως ο δημοσιευμένος ισολογισμός, των οποίων η ύπαρξη πριν από τη λήξη της προθεσμίας που είχε ταχθεί για την υποβολή υποψηφιότητας είναι αντικειμενικά εξακριβώσιμη, αρκεί τα σχετικά με την εν λόγω δημόσια σύμβαση έγγραφα να μην επέβαλλαν ρητώς την κοινοποίησή τους επί ποινή αποκλεισμού της υποψηφιότητας. Μια τέτοια αίτηση δεν πρέπει να περιάγει αδικαιολόγητα σε ευμενή ή δυσμενή θέση τον υποψήφιο ή τους υποψηφίους στους οποίους απευθύνθηκε η αίτηση αυτή.

(¹) ΕΕ C 287 της 22.9.2012.

Απόφαση του Δικαστηρίου (έβδομο τμήμα) της 10ης Οκτωβρίου 2013 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Ιταλικής Δημοκρατίας

(Υπόθεση C-353/12) (¹)

(Παράβαση κράτους μέλους — Κρατικές ενισχύσεις — Ενίσχυση υπέρ της Ixfin SpA — Παράνομη και ασυμβίβαστη προς την κοινή αγορά ενίσχυση — Ανάκτηση — Μη εκτέλεση)

(2013/C 344/60)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: D. Grespan, B. Stromsky και S. Thomas)

Καθής: Ιταλική Δημοκρατία (εκπρόσωποι: G. Palmieri και E. De Giovanni, avvocato dello Stato)

Αντικείμενο

Παράβαση κράτους μέλους — Παράλειψη θέσπισης των αναγκαίων μέτρων για συμμόρφωση με τα άρθρα 2, 3 και 4 της αποφάσεως C(2009) 8123 της Επιτροπής, της 28ης Οκτωβρίου 2009, σχετικά με την κρατική ενίσχυση C-59/07, την οποία χορήγησε η Ιταλία στην Ixfin SpA (ΕΕ L 167, σ. 39) — Υποχρέωση άμεσης ανακτήσεως των ενισχύσεων που έχουν κριθεί παράνομες και ασύμβατες με την κοινή αγορά και υποχρέωση ενημερώσεως της Επιτροπής — Επιχείρηση που έχει πτωχεύσει — Μη συνδρομή περίπτωσης απόλυτης αδυναμίας εκτελέσεως

Διατακτικό

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

1) Η Ιταλική Δημοκρατία, μη έχοντας λάβει εμπροθέσμως όλα τα αναγκαία μέτρα προκειμένου να ανακτήσει από την Ixfin SpA την κρατική ενίσχυση, η οποία κρίθηκε παράνομη και ασυμβίβαστη με την κοινή αγορά στο άρθρο 1 της αποφάσεως 2010/359/EK της Επιτροπής, της 28ης Οκτωβρίου 2009, σχετικά με την κρατική ενίσχυση C-59/07 (πρώην N 127/06 και NN 13/06) την οποία χορήγησε η Ιταλία στην Ixfin SpA, και μη ανακοινώνοντας στην Ευρωπαϊκή Επιτροπή, εντός της ταχθείσας προθεσμίας, τις πληροφορίες που απαριθμούνται στο άρθρο 4 της αποφάσεως αυτής, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει δυνάμει του άρθρου 288, τέταρτο εδάφιο, ΣΛΕΕ, καθώς και δυνάμει των άρθρων 2, 3 και 4 της εν λόγω αποφάσεως.

2) Καταδικάζει την Ιταλική Δημοκρατία στα δικαστικά έξοδα.

(¹) ΕΕ C 287 της 22.9.2012.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 3ης Οκτωβρίου 2013 [αίτηση του Sofiyski gradski sad (Βουλγαρία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Siegfried János Schneider

(Υπόθεση C-386/12) (¹)

[Διεθνής δικαιοδοσία, αναγνώριση και εκτέλεση αποφάσεων σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις — Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 44/2001 — Πεδίο εφαρμογής — Ικανότητα φυσικών προσώπων — Αποκλειστική διεθνής δικαιοδοσία στον τομέα των εμπραγμάτων δικαιωμάτων επί ακινήτων — Περιεχόμενο — Εκουσία δικαιοδοσία όσον αφορά το δικαίωμα τεθέντος υπό επιτροπεία προσώπου που είναι κάτοικος ενός κράτους μέλους να μεταβιβάσει ακίνητά του που βρίσκονται σε άλλο κράτος μέλος]

(2013/C 344/61)

Γλώσσα διαδικασίας: η βουλγαρική

Αιτούν δικαστήριο

Sofiyski gradski sad

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Siegfried János Schneider

Αντικείμενο

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως — Sofiyski gradski sad — Ερμηνεία του άρθρου 22, σημείο 1, του κανονισμού (ΕΚ) 44/2001 του Συμβουλίου, της 22ας Δεκεμβρίου 2000, για τη διεθνή δικαιοδοσία, την αναγνώριση και την εκτέλεση αποφάσεων σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις (ΕΕ 2001 L 12, σ. 1) — Φυσικό πρόσωπο τεθέν υπό μερική δικαστική απαγόρευση σύμφωνα με τη νομοθεσία του κράτους μέλους του οποίου είναι υπήκοος — Αίτηση υποβληθείσα από το πρόσωπο αυτό σε άλλο κράτος μέλος, με τη συναίνεση του επιτρόπου του, με την οποία ζητεί άδεια να πωλήσει ακίνητο που κληρονόμησε στο κράτος αυτό — Αρμοδιότητα του δικαστηρίου του κράτους μέλους στο οποίο βρίσκεται το ακίνητο — Δυνατότητα εφαρμογής του άρθρου 22, σημείο 1, του κανονισμού (ΕΚ) 44/2001 στην εκουσία δικαιοδοσία

Διατακτικό

Ο κανονισμός (ΕΚ) 44/2001 του Συμβουλίου, της 22ας Δεκεμβρίου 2000, για τη διεθνή δικαιοδοσία, την αναγνώριση και την εκτέλεση αποφάσεων σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις, και ιδίως το άρθρο του 22, σημείο 1, έχει την έννοια ότι δεν έχει εφαρμογή σε διαδικασία εκουσίας δικαιοδοσίας που κινήθηκε με αίτηση υπκόου κράτους μέλους, ο οποίος κηρύχθηκε σε κατάσταση μερικής αδυναμίας κατόπιν της θέσεώς του υπό επιτροπεία σύμφωνα με τη νομοθεσία του κράτους μέλους αυτού, ενώπιον δικαστηρίου άλλου κράτους μέλους, με την οποία ζητείται άδεια για την πώληση ενός εξ αδιαιρέτου μεριδίου, του οποίου έχει την κυριότητα, επί ακινήτου που βρίσκεται στο άλλο κράτος μέλος, καθόσον η διαδικασία αυτή εμπίπτει στην «ικανότητα των φυσικών προσώπων», κατά την έννοια του άρθρου 1, παράγραφος 2, στοιχείο α', του εν λόγω κανονισμού, η οποία εξαιρείται από το καθ' ύλην πεδίο εφαρμογής του.

(¹) EE C 311 της 13.10.2012.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τέταρτο τμήμα) της 19ης Σεπτεμβρίου 2013 [αίτηση του Conseil d'État (Γαλλία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Conseil national de l'ordre des médecins κατά Ministre de l'Enseignement supérieur et de la Recherche, Ministre des Affaires sociales et de la Santé

(Υπόθεση C-492/12) (¹)

(Ελεύθερη κυκλοφορία των προσώπων — Ελευθερία εγκαταστάσεως — Ελεύθερη παροχή υπηρεσιών — Οδηγία 2005/36/ΕΚ — Αναγνώριση επαγγελματικών προσόντων — Επάγγελμα του οδοντιάτρου — Ειδικός χαρακτήρας και διάκριση από το επάγγελμα του ιατρού — Κοινή εκπαίδευση)

(2013/C 344/62)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Αιτούν δικαστήριο

Conseil d'État

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Conseil national de l'ordre des médecins
κατά

Ministre de l'Enseignement supérieur et de la Recherche, Ministre des Affaires sociales et de la Santé

παρισταμένου του: Conseil national de l'ordre des chirurgiens-dentistes

Αντικείμενο

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως — Conseil d'État — Ερμηνεία του άρθρου 36 της οδηγίας 2005/36/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 7ης Σεπτεμβρίου 2005, σχετικά με την αναγνώριση των επαγγελματικών προσόντων (EE L 255, σ. 22) — Ειδικός χαρακτήρας του επαγγέλματος του οδοντιάτρου και διάκριση μεταξύ αυτού και του επαγγέλματος του ιατρού — Επιτρεπτό εθνικής νομοθεσίας η οποία προβλέπει κοινή πανεπιστημιακή εκπαίδευση για τους φοιτητές ιατρικής και τους φοιτητές οδοντιατρικής — Επιτρεπτό νομοθεσίας που έχει ως αποτέλεσμα την άσκηση της ίδιας ειδικότητας από ιατρούς και οδοντιάτρους

Διατακτικό

1) α) Η οδηγία 2005/36/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 7ης Σεπτεμβρίου 2005, σχετικά με την αναγνώριση των επαγγελματικών προσόντων, όπως

τροποποιήθηκε με τον κανονισμό (ΕΚ) 1137/2008 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 22ας Οκτωβρίου 2008, έχει την έννοια ότι δεν αντιτίθεται στην εκ μέρους κράτους μέλους καθιέρωση κύκλου εκπαίδευσής για την απόκτηση ειδικότητας, τόσο στον τομέα της ιατρικής όσο και σε αυτόν της οδοντιατρικής, του οποίου η ονομασία δεν αντιστοιχεί σε κάποια από αυτές που απαριθμούνται, όσον αφορά το οικείο κράτος μέλος, στο παράρτημα V της οδηγίας αυτής. Μπορούν να παρακολουθήσουν αυτό το πρόγραμμα εκπαίδευσής για την απόκτηση ειδικότητας τόσο αυτοί που έχουν ολοκληρώσει μόνο τη βασική ιατρική εκπαίδευση όσο και αυτοί που έχουν ολοκληρώσει επιτυχώς σπουδές στο πλαίσιο μόνον της βασικής οδοντιατρικής εκπαίδευσής.

β) Στο εθνικό δικαστήριο απόκειται να διακριβώσει:

- αν αυτό το πρόγραμμα εκπαίδευσής για την απόκτηση ειδικότητας, καθόσον δεν πληροί τις απαιτήσεις των άρθρων 24 και 34 της εν λόγω οδηγίας όσον αφορά τη βασική ιατρική και τη βασική οδοντιατρική εκπαίδευση, οδηγεί ενδεχομένως στη χορήγηση τίτλου εκπαίδευσής ιατρού ο οποίος έχει ολοκληρώσει τη βασική εκπαίδευση ή τίτλου εκπαίδευσής οδοντιάτρου ο οποίος έχει ολοκληρώσει τη βασική εκπαίδευση, και
- αν ο τίτλος που απονέμεται κατόπιν της ολοκληρώσεως αυτού του προγράμματος εκπαίδευσής παρέχει ενδεχομένως δικαίωμα ασκήσεως του βασικού επαγγέλματος του ιατρού ή του οδοντιάτρου από άτομα που δεν κατέχουν τον τίτλο του έχοντος ολοκληρώσει τη βασική εκπαίδευση ιατρού ή του έχοντος ολοκληρώσει τη βασική εκπαίδευση οδοντιάτρου, αντιστοίχως.

2) Η οδηγία 2005/36, όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό 1137/2008, έχει την έννοια ότι δεν αντιτίθεται στο ενδεχόμενο γνωστικά αντικείμενα που εμπίπτουν στον τομέα της ιατρικής να περιλαμβάνονται σε πρόγραμμα εκπαίδευσής για την απόκτηση ειδικότητας στον τομέα της οδοντιατρικής.

(¹) EE C 26 της 26.1.2013.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τέταρτο τμήμα) της 19ης Σεπτεμβρίου 2013 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Guido Strack

(Υπόθεση C-579/12 RX II) (¹)

(Επανεξέταση της αποφάσεως του Γενικού Δικαστηρίου T-268/11 P — Υπαλληλική υπόθεση — Απόφαση της Επιτροπής περί μη μεταφοράς ετήσιας άδειας μετ' αποδοχών την οποία δεν μπόρεσε να λάβει ο υπάλληλος κατά την περίοδο αναφοράς λόγω αναρρωτικής άδειας μακράς διάρκειας — Άρθρο 1ε, παράγραφος 2, του Κανονισμού Υπηρεσιακής Καταστάσεως των υπαλλήλων της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Άρθρο 4 του παραρτήματος V του ΚΥΚ — Οδηγία 2003/88/ΕΚ — Άρθρο 7 — Δικαίωμα ετήσιας άδειας μετ' αποδοχών — Αρχή του κοινωνικού δικαίου της Ένωσης — Άρθρο 31, παράγραφος 2, του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Απόφαση θίγουσα την ενότητα και τη συνοχή του δικαίου της Ένωσης)

(2013/C 344/63)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Ανααιρεσείουσα: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Guido Strack

Αντικείμενο

Επανεξέταση της απόφασης του Γενικού Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης, της 8ης Νοεμβρίου 2012, T-268/11 P, Επιτροπή κατά Strack

Διατακτικό

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

1) Η απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης (ανααιρετικό τμήμα) της 8ης Νοεμβρίου 2012, T-268/11 P, Επιτροπή κατά Strack, θίγει την ενότητα και τη συνοχή του δικαίου της Ένωσης καθόσον το Γενικό Δικαστήριο, ως ανααιρετικό δικαστήριο, μη αναγνωρίζοντας το δικαίωμα ετήσιας άδειας μετ' αποδοχών ως αρχή του κοινωνικού δικαίου της Ένωσης, κατοχυρωνόμενη επίσης ρητώς από το άρθρο 31, παράγραφος 2, του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης και μνημονευόμενη, μεταξύ άλλων, από την οδηγία 2003/88/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 4ης Νοεμβρίου 2003, σχετικά με ορισμένα στοιχεία της οργάνωσης του χρόνου εργασίας, όπως έχει ερμηνευθεί από τη νομολογία του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης, ερμήνευσε:

— το άρθρο 1ε, παράγραφος 2, του Κανονισμού Υπηρεσιακής Καταστάσεως των υπαλλήλων της Ευρωπαϊκής Ένωσης υπό την έννοια ότι δεν εμπίπτουν σ' αυτό οι σχετικές με την οργάνωση του χρόνου εργασίας επιταγές της οδηγίας 2003/88 και, ιδίως, οι αφορώσες την ετήσια άδεια μετ' αποδοχών, και

— ως εκ τούτου, το άρθρο 4 του παραρτήματος V του ΚΥΚ υπό την έννοια ότι το δικαίωμα μεταφοράς της ετήσιας άδειας πέραν του ορίου που καθορίζεται από την εν λόγω διάταξη χορηγείται μόνον στην περίπτωση κωλύματος συνδεδεμένου με τη δραστηριότητα του υπαλλήλου στο πλαίσιο της ασκήσεως των καθηκόντων του.

2) Ακυρώνει την εν λόγω απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

3) Απορρίπτει την αίτηση αναρέσεως της Ευρωπαϊκής Επιτροπής κατά της αποφάσεως του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης της Ευρωπαϊκής Ένωσης της 15ης Μαρτίου 2011, F-120/07, Strack κατά Επιτροπής.

4) Καταδικάζει την Ευρωπαϊκή Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα στα οποία υποβλήθηκε ο Guido Strack στο πλαίσιο τόσο της διαδικασίας επανεξετάσεως όσο και της διαδικασίας ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

5) Το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης και η Ευρωπαϊκή Επιτροπή φέρουν τα δικαστικά έξοδά τους στο πλαίσιο της διαδικασίας επανεξετάσεως.

6) Η Ευρωπαϊκή Επιτροπή φέρει τα δικαστικά έξοδά της στο πλαίσιο της διαδικασίας ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

(¹) ΕΕ C 71 της 9.3.2013.

Διάταξη του Δικαστηρίου (έκτο τμήμα) της 5ης Σεπτεμβρίου 2013 — ClientEarth κατά Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης, Βασιλείου της Δανίας, Δημοκρατίας της Φινλανδίας, Βασιλείου της Σουηδίας

(Υπόθεση C-573/11) (¹)

(Αίτηση αναρέσεως — Άρθρο 19 του Οργανισμού του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Εκπροσώπηση από δικηγόρο μη έχοντα την ιδιότητα τρίτου — Προδήλως απαράδεκτη προσφυγή ακυρώσεως — Προδήλως αβάσιμοι λόγοι αναρέσεως)

(2013/C 344/64)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Ανααιρεσείουσα: ClientEarth (εκπρόσωπος: P. Kirch, δικηγόρος)

Αντίδικοι κατ' αναίρεση: Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης (εκπρόσωποι: C. Fekete και B. Driessen), Βασίλειο της Δανίας, Δημοκρατία της Φινλανδίας, Βασίλειο της Σουηδίας

Αντικείμενο

Αναίρεση κατά της διατάξεως του Γενικού Δικαστηρίου (έκτο τμήμα) της 6ης Σεπτεμβρίου 2011, T-452/10, ClientEarth κατά Συμβουλίου, με την οποία το Γενικό Δικαστήριο απέρριψε ως προδήλως απαράδεκτη την προσφυγή με αντικείμενο την ακύρωση της απόφασης του Συμβουλίου, της 26ης Ιουλίου 2010, με την οποία δεν χορηγήθηκε στην προσφεύγουσα πλήρης πρόσβαση σε γνώμη της νομικής υπηρεσίας του Συμβουλίου (έγγραφο 6865/09), όσον αφορά πρόταση κανονισμού του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, σχετικά με την πρόσβαση του κοινού στα έγγραφα του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, του Συμβουλίου και της Επιτροπής — Εκπροσώπηση από δικηγόρο μη έχοντος την ιδιότητα τρίτου.

Διατακτικό

Το Δικαστήριο διατάσσει:

1) Απορρίπτει την αίτηση αναρέσεως.

2) Η ClientEarth φέρει τα δικαστικά έξοδα.

(¹) ΕΕ C 39 της 11.02.2012.

Διάταξη του Δικαστηρίου (έκτο τμήμα) της 3ης Σεπτεμβρίου 2013 — Idromacchine Srl, Alessandro Capuzzo, Roberto Capuzzo κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής

(Υπόθεση C-34/12) ⁽¹⁾

(Αίτηση αναιρέσεως — Εξωσυμβατική ευθύνη της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Αγωγή αποζημιώσεως — Απόφαση της Επιτροπής περί κινήσεως επίσημης διαδικασίας έρευνας — Επίζημιες πληροφορίες — Αίτηση αναιρέσεως εν μέρει προδήλως απαράδεκτη και εν μέρει προδήλως αβάσιμη)

(2013/C 344/65)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Διάδικοι

Αναιρεσιόντες: Idromacchine Srl, Alessandro Capuzzo, Roberto Capuzzo (εκπρόσωποι: W. Viscardini και G. Donà, δικηγόροι)

Αντίδικος κατ' αναιρέση: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: D. Grespan επικουρούμενος από τον F. Ruggeri Laderchi, δικηγόρο)

Αντικείμενο

Αίτηση αναιρέσεως κατά της αποφάσεως του Γενικού Δικαστηρίου (τέταρτο τμήμα) της 8ης Νοεμβρίου 2011, T-88/09, Idromacchine κ.λπ. κατά Επιτροπής, με την οποία το Γενικό Δικαστήριο απέρριψε εν μέρει αγωγή αποζημιώσεως προς αποκατάσταση της ζημίας που φέρεται ότι υπέστησαν οι αναιρεσιόντες λόγω της δημοσιεύσεως στην Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης ψευδών πληροφοριών οι οποίες έβλαψαν, ιδίως, την εικόνα και τη φήμη της Idromacchine στο πλαίσιο της αποφάσεως C(2002) 5426 τελικό της Επιτροπής, της 30ής Δεκεμβρίου 2004 «Κρατικές ενισχύσεις — Ιταλία — Παράταση της τριετούς προθεσμίας παράδοσης για δεξαμενόπλοια μεταφοράς χημικών προϊόντων — Πρόσκληση για υποβολή παρατηρήσεων σύμφωνα με το άρθρο 88, παράγραφος 2, [ΕΚ]» — Καθήκον επιμελείας — Προσβολή των δικαιωμάτων άμυνας — Έλλειψη αιτιολογίας

Διατακτικό

Το Δικαστήριο διατάσσει:

- 1) Απορρίπτει την αίτηση αναιρέσεως.
- 2) Καταδικάζει εις ολόκληρον στα δικαστικά έξοδα την Idromacchine SpA καθώς και τους Alessandro Capuzzo και Roberto Capuzzo.

⁽¹⁾ EE C 89 της 24.03.2012.

Προσφυγή της 26ης Ιουνίου 2013 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Δημοκρατίας της Πολωνίας

(Υπόθεση C-356/13)

(2013/C 344/66)

Γλώσσα διαδικασίας: η πολωνική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: E. Manhaeve και K. Herrmann)

Καθής: Δημοκρατία της Πολωνίας

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- να διαπιστώσει ότι η Δημοκρατία της Πολωνίας, προσδιορίζοντας ατελώς τα ύδατα που μπορούν να προσβληθούν από τη νιτρορύπανση γεωργικής προελεύσεως, καθώς και προσδιορίζοντας ατελώς τις ευπρόσβλητες ζώνες, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από το άρθρο 3 σε συνδυασμό με το παράρτημα I της οδηγίας 91/676/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 12ης Δεκεμβρίου 1991, για την προστασία των υδάτων από τη νιτρορύπανση γεωργικής προέλευσης ⁽¹⁾·
- να διαπιστώσει ότι η Δημοκρατία της Πολωνίας, εκπονώντας προγράμματα δράσεως υπό την έννοια του άρθρου 5 της οδηγίας 91/676/ΕΟΚ βασιζόμενα σε ατελώς προσδιοριζόμενες ευπρόσβλητες ζώνες και λαμβάνοντας στο πλαίσιο των προγραμμάτων αυτών μέτρα που παρουσιάζουν ελλείψεις έναντι του παραρτήματος II, σημείο A.2, και του παραρτήματος III, σημεία 1.1 και 1.3, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από το άρθρο 5 σε συνδυασμό με το παράρτημα II, σημείο A.2, και το παράρτημα III, σημεία 1.1 και 1.3 της οδηγίας αυτής·
- να καταδικάσει τη Δημοκρατία της Πολωνίας στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Η Δημοκρατία της Πολωνίας είχε την υποχρέωση να μεταφέρει στην εθνική έννομη τάξη της την οδηγία 91/676/ΕΟΚ και να συμμορφωθεί προς τις υποχρεώσεις που απορρέουν από την οδηγία αυτή ήδη από την 1η Μαΐου 2004, ημερομηνία της προσχωρήσεώς της στην Ευρωπαϊκή Ένωση.

⁽¹⁾ EE L 375, σ. 1.

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Fővárosi Ítéltábla (Ουγγαρία) στις 29 Ιουλίου 2013 — Baradics κ.λπ. κατά QBE Insurance (Europe) Ltd Magyarországi Fióktétele, Magyar Allam

(Υπόθεση C-430/13)

(2013/C 344/67)

Γλώσσα διαδικασίας: η ουγγρική

Αιτούν δικαστήριο

Fővárosi Ítéltábla

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ενάγοντες: Ilona Baradics, Adrienn Bóta, Éva Emberné Stál, Lászlóné György, Sándor Halász, Zita Harászi, Zsannett Hideg, Katalin Holtsuk, Gábor Jancsó, Mária Katona, Gergely Kézdi, László Korpás, Ferencné Kovács, Viola Körösi, Tamás Kuzsel, Attila Lajtai, Zsolt Lőrincz, Ákos Nagy, Attiláné Papp, Zsuzsanna Peller, Ágnes Petkovics, László Pongó, Zsolt Porpáczy, Zsuzsanna Rávai, László Román, Zsolt Schneck, Mihály Szabó, Péter Szabó, Zoltán Szalai, Erika Szemeréné Radó, Zsuzsanna Szigeti, Nikolett Szőke, Péter Tóth, Zsófia Várkonyi, Mónika Veress

Εναγόμενοι: QBE Insurance (Europe) Ltd Magyarországi Fióktelepe, Magyar Állam

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Συμμορφώθηκε προσηκόντως ο εθνικός νομοθέτης στα άρθρα 7 και 9 της οδηγίας 90/314/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 13ης Ιουνίου 1990, για τα οργανωμένα ταξίδια και τις οργανωμένες διακοπές και περιηγήσεις ⁽¹⁾, δηλαδή εξασφάλισε την κατάλληλη προστασία των ιδιωτών σε περίπτωση αφερεγγυότητας ή πτωχεύσεως των διοργανωτών ή των πωλητών ταξιδιών, καθόσον προέβλεψε ότι το ύψος της περιουσιακής εγγυήσεως την οποία παρέχει ο διοργανωτής ή ο πωλητής ταξιδιών πρέπει να αντιστοιχεί σε ορισμένο ποσοστό των προβλεπόμενων καθαρών εσόδων από την πώληση των οργανωμένων ταξιδιών ή σε ελάχιστο ποσό;
- 2) Στο μέτρο που μπορεί να διαπιστωθεί παράβαση εκ μέρους του κράτους, είναι η παράβαση αυτή κατάφωρη ώστε να θεμελιώνει υποχρέωση αποζημιώσεως;

⁽¹⁾ ΕΕ 1990, L 158, σ. 59.

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Tribunale Amministrativo Regionale per la Lombardia (Ιταλία) στις 2 Αυγούστου 2013 — Croce Amica One Italia Srl κατά Azienda Regionale Emergenza Urgenza (AREU)

(Υπόθεση C-440/13)

(2013/C 344/68)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Αιτούν δικαστήριο

Tribunale Amministrativo Regionale per la Lombardia

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγουσα-ενάγουσα: Croce Amica One Italia Srl

Καθής: Azienda Regionale Emergenza Urgenza (AREU)

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Είναι σύμφωνη με το κοινοτικό δίκαιο η απόφαση της αναθέτουσας αρχής, κατά την άσκηση της εξουσίας της ανακλήσεως αποφάσεως της σε διαδικασία σύναψης δημόσιας σύμβασης, βάσει του άρθρου 21d του ιταλικού νόμου 241/1990, να μην προβεί στην οριστική ανάθεση της σύμβασης απλώς και μόνον επειδή διεξάγεται ποινική έρευνα σε βάρος του νομίμου εκπροσώπου της εταιρείας στην οποία ανατέθηκε προσωρινά το αντικείμενο της σύμβασης;
- 2) Είναι σύμφωνη με το κοινοτικό δίκαιο η παρέκκλιση από την αρχή της οριστικής διαπίστωσης της ποινικής ευθύνης, όπως αυτή ορίζεται στο άρθρο 45 της οδηγίας 2004/18/ΕΚ ⁽¹⁾, για λόγους αποτελεσματικής διεκπεραίωσης του έργου της διοίκησης, η εκτίμηση των οποίων εμπίπτει στη διακριτική ευχέρεια της διοίκησης;

3) Είναι σύμφωνη με το κοινοτικό δίκαιο η παρέκκλιση από την αρχή της οριστικής διαπίστωσης της ποινικής ευθύνης, όπως αυτή ορίζεται στο άρθρο 45 της οδηγίας 2004/18/ΕΚ, στην περίπτωση που η υπό εξέλιξη ποινική έρευνα αφορά τη διάπραξη αδικήματος στο πλαίσιο της διαδικασίας του διαγωνισμού που αποτελεί το αντικείμενο του μέτρου που έλαβε η διοίκηση βάσει της εξουσίας της να ανακαλεί, αναστέλλει ή τροποποιεί τις αποφάσεις της;

4) Είναι σύμφωνο με το κοινοτικό δίκαιο να υπόκεινται οι αποφάσεις που ελήφθησαν από την αναθέτουσα αρχή στον τομέα των δημοσίων συμβάσεων σε έλεγχο πλήρους δικαιοδοσίας από τα εθνικά διοικητικά δικαστήρια, κατά την άσκηση της αρμοδιότητάς τους σε θέματα δημοσίων συμβάσεων, δηλαδή, σε έλεγχο της αξιοπιστίας και της καταλληλότητας της προσφοράς, ο οποίος υπερβαίνει τις περιπτώσεις του προφανούς μη εύλογου χαρακτήρα, της ανακολουθίας, της ανεπαρκούς αιτιολογίας και της πλάνης ως προς τα πραγματικά περιστατικά;

⁽¹⁾ Οδηγία 2004/18/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 31ης Μαρτίου 2004, περί συντονισμού των διαδικασιών σύναψης δημόσιων συμβάσεων έργων, προμηθειών και υπηρεσιών (ΕΕ L 134, σ. 114).

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Unabhängiger Verwaltungssenat in Tirol (Αυστρία) στις 7 Αυγούστου 2013 — Ute Reindl, MPREIS Warenvertriebs GmbH κατά Bezirkshauptmannschaft Innsbruck

(Υπόθεση C-443/13)

(2013/C 344/69)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Unabhängiger Verwaltungssenat in Tirol

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Εφεσείουσες: Ute Reindl, MPREIS Warenvertriebs GmbH

Εφεσίβλητη: Bezirkshauptmannschaft Innsbruck

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Έχει το άρθρο 1 του κανονισμού (ΕΕ) 1086/2011 ⁽¹⁾ [της Επιτροπής, της 27ης Οκτωβρίου 2011], για την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΚ) 2073/2005, την έννοια ότι το νωπό κρέας πουλερικών πρέπει οπωσδήποτε να ανταποκρίνεται στο μικροβιολογικό κριτήριο που προβλέπεται στο παράρτημα I, κεφάλαιο 1, σημείο 1.28, του κανονισμού 2073/2005 ⁽²⁾ καθ' όλα τα στάδια της διανομής του;
- 2) Εφαρμόζεται η ρύθμιση του κανονισμού 2073/2005 πλήρως και στους υπευθύνους των επιχειρήσεων τροφίμων που δραστηριοποιούνται στο στάδιο της διανομής των τροφίμων;

- 3) Έχουν οι επιχειρήσεις τροφίμων που δεν ασχολούνται με την παραγωγή (αλλά δραστηριοποιούνται αποκλειστικά και μόνο στο στάδιο της διανομής) την υποχρέωση να τηρούν το μικροβιολογικό κριτήριο που προβλέπεται στο παράρτημα I, κεφάλαιο 1, σημείο 1.28, του κανονισμού 2073/2005 σε όλα επίσης τα στάδια της διανομής;

(¹) Κανονισμός (ΕΕ) 1086/2011 της Επιτροπής, της 27ης Οκτωβρίου 2011, για την τροποποίηση του παραρτήματος II του κανονισμού (ΕΚ) 2160/2003 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, καθώς και του παραρτήματος I του κανονισμού (ΕΚ) 2073/2005 της Επιτροπής όσον αφορά τη σαλμονέλα στο νωπό κρέας πουλερικών (ΕΕ L 281, σ. 7).

(²) Κανονισμός (ΕΚ) 2073/2005 της Επιτροπής, της 15ης Νοεμβρίου 2005, περί μικροβιολογικών κριτηρίων για τα τρόφιμα (ΕΕ L 338, σ. 1).

Αναίρεση που άσκησε στις 6 Αυγούστου 2013 η Voss of Norway ASA κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (πρώτο τμήμα) στις 28 Μαΐου 2013 στην υπόθεση T-178/11: Voss of Norway ASA κατά Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα)

(Υπόθεση C-445/13 P)

(2013/C 344/70)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Ανααιρεσείουσα: Voss of Norway ASA (εκπρόσωποι: F. Jacobacci, B La Tella, avvocati)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ)

Αιτήματα της ανααιρεσείουσας

Η ανααιρεσείουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

— Να ακυρώσει την απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 28ης Μαΐου 2013 (T-178/11),

— να καταδικάσει το ΓΕΕΑ στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι αναίρεσεως και κύρια επιχειρήματα

Με την αίτηση αναίρεσεως, η Voss of Norway ASA (στο εξής: Voss) ζητεί την αναίρεση της αποφάσεως του Γενικού Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης (στο εξής: ΓΔ) της 28ης Μαΐου 2013 στην υπόθεση T-178/11 (στο εξής: ανααιρεσιβαλλόμενη απόφαση), με την οποία το ΓΔ απέρριψε την προσφυγή της Voss περί ακυρώσεως της αποφάσεως του πρώτου τμήματος προσφυγών του Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ), της 12ης Ιανουαρίου 2011, στην υπόθεση R 785/2010-1 (στο εξής: επίδικη απόφαση), με την οποία έγινε δεκτή η αίτηση κηρύξεως της ακυρότητας σήματος που άσκησε η Nordic Spirit όσον αφορά το κοινοτικό σήμα (στο εξής: κοινοτικό τρισδιάστατο σήμα) που είχε καταχωρίσει η Voss στις 3 Δεκεμβρίου 2004.

Η αίτηση αναίρεσεως στηρίζεται στους εξής λόγους:

Πρώτος λόγος αναίρεσεως: η ανααιρεσιβαλλόμενη απόφαση δεν έλαβε υπόψη τον δεύτερο λόγο ακυρώσεως της Voss, κατά τον οποίο υπήρξε αντιστροφή του βάρους αποδείξεως ενώπιον του τμήματος προσφυγών

Το ΓΔ παρέλειψε να εξετάσει εάν το τμήμα προσφυγών είχε υποπέσει σε πλάνη περί το δίκαιο όσον αφορά το δικονομικό ζήτημα του βάρους αποδείξεως. Ο λόγος αυτός αναίρεσεως έχει συνολική αυτοτελή σημασία για τη νομοθεσία περί κοινοτικού σήματος. Η αντιστροφή του βάρους αποδείξεως –η οποία παραβιάζει τις γενικές αρχές του δικαίου– θα μπορούσε να ενσωματωθεί στη σχετική νομολογία. Για τον λόγο αυτόν, η απόφαση του τμήματος προσφυγών πρέπει να ακυρωθεί και να αναιρεθεί η ανααιρεσιβαλλόμενη απόφαση.

Δεύτερος λόγος αναίρεσεως: το ΓΔ αντέστρεψε εσφαλμένα το βάρος αποδείξεως

Το Γενικό Δικαστήριο μετέθεσε επίσης εσφαλμένα το βάρος αποδείξεως, το οποίο έφερε αποκλειστικά η Nordic Spirit AB, ως διάδικος που ζητεί να κηρυχθεί η ακύρωση καταχωρισμένου κοινοτικού σήματος, στη Voss υποχρεώνοντάς την να αποδείξει ότι το τρισδιάστατο σήμα της έχει διακριτικό χαρακτήρα. Προς τούτο, το Γενικό Δικαστήριο παρέθεσε νομολογία σχετική με αιτήσεις για την καταχώριση σημάτων –και νομολογία για μη καταχωρισμένα σήματα– τα οποία δεν απολαύουν του τεκμηρίου εγκυρότητας, ενώ αυτό δεν ισχύει για το τρισδιάστατο σήμα της Voss. Τούτο συνιστά σαφή παραβίαση των κανόνων της δίκαιης δίκης, παράβαση του άρθρου 99 του κανονισμού για το κοινοτικό σήμα (¹) και του άρθρου 37, στοιχείο β', (iv) του κανονισμού της Επιτροπής (²), οι οποίες αρκούν για την αναίρεση της ανααιρεσιβαλλόμενης αποφάσεως.

Τρίτος λόγος αναίρεσεως: εσφαλμένος προσδιορισμός των γενικών και συνήθως ισχυόντων στον σχετικό τομέα, πράγμα που συνιστά παράβαση του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού για το κοινοτικό σήμα

Το Γενικό Δικαστήριο ορθώς επισήμανε, στη σκέψη 45, ότι είναι αναγκαίο να εξακριβωθεί αν το επίδικο κοινοτικό σήμα αποκλίνει σημαντικά από τους κανόνες και τα γενικώς ισχύοντα του σχετικού τομέα. Έτσι, η ανάλυση του κατά πόσον ένα τρισδιάστατο σήμα έχει διακριτικό χαρακτήρα απαιτεί οπωσδήποτε εξέταση των «κανόνων του τομέα», προκειμένου στη συνέχεια να καθοριστεί αν ο καταναλωτής μπορεί να διακρίνει το συγκεκριμένο τρισδιάστατο σήμα από το σήμα άλλων επιχειρήσεων.

Ωστόσο, η εν λόγω εξέταση από το Γενικό Δικαστήριο πόρρω απέχει από ένα θεμελιωμένο ορισμό των «κανόνων» στον τομέα των ποτών. Τα στοιχεία που ανέφερε το Γενικό Δικαστήριο όσον αφορά τους κανόνες του τομέα είναι εσφαλμένα (η αναφορά σε ανύπαρκτο «κυλινδρικό τμήμα») και είναι τόσο γενικά και αόριστα ώστε –εάν εφαρμοστούν– καμία φιάλη δεν θα ικανοποιούσε το κριτήριο του διακριτικού χαρακτήρα (ούτε καν η διάσημη φιάλη της Κόκα-Κόλα, εάν αποτελούσε αντικείμενο αιτήσεως ακυρότητας). Αντιθέτως, το τμήμα ακυρώσεως προσδιόρισε ορθώς τους κανόνες του τομέα.

Περαιτέρω, το τμήμα προσφυγών με την απόφαση R 2465/2011-2 της 1ης Φεβρουαρίου του 2012 (Freixenet κατά ΓΕΕΑ), έκρινε στη σκέψη 36 ότι «προηγουμένως, ούτε ο εξεταστής, ούτε το τμήμα προσφυγών, προσκόμισαν έγγραφα που να περιέχουν αναφορές στην πραγματική κατάσταση της αγοράς κατά την ημερομηνία

καταθέσεως της αιτήσεως, και **δεν προσδιόρισαν ούτε ανέφεραν συγκεκριμένα παραδείγματα πανομοιότυπων ή παρόμοιων φιαλών που χρησιμοποιούνται συνήθως στον τομέα πριν από την εν λόγω ημερομηνία.** Η παράλειψη αυτή συνιστά επαρκή λόγο για να γίνει δεκτή η αίτηση αναίρεσεως.» Επομένως, το Γενικό Δικαστήριο, παραλείποντας να αναφέρει συγκεκριμένα παραδείγματα των κανόνων του τομέα, παρέβη σαφώς το άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού για το κοινοτικό σήμα.

Τέταρτος λόγος αναίρεσεως: Πλάνη περί το δίκαιο όσον αφορά την εκτίμηση του διακριτικού χαρακτήρα της φιάλης του τρισιδιάστατου σήματος της Voss — Παράβαση του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού για το κοινοτικό σήμα

Όπως προκύπτει από τη νομολογία σχετικά με τον διακριτικό χαρακτήρα, το σήμα πρέπει να εξετάζεται και να εκτιμάται ως σύνολο και η εκτίμηση καθενός από τα στοιχεία που το συνθέτουν βοηθά μεν τη συνολική εκτίμηση, αλλά δεν μπορεί να την αντικαταστήσει. Με την αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση, το Γενικό Δικαστήριο εκτίμησε κάθε συστατικό στοιχείο χωριστά και δεν εξέτασε το σήμα ως σύνολο.

Συνεπώς, το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο κατά την εκτίμηση του αν το σήμα έχει διακριτικό χαρακτήρα, δεδομένου ότι δεν έλαβε υπόψη, όπως όφειλε, τη συνολική εντύπωση που προκαλεί το σήμα, αλλά υιοθέτησε εσφαλμένη προσέγγιση διαχωρίζοντας το σήμα στα συστατικά του στοιχεία, το καθένα από τα οποία εκτιμήθηκε ως πρωτότυπο.

Πέμπτος λόγος αναίρεσεως: Σοβαρή παραμόρφωση των αποδεικτικών στοιχείων κατά τη σύγκριση ενός τρισιδιάστατου σήματος με ένα δισιδιάστατο τμήμα και κατά τον προσδιορισμό των κανόνων και των γενικώς ισχυόντων στον τομέα

Αμφότερες οι διαπιστώσεις: «η συντριπτική πλειοψηφία των φιαλών που υπάρχουν στην αγορά έχουν ένα κυλινδρικό τμήμα» και «υπάρχουν φιάλες σε όλα τα είδη, τα σχήματα και τα μεγέθη» είναι προδήλως ανακριβείς και το Γενικό Δικαστήριο ενέμεινε, ρητώς ή σιωπηρώς, σε αυτές για να απορρίψει την προσφυγή κατά της απόφασεως του τμήματος προσφυγών, προβαίνοντας με τον τρόπο αυτό σε σοβαρή στρέβλωση των πραγματικών περιστατικών ή των αποδεικτικών στοιχείων, η οποία συνιστά πλάνη περί το δίκαιο.

Έκτος λόγος αναίρεσεως: η απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου παρεμποδίζει την καταχώριση τρισιδιάστατων κοινοτικών σημάτων, πράγμα που συνιστά παράβαση του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού για το κοινοτικό σήμα σε συνδυασμό με το άρθρο 4 του κανονισμού για το κοινοτικό σήμα

Το αποτέλεσμα που προκύπτει από το σκεπτικό του Γενικού Δικαστηρίου είναι ότι καμία συσκευασία προϊόντος δεν μπορεί να έχει διακριτικό χαρακτήρα συγχρόνως ως σύνολο και ως συνδυασμός των αυτοτελών συστατικών του. Σε πρακτικό επίπεδο, το αποτέλεσμα της αναιρεσιβαλλόμενης απόφασης είναι ότι καμία συσκευασία προϊόντος δεν θα μπορούσε να ικανοποιήσει το κριτήριο του διακριτικού χαρακτήρα, πράγμα που αναιρεί τον σκοπό του κανονισμού για το κοινοτικό σήμα.

(1) Κοινοτικό σήμα — Κανονισμός (ΕΚ) 40/94 του Συμβουλίου, της 20ής Δεκεμβρίου 1993, για το κοινοτικό σήμα (ΕΕ L11, σ. 1), όπως έχει αντικατασταθεί από τον κανονισμό (ΕΚ) 207/2009 του Συμβουλίου της 26ης Φεβρουαρίου 2009, για το κοινοτικό σήμα (ΕΕ L 78, σ.1)

(2) Κανονισμός (ΕΚ) 2868/95 της Επιτροπής, της 13ης Δεκεμβρίου 1995, περί της εφαρμογής του κανονισμού (ΕΚ) 40/94 για το κοινοτικό σήμα (ΕΕ L 303, σ. 1)

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Bundesgerichtshof (Γερμανία) στις 12 Αυγούστου 2013 — Gigaset AG κατά SKW Stahl-Metallurgie GmbH, SKW Stahl-Metallurgie Holding AG

(Υπόθεση C-451/13)

(2013/C 344/71)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Bundesgerichtshof

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ενάγουσα: Gigaset AG

Εναγόμενες: SKW Stahl-Metallurgie GmbH, SKW Stahl-Metallurgie Holding AG

Προδικαστικά ερωτήματα

1) Πρέπει η Επιτροπή, στο πλαίσιο αποφάσεως περί επιβολής προστίμου σε πλείονα φυσικά ή νομικά πρόσωπα ως ευθυνόμενα αλληλεγγύως και εις ολόκληρον λόγω παραβάσεως του άρθρου 101 ΣΛΕΕ, να ρυθμίσει πλήρως και το ζήτημα του τμήματος του προστίμου το οποίο, στην εσωτερική σχέση μεταξύ των εις ολόκληρον οφειλετών, αναλογεί στον καθένα από αυτούς;

2) Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως στο πρώτο ερώτημα:

α) Πρέπει απόφαση της Επιτροπής, η οποία δεν περιλαμβάνει ρητή διάταξη όσον αφορά την εσωτερική κατανομή του προστίμου μεταξύ των εις ολόκληρον οφειλετών, να ερμηνεύεται υπό την έννοια ότι όλοι οι εις ολόκληρον οφειλέτες ευθύνονται μεταξύ τους κατά ίσα μέρη;

β) Σε περίπτωση αρνητικής απαντήσεως στο ερώτημα 2α:

Μπορεί το ρυθμιστικό κενό, το οποίο δημιουργείται εάν η Επιτροπή δεν ορίσει τον τρόπο εσωτερικής κατανομής του προστίμου, να καλυφθεί από τα εθνικά δικαστήρια χωρίς να απαιτείται συμπληρωματική απόφαση της Επιτροπής;

3) Σε περίπτωση αρνητικής απαντήσεως στο πρώτο ερώτημα ή καταφατικής απαντήσεως στο ερώτημα 2β: Υφίστανται επιταγές στο πλαίσιο του δικαίου της Ένωσης σχετικές με τον τρόπο κατά τον οποίο πρέπει να κατανεμηθεί το πρόστιμο μεταξύ των εις ολόκληρον οφειλετών;

4) Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως στο πρώτο ή στο τρίτο ερώτημα: Δύνανται εις ολόκληρον οφειλέτης, ο οποίος έχει καταβάλει το πρόστιμο ολικώς ή μερικώς, να στραφεί αναγωγικώς κατά των λοιπών εις ολόκληρον οφειλετών πριν εκδοθεί και καταστεί αμετάκλητη απόφαση επί προσφυγής ασκηθείσας κατά της επιβολής του προστίμου;

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το High Court of Justice (England & Wales), Queen's Bench Division (Administrative Court) (Ηνωμένο Βασίλειο) στις 12 Αυγούστου 2013 — Newby Foods Ltd κατά Food Standards Agency

(Υπόθεση C-453/13)

(2013/C 344/72)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Αιτούν δικαστήριο

High Court of Justice (England & Wales), Queen's Bench Division (Administrative Court)

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγουσα: Newby Foods Ltd

Καθού: Food Standards Agency

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Σημαίνει η φράση «απώλεια ή μεταβολή της δομής των μυϊκών ινών» στο σημείο 1.14 του παραρτήματος I του κανονισμού (ΕΚ) 853/2004 ⁽¹⁾ «οποιαδήποτε απώλεια ή μεταβολή της δομής των μυϊκών ινών» που είναι ορατή με τις συνηθισμένες τεχνικές της μικροσκοπίας; [η ίδια φράση απαντά επίσης στο άρθρο 3, στοιχείο ιδ', του κανονισμού (ΕΚ) 999/2001 ⁽²⁾, όπως έχει τροποποιηθεί με τον κανονισμό (ΕΚ) 1923/2006 ⁽³⁾].
- 2) Μπορεί ένα προϊόν κρέατος να χαρακτηρίζεται ως «παρασκευάσμα κρέατος», κατά την έννοια του σημείου 1.15 του παραρτήματος I, όταν υπάρχει απώλεια ή μεταβολή της δομής των μυϊκών ινών του που είναι ορατή με τις συνηθισμένες τεχνικές της μικροσκοπίας;
- 3) Σε περίπτωση αρνητικής απάντησης στο ερώτημα 1 και καταφατικής στο ερώτημα 2: Είναι ο βαθμός απώλειας ή μεταβολής της δομής των μυϊκών ινών που θεωρείται επαρκής για τον χαρακτηρισμό του προϊόντος ως μηχανικώς διαχωρισμένου κρέατος (ΜΔΚ), κατά την έννοια του σημείου 1.14 του παραρτήματος I, ο ίδιος με τον βαθμό που απαιτείται για να γίνει δεκτό ότι έχουν εξαφανιστεί τα χαρακτηριστικά του νωπού κρέατος κατά την έννοια του σημείου 1.15;
- 4) Σε ποιο βαθμό πρέπει να έχουν εξασθενήσει τα χαρακτηριστικά του νωπού κρέατος για να μπορεί να γίνει δεκτό ότι τα χαρακτηριστικά αυτά έχουν εξαφανιστεί κατά την έννοια του σημείου 1.15;
- 5) Σε περίπτωση αρνητικής απάντησης όχι μόνο στο ερώτημα 1, αλλά και στο ερώτημα 3:
 - α) Ποιος είναι ο απαιτούμενος βαθμός μεταβολής της δομής των μυϊκών ινών προκειμένου το οικείο προϊόν να χαρακτηρίζεται ως ΜΔΚ;
 - β) Ποια κριτήρια πρέπει να εφαρμόζουν τα εθνικά δικαστήρια, όταν καλούνται να εξακριβώσουν αν η δομή των μυϊκών ινών του κρέατος έχει υποστεί μεταβολή στον βαθμό αυτό;

⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΚ) 853/2004 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 29ης Απριλίου 2004, για τον καθορισμό ειδικών κανόνων υγιεινής για τα τρόφιμα ζωικής προέλευσης (ΕΕ L 139, σ. 55).

⁽²⁾ Κανονισμός (ΕΚ) 999/2001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 22ας Μαΐου 2001, για τη θέσπιση κανόνων πρόληψης, καταπολέμησης και εξάλειψης ορισμένων μεταδοτικών σπογγωδών εγκεφαλοπαθειών (ΕΕ L 147, σ. 1).

⁽³⁾ Κανονισμός (ΕΚ) 1923/2006 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 18ης Δεκεμβρίου 2006, για την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΚ) 999/2001 για τη θέσπιση κανόνων πρόληψης, καταπολέμησης και εξάλειψης ορισμένων μεταδοτικών σπογγωδών εγκεφαλοπαθειών (ΕΕ L 404, σ. 1).

Αναίρεση που άσκησε στις 12 Αυγούστου 2013 η Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (δευτέρο τμήμα) στις 30 Μαΐου 2013 στην υπόθεση T-454/10, Associazione Nazionale degli Industriali delle Conserve Alimentari Vegetali (Anicav), Agrupación Española de Fabricantes de Conservas Vegetales (Agrucon) κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής

(Υπόθεση C-457/13 P)

(2013/C 344/73)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Ανααιρεσείουσα: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: Α. Μαρκουλλή, K. Skelly)

Αντίδικοι κατ' αναίρεση: Associazione Nazionale degli Industriali delle Conserve Alimentari Vegetali (Anicav), Agrupación Española de Fabricantes de Conservas Vegetales (Agrucon), Associazione Italiana Industrie Prodotti Alimentari (AIIPA), Confederazione Cooperative Italiane

Αιτήματα της ανααιρεσείουσας

Η ανααιρεσείουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- να αναірρεί την απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου στο σύνολό της·
- να αποφανθεί αμετακλήτως επί της διαφοράς και να κρίνει ότι οι προσφυγές ακυρώσεως στις υποθέσεις T-454/10 και T-482/11 είναι απαράδεκτες και/ή αβάσιμες·
- να καταδικάσει τους προσφεύγοντες στα δικαστικά έξοδα της πρωτόδικης διαδικασίας καθώς και στα δικαστικά έξοδα της κατ' αναίρεση δίκης·

Σε περίπτωση που το Δικαστήριο επικυρώσει την απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου, η Επιτροπή ζητεί από το Δικαστήριο:

- να διατηρήσει οριστικώς σε ισχύ τα αποτελέσματα του άρθρου 52, παράγραφος 2α, δεύτερο εδάφιο, του κανονισμού 1580/2007 ⁽¹⁾ και του άρθρου 50, παράγραφος 3, του εκτελεστικού κανονισμού 543/2011 ⁽²⁾, καθώς επίσης και του άρθρου 60, παράγραφος 7 του τελευταίου κανονισμού, στο βαθμό που, βάσει των διατάξεων αυτών, έχουν πραγματοποιηθεί πληρωμές προς τις οργανώσεις παραγωγών έως την 15η Οκτωβρίου του έτους εκδόσεως της αποφάσεως του Δικαστηρίου ή έως άλλη μελλοντική ημερομηνία την οποία θα κρίνει κατάλληλη το Δικαστήριο για τις πληρωμές που σχετίζονται με τα επιχειρησιακά προγράμματα που εγκρίθηκαν πριν από την 30ή Μαΐου 2013.

Λόγοι αναιρέσεως και κύρια επιχειρήματα

Στην υπό κρίση υπόθεση, η Επιτροπή ζητεί από το Δικαστήριο να ανατρέψει την αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου, να εκδώσει αμετάκλητη απόφαση επί της υποθέσεως, κρίνοντας ως απαράδεκτες ή και αβάσιμες τις προσφυγές ακυρώσεως στις υποθέσεις T-454/10 και T-482/11 και να καταδικάσει τους προσφεύγοντες στα δικαστικά έξοδα της πρωτόδικης διαδικασίας καθώς και στα δικαστικά έξοδα της κατ' αναίρεση δίκης.

Η υπό κρίση αίτηση αναιρέσεως ασκείται στο πλαίσιο των ενδίκων διαδικασιών που κίνησαν οι προσφεύγοντες, αιτούμενοι την ακύρωση, αφενός, του άρθρου 52, παράγραφος 2α, και του παραρτήματος VIII του κανονισμού (ΕΚ) 1580/2007 της Επιτροπής και, αφετέρου, του άρθρου 50, παράγραφος 3, και του άρθρου 60, παράγραφος 7, του κανονισμού 543/2011 της Επιτροπής.

Οι προσφεύγοντες, μεταποιητές οπωροκηπευτικών προϊόντων, ισχυρίστηκαν ότι οι ανωτέρω διατάξεις επιτρέπουν την έμμεση χρηματοδότηση από την Ένωση ορισμένων δραστηριοτήτων μεταποιήσεως που ασκούνται από τις οργανώσεις παραγωγών.

Το Γενικό Δικαστήριο έκανε παραδεκτή την προσφυγή. Το Γενικό Δικαστήριο έκρινε ότι η χορήγηση ενισχύσεως στις οργανώσεις παραγωγών, των οποίων τα προϊόντα στη συνέχεια μεταποιούνται είτε από αυτές τις ίδιες είτε από τρίτους για λογαριασμό τους, συνιστά χορήγηση ενισχύσεως για δραστηριότητες μεταποίησης η οποία δεν εμπίπτει στον Ενιαίο Κανονισμό ΚΟΑ⁽³⁾. Επιπλέον, το Γενικό Δικαστήριο έκρινε ότι η Επιτροπή δεν είχε δικαίωμα να χορηγήσει ενίσχυση η οποία εισάγει διάκριση εις βάρος των μεταποιητών που δεν ανήκουν σε οργανώσεις παραγωγών και προς όφελος των οργανώσεων παραγωγών στο μέτρο που πραγματοποιούν δραστηριότητες μεταποιήσεως.

Η Επιτροπή υποστηρίζει ότι τα συμπεράσματα στα οποία κατέληξε το Γενικό Δικαστήριο είναι εσφαλμένα για τρεις λόγους.

Πρώτον, η Επιτροπή υποστηρίζει ότι το Γενικό Δικαστήριο έσφαλε καθόσον έκρινε παραδεκτές τις προσφυγές των προσφευγόντων. Η Επιτροπή προβάλλει ότι τα εν λόγω μέτρα συνιστούν ρυθμιστικά μέτρα γενικής εφαρμογής που απαιτούν θέσπιση εκτελεστικών μέτρων από τα κράτη μέλη προκειμένου να παράγουν έννομα αποτελέσματα. Επιπλέον, η Επιτροπή ισχυρίζεται ότι το Γενικό Δικαστήριο έσφαλε στο μέτρο που έκρινε ότι τα εν λόγω μέτρα αφορούν άμεσα τους αιτούντες. Με την κρίση του αυτή, το Γενικό Δικαστήριο εξομοίωσε τη θέση των αιτούντων με αυτήν των ανταγωνιστών του λήπτη κρατικής ενισχύσεως. Η Επιτροπή υποστηρίζει ότι το συμπέρασμα αυτό είναι εσφαλμένο.

Επί της ουσίας της υποθέσεως, η Επιτροπή υποστηρίζει ότι το Γενικό Δικαστήριο ερμήνευσε εσφαλμένως τις διατάξεις του Ενιαίου Κανονισμού ΚΟΑ και ειδικότερα δεν έλαβε επαρκώς υπόψη τη

διακριτική ευχέρεια την οποία παρέχει το Συμβούλιο στην Επιτροπή προκειμένου αυτή να θεσπίσει τους εκτελεστικούς κανόνες για τον Ενιαίο Κανονισμό ΚΟΑ.

Τέλος, η Επιτροπή υποστηρίζει ότι το Γενικό Δικαστήριο ερμήνευσε εσφαλμένως την αρχή της απαγορεύσεως των διακρίσεων όπως εφαρμόζεται σε προγράμματα για την παροχή οικονομικής ενισχύσεως στο πλαίσιο του Ενιαίου Κανονισμού ΚΟΑ.

Σε περίπτωση που το Δικαστήριο απορρίψει την αναίρεση, η Επιτροπή ζητεί από το Δικαστήριο να ασκήσει τη διακριτική ευχέρεια που του παρέχει το άρθρο 264 ΣΛΕΕ, προκειμένου να αναστείλει τα αποτελέσματα της αποφάσεώς του μέχρι την 15η Οκτωβρίου του έτους εκδόσεως της αποφάσεως αυτής. Η Επιτροπή ζητεί την αναστολή προκειμένου να διασφαλίσει ότι τα αποτελέσματα της αποφάσεως θα εφαρμοστούν κατά τον ίδιο τρόπο σε όλες τις οργανώσεις παραγωγών και δεν θα έχουν δυσανάλογα δυσμενείς συνέπειες για τις οργανώσεις αυτές.

⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΚ) 1580/2007 της Επιτροπής, της 21ης Δεκεμβρίου 2007, για τη θέσπιση κανόνων εφαρμογής των κανονισμών (ΕΚ) 2200/96, (ΕΚ) 2201/96 και (ΕΚ) 1182/2007 του Συμβουλίου στον τομέα των οπωροκηπευτικών (ΕΕ L 350, σ. 1).

⁽²⁾ Εκτελεστικός κανονισμός (ΕΕ) 543/2011 της Επιτροπής, της 7ης Ιουνίου 2011, για τη θέσπιση λεπτομερών κανόνων εφαρμογής του κανονισμού (ΕΚ) 1234/2007 του Συμβουλίου όσον αφορά τους τομείς των οπωροκηπευτικών και των μεταποιημένων οπωροκηπευτικών (ΕΕ L 157, σ. 1).

⁽³⁾ Κανονισμός (ΕΚ) 1234/2007 του Συμβουλίου, της 22ας Οκτωβρίου 2007, για τη θέσπιση κοινής οργάνωσης των γεωργικών αγορών και ειδικών διατάξεων για ορισμένα γεωργικά προϊόντα (Ενιαίος κανονισμός ΚΟΑ) (ΕΕ L 299, σ.1).

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Bundesgerichtshof (Γερμανία) στις 19 Αυγούστου 2013 — Andreas Grund, ως σύνδικος πτώχευσης της SR-Tronic GmbH κ.λπ. κατά Nintendo Co. Ltd und Nintendo of America Inc.

(Υπόθεση C-458/13)

(2013/C 344/74)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Bundesgerichtshof

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Εναγόμενοι και αναιρεσιόντες: Andreas Grund, ως σύνδικος πτώχευσης της SR-Tronic GmbH, Jürgen Reiser, Dirk Seidler

Ενάγουσες και αναιρεσιβλητές: Nintendo Co. Ltd, Nintendo of America Inc.

Προδικαστικό ερώτημα

Αντιβαίνει στο άρθρο 1, παράγραφος 2, στοιχείο α', της οδηγίας 2001/29/EK ⁽¹⁾ η εφαρμογή διατάξεως με την οποία έχει μεταφερθεί στην εσωτερική έννομη τάξη το άρθρο 6, παράγραφος 2, της οδηγίας 2001/29/EK [εν προκειμένω της διατάξεως του άρθρου 95α, παράγραφος 3, του UrhG (γερμανικού ομοσπονδιακού νόμου περί πνευματικής ιδιοκτησίας και συγγενικών δικαιωμάτων)], όταν το επίμαχο τεχνολογικό μέτρο προστατεύει όχι μόνο έργα ή λοιπά προστατευόμενα αντικείμενα, αλλά συγχρόνως και προγράμματα ηλεκτρονικού υπολογιστή;

⁽¹⁾ Οδηγία 2001/29/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 22ας Μαΐου 2001, για την εναρμόνιση ορισμένων πτυχών του δικαιώματος του δημιουργού και συγγενικών δικαιωμάτων στην κοινωνία της πληροφορίας (ΕΕ L 167, σ. 10).

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Najvyšší súd Slovenskej republiky (Σλοβακία) στις 19 Αυγούστου 2013 — Milica Široká κατά Úrad verejného zdravotníctva Slovenskej republiky

(Υπόθεση C-459/13)

(2013/C 344/75)

Γλώσσα διαδικασίας: η σλοβακική

Αιτούν δικαστήριο

Najvyšší súd Slovenskej republiky

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Εφεσείουσα: Milica Široká

Εφεσίβλητος: Úrad verejného zdravotníctva Slovenskej republiky

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Έχει το άρθρο 35 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, υπό το πνεύμα της ευρωπαϊκής νομικής παραδόσεως, την έννοια ότι κάθε δικαιούχος δικαιώματος αποπεράδωσης από το άρθρο αυτό μπορεί να επιλέξει αν θα έχει ή όχι πρόσβαση στην πρόληψη σε θέματα υγείας και στην ιατρική περίθαλψη, ανεξαρτήτως των προϋποθέσεων που τάσσουν οι νομοθεσίες και οι εθνικές πρακτικές, ή αν, αντιθέτως, το δημόσιο συμφέρον της διασφάλισης υψηλού επιπέδου προστασίας της υγείας των ευρωπαίων πολιτών δεν παρέχει στον πολίτη την εν λόγω επιλογή;
- 2) Έχει το άρθρο 168 της Συνθήκης για τη Λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης, και διη οι παράγραφοι 1 και 4, στοιχείο γ', την έννοια ότι ο επιδιωκόμενος από την Ένωση σκοπός που συνίσταται ειδικότερα στην πρόληψη της ανδρώπινης ασθένειας σε όλες τις μορφές της και της αποτροπής των πηγών κινδύνου για τη σωματική και ψυχική υγεία δεν επιτρέπει στον ευρωπαίο πολίτη να αρνηθεί τον καλούμενο υποχρεωτικό εμβολιασμό, καθόσον με τη συμπεριφορά αυτή συνιστά απειλή για τη δημόσια υγεία;

- 3) Υπερτερεί η γονική μέριμνα, υπό την έννοια του άρθρου 33 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, σε συνδυασμό με το άρθρο 6, παράγραφος 3, της Συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση, το οποίο αφορά ειδικότερα την εναρμόνιση των κοινών συνταγματικών παραδόσεων, έναντι του γενικού συμφέροντος της προστασίας της υγείας, καθώς είναι υπέρτερης σημασίας η φροντίδα των ανηλίκων τέκνων από τους γονείς τους;

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Consiglio di Stato (Ιταλία) στις 23 Αυγούστου 2013 — Stanley International Betting Ltd και Stanleybet Malta Ltd κατά Ministero dell'Economia e delle Finanze και Agenzia delle Dogane e dei Monopoli di Stato

(Υπόθεση C-463/13)

(2013/C 344/76)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Αιτούν δικαστήριο

Consiglio di Stato

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Εκκαλούσες: Stanley International Betting Ltd και Stanleybet Malta Ltd

Εφεσίβλητοι: Ministero dell'Economia e delle Finanze και Agenzia delle Dogane e dei Monopoli di Stato

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Πρέπει τα άρθρα 49 επ. και 56 επ. ΣΛΕΕ, καθώς και οι αρχές τις οποίες έχει θέσει το Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης με την απόφαση της 16ης Φεβρουαρίου 2012 [C-72/10 και C-77/10], να ερμηνευθούν υπό την έννοια ότι απαγορεύουν την προκήρυξη διαγωνισμού για την ανάθεση συμβάσεων παραχωρήσεως διάρκειας μικρότερης από τη διάρκεια των συμβάσεων που είχαν ανατεθεί κατά το παρελθόν, εφόσον ο διαγωνισμός προκηρύσσεται προκειμένου να θεραπευθούν οι συνέπειες που προκλήθηκαν από τον παράνομο αποκλεισμό ορισμένων επιχειρήσεων από τους διαγωνισμούς;
- 2) Πρέπει τα άρθρα 49 επ. και 56 επ. ΣΛΕΕ, καθώς και οι αρχές τις οποίες έχει θέσει το Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης με την προαναφερθείσα απόφαση της 16ης Φεβρουαρίου 2012 [C-72/10 και C-77/10], να ερμηνευθούν υπό την έννοια ότι δεν επιτρέπουν να χρησιμοποιηθεί η απαίτηση αναδιοργάνωσης του συστήματος μέσω χρονικής ευθυγραμμίσεως της λήξεως των συμβάσεων παραχωρήσεως ως κατάλληλη αιτιολογία για την περιορισμένη διάρκεια των συμβάσεων παραχωρήσεως που προκηρύσσονται σε σχέση με τη διάρκεια των συμβάσεων που είχαν ανατεθεί κατά το παρελθόν;

Αναίρεση που άσκησε στις 28 Αυγούστου 2013 η MOL Magyar Olaj-és Gázipari Nyrt. κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (έβδομο τμήμα) στις 27 Ιουνίου 2013 επί της υποθέσεως T-367/12, MOL Magyar Olaj-és Gázipari Nyrt. κατά Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ)

(Υπόθεση C-468/13 P)

(2013/C 344/77)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Ανααιρεσείουσα: MOL Magyar Olaj-Es Gazipari Nyrt. (εκπρόσωπος: K. Szamosi, δικηγόρος)

Αντίδικοι κατ' αναίρεση: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ), Banco Bilbao Vizcaya Argentaria, SA

Αιτήματα της ανααιρεσείουσας

Η ανααιρεσείουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

— να ανατρέξει την απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης της 27ης Ιουνίου 2013 στην υπόθεση T-367/12 και να ακυρώσει την απόφαση του δευτέρου τμήματος προσφυγών του Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς της 30ής Μαΐου 2012 (υπόθεση R 2532/2011-2).

— επικουρικώς, να αναπέμψει την υπόθεση στο Γενικό Δικαστήριο προς έκδοση οριστικής αποφάσεως και

— να καταδικάσει το ανααιρεσίβλητο στα έξοδα αμφοτέρων των βαθμών δικαιοδοσίας.

Λόγοι αναίρεσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της αιτήσεώς της, η ανααιρεσείουσα προβάλλει τους ακόλουθους λόγους αναίρεσεως:

— Οι κρίσεις του Γενικού Δικαστηρίου περί του απαραδέκτου των επιχειρημάτων της ανααιρεσείουσας ενώπιον του ΓΕΕΑ, αφενός, στερούνται σημασίας και, αφετέρου, είναι αδικαιολόγητες και εσφαλμένες· συνεπώς, το Γενικό Δικαστήριο παρέβη το άρθρο 44 του Κανονισμού Διαδικασίας του και το άρθρο 21 του Οργανισμού του Δικαστηρίου.

— Δεν συνέτρεχε νομικός ή άλλος λόγος να μη ληφθούν υπόψη τα στοιχεία που προσκόμισε η ανααιρεσείουσα ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου και, συνεπώς, το Γενικό Δικαστήριο, κρίνοντας ότι τα προσκομισθέντα από την ανααιρεσείουσα αποδεικτικά στοιχεία ήσαν απαράδεκτα, παρέβη το άρθρο 65, παράγραφος 2, του κανονισμού για το κοινοτικό σήμα ⁽¹⁾ και το άρθρο 135, παράγραφος 4, του Κανονισμού Διαδικασίας του.

— Το Γενικό Δικαστήριο παρέβη τον κανονισμό για το κοινοτικό σήμα κατά τον προσδιορισμό του σχετικού κοινού και τη σημασία του κοινού αυτού για την εκτίμηση του κινδύνου συγχύσεως.

— Η διαπίστωση του Γενικού Δικαστηρίου ότι οι επίμαχες υπηρεσίες έπρεπε να θεωρηθούν πανομοιότυπες είναι αντίθετη προς τον κανονισμό για το κοινοτικό σήμα και προς πάγια νομολογία.

— Το Γενικό Δικαστήριο δεν προέβη σε σαφή και χωριστή εκτίμηση της ομοιότητας των σημάτων από οπτικής, ηχητικής (φωνητικής) και εννοιολογικής απόψεως, ούτε εξέτασε τις σχετικές περιστάσεις της υποθέσεως υπό το πρίσμα μιας τέτοιας εκτιμήσεως, και, συνεπώς, παρέβη τον κανονισμό για το κοινοτικό σήμα.

— Το Γενικό Δικαστήριο παρέβη τον νόμο καταλήγοντας στο συμπέρασμα ότι ορθώς το τμήμα προσφυγών έκρινε ότι υπήρχε κίνδυνος συγχύσεως μεταξύ των προγενεστέρων σημάτων της παρεμβαίνουσας ενώπιόν του και του σημείου το οποίο η ανααιρεσείουσα ζητήσε να καταχωριστεί ως κοινοτικό σήμα.

⁽¹⁾ Κανονισμός 207/2009 του Συμβουλίου, της 26ης Φεβρουαρίου 2009, για το κοινοτικό σήμα (ΕΕ L 78, σ. 1).

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Amtsgericht Rüsselsheim (Γερμανία) στις 2 Σεπτεμβρίου 2013 — Peter Link κατά Condor Flugdienst GmbH

(Υπόθεση C-471/13)

(2013/C 344/78)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Amtsgericht Rüsselsheim

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ενάγων: Peter Link.

Εναγόμενη: Condor Flugdienst GmbH

Προδικαστικά ερωτήματα

1) Θεμελιώνεται δικαίωμα σε αποζημίωση, ανάλογο εκείνου των άρθρων 6 και 7 του κανονισμού (ΕΚ) 261/2004 ⁽¹⁾, επίσης, οσάκις η άφιξη πτήσεως, για την οποία οι επιβάτες είχαν κάνει την αρχική κράτηση, καθυστερεί άνω των τριών ωρών, στο μεταξύ όμως οι επιβάτες —και αφού είχε ήδη σημειωθεί μεγάλη καθυστέρηση στην αναχώρηση— κατορθώνουν να ταξιδέψουν, αυτοβούλως, ανεξάρτητα και για ίδιο λογαριασμό, με εναλλακτική πτήση άλλης αεροπορικής εταιρείας και, επομένως, δεν ταξιδεύουν με την πτήση για την οποία έγινε η αρχική κράτηση, οι δε ως άνω επιβάτες φθάνουν με την εναλλακτική πτήση στο αεροδρόμιο προορισμού τρεις και πλέον ώρες αργότερα από την προγραμματισμένη ώρα αφίξεως της πτήσεως για την οποία είχε γίνει η αρχική κράτηση;

2) Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως στο πρώτο ερώτημα: έχει αποφασιστική σημασία για τη θεμελίωση δικαιώματος, ανάλογου εκείνου των άρθρων 6 και 7 του κανονισμού (ΕΚ) 261/2004, το γεγονός ότι η εκούσια και ανεξάρτητη επιλογή εναλλακτικής πτήσεως με άλλη αεροπορική εταιρεία έγινε σε χρόνο κατά τον οποίο, σε κάθε περίπτωση, η καθυστέρηση ήταν ήδη πέντε ώρες σύμφωνα με το άρθρο 6, παράγραφος 1, στοιχείο γ', σημείο iii, και το άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο α', του κανονισμού (ΕΚ) 261/2004;

(¹) Κανονισμός (ΕΚ) 261/2004 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 11ης Φεβρουαρίου 2004, για τη θέσπιση κοινών κανόνων αποζημίωσης των επιβατών αεροπορικών μεταφορών και παροχής βοήθειας σε αυτούς σε περίπτωση άρνησης επιβίβασης και ματαίωσης ή μεγάλης καθυστέρησης της πτήσης και για την κατάργηση του κανονισμού (ΕΟΚ) 295/91 (ΕΕ L 46, σ. 1).

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Bundesverwaltungsgericht (Γερμανία) στις 5 Σεπτεμβρίου 2013 — Eintragungsausschuss bei der Bayerischen Architektenkammer κατά Hans Angerer

(Υπόθεση C-477/13)

(2013/C 344/79)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Bundesverwaltungsgericht

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Καθής, εκκαλούσα και αναιρεσείουσα: Eintragungsausschuss bei der Bayerischen Architektenkammer

Προσφεύγων, εφεσίβλητος και αναιρεσίβλητος: Hans Angerer

Προδικαστικά ερωτήματα

1) α) Συνιστούν «συγκεκριμένους και εξαιρετικούς λόγους» υπό την έννοια του άρθρου 10 της οδηγίας [2005/36] (¹) οι περιστάσεις εκείνες, οι οποίες ορίζονται στις επόμενες ομάδες περιπτώσεων (στοιχεία α' έως ζ'), ή πρέπει, επιπροσθέτως αυτών των περιστάσεων, να συντρέχουν «συγκεκριμένοι και εξαιρετικοί λόγοι», εξ αιτίας των οποίων ο αιτών δεν πληροί τις προβλεπόμενες στα κεφάλαια II και III του τίτλου III της οδηγίας προϋποθέσεις;

β) Τι είδους πρέπει να είναι οι «συγκεκριμένοι και εξαιρετικοί λόγοι» στην προαναφερθείσα περίπτωση; Πρέπει να πρόκειται για προσωπικούς λόγους —όπως π.χ. οι απορρέοντες από το ατομικό βιογραφικό εκάστου— εξ αιτίας των οποίων ο διακινούμενος εργαζόμενος δεν πληροί κατ' εξαίρεση τις προϋποθέσεις για την αυτόματη αναγνώριση της εκπαιδευσέως του κατά το κεφάλαιο III του τίτλου III της οδηγίας;

2) α) Προϋποθέτει η έννοια του αρχιτέκτονα κατά το άρθρο 10, στοιχείο γ', της οδηγίας ότι ο διακινούμενος εργαζόμενος, εκτός από τεχνικές δραστηριότητες σχεδιασμού κτιρίων, επιστασίας οικοδομικών έργων (εργοταξίου) και κατασκευής, άσκησε ή μπορούσε να ασκήσει σύμφωνα με την εκπαίδευσή του, στο κράτος μέλος καταγωγής, και καλλιτεχνικές, πολεοδομικές, οικονομικές δραστηριότητες και ενδεχομένως δραστηριότητες συντηρήσεως μνημείων και, εν ανάγκη, σε ποιο βαθμό;

β) Προϋποθέτει η έννοια του αρχιτέκτονα κατά το άρθρο 10, στοιχείο γ', της οδηγίας ότι ο διακινούμενος εργαζόμενος διαδέχεται εκπαίδευση πανεπιστημιακού επιπέδου, της οποίας πρωταρχικό στοιχείο συνιστά η αρχιτεκτονική υπό την έννοια ότι αυτή περιλαμβάνει εκτός από τα τεχνικά ζητήματα σχεδιασμού κτιρίων, επιστασίας οικοδομικών έργων (εργοταξίου) και κατασκευής, και καλλιτεχνικά, πολεοδομικά, οικονομικά ζητήματα και ενδεχομένως ζητήματα συντηρήσεως μνημείων και, εν ανάγκη, σε ποιο βαθμό;

γ) i) Έχει σημασία για τα στοιχεία α) και β) του ερωτήματος το πώς χρησιμοποιείται συνήθως ο επαγγελματικός τίτλος «αρχιτέκτων» σε άλλα κράτη μέλη (άρθρο 48, παράγραφος 1, της οδηγίας);

ii) ή αρκεί να διαπιστωθεί το πώς χρησιμοποιείται συνήθως ο επαγγελματικός τίτλος «αρχιτέκτων» στο κράτος μέλος καταγωγής και στο κράτος μέλος υποδοχής;

iii) ή μπορεί το φάσμα των δραστηριοτήτων που συνδέονται συνήθως με τον τίτλο «αρχιτέκτων» στην Ευρωπαϊκή Ένωση να συναχθεί από το άρθρο 46, παράγραφος 1, περίπτωση 2, της οδηγίας;

(¹) Οδηγία 2005/36/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 7ης Σεπτεμβρίου 2005, σχετικά με την αναγνώριση των επαγγελματικών προσόντων (ΕΕ L 255 σ. 22)

Προσφυγή της 6ης Σεπτεμβρίου 2013 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Γαλλικής Δημοκρατίας

(Υπόθεση C-479/13)

(2013/C 344/80)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: F. Dintilhac και C. Soulay)

Καθής: Γαλλική Δημοκρατία

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

— να διαπιστώσει ότι η Γαλλική Δημοκρατία, εφαρμόζοντας μειωμένο συντελεστή ΦΠΑ στα ψηφιακά (ή ηλεκτρονικά) βιβλία παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από τα άρθρα 96 και 98 της οδηγίας ΦΠΑ (¹), σε συνδυασμό με τα παραρτήματα II και III της ίδιας οδηγίας και τον εκτελεστικό της κανονισμό (²).

— να καταδικάσει τη Γαλλική Δημοκρατία στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Η Επιτροπή διατυπώνει μία και μοναδική αίτηση προς στήριξη της προσφυγής της, αφορώσα τη μη τήρηση της οδηγίας ΦΠΑ από την εθνική νομοθεσία, η οποία υποβάλλει την παράδοση ηλεκτρονικών βιβλίων σε μειωμένο συντελεστή της τάξεως του 7 %, από 1ης Ιανουαρίου 2012, και στη συνέχεια του 5,5 %, από 1ης Ιανουαρίου 2013

Η Επιτροπή εκθέτει ότι, κατ' άρθρο 98, παράγραφος 2, πρώτο εδάφιο, της οδηγίας ΦΠΑ, οι μειωμένοι συντελεστές ΦΠΑ μπορούν να εφαρμοστούν μόνο στις παραδόσεις αγαθών και στις παροχές υπηρεσιών που παρατίθενται στο παράρτημα III της οδηγίας. Ωστόσο, η κατηγορία 6 του παραρτήματος III της οδηγίας ΦΠΑ δεν αναφέρει ότι η παράδοση ψηφιακών βιβλίων μπορεί να υπαχθεί σε μειωμένο συντελεστή ΦΠΑ. Η Επιτροπή συμπεραίνει εξ αυτού ότι η παράδοση ηλεκτρονικών βιβλίων πρέπει, συνεπώς, να υπαχθεί στον συνήδη συντελεστή ΦΠΑ κατ' άρθρο 96 της οδηγίας ΦΠΑ. Αυτό επιβεβαιώνεται επίσης, σύμφωνα με την Επιτροπή, από το άρθρο 98, παράγραφος 2, δεύτερο εδάφιο, το οποίο ρητώς αποκλείει του ευεργετήματος του μειωμένου συντελεστή ΦΠΑ τις υπηρεσίες που παρέχονται ηλεκτρονικά. Τέλος, προς στήριξη της προσφυγής της, η Επιτροπή σημειώνει ότι η Επιτροπή ΦΠΑ ομόφωνα υιοθέτησε, στις 9 Φεβρουαρίου 2011, κατευθυντήριες γραμμές δυνάμει των οποίων οι μειωμένοι συντελεστές ΦΠΑ δεν εφαρμόζονται στην παράδοση των ψηφιακών βιβλίων.

(¹) Οδηγία 2006/112/EK του Συμβουλίου, της 28ης Νοεμβρίου 2006, σχετικά με το κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας (ΕΕ L 347, σ. 1)

(²) Κανονισμός (ΕΕ) αριθ. 282/2011 του Συμβουλίου, της 15ης Μαρτίου 2011, για τη θέσπιση μέτρων εφαρμογής της οδηγίας ΦΠΑ (ΕΕ L 77, σ.1).

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Okrazhen sad — Targovishte (Βουλγαρία) στις 9 Σεπτεμβρίου 2013 — Parva Investitsionna Banka AD, UniKredit Bulbank AD, Siyk Faundeyshan LLS κατά Ear Proparti Developmant — v nesastoyatelnost AD και Συνδίκου της πτώχευσης της Ear Proparti Developmant — v nesastoyatelnost AD

(Υπόθεση C-488/13)

(2013/C 344/81)

Γλώσσα διαδικασίας: η βουλγαρική

Αιτούν δικαστήριο

Okrazhen sad — Targovishte

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Αιτούσες: Parva Investitsionna Banka AD, UniKredit Bulbank AD, Siyk Faundeyshan LLS

Καθών: Ear Proparti Developmant — v nesastoyatelnost AD, Συνδίκος της πτώχευσης της Ear Proparti Developmant — v nesastoyatelnost AD

Προδικαστικά ερωτήματα

1) Πώς πρέπει να ερμηνευθεί το κριτήριο της «μη ύπαρξης αμφισβήτησης» για την εκτελεστή χρηματική απαίτηση, το οποίο προβλέπεται στην έκτη αιτιολογική σκέψη και στο άρθρο 1 του κανονισμού (ΕΚ) 1896/2006;

2) Στις περιπτώσεις στις οποίες η εθνική νομοθεσία κράτους μέλους της Ευρωπαϊκής Ένωσης, στο έδαφος του οποίου διενεργείται αναγκαστική εκτέλεση για χρηματική απαίτηση, δεν ρυθμίζει το ζήτημα αν η διαταγή εκτέλεσης σχετικά με τη χρηματική απαίτηση μπορεί να εφαρμοστεί στο πλαίσιο διαδικασίας αφερεγγυότητας ή πτωχευτικής διαδικασίας που έχει κινηθεί κατά του προσώπου του οποίου την περιουσία αφορά η αναγκαστική εκτέλεση, πρέπει η απαγόρευση που προβλέπεται στο άρθρο 2, παράγραφος 2, στοιχείο β', του κανονισμού 1896/2006 να ερμηνεύεται στενά και ισχύει η απαγόρευση αυτή μόνο για τις αμφισβητούμενες χρηματικές απαιτήσεις τις οποίες αφορά η εκτέλεση ή καλύπτει επίσης τις μη αμφισβητούμενες χρηματικές απαιτήσεις τις οποίες αφορά η εκτέλεση;

3) Έχει το άρθρο 2, παράγραφος 2, στοιχείο β', του κανονισμού 1896/2006, κατά το οποίο ο κανονισμός αυτός δεν εφαρμόζεται στις πτωχεύσεις, στις διαδικασίες που αφορούν την εκκαθάριση αφερεγγυών εταιριών ή άλλων νομικών προσώπων, στους πτωχευτικούς συμβιβασμούς, στις πράξεις συμβιβασμών και άλλες ανάλογες διαδικασίες, την έννοια ότι ο περιορισμός αυτός αφορά μόνο την έναρξη των εν λόγω διαδικασιών ή ο περιορισμός αυτός καλύπτει επίσης ολόκληρη τη διεξαγωγή των διαδικασιών αυτών, ανάλογα με τις φάσεις και τα στάδια της διαδικασίας που προβλέπει η εθνική νομοθεσία του οικείου κράτους μέλους της Ευρωπαϊκής Ένωσης;

4) Σύμφωνα με την αρχή της υπεροχής του κοινοτικού δικαίου, μπορεί το εθνικό δικαστήριο κράτους μέλους της Ευρωπαϊκής Ένωσης, σε περίπτωση που η νομοθεσία του κράτους αυτού εμφανίζει κενό δικαίου, να προβαίνει, στηριζόμενο στη δέκατη αιτιολογική σκέψη και στο άρθρο 26 του κανονισμού 1896/2006, όταν έχει κινηθεί ενώπιόν του διαδικασία αφερεγγυότητας κατά του προσώπου του οποίου την περιουσία αφορά η αναγκαστική εκτέλεση, στην κατόπιν ερμηνείας των σχετικών διατάξεων έκδοση απόφασης που να αποκλίνει από τις βασικές αρχές του κανονισμού αυτού ή να αντιβαίνει προς αυτές;

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Verwaltungsgericht Berlin (Γερμανία) στις 13 Σεπτεμβρίου 2013 — Mohamed Ali Ben Alaya κατά Bundesrepublik Deutschland

(Υπόθεση C-491/13)

(2013/C 344/82)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Verwaltungsgericht Berlin

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγων: Mohamed Ali Ben Alaya

Καθής: Bundesrepublik Deutschland

Προδικαστικό ερώτημα

Παρέχει η οδηγία 2004/114/EK⁽¹⁾ του Συμβουλίου, της 13ης Δεκεμβρίου 2004, σχετικά με τις προϋποθέσεις εισδοχής υπηκόων τρίτων χωρών με σκοπό τις σπουδές, την ανταλλαγή μαθητών, την άμισθη πρακτική άσκηση ή την εθελοντική υπηρεσία (ΕΕ L 375, σ. 12), έρεισμα για αξίωση βάσει δέσμιας αρμοδιότητας για τη χορήγηση θεωρήσεως με σκοπό τις σπουδές και επακόλουθη άδεια διαμονής κατά το άρθρο 12 αυτής της, όπως αποκαλείται, οδηγίας περί φοιτητών, όταν πληρούνται οι «προϋποθέσεις εισδοχής», δηλαδή οι προϋποθέσεις των άρθρων 6 και 7, και δεν υπάρχει κανένας λόγος αρνήσεως της εισδοχής κατά το άρθρο 6, παράγραφος 1, στοιχείο δ', της οδηγίας;

⁽¹⁾ ΕΕ L 375, σ. 12.

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Administrativen sad — Varna (Βουλγαρία), στις 13 Σεπτεμβρίου 2013 — «Traum» ΕΟΟΔ κατά Direktor na Direktsia «Obzhalvane i danachno osiguritelna praktika» — grad Varna pri Tsentralno Upravlenie na Natsionalnata Agentsia za Prihodite

(Υπόθεση C-492/13)

(2013/C 344/83)

Γλώσσα διαδικασίας: η βουλγαρική

Αιτούν δικαστήριο

Administrativen sad — Varna

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγουσα: «Traum» ΕΟΟΔ

Καθού: Direktor na Direktsia «Obzhalvane i danachno osiguritelna praktika» — grad Varna pri Tsentralno Upravlenie na Natsionalnata Agentsia za Prihodite

Προδικαστικά ερωτήματα

1) Πρέπει να θεωρηθεί ότι πληρούνται η προϋπόθεση φοροαπαλλαγής που προβλέπει το άρθρο 138, παράγραφος 1, της οδηγίας 2006/112/EK⁽¹⁾ και ότι δεν συντρέχει εξαίρεση κατά το άρθρο 139, παράγραφος 1, δεύτερο εδάφιο, της οδηγίας σε περίπτωση όπως αυτή της κύριας δίκης, στο πλαίσιο της οποίας διαπιστώθηκε ότι η έλλειψη της ιδιότητας του λήπτη του αγαθού ως «προσώπου υπαγόμενου στο σύστημα ΦΠΑ, όπως προβλέπει ο ΖΔΔΣ» εμφανίστηκε στη βάση δεδομένων της Ένωσης μετά την πραγματοποίηση της παραδόσεως, αλλά η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι επέδειξε τη δέουσα επιμέλεια, καθόσον άντλησε σχετικές πληροφορίες από το εν λόγω σύστημα, οι οποίες δεν τεκμηριώνονται; Η καθυστερημένη καταχώριση της ιδιότητας «προσώπου που έχει διαγραφεί από το μητρώο περί υπαγωγής στο σύστημα ΦΠΑ, όπως προβλέπει ο ΖΔΔΣ» προκύπτει από εκτυπώσεις/πληροφορίες των φορολογικών Αρχών.

2) Παραβιάζονται οι αρχές της φορολογικής ουδετερότητας, της αναλογικότητας και της προστασίας της δικαιολογημένης εμπι-

στοσύνης από διοικητική πρακτική και νομολογία κατά τις οποίες ο πωλητής —ο αποστολέας κατά τη σύμβαση μεταφοράς— οφείλει να διαπιστώνει τη γνησιότητα της υπογραφής του λήπτη και να διευκρινίζει αν αυτή προέρχεται από πρόσωπο που εκπροσωπεί την εταιρία —τον λήπτη—, από υπάλληλο με αντίστοιχη θέση ή από εξουσιοδοτημένο πρόσωπο;

3) Έχει το άρθρο 138, παράγραφος 1, της οδηγίας 2006/112/EK άμεσο αποτέλεσμα σε περίπτωση όπως η προκειμένη και δύναται το εθνικό δικαστήριο να εφαρμόσει απευθείας την εν λόγω διάταξη;

⁽¹⁾ Οδηγία 2006/112/EK του Συμβουλίου, της 28ης Νοεμβρίου 2006, σχετικά με το κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας (ΕΕ L 347, σ. 1).

Προσφυγή της 12ης Σεπτεμβρίου 2013 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Δημοκρατίας της Εσθονίας

(Υπόθεση C-493/13)

(2013/C 344/84)

Γλώσσα διαδικασίας: η εσθονική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: G. Braun, L. Nicolae και L. Naaber-Kivisoo)

Καθής: Δημοκρατία της Εσθονίας

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

— να αναγνωρίζει ότι, εφόσον, στην περίπτωση του Υπουργείου Οικονομίας και Επικοινωνιών, δεν κατέστη δυνατόν να εξασφαλιστεί ο αποτελεσματικός διαρθρωτικός διαχωρισμός της κανονιστικής λειτουργίας από τις δραστηριότητες που έχουν σχέση την κυριότητα ή τον έλεγχο επιχειρήσεων παροχής δικτύων ή/και υπηρεσιών ηλεκτρονικών επικοινωνιών, η Δημοκρατία της Εσθονίας παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από το άρθρο 3, παράγραφος 2, της οδηγίας 2002/21/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 7ης Μαρτίου 2002, σχετικά με κοινό κανονιστικό πλαίσιο για δίκτυα και υπηρεσίες ηλεκτρονικών επικοινωνιών (οδηγία πλαίσιο)⁽¹⁾,

— να καταδικάσει την Εσθονία στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Η Επιτροπή φρονεί ότι το Υπουργείο Οικονομίας και Επικοινωνιών αποτελεί «εθνική κανονιστική αρχή» κατά την έννοια του άρθρου 2, στοιχείο γ', της οδηγίας 2002/21/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 7ης Μαρτίου 2002, σχετικά με κοινό κανονιστικό πλαίσιο για δίκτυα και υπηρεσίες ηλεκτρονικών επικοινωνιών (οδηγία πλαίσιο), και ότι υπόκειται στις διατάξεις του άρθρου 3 της οδηγίας, ιδίως όσον αφορά τον διαρθρωτικό διαχωρισμό που προβλέπεται στην παράγραφο 2 του εν λόγω άρθρου.

Η Επιτροπή υποστηρίζει, ακόμη, ότι, εκτός της κανονιστικής λειτουργίας, το Υπουργείο Οικονομίας και Επικοινωνιών ασκεί και δραστηριότητα σχετιζόμενη με την κυριότητα ή τον έλεγχο επιχειρήσεων παροχής δικτύων ή/και υπηρεσιών ηλεκτρονικών επικοινωνιών. Κατά συνέπεια, δεν εξασφαλίζεται ο αποτελεσματικός διαχωρισμός των δύο αυτών λειτουργιών, κατά παράβαση του άρθρου 3, παράγραφος 2, της οδηγίας πλαισίου.

(¹) EE L 108, σ. 33.

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Συμβούλιο της Επικρατείας (Ελλάδα) την 16η Σεπτεμβρίου 2013 — Αγροοικουσστήματα Ε.Π.Ε. κατά Υπουργού Οικονομίας και Οικονομικών, Υπουργού Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων και Περιφέρειας Θεσσαλίας (Περιφερειακή Ενότητα Μαγνησίας)

(Υπόθεση C-498/13)

(2013/C 344/85)

Γλώσσα διαδικασίας: η ελληνική

Αιτούν δικαστήριο

Συμβούλιο της Επικρατείας

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ενάγουσα: Αγροοικουσστήματα Ε.Π.Ε.

Εναγόμενη: Υπουργός Οικονομίας και Οικονομικών, Υπουργός Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων, Περιφέρεια Θεσσαλίας (Περιφερειακή Ενότητα Μαγνησίας)

Προδικαστικά ερωτήματα

Οι δικαιούμενοι προς ένταξη στο πρόγραμμα της μακροχρόνιας παύσης καλλιέργειας γεωργικών γαιών, κατά το σύστημα των Κανονισμών (ΕΟΚ) 2078/92 (¹) και 746/96 (²), απαιτείται να έχουν την ιδιότητα του γεωργού ή αρκεί η ανάληψη από αυτούς του οικονομικού κινδύνου της εντασσόμενης εκμετάλλευσης, για τη διαχείριση της οποίας είναι υπεύθυνοι;

(¹) Κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ. 2078/92 του Συμβουλίου της 30ής Ιουνίου 1992 σχετικά με μεθόδους γεωργικής παραγωγής που συμμορφώνονται με τις απαιτήσεις προστασίας του περιβάλλοντος καθώς και με τη διατήρηση του φυσικού χώρου (EE L 215, σελ.85-90)

(²) Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 746/96 της Επιτροπής της 24ης Απριλίου 1996 περί λεπτομερειών εφαρμογής του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 2078/92 του Συμβουλίου σχετικά με μεθόδους γεωργικής παραγωγής που συμμορφώνονται με τις απαιτήσεις προστασίας του περιβάλλοντος καθώς και με τη διατήρηση του φυσικού χώρου (EE L 102, σελ. 19-27)

Προσφυγή της 18ης Σεπτεμβρίου 2013 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Μεγάλου Δουκάτου του Λουξεμβούργου

(Υπόθεση C-502/13)

(2013/C 344/86)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: F. Dintilhac, C. Soulay)

Καθού: Μεγάλο Δουκάτο του Λουξεμβούργου

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

— να διαπιστώσει ότι το Μεγάλο Δουκάτο του Λουξεμβούργου, εφαρμόζοντας συντελεστή ΦΠΑ της τάξεως του 3 % στα ψηφιακά (ή ηλεκτρονικά) βιβλία, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από τα άρθρα 96 έως 99, 110 και 114 της οδηγίας ΦΠΑ (¹), σε συνδυασμό με τα παραρτήματα II και III της ίδιας οδηγίας και τον εκτελεστικό της κανονισμό (²).

— να καταδικάσει το Μεγάλο Δουκάτο του Λουξεμβούργου στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Η Επιτροπή διατυπώνει μία και μοναδική αιτίαση προς στήριξη της προσφυγής της, αφορώσα τη μη τήρηση της οδηγίας ΦΠΑ από την εθνική νομοθεσία, η οποία υποβάλλει την παράδοση των ηλεκτρονικών βιβλίων σε εξαιρετικά μειωμένο συντελεστή ΦΠΑ της τάξεως του 3 %, από 1ης Ιανουαρίου 2012.

Σύμφωνα με την Επιτροπή, η εφαρμογή μειωμένου συντελεστή ΦΠΑ δεν συνάδει προς το γράμμα των άρθρων 96 και 98 της οδηγίας ΦΠΑ, στο μέτρο που ένας τέτοιος συντελεστής μπορεί να εφαρμοστεί μόνο στις παραδόσεις αγαθών και στις παροχές υπηρεσιών που παρατίθενται στο παράρτημα III της οδηγίας. Ελλείψει ρητής μνείας της παραδόσεως ψηφιακών βιβλίων στο εν λόγω παράρτημα, δεν μπορεί αυτή να υπαχθεί στον μειωμένο συντελεστή ΦΠΑ. Εξάλλου, αυτό επιβεβαιώνεται από το γράμμα του άρθρου 98, παράγραφος 2, δεύτερο εδάφιο, το οποίο ρητώς αποκλείει του ευεργετήματος του μειωμένου συντελεστή ΦΠΑ τις υπηρεσίες που παρέχονται ηλεκτρονικά, καθώς επίσης και από την υιοθέτηση από την επιτροπή ΦΠΑ κατευθυντηρίων γραμμών δυνάμει των οποίων οι μειωμένοι συντελεστές ΦΠΑ δεν εφαρμόζονται στην παράδοση ψηφιακών βιβλίων.

Η Επιτροπή εκτιμά επίσης ότι ο εφαρμοζόμενος στην παράδοση ψηφιακών βιβλίων μειωμένος συντελεστής του 3 %, ο οποίος είναι χαμηλότερος από τον ελάχιστο συντελεστή του 5 % τον οποίο καθορίζει το άρθρο 99 της οδηγίας ΦΠΑ, δεν είναι δυνατό να καλύπτεται από την παρέκκλιση του άρθρου 110 της οδηγίας ΦΠΑ, ούτε να συνάδει προς το άρθρο 114 της ίδιας αυτής οδηγίας.

(¹) Οδηγία 2006/112/ΕΚ του Συμβουλίου, της 28ης Νοεμβρίου 2006, σχετικά με το κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας (EE L 347, σ. 1).

(²) Κανονισμός (ΕΕ) 282/2011 του Συμβουλίου, της 15ης Μαρτίου 2011, για τη θέσπιση μέτρων εφαρμογής της οδηγίας ΦΠΑ (EE L 77, σ.1).

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Administrativen sad Varna (Βουλγαρία) στις 23 Σεπτεμβρίου 2013 — Levent Redzheb Yumer/Direktor na Teritorialna direksia na NAP — Varna

(Υπόθεση C-505/13)

(2013/C 344/87)

Γλώσσα διαδικασίας: η βουλγαρική

Αιτούν δικαστήριο

Administrativen sad Varna

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγων: Levent Redzheb Yumer

Καθού: Teritorialna direksia na NAP — Varna

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Επιτρέπουν το άρθρο 2 της Συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση, καθώς και τα άρθρα 20 και 21 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης τον αποκλεισμό μόνο μίας κατηγορίας προσώπων –των φυσικών προσώπων που είναι καταχωρισμένα στο σχετικό μητρώο κατά τον Zakon za danak varhu dobavenata stoynost [βουλγαρικός νόμος περί ΦΠΑ, στο εξής: ZDDS]– από το νομικώς αναγνωρισμένο δικαίωμα φοροαπαλλαγής για δραστηριότητα στον αγροτικό τομέα;
- 2) Επιτρέπουν το άρθρο 2 της Συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση, καθώς και τα άρθρα 20 και 21 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης τη θέσπιση διαφορετικών φορολογικών συντελεστών για το ίδιο είδος δραστηριότητας αναλόγως της νομικής μορφής υπό την οποία ασκείται αυτή η δραστηριότητα και της καταχώρισής στο σχετικό μητρώο κατά τον ZDDS;
- 3) Αντιβαίνει στις αρχές της ασφάλειας δικαίου, της αποτελεσματικότητας και της αναλογικότητας η θέσπιση εθνικών μέτρων που έχουν ως αποτέλεσμα τα φυσικά πρόσωπα τα οποία είναι καταχωρισμένα ως αγρότες στο σχετικό μητρώο κατά τον ZDDS να μη δικαιούνται φοροαπαλλαγής προβλεπόμενη για μεμονωμένους επιτηδευματίες και νομικά πρόσωπα, μολονότι έχουν τηρήσει τις νομικές υποχρεώσεις τους περί σχηματισμού του φορολογητέου εισοδήματός τους και περί προσδιορισμού της ετήσιας βάσης υπολογισμού όπως οι μεμονωμένοι επιτηδευματίες;

Αναίρεση που άσκησε την 19η Σεπτεμβρίου 2013 το Λητώ Μαιευτικό Γυναικολογικό και Χειρουργικό Κέντρο Α.Ε. κατά της αποφάσεως του Γενικού Δικαστηρίου (Τέταρτο τμήμα) που εκδόθηκε την 9η Ιουλίου 2013 στην υπόθεση T-552/11, Λητώ Μαιευτικό Γυναικολογικό και Χειρουργικό Κέντρο κατά Επιτροπής

(Υπόθεση C-506/13 P)

(2013/C 344/88)

Γλώσσα διαδικασίας: η ελληνική

Διάδικοι

Ανααιρεσέουσα: Λητώ Μαιευτικό Γυναικολογικό και Χειρουργικό Κέντρο Α.Ε. (εκπρόσωποι: Ε Τζαννίνη, Δικηγόρος)

Αντίδικος στην ανααιρετική διαδικασία: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα

- Να γίνει δεκτή η παρούσα αίτηση αναίρεσης.
- Να ακυρωθεί η απόφαση με αριθμό πρωτοκόλλου 575925 του Γενικού Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης της 9ης Ιουλίου 2013 στην υπόθεση T-552/11.
- Να κρατηθεί και να δικασθεί κατ' ουσίαν από το Δικαστήριο η προκείμενη διαφορά, άλλως να αναπεμφθεί στο Γενικό Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης προκειμένου να εξετασθεί κατ' ουσίαν η προκείμενη διαφορά.
- Να απορριφθεί η ανταγωγή της Επιτροπής ως προς όλα τα σχετικά αιτήματα που εγείρονται καταρχήν ως καθ' ολοκληρίαν απαράδεκτα και σε κάθε περίπτωση ως αβάσιμα.
- Να γίνει δεκτή η από την 24η Οκτωβρίου 2011 Προσφυγή Ακύρωσης του «Λητώ Μαιευτικό Γυναικολογικό και Χειρουργικό Κέντρο» κατά του υπ' αριθμό 3241109207 χρεωστικού σημειώματος εκδοθέντος την 9η Σεπτεμβρίου 2011.
- Να ακυρωθεί το προσβαλλόμενο χρεωστικό σημείωμα υπ' αρ. 3241109207 εκ ποσού 83 001,09 ευρώ.
- Να καταδικαστεί η Ευρωπαϊκή Επιτροπή στην δικαστική δαπάνη.

Λόγοι αναίρεσης και κύρια επιχειρήματα

- 1) Εσφαλμένη εφαρμογή κανόνα δικαίου, ήτοι της μη απόδοσης εκτελεστού χαρακτήρα στο χρεωστικό σημείωμα και κατ' αποτέλεσμα της μη εφαρμογής του άρθρου 263 ΣΛΕΕ. Κρίνοντας το Γενικό Δικαστήριο ότι η Ευρωπαϊκή Επιτροπή δεν έκανε χρήση των προνομίων δημόσιας εξουσίας που έχει και ότι ο σκοπός του χρεωστικού σημειώματος συνίσταται στην άσκηση των δικαιωμάτων που αντλεί η Επιτροπή από τις διατάξεις της συμβάσεως υπέπεσε σε εσφαλμένη εφαρμογή κανόνα δικαίου.
- 2) Πλάνη περί το δίκαιο, ήτοι εσφαλμένη υπαγωγή στη νομική έννοια «αχρεωστήτως καταβληθέν ποσό». Το Γενικό Δικαστήριο πλημμελώς και όλως καταχρηστικώς ερμηνεύει τη σύμβαση ως προς την έννοια της αχρεώστητης καταβολής.
- 3) Παραβίαση θεμελιωδών αρχών του κοινοτικού δικαίου καθώς δεν ελήφθησαν υπ' όψιν ισχυρισμοί του «Λητώ Μαιευτικό Γυναικολογικό και Χειρουργικό Κέντρο» αναφορικά με το επίτοκιο υπερημερίας. Το Γενικό Δικαστήριο παρανόμως όρισε την έναρξη της τοκογονίας από την επόμενη της ημερομηνίας πληρωμής που επισημαίνεται στο χρεωστικό σημείωμα.
- 4) Εφαρμογή μη ορθών νομικών κριτηρίων στο πλαίσιο της εκτίμησης του Γενικού Δικαστηρίου επί των αποδεικτικών στοιχείων. Πλημμελώς το Γενικό Δικαστήριο αμφισβήτησε τις ώρες εργασίες των απασχολούμενων προσώπων.

- 5) Πλάνη περί το δίκαιο και εσφαλμένη υπαγωγή των πραγματικών περιστατικών στη μείζονα σκέψη. Το Γενικό Δικαστήριο δεν υπήγαγε στον ορθό νομικό κανόνα τα προβληθέντα πραγματικά περιστατικά για τη φύση και λειτουργία των time sheets.
- 6) Πρόδηλα νομικά σφάλματα εκτίμησης όσον αφορά τους δικονομικούς κανόνες που διασφαλίζουν τα δικαιώματα άμυνας και της ισότητας των όπλων μεταξύ της Επιτροπής και του «Λητώ Μαιευτικό Γυναικολογικό και Χειρουργικό Κέντρο». Το Γενικό Δικαστήριο εσφαλμένα έκρινε ότι τα υποβληθέντα φύλλα εργασίας δεν ανταποκρίνονται στις απαιτήσεις που θέτουν οι διατάξεις της συμβάσεως και, ως αποτέλεσμα επέβαλε την απόρριψη τους ως αποδεικτικών μέσων και δεύτερον, ότι η υποβληθείσα αλληλογραφία, δεν ήταν σε θέση να αποδείξει τον χρόνο εργασίας που πράγματι διατέθηκε από τα απασχολούμενα πρόσωπα.
- 7) Πλάνη περί το δίκαιο κατά την εκτίμηση της νομικής φύσης των μεθόδων επιμέτρησης κόστους (Cost Models).
- 8) Πλάνη περί το δίκαιο ως προς την έννοια της καταχρηστικής άσκησης εξουσίας από την Ευρωπαϊκή Επιτροπή.
- 9) Εσφαλμένη η υπαγωγή των πραγματικών περιστατικών στη μείζονα σκέψη, η οποία οδηγεί σε εσφαλμένη δικανική κρίση περί απόρριψης του ισχυρισμού του «Λητώ Μαιευτικό Γυναικολογικό και Χειρουργικό Κέντρο» περί έλλειψης αιτιολογίας του προσβαλλομένου χρεωστικού σημειώματος.
- 10) Πλάνη περί το δίκαιο κατά την εκτίμηση της αρχής της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης. Εσφαλμένα το Γενικό Δικαστήριο δεν έκρινε ότι η Επιτροπή παραβιάζοντας την Αρχή της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης ακυρώνει όλο το ερευνητικό έργο του «Λητώ Μαιευτικό Γυναικολογικό και Χειρουργικό Κέντρο», κυρώνοντας τις οποίες τυπικές αποκλίσεις από την φερόμενη ως ορθή διαδικασία δια της αναζητήσεως του συνόλου των καταβληθέντων ποσών.

Προσφυγή της 23ης Σεπτεμβρίου 2013 — Δημοκρατία της Εσθονίας κατά Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης

(Υπόθεση C-508/13)

(2013/C 344/89)

Γλώσσα διαδικασίας: η εσθονική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Δημοκρατία της Εσθονίας (εκπρόσωπος: K. Kraavi-Kaerdi)

Καθών: Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η Εσθονία υποστηρίζει ότι:

- 1) το άρθρο 4, παράγραφοι 6 και 8,
- 2) το άρθρο 16, παράγραφος 3 και
- 3) το άρθρο 6, παράγραφος 3

της οδηγίας 2013/34/ΕΕ ⁽¹⁾ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 26ης Ιουνίου 2013, σχετικά με τις ετήσιες οικονομικές καταστάσεις, τις ενοποιημένες οικονομικές καταστάσεις και συναφείς εκδόσεις επιχειρήσεων ορισμένων μορφών, την τροποποίηση της οδηγίας 2006/43/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου και την κατάργηση των οδηγιών 78/660/ΕΟΚ και 83/349/ΕΟΚ του Συμβουλίου, παραβιάζουν τις αρχές της αναλογικότητας και της επικουρικότητας και ζητεί από το Δικαστήριο να τα ακυρώσει ως αντίθετα προς τις Συνθήκες και τους κανόνες δικαίου που σχετίζονται με την εφαρμογή τους. Η Δημοκρατία της Εσθονίας φρονεί ότι οι διατάξεις αυτές θεσπίστηκαν κατά παράβαση της προβλεπόμενης από το άρθρο 296 ΣΛΕΕ υποχρέωσης αιτιολογήσεως, δηλαδή κατά παράβαση ουσιώδους τύπου κατά την έννοια του άρθρου 263 ΣΛΕΕ. Κατά συνέπεια, η Δημοκρατία της Εσθονίας ζητεί από το Δικαστήριο να εξαφανίσει τη φράση «και η απαίτηση δημοσίευσης περιέχεται στην εθνική φορολογική νομοθεσία αποκλειστικά για σκοπούς φοροεισπρακτικούς» στο άρθρο 4, παράγραφος 6, τη φράση «που απαιτούνται από την εθνική φορολογική νομοθεσία, όπως αναφέρεται στην παράγραφο 6» στο άρθρο 4, παράγραφος 8, καθώς και τις διατάξεις του άρθρου 16, παράγραφος 3, και του άρθρου 6, παράγραφος 3, στο σύνολό τους. Εφόσον το Δικαστήριο κρίνει ότι οι διατάξεις αυτές δεν πρέπει να εξεταστούν μεμονωμένα και χωριστά από το υπόλοιπο κείμενο της οδηγίας, χωρίς τροποποίηση του κειμένου αυτού, και ότι η εξαφάνιση των διατάξεων αυτών ενδέχεται να επηρεάσει το γενικό σύστημα της οδηγίας, η Δημοκρατία της Εσθονίας ζητεί από το Δικαστήριο να ακυρώσει την οδηγία στο σύνολό της για τους ίδιους λόγους.

Η Εσθονία ζητεί επίσης από το Δικαστήριο να καταδικάσει το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

- 1) Η Δημοκρατία της Εσθονίας ζητεί την ακύρωση ορισμένων διατάξεων της οδηγίας 2013/34/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 26ης Ιουνίου 2013, σχετικά με τις ετήσιες οικονομικές καταστάσεις, τις ενοποιημένες οικονομικές καταστάσεις και συναφείς εκδόσεις επιχειρήσεων ορισμένων μορφών, την τροποποίηση της οδηγίας 2006/43/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου και την κατάργηση των οδηγιών 78/660/ΕΟΚ και 83/349/ΕΟΚ του Συμβουλίου (στο εξής: οδηγία) ή, επικουρικώς, την ακύρωση της οδηγίας στο σύνολό της.
- 2) Με την προσφυγή, η οποία ασκείται βάσει του άρθρου 263, πρώτο εδάφιο, ΣΛΕΕ, ζητείται η εξαφάνιση των φράσεων «και η απαίτηση δημοσίευσης περιέχεται στην εθνική φορολογική νομοθεσία αποκλειστικά για σκοπούς φοροεισπρακτικούς» στο άρθρο 4, παράγραφος 6, «που απαιτούνται από την εθνική φορολογική νομοθεσία, όπως αναφέρεται στην παράγραφο 6» στο άρθρο 4, παράγραφος 8, καθώς και των διατάξεων του άρθρου 16, παράγραφος 3, και του άρθρου 6, παράγραφος 3, στο σύνολό τους, λόγω παραβάσεως ουσιώδους τύπου και λόγω παραβάσεως των Συνθηκών και των κανόνων δικαίου που διέπουν την εφαρμογή τους.
- 3) Κατά τη Δημοκρατία της Εσθονίας, η παράβαση ουσιώδους τύπου συνίσταται στη μη τήρηση της υποχρέωσης αιτιολογήσεως που απορρέει από το άρθρο 296 ΣΛΕΕ. Φρονεί ότι η παράβαση των Συνθηκών και των κανόνων δικαίου που διέπουν την εφαρμογή τους συνίσταται στην παραβίαση των αρχών της αναλογικότητας και της επικουρικότητας.

- 4) Η Δημοκρατία της Εσθονίας υποστηρίζει ότι, με τα μέτρα εκτεταμένης εναρμονίσεως που θεσπίζονται με τις διατάξεις του άρθρου 4, παράγραφοι 6 και 8, και του άρθρου 16, παράγραφος 3, της οδηγίας, δεν είναι δυνατόν να επιτευχθεί η δέουσα ισορροπία μεταξύ των δύο σκοπών της οδηγίας — ενίσχυση της διαφάνειας και της συγκρισιμότητας των οικονομικών καταστάσεων και περιορισμός των διοικητικών επιβαρύνσεων για τις μικρές και μεσαίες επιχειρήσεις. Δεν έχουν, συνεπώς, θεσπιστεί πρόσφορα μέτρα για την επίτευξη του επιδιωκόμενου σκοπού.
- 5) Ο κύριος σκοπός της οδηγίας — ενίσχυση της διαφάνειας και της συγκρισιμότητας των οικονομικών καταστάσεων — δεν μπορεί να επιτευχθεί με τα θεσπισθέντα μέτρα, διότι, κατά την κατάρτιση του σχεδίου της οδηγίας, δεν ελήφθησαν αρκούντως υπόψη η διάρθρωση των επιχειρήσεων στα κράτη μέλη. Η ενσωμάτωση της οδηγίας στην έννομη τάξη του κράτους μέλους θα είχε ως συνέπεια ότι το 97,9 % των επιχειρήσεων, οι οποίες παράγουν περισσότερο από το ήμισυ του προϊόντος της εθνικής οικονομίας, θα απαλλάσσονταν από μεγάλος μέρος των σχετικών με τις οικονομικές καταστάσεις υποχρεώσεων — χωρίς όμως τούτο να συμβάλλει στην ενίσχυση της διαφάνειας και της συγκρισιμότητας των οικονομικών καταστάσεων στο σύνολο της Ένωσης.
- 6) Ο κύριος σκοπός της οδηγίας — περιορισμός των διοικητικών επιβαρύνσεων για τις μικρές και μεσαίες επιχειρήσεις — δεν μπορεί να επιτευχθεί με τα θεσπισθέντα μέτρα, διότι, κατά την κατάρτιση του σχεδίου της οδηγίας, δεν ελήφθησαν αρκούντως υπόψη οι περιορισμοί των διοικητικών επιβαρύνσεων που έχουν πραγματοποιηθεί στο κράτος μέλος με άλλους τρόπους, πέραν της μείωσης της εκτάσεως των οικονομικών καταστάσεων· επίσης, ο σκοπός αυτός δεν μπορεί να επιτευχθεί, διότι τα πληροφοριακά στοιχεία που έως τώρα ανακοίνωναν οι επιχειρήσεις στο πλαίσιο της καταρτίσεως των χρηματοοικονομικών καταστάσεων, τα οποία, όμως, δεν θα ανακοινώνονται, σύμφωνα με το άρθρο 4, παράγραφος 6, υπό τη σημερινή μορφή τους, διατηρούν τη χρησιμότητά τους τόσο για τις ίδιες τις ιδιωτικές επιχειρήσεις, όσο και για το Δημόσιο. Συγκεκριμένα, στο μέλλον, θα πρέπει να συγκεντρώνονται και να δημοσιεύονται συμπληρωματικές πληροφορίες με άλλους τρόπους, πράγμα που ισοδυναμεί με μετακύλιση των διοικητικών επιβαρύνσεων, οι οποίες μάλιστα ενδέχεται να αυξηθούν.
- 7) Η αρχή της κατισχύσεως της ουσίας επί του τύπου, η οποία κατοχυρώνεται με το άρθρο 6, παράγραφος 1, στοιχείο η', της οδηγίας, αποτελεί κεφαλαιώδους σημασία αρχή για την οδηγία. Εφόσον, κατά το άρθρο 6, παράγραφος 3, της οδηγίας, τα κράτη μέλη έχουν τη δυνατότητα να μην εφαρμόσουν την εν λόγω αρχή και εάν όντως γίνει χρήση της δυνατότητας αυτής κατά τη μεταφορά των διατάξεων της οδηγίας στην εσωτερική έννομη τάξη ενός κράτους μέλους, δεν είναι καταρχήν δυνατόν να επιτευχθεί ο σκοπός της ενισχύσεως της διαφάνειας και της συγκρισιμότητας των οικονομικών καταστάσεων στο σύνολο της Ένωσης, καθώς και της ενισχύσεως της εμπιστοσύνης του κοινού προς τις οικονομικές καταστάσεις. Συνάγεται, επομένως, ότι δεν πρόκειται για μέτρα σύμφωνα με την αρχή της αναλογικότητας.
- 8) Δεδομένου ότι τα μέτρα που θεσπίζονται με τα άρθρα 4, παράγραφοι 6 και 8, και άρθρο 16, παράγραφος 3, της οδηγίας δεν θα έχουν οπωσδήποτε ως συνέπεια την ενίσχυση της διαφάνειας και της συγκρισιμότητας των οικονομικών καταστάσεων στο σύνολο της Ένωσης, και, μάλιστα, ενδέχεται να έχουν ως αποτέλεσμα όχι την ελάφρυνση, αλλά τη μετακύλιση των διοικητι-

κών επιβαρύνσεων εντός του κράτους μέλους, τα μέτρα αυτά δεν συμβάλλουν στην ευχερέστερη επίτευξη των σκοπών της οδηγίας σε επίπεδο Ένωσης. Κατά συνέπεια, οι προαναφερθείσες διατάξεις παραβιάζουν την αρχή της επικουρικότητας.

(¹) ΕΕ L 182, σ. 13

Αναίρεση που άσκησε την 1η Οκτωβρίου 2013 η Think Schuhwerk GmbH κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (έβδομο τμήμα) στις 11 Ιουλίου 2013 στην υπόθεση T-208/12, Think Schuhwerk GmbH κατά Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα)

(Υπόθεση C-521/13 P)

(2013/C 344/90)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Ανααιρεσείουσα: Think Schuhwerk GmbH (εκπρόσωπος: M. Gail, Rechtsanwalt)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα)

Αιτήματα της ανααιρεσείουσας

Η ανααιρεσείουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- να ανατρέψει την απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 11ης Ιουλίου 2013 στην υπόθεση T-208/12·
- να δεχθεί τα αιτήματα που υπέβαλε πρωτοδίκως·
- να καταδικάσει το Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ανατρέψεως και κύρια επιχειρήματα

Η ανααιρεσείουσα προβάλλει κατ' ουσίαν τους ακόλουθους λόγους ανατρέψεως:

1) Παραβίαση της αρχής της δικαστικής ακροάσεως

Κατά την πρωτόδικη διαδικασία, η ανααιρεσίβλητη δεν υπέβαλε εμπροθέσμως τις παρατηρήσεις της επί του δικογράφου της προσφυγής. Κατά συνέπεια, η ανααιρεσείουσα υπέβαλε αίτηση για την έκδοση ερήμην αποφάσεως. Το Γενικό Δικαστήριο δεν εξέδωσε όμως ούτε απόφαση επί της ερημοδικίας ούτε τοποθετήθηκε επί της ως άνω αιτήσεως. Επιπλέον, δεν παρέσχε στην ανααιρεσείουσα καμία δυνατότητα να ζητήσει τη διεξαγωγή επ' ακροατηρίου συζητήσεως.

2) Μη λήψη υπόψη της ελλείψεως αιτιολογίας

Το Γενικό Δικαστήριο δεν έλαβε υπόψη την έλλειψη αιτιολογίας η οποία συνίσταται στο ότι το τμήμα προσφυγών στηρίχθηκε σε πραγματικά περιστατικά τα οποία προκύπτουν από την κοινή πείρα που αποκτάται στην πράξη από την εμπορία προϊόντων γενικής καταναλώσεως όπως είναι τα υποδήματα, τα οποία είναι γνωστά σε όλους και ιδίως στους καταναλωτές των προϊόντων αυτών. Το τμήμα προσφυγών δεν προσδιόρισε ποια πραγματικά περιστατικά προκύπτουν από την πείρα που αποκτάται στην πράξη από την εμπορία των εν λόγω προϊόντων. Το ΓΕΕΑ δεν αιτιολόγησε το πώς το συγκεκριμένο σήμα θέσεως ερυθρού χρώματος στερείται διακριτικού χαρακτήρα μολονότι στην αγορά υποδημάτων υφίσταται διάφορα σχέδια και χρώματα υποδημάτων και κορδονιών.

3) Μη λήψη υπόψη της σημασίας της αρχής της αυτεπάγγελτης έρευνας

Το Γενικό Δικαστήριο δεν έλαβε υπόψη ότι το τμήμα προσφυγών παρέβη με την απόφασή του την αρχή της αυτεπάγγελτης έρευνας. Το ΓΕΕΑ επικαλέσθηκε όμως απλώς το ότι η αναιρεσείουσα δεν προσκόμισε αποδεικτικά στοιχεία από τα οποία να προκύπτει ότι το σήμα γίνεται αντιληπτό από το οικείο κοινό ως ένδειξη προελεύσεως.

4) Εσφαλμένη ερμηνεία και εφαρμογή του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού για το κοινοτικό σήμα

Το Γενικό Δικαστήριο δεν έλαβε υπόψη του την εσφαλμένη ερμηνεία και εφαρμογή του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού για το κοινοτικό σήμα την οποία πραγματοποίησε το ΓΕΕΑ και κατά συνέπεια προέβη και αυτό σε εσφαλμένη ερμηνεία και εφαρμογή της ως άνω διατάξεως.

Σε αντίθεση με τη θέση του Γενικού Δικαστηρίου, τα ερυθρού χρώματος άκρα κορδονιών υποδημάτων, που διαφέρουν χρωματικά από το υπόλοιπο μέρος του κορδονιού, ασφαλώς επιτελούν ουσιώδη λειτουργία προσδιορισμού της προελεύσεως του προϊόντος. Το Γενικό Δικαστήριο προέβλεψε όμως για το υπό κρίση σήμα αυστηρότερο κριτήριο απ' ό,τι για τα εικονιστικά και τα λεκτικά σήματα. Επιπλέον, αγνόησε το γεγονός ότι για την ύπαρξη διακριτικού χαρακτήρα δεν απαιτείται το προς καταχώριση σήμα να αποκλίνει σημαντικά από τα γενικώς και συνήθως ισχύοντα στον οικείο κλάδο.

Διάταξη του Προέδρου του Δικαστηρίου της 23ης Ιουλίου 2013 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Δημοκρατίας της Πολωνίας**(Υπόθεση C-245/12) ⁽¹⁾**

(2013/C 344/91)

Γλώσσα διαδικασίας: η πολωνική

Ο Πρόεδρος του Δικαστηρίου αποφάσισε τη διαγραφή της υποθέσεως.

⁽¹⁾ EE C 200 της 7.7.2012.**Διάταξη του Προέδρου του Δικαστηρίου της 20ής Αυγούστου 2013 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Ουγγαρίας****(Υπόθεση C-310/12) ⁽¹⁾**

(2013/C 344/92)

Γλώσσα διαδικασίας: η ουγγρική

Ο Πρόεδρος του Δικαστηρίου αποφάσισε τη διαγραφή της υποθέσεως.

⁽¹⁾ EE C 366 της 24.11.2012.**Διάταξη του Προέδρου του Δικαστηρίου της 23ης Ιουλίου 2013 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Δημοκρατίας της Πολωνίας****(Υπόθεση C-544/12) ⁽¹⁾**

(2013/C 344/93)

Γλώσσα διαδικασίας: η πολωνική

Ο Πρόεδρος του Δικαστηρίου αποφάσισε τη διαγραφή της υποθέσεως.

⁽¹⁾ EE C 46 της 16.2.2013**Διάταξη του Προέδρου του Δικαστηρίου της 23ης Ιουλίου 2013 (αίτηση του Verwaltungsgericht Giessen — Γερμανία για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως) Johannes Peter κατά Bundeseisenbahnvermögen****(Υπόθεση C-610/12) ⁽¹⁾**

(2013/C 344/94)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Ο Πρόεδρος του Δικαστηρίου αποφάσισε τη διαγραφή της υποθέσεως.

⁽¹⁾ EE C 101 της 6.4.2013.

ΓΕΝΙΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 8ης Οκτωβρίου 2013
— Stichting Greenpeace Nederland και PAN Europe κατά
Επιτροπής(Υπόθεση T-545/11) ⁽¹⁾

[Πρόσβαση στα έγγραφα — Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1049/2001 — Έγγραφα σχετικά με την πρώτη άδεια κυκλοφορίας στην αγορά της δραστικής ουσίας glyphosate — Μερική άρνηση προσβάσεως — Κίνδυνος προσβολής των εμπορικών συμφερόντων φυσικού ή νομικού προσώπου — Άρθρο 4, παράγραφος 5, του κανονισμού αριθ. 1049/2001 — Υπέρτερο δημόσιο συμφέρον — Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1367/2006 — Άρθρο 6, παράγραφος 1, του κανονισμού αριθ. 1367/2006 — Οδηγία 91/414/ΕΟΚ]

(2013/C 344/95)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσες: Stichting Greenpeace Nederland (Άμστερνταμ, Κάτω Χώρες) και Pesticide Action Network Europe (PAN Europe) (Βρυξέλλες, Βέλγιο) (εκπρόσωποι: B. Klooststra και A. van den Biesen, δικηγόροι)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: αρχικώς P. Oliver, P. Ondrůšek και C. ten Dam, στη συνέχεια P. Oliver, P. Ondrůšek και C. Zadra)

Αντικείμενο

Αίτημα ακυρώσεως της αποφάσεως της Επιτροπής, της 10ης Αυγούστου 2011, με την οποία δεν επιτράπηκε η πρόσβαση στον τόμο 4 του σχεδίου της εκθέσεως αξιολογήσεως, την οποία συνέταξε η Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας, με την ιδιότητα του κράτους μέλους που έχει οριστεί εισηγητής, της δραστικής ουσίας glyphosate (γλυφοσινικής ενώσεως), κατ' εφαρμογή της οδηγίας 91/414/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 15ης Ιουλίου 1991, σχετικά με τη διάθεση στην αγορά φυτοπροστατευτικών προϊόντων (ΕΕ L 230, σ. 1).

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Ακυρώνει την απόφαση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, της 10ης Αυγούστου 2011, με την οποία δεν επιτράπηκε η πρόσβαση στον τόμο 4 του σχεδίου της εκθέσεως αξιολογήσεως, την οποία συνέταξε η Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας, με την ιδιότητα του κράτους μέλους που έχει οριστεί εισηγητής, της δραστικής ουσίας glyphosate (γλυφοσινικής ενώσεως), κατ' εφαρμογή της οδηγίας 91/414/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 15ης Ιουλίου 1991, σχετικά με τη διάθεση στην αγορά φυτοπροστατευτικών προϊόντων, στο μέτρο που δεν επιτρέπει την πρόσβαση στα σημεία του εν λόγω τόμου που περιλαμβάνει πληροφορίες σχετικές με εκπομπές στο περιβάλλον: «την ταυτότητα» και την ποσότητα όλων των προσμείξεων που περιέχονται στην κοινοποιηθείσα από κάθε φορέα δραστική ουσία, όπως εμφανίζονται στο σημείο C.1.2.1 του πρώτου επιμέρους εγγράφου (σ. 11 έως 61), στο σημείο C.1.2.1 του δεύτερου επιμέρους εγγράφου (σ. 1 έως 6) και στο σημείο C.1.2.1 του τρίτου επιμέρους εγγράφου (σ. 4 και 8 έως 13) του τόμου αυτού· τις προσμείξεις των διαφόρων παρτίδων και την ελάχιστη, μέση και μέγιστη ποσότητα εκάστης των προσμείξεων αυτών, που εμφανίζονται, για κάθε φορέα, στους

πίνακες του σημείου C.1.2.2 του πρώτου επιμέρους εγγράφου (σ. 61 έως 84) και του σημείου C.1.2.4 του τρίτου επιμέρους εγγράφου (σ. 7) του εν λόγω τόμου· τη σύνθεση των φυτοπροστατευτικών προϊόντων που αναπτύχθηκαν από τους φορείς, που εμφανίζονται στο σημείο C.1.3 που επιγράφεται «Λεπτομερείς πληροφορίες σχετικά με την παρασκευή (παράρτημα III A 1.4)», του πρώτου επιμέρους εγγράφου (σ. 84 έως 88) του ιδίου αυτού τόμου.

- 2) Η Επιτροπή καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδα.

⁽¹⁾ ΕΕ C 355 της 3.12.2011.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 8ης Οκτωβρίου 2013
— Συμβούλιο κατά ΑΥ(Υπόθεση T-167/12 P) ⁽¹⁾

(Αναίρεση — Υπαλληλική υπόθεση — Υπάλληλοι — Προαγωγή — Περίοδος προαγωγών 2010 — Συγκριτική εξέταση των προσόντων — Επαγγελματική επιμόρφωση — Επιτυχία στις εξετάσεις του προγράμματος επαγγελματικής κατάρτισεως των υπαλλήλων της ομάδας καθηκόντων AST στο πλαίσιο της διαδικασίας πιστοποίησης για μετάβαση στην ομάδα καθηκόντων AD — Παραμόρφωση των αποδεικτικών στοιχείων)

(2013/C 344/96)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Ανααιρεσέων: Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης (εκπρόσωποι: M. Bauer και A. Jensen)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: ΑΥ (Bousval, Βέλγιο) (εκπρόσωπος: É. Boigelot, δικηγόρος)

Αντικείμενο

Αναίρεση ασκηθείσα κατά της αποφάσεως του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης της Ευρωπαϊκής Ένωσης (πρώτο τμήμα) της 8ης Φεβρουαρίου 2012, F-23/11, ΑΥ κατά Συμβουλίου, με την οποία ζητείται η μερική αναίρεση της αποφάσεως αυτής.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Αναίρει την απόφαση του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης της Ευρωπαϊκής Ένωσης (πρώτο τμήμα) της 8ης Φεβρουαρίου 2012, F-23/11, ΑΥ κατά Συμβουλίου, στο μέτρο που το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης ακύρωσε την απόφαση με την οποία το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης αρνήθηκε να προαγάγει τον ΑΥ στον βαθμό AST 9 κατά την περίοδο προαγωγών 2010 και στο μέτρο που καταδίκασε το Συμβούλιο στο σύνολο των δικαστικών εξόδων (σημεία 1 και 4 του διατακτικού αυτής της αποφάσεως).
- 2) Αναπέμπει την υπόθεση ενώπιον του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης.
- 3) Επιφυλάσσεται ως προς τα δικαστικά έξοδα.

⁽¹⁾ ΕΕ C 180 της 27.7.2012.

**Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 2ας Οκτωβρίου 2013
— Cartoon Network κατά ΓΕΕΑ — Boomerang TV
(BOOMERANG)**

(Υπόθεση T-285/12) ⁽¹⁾

[Κοινοτικό σήμα — Διαδικασία ανακοπής — Αίτηση καταχωρίσεως κοινοτικού λεκτικού σήματος BOOMERANG — Προγενέστερο κοινοτικό εικονιστικό σήμα BoomerangTV — Σχετικός λόγος απαραδέκτου — Κίνδυνος συγχύσεως — Άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 207/2009]

(2013/C 344/97)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: The Cartoon Network, Inc. (Wilmington, Ηνωμένες Πολιτείες Αμερικής) (εκπρόσωπος: I. Starr, solicitor)

Καθού: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (εκπρόσωπος: I. Harrington)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ, παρεμβαίνουσα ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου: Boomerang TV, SA (Μαδρίτη, Ισπανία) (εκπρόσωπος: A. Canela Giménez, δικηγόρος)

Αντικείμενο

Προσφυγή κατά της αποφάσεως του δευτέρου τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ της 2ας Απριλίου 2012 (υπόθεση R 699/2011-2), σχετικά με διαδικασία ανακοπής μεταξύ της Boomerang TV, SA και της The Cartoon Network, Inc.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Καταδικάζει τη The Cartoon Network, Inc. στα δικαστικά έξοδα.

⁽¹⁾ EE C 273 της 8.9.2012.

**Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 1ης Οκτωβρίου 2013
— Ευρωπαϊκή Δυναμική κατά Επιτροπής**

(Υπόθεση T-554/11) ⁽¹⁾

(Προσφυγή ακυρώσεως — Χρηματοδότηση από την Ευρωπαϊκή Ένωση ορισμένων έργων στην Τυνησία, στο πλαίσιο του προγράμματος EuropeAid — Ανάπτυξη ενός ολοκληρωμένου μηχανογραφικού συστήματος για το δικαστικό σύστημα της Τυνησίας — Είσπραξη από την Επιτροπή των απαιτήσεων που οφείλονται από τρίτον στην Τυνησία — Χρεωστικό σημείωμα — Πράξεις αναπόσπαστες από τη σύμβαση — Πράξεις μη δεκτικές προσφυγής — Απαράδεκτο)

(2013/C 344/98)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Ευρωπαϊκή Δυναμική — Προηγμένα Συστήματα Τηλεπικοινωνιών Πληροφορικής και Τηλεματικής ΑΕ (Αθήνα, Ελλάδα)

δα) (εκπρόσωποι: N. Κορογιαννάκης, M. Δερμιτζάκης και N. Θεολόγου, δικηγόροι)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: A. Bordes και S. Bartelt)

Αντικείμενο

Ακύρωση της κοινοποιηθείσας στην προσφεύγουσα με έγγραφο της 8ης Αυγούστου 2011 αποφάσεως της Επιτροπής (σχετ.: C&F/2011/D/001101), με την οποία η Επιτροπή δεν κατέβαλε τα δήθεν οφειλόμενα ποσά και απαίτησε την επιστροφή του ποσού των 281 270,00 ευρώ που είχε καταβληθεί στο πλαίσιο εκτελέσεως της συμβάσεως EuropeAid/124378/D/SER/TN (αριθ. 2007/145-464), καθώς και του υπ' αριθ. 3241108036 χρεωστικού σημειώματος που έλαβε η προσφεύγουσα στις 17 Αυγούστου 2011, και κάθε σχετικής αποφάσεως της Επιτροπής.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο διατάσσει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή ως απαράδεκτη.
- 2) Η Ευρωπαϊκή Δυναμική — Προηγμένα Συστήματα Τηλεπικοινωνιών Πληροφορικής και Τηλεματικής ΑΕ φέρει τα δικαστικά της έξοδα, καθώς και εκείνα στα οποία υποβλήθηκε η Ευρωπαϊκή Επιτροπή.

⁽¹⁾ EE C 370 της 17.12.2011.

Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 16ης Σεπτεμβρίου 2013 — Microsoft κατά ΓΕΕΑ — Sky IP International (SKYDRIVE)

(Υπόθεση T-153/12) ⁽¹⁾

(«Κοινοτικό σήμα — Ανάκληση της αιτήσεως καταχωρίσεως — Κατάργηση της δίκης»)

(2013/C 344/99)

Γλώσσα της διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Microsoft Corp. (Redmond, Ουάσινγκτον, ΗΠΑ) (εκπρόσωποι: A. Carboni και J. Colbourn, solicitors)

Καθού: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (εκπρόσωπος: G. Panayotis)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ, παρεμβαίνουσα ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου: Sky IP International Ltd (Isleworth, Ηνωμένο Βασίλειο) (εκπρόσωποι: V. Baxter, D. Rose, solicitors, και P. Roberts, barrister)

Αντικείμενο

Προσφυγή κατά της αποφάσεως του πρώτου τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ της 19ης Ιανουαρίου 2011 (υπόθεση R 2293/2010-1), σχετικά με διαδικασία ανακοπής μεταξύ της Sky IP International Ltd και της Microsoft Corp.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο διατάσσει:

- 1) Καταργεί τη δίκη.

2) Η προσφεύγουσα και η παρεμβαίνουσα φέρουν τα δικαστικά τους έξοδα καθώς και, εκάστη, το ήμισυ των δικαστικών εξόδων του καθού.

(¹) EE C 184 της 23.6.2012.

Διάταξη του Προέδρου του Γενικού Δικαστηρίου της 26ης Σεπτεμβρίου 2013 — Tilly-Sabco κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-397/13 R)

(Ασφαλιστικά μέτρα — Γεωργία — Επιστροφές κατά την εξαγωγή — Κρέας πουλερικών — Κανονισμός που καθορίζει το ποσό των επιστροφών στο μηδέν — Αίτηση αναστολής εκτελέσεως — Έλλειψη επείγοντος — Στάθμιση των συμφερόντων)

(2013/C 344/100)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Αιτούσα: Tilly-Sabco (Guerlesquin, Γαλλία) (εκπρόσωποι: R. Milchior και F. Le Roquais, δικηγόροι)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: G. de Bergues, D. Colas και C. Candat)

Αντικείμενο

Αίτημα αναστολής εκτελέσεως του εκτελεστικού κανονισμού (ΕΕ) 689/2013 της Επιτροπής, της 18ης Ιουλίου 2013, για τον καθορισμό των επιστροφών κατά την εξαγωγή στον τομέα του κρέατος πουλερικών (ΕΕ L 196, σ. 13).

Διατακτικό

Ο Πρόεδρος του Γενικού Δικαστηρίου διατάσσει:

- 1) Απορρίπτει την αίτηση ασφαλιστικών μέτρων.
- 2) Επιφυλάσσεται ως προς τα δικαστικά έξοδα.

Προσφυγή της 30ής Ιουλίου 2013 — Al Assad κατά Συμβουλίου

(Υπόθεση T-407/13)

(2013/C 344/101)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Bouchra Al Assad (Δαμασκός, Συρία) (εκπρόσωποι: G. Karouni και C. Dumont, δικηγόροι)

Καθού: Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

— να ακυρώσει:

— την απόφαση 2013/255/ΚΕΠΠΑ, της 31ης Μαΐου 2013, σχετικά με τη λήψη περιοριστικών μέτρων κατά της Συρίας καθόσον αφορά την Bouchra (Bushra) Al Assad·

— τον εκτελεστικό κανονισμό (ΕΕ) αριθ. 363/2013, της 22ας Απριλίου 2013, για την εφαρμογή του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 36/2012 σχετικά με περιοριστικά μέτρα λόγω της κατάστασης στη Συρία, που διορθώθηκε στις 9 Μαΐου 2013, καθόσον αφορά την Bouchra (Bushra) Al Assad·

— να καταδικάσει το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης στα δικαστικά έξοδα κατ' εφαρμογή των άρθρων 87 και 91 του Κανονισμού Διαδικασίας του Γενικού Δικαστηρίου.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής, η προσφεύγουσα προβάλλει έξι λόγους ακυρώσεως που είναι κατ' ουσία ταυτοσημιοί ή παρεμφερείς με τον πρώτο, τον δεύτερο, τον τρίτο, τον πέμπτο, τον έκτο και τον έβδομο λόγο ακυρώσεως που προβλήθηκαν στο πλαίσιο της υποθέσεως T-383/11, Makhlouf κατά Συμβουλίου (¹).

(¹) EE 2011, C 282, σ. 30.

Προσφυγή της 30ής Ιουλίου 2013 — Mayaleh κατά Συμβουλίου

(Υπόθεση T-408/13)

(2013/C 344/102)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Adib Mayaleh (Δαμασκός, Συρία) (εκπρόσωποι: G. Karouni και C. Dumont, δικηγόροι)

Καθού: Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Αιτήματα του προσφεύγοντος

Ο προσφεύγων ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

— να ακυρώσει:

— την απόφαση 2013/255/ΚΕΠΠΑ, της 31ης Μαΐου 2013, σχετικά με τη λήψη περιοριστικών μέτρων κατά της Συρίας καθόσον αφορά τον Adib Mayaleh·

— τον εκτελεστικό κανονισμό (ΕΕ) αριθ. 363/2013, της 22ας Απριλίου 2013, για την εφαρμογή του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 36/2012 σχετικά με περιοριστικά μέτρα λόγω της κατάστασης στη Συρία, που διορθώθηκε στις 9 Μαΐου 2013, καθόσον αφορά τον Adib Mayaleh·

— να καταδικάσει το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης στα δικαστικά έξοδα κατ' εφαρμογή των άρθρων 87 και 91 του Κανονισμού Διαδικασίας του Γενικού Δικαστηρίου.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής, ο προσφεύγων προβάλλει έξι λόγους ακυρώσεως που είναι κατ' ουσία ταυτόσημοι ή παρεμφερείς με τον πρώτο, τον δεύτερο, τον τρίτο, τον πέμπτο, τον έκτο και τον έβδομο λόγο ακυρώσεως που προβλήθηκαν στο πλαίσιο της υποθέσεως T-383/11, Makhlouf κατά Συμβουλίου ⁽¹⁾.

(¹) ΕΕ 2011, C 282, σ. 30.

Προσφυγή της 19ης Αυγούστου 2013 — Métropole Gestion κατά ΓΕΕΑ — Metropol (METROPOL)

(Υπόθεση T-431/13)

(2013/C 344/103)

Γλώσσα του δικογράφου της προσφυγής: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Métropole Gestion (Παρίσι, Γαλλία) (εκπρόσωπος: M.-A. Roux Steinküler, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών: Metropol Investment Financial Company Ltd (Μόσχα, Ρωσία)

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να κρίνει παραδεκτή και βάσιμη την προσφυγή της, και κατά συνέπεια·
- να ακυρώσει μερικώς την προσβαλλόμενη απόφαση, καθόσον δεν δέχεται την αίτηση περί κηρύξεως της ακυρότητας του προσβαλλομένου κοινοτικού σήματος η οποία στηρίζεται στα σήματα υπ' αριθ. 02 3 167 081, 02 3 167 084 και 794 040, και σε άλλα μη καταχωρισμένα σημεία·
- να επιβεβαιώσει την προσβαλλόμενη απόφαση, καθόσον δέχεται εν μέρει την αίτηση περί κηρύξεως της ακυρότητας του σήματος υπ' αριθ. 3 590 981 η οποία στηρίζεται στο προγενέστερο σήμα υπ' αριθ. 02 3 143 685·
- να καταδικάσει το ΓΕΕΑ στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι και κύρια επιχειρήματα

Καταχωρισμένο κοινοτικό σήμα του οποίου ζητείται να κηρυχθεί η ακυρότητα: Το λεκτικό κοινοτικό σήμα «METROPOL» για προϊόντα και υπηρεσίες των κλάσεων 9, 35, 36 και 42 — Κοινοτικό σήμα με αριθμό 3 590 981

Δικαιούχος του κοινοτικού σήματος: Η Metropol Investment Financial Company Ltd

Αιτούσα την κήρυξη της ακυρότητας του κοινοτικού σήματος: Η προσφεύγουσα

Αιτιολογία της αιτήσεως κηρύξεως της ακυρότητας: Το εθνικό λεκτικό σήμα «METROPOLE» και τα εθνικά εικονιστικά σήματα και το διεθνές εικονιστικό σήμα «METROPOLE gestion» για υπηρεσίες της κλάσεως 36.

Απόφαση του τμήματος ακυρώσεως: Η αίτηση απορρίπτεται μερικώς

Απόφαση του τμήματος προσφυγών: Η προσφυγή απορρίπτεται.

Προβαλλόμενοι λόγοι: Παράβαση του άρθρου 53, παράγραφος 1, στοιχείο α', και του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 207/2009.

Προσφυγή της 12ης Αυγούστου 2013 — «Millano» Krzysztof Kotas κατά ΓΕΕΑ (μορφή μπάρας σοκολάτας)

(Υπόθεση T-440/13)

(2013/C 344/104)

Γλώσσα διαδικασίας: η πολωνική

Διάδικοι

Προσφεύγων: Zakład Wyrobów Cukierniczych «Millano» Krzysztof Kotas (Przeźmierowo, Πολωνία) (εκπρόσωπος: B. Kański, radca prawny)

Καθού: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα)

Αιτήματα του προσφεύγοντος

Ο προσφεύγων ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την απόφαση του δεύτερου τμήματος προσφυγών, της 22ας Μαΐου 2013, στην υπόθεση R 755/2012-2.

Λόγοι και κύρια επιχειρήματα

Σήμα προς καταχώριση: Τρισδιάστατο σήμα με μορφή μπάρας σοκολάτας, για προϊόντα της κλάσεως 30 — Αίτηση καταχώρισεως κοινοτικού σήματος υπ' αριθ. 10 359 602.

Απόφαση του εξεταστή: Απόρριψη της αιτήσεως.

Απόφαση του τμήματος προσφυγών: Απόρριψη της προσφυγής.

Προβαλλόμενοι λόγοι: Παράβαση του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009 του Συμβουλίου, της 26ης Φεβρουαρίου 2009.

Προσφυγή της 3ης Σεπτεμβρίου 2013 — G-Star Raw κατά ΓΕΕΑ — PepsiCo (PEPSI RAW)

(Υπόθεση T-473/13)

(2013/C 344/105)

Γλώσσα στην οποία ασκήθηκε η προσφυγή: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: G-Star Raw CV (Άμστερνταμ, Κάτω Χώρες) (εκπρόσωποι: J. van Manen, M. van de Braak και L. Fresco, δικηγόροι)

Καθού: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών: PepsiCo, Inc. (N. Υόρκη, Ηνωμένες Πολιτείες)

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την απόφαση του δευτέρου τμήματος προσφυγών του Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ) της 25ης Ιουνίου 2013 στην υπόθεση R 1586/2012-2,
- να καταδικάσει το ΓΕΕΑ στα δικαστικά έξοδα της παρούσας διαδικασίας,
- να καταδικάσει την αντίδικο ενώπιον του τμήματος προσφυγών στα δικαστικά έξοδα της παρούσας διαδικασίας, εφόσον παρέμβει στη δίκη, καθώς και στα έξοδα της διαδικασίας ενώπιον του ΓΕΕΑ.

Λόγοι και κύρια επιχειρήματα

Αιτούσα την καταχώριση του κοινοτικού σήματος: Η αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών

Σήμα προς καταχώριση: Το εικονιστικό σήμα που περιέχει τα λεκτικά στοιχεία «PEPSI RAW» για προϊόντα της κλάσεως 32 — Καταχωρισμένο κοινοτικό σήμα υπ' αριθ. 6 788 004

Δικαιούχος του κατά τη διαδικασία ανακοπής αντιταχθέντος σήματος ή σημείου: Η προσφεύγουσα

Αντιταχθέν σήμα ή σημείο: Το λεκτικό σήμα «RAW» για προϊόντα της κλάσεως 25 — Κοινοτικό σήμα υπ' αριθμόν 4 743 225

Απόφαση του τμήματος ανακοπών: Δέχεται την ανακοπή και απορρίπτει την αίτηση καταχωρίσεως κοινοτικού σήματος στο σύνολό της

Απόφαση του τμήματος προσφυγών: Ακυρώνει την προσβαλλομένη απόφαση

Προβαλλόμενοι λόγοι: Παράβαση του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού για το κοινοτικό σήμα.

Προσφυγή της 3ης Σεπτεμβρίου 2013 — NumberFour κατά ΓΕΕΑ — Inaer Helicópteros (ENFORE)

(Υπόθεση T-478/13)

(2013/C 344/106)

Γλώσσα στην οποία ασκήθηκε η προσφυγή: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: NumberFour AG (Βερολίνο, Γερμανία) (εκπρόσωπος: C. Götz, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών: Inaer Helicópteros, SA (Mutxamel, Ισπανία)

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την απόφαση του πέμπτου τμήματος προσφυγών του Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) της 23ης Μαΐου 2013 στην υπόθεση R 1000/2012-5·
- να καταδικάσει το καθού στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι και κύρια επιχειρήματα

Αιτούσα την καταχώριση του κοινοτικού σήματος: Η προσφεύγουσα

Σήμα προς καταχώριση: Το λεκτικό σήμα «ENFORE» για προϊόντα και υπηρεσίες των κλάσεων 9, 35, 36, 42 και 45 — Καταχωρισμένο κοινοτικό σήμα υπ' αριθ. 10 059 624

Δικαιούχος του κατά τη διαδικασία ανακοπής αντιταχθέντος σήματος ή σημείου: Η αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών

Αντιταχθέν σήμα ή σημείο: Το λεκτικό σήμα «EINFOREX» για προϊόντα και υπηρεσίες των κλάσεων 9, 42 και 45 — Καταχωρισμένο υπ' αριθ. 6 530 927 κοινοτικό σήμα

Απόφαση του τμήματος ανακοπών: Δέχεται την ανακοπή στο σύνολό της

Απόφαση του τμήματος προσφυγών: Απορρίπτει την προσφυγή

Προβαλλόμενοι λόγοι: Παράβαση του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού για το κοινοτικό σήμα

Προσφυγή της 30ής Αυγούστου 2013 — You-View.tv κατά ΓΕΕΑ — YouView TV (YouView+)

(Υπόθεση T-480/13)

(2013/C 344/107)

Γλώσσα του δικογράφου της προσφυγής: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: You-View.tv (Αμβέρσα, Βέλγιο) (εκπρόσωπος: S. Criel, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών: YouView TV Ltd (Λονδίνο, Ηνωμένο Βασίλειο)

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

— να ακυρώσει την απόφαση του τετάρτου τμήματος προσφυγών του Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) της 18ης Ιουνίου 2013 στην υπόθεση R 2112/2012-4·

— να καταδικάσει το καθού στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι και κύρια επιχειρήματα

Αιτούσα την καταχώριση του κοινοτικού σήματος: Η αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών

Σήμα προς καταχώριση: Το λεκτικό σήμα «YouView+» για προϊόντα και υπηρεσίες των κλάσεων 9, 16, 38, 41 και 42 — Αίτηση καταχωρίσεως κοινοτικού σήματος αριθ. 10 286 061

Δικαιούχος του κατά τη διαδικασία ανακοπής αντιταχθέντος σήματος ή σημείου: Η προσφεύγουσα

Αντιταχθέν σήμα ή σημείο: Το εικονιστικό σήμα κόκκινου και λευκού χρώματος, το οποίο περιλαμβάνει τα λεκτικά στοιχεία «You View You-View.tv» για υπηρεσίες των κλάσεων 35, 38 και 41 — Σήμα Μπενελούξ υπ' αριθ. 838 408

Απόφαση του τμήματος ανακοπών: Απορρίπτει την ανακοπή στο σύνολό της

Απόφαση του τμήματος προσφυγών: Απορρίπτει την προσφυγή

Προβαλλόμενοι λόγοι: Παράβαση του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β,' και του άρθρου 8, παράγραφος 5, του κανονισμού για το κοινοτικό σήμα.

Αγωγή της 10ης Σεπτεμβρίου 2013 — Οικονομόπουλος κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-483/13)

(2013/C 344/108)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Ενάγων: Αθανάσιος Οικονομόπουλος (Αθήνα, Ελλάδα) (εκπρόσωποι: Ν. Κορογιαννάκης και Η. Ζαρζούρα, δικηγόροι)

Εναγόμενη: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα του ενάγοντος

Ο ενάγων ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

— να του επιδικάσει αποζημίωση·

— να αναγνωρίσει ότι σειρά ενεργειών και μέτρων της OLAF είναι νομικώς ανυπόστατα και αποτελούν απαράδεκτα αποδεικτικά στοιχεία.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της αγωγής, ο ενάγων προβάλλει τρεις ισχυρισμούς.

1) Ο πρώτος ισχυρισμός αφορά κατάχρηση εξουσίας εκ μέρους της OLAF, καθόσον η τελευταία δεν εδικαιούτο να διενεργήσει έρευνα αφορώσα τις συμβατικές σχέσεις μεταξύ της Επιτροπής και ενός τρίτου και ενήργησε καθ' υπέρβαση εξουσίας κατά τη σχετική έρευνα, παραβαίνοντας σειρά άρθρων του οικείου νομικού πλαισίου, όπως του κανονισμού 2185/96 ⁽¹⁾ του Συμβουλίου και του κανονισμού 1073/1999 ⁽²⁾.

2) Ο δεύτερος ισχυρισμός αφορά παράβαση του κανονισμού 45/2001 ⁽³⁾, σχετικά με την προστασία των φυσικών προσώπων έναντι της επεξεργασίας δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα από τα όργανα και τους οργανισμούς της Κοινότητας και σχετικά με την ελεύθερη κυκλοφορία των δεδομένων αυτών, παράβαση του άρθρου 8 του κανονισμού 1073/1999, παράβαση της υποχρέωσης τηρήσεως της εμπιστευτικότητας, προσβολή του δικαιώματος στην ιδιωτική ζωή, παραβίαση της αρχής της χρηστής διοικήσεως, καθόσον η OLAF και διάφορες Γενικές Διευθύνσεις της Επιτροπής δεν ενήργησαν νομίμως κατά την επεξεργασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα του ενάγοντος και διαβίβασαν τα δεδομένα αυτά τόσο εντός της Επιτροπής όσο και σε τρίτους.

3) Ο τρίτος ισχυρισμός αφορά προσβολή των δικαιωμάτων άμυνας, καθόσον ο ενάγων έχει περιορισμένη μόνο πληροφόρηση για τα πραγματικά περιστατικά που τον αφορούν στο πλαίσιο της οικείας έρευνας και, συνεπώς, δεν του έχει δοθεί η δυνατότητα να αμυνθεί κατά κάθε πιθανής κατηγορίας.

⁽¹⁾ Κανονισμός (Ευρατόμ, ΕΚ) 2185/96 του Συμβουλίου, της 11ης Νοεμβρίου 1996, σχετικά με τους ελέγχους και εξακριβώσεις που διεξάγει επιτοπίως η Επιτροπή με σκοπό την προστασία των οικονομικών συμφερόντων των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων από απάτες και λοιπές παρατυπίες (ΕΕ 1996 L 292, σ. 2)

⁽²⁾ Κανονισμός (ΕΚ) 1073/1999 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου [και του Συμβουλίου], της 25ης Μαΐου 1999, σχετικά με τις έρευνες που πραγματοποιούνται από την Ευρωπαϊκή Υπηρεσία Καταπολέμησης της Απάτης (OLAF) (ΕΕ 1999 L 136, σ. 1)

⁽³⁾ Κανονισμός (ΕΚ) 45/2001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 18ης Δεκεμβρίου 2000, σχετικά με την προστασία των φυσικών προσώπων έναντι της επεξεργασίας δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα από τα όργανα και τους οργανισμούς της Κοινότητας και σχετικά με την ελεύθερη κυκλοφορία των δεδομένων αυτών (ΕΕ 2001 L 8, σ. 1)

Προσφυγή της 9ης Σεπτεμβρίου 2013 — Lumene κατά ΓΕΕΑ (THE YOUTH EXPERTS)

(Υπόθεση T-484/13)

(2013/C 344/109)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Lumene Oy (Espoo, Φινλανδία) (εκπρόσωπος: L. Laaksonen, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα)

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

— να ακυρώσει την απόφαση του δεύτερου τμήματος προσφυγών του Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) της 26ης Ιουνίου 2013 στην υπόθεση R 187/2013-2.

Λόγοι και κύρια επιχειρήματα

Σήμα προς καταχώριση: Το λεκτικό σήμα «THE YOUTH EXPERTS» για προϊόντα και υπηρεσίες των κλάσεων 3, 5 και 44 — Επέκταση της προστασίας στην Ευρωπαϊκή Ένωση της διεθνούς καταχωρίσεως υπ' αριθ. 1 112 578

Απόφαση του εξεταστή: Απορρίψη της αιτήσεως καταχωρίσεως κοινοτικού σήματος

Απόφαση του τμήματος προσφυγών: Απορρίπτει την προσφυγή

Προβαλλόμενοι λόγοι: Παράβαση των άρθρων 7, παράγραφος 1, στοιχείο β', και 7, παράγραφος 2, του κανονισμού για το κοινοτικό σήμα

Προσφυγή της 11ης Σεπτεμβρίου 2013 — Perfetti Van Melle Benelux κατά ΓΕΕΑ — Kraft Foods Global Brands (TRIDENT PURE)

(Υπόθεση T-491/13)

(2013/C 344/110)

Γλώσσα στην οποία ασκήθηκε η προσφυγή: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Perfetti Van Melle Benelux BV (Breda, Κάτω Χώρες) (εκπρόσωπος: P. Perani, G. Ghisletti και F. Braga, δικηγόροι)

Καθού: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών: Kraft Foods Global Brands LLC (Northfield, Ηνωμένες Πολιτείες)

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

— να ακυρώσει την απόφαση του τέταρτου τμήματος προσφυγών του Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) της 9ης Ιουλίου 2013 στην υπόθεση R 706/2012-4· και

— να καταδικάσει το ΓΕΕΑ στα δικαστικά έξοδα της παρούσας διαδικασίας και τον αντίδικο ενώπιον του τμήματος προσφυγών στα δικαστικά έξοδα της παρούσας διαδικασίας, καθώς και στα δικαστικά έξοδα της διαδικασίας ενώπιον του τμήματος προσφυγών.

Λόγοι και κύρια επιχειρήματα

Αιτούσα την καταχώριση του κοινοτικού σήματος: Η αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών

Σήμα προς καταχώριση: Το λεκτικό σήμα «TRIDENT PURE» για προϊόντα της κλάσεως 30 — Καταχωρισμένο υπ' αριθ. 9 352 642 κοινοτικό σήμα

Δικαιούχος του κατά τη διαδικασία ανακοπής αντιταχθέντος σήματος ή σημείου: Η προσφεύγουσα

Αντιταχθέν σήμα ή σημείο: Το ασπρόμαυρο εικονιστικό σήμα που περιέχει τα λεκτικά στοιχεία «PURE WHITE» για προϊόντα της κλάσεως 30 — Κοινοτικό σήμα υπ' αριθ. 6 771 869· το ασπρόμαυρο εικονιστικό σήμα που περιέχει τα λεκτικά στοιχεία «mentos PURE FRESH PURE BREATH» για προϊόντα της κλάσεως 30 — Κοινοτικό σήμα υπ' αριθ. 8 813 487· το άσπρο, ανοιχτό μπλε, μπλε και πράσινο εικονιστικό σήμα που περιέχει τα λεκτικά στοιχεία «PURE» για προϊόντα της κλάσεως 30 — Καταχωρισμένο κοινοτικό σήμα υπ' αριθ. 9 291 634· το λεκτικό σήμα «PURE FRESH» για προϊόντα της κλάσεως 30 — Το γαλλικό σήμα υπ' αριθ. 63 431 610· το εικονιστικό σήμα σε διάφορες αποχρώσεις του μπλε και του άσπρου που περιέχει τα λεκτικά στοιχεία «mentos PURE FRESH» για προϊόντα της κλάσεως 30 — Διεθνής καταχώριση υπ' αριθ. 932 886 με ισχύ στην Βουλγαρία, στην Τσεχική Δημοκρατία, στη Δανία, στη Γερμανία, στην Ελλάδα, στην Ισπανία, στη Γαλλία, στην Ουγγαρία, στην Πολωνία, στην Πορτογαλία, στη Σλοβενία, στη Σλοβακία, στη Φινλανδία και στη Σουηδία· το ασπρόμαυρο εικονιστικό σήμα που περιέχει τα λεκτικά στοιχεία «mentos PURE FRESH» για προϊόντα της κλάσεως 30 — Το ιταλικό σήμα υπ' αριθ. 1 280 532· το εικονιστικό σήμα σε διάφορες αποχρώσεις του μπλε και του άσπρου που περιέχει τα λεκτικά στοιχεία «mentos PURE FRESH» για προϊόντα της κλάσεως 30 — Το σήμα της Μπενελούξ υπ' αριθ. 820 42· το ασπρόμαυρο εικονιστικό σήμα που περιέχει τα λεκτικά στοιχεία «mentos PURE WHITE» για προϊόντα της κλάσεως 30 — Το σήμα της Μπενελούξ υπ' αριθ. 864 652

Απόφαση του τμήματος ανακοπών: Δέχεται την ανακοπή

Απόφαση του τμήματος προσφυγών: Δέχεται την προσφυγή και απορρίπτει την ανακοπή

Προβαλλόμενοι λόγοι: Παράβαση του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού για το κοινοτικό σήμα

Προσφυγή της 16ης Σεπτεμβρίου 2013 — Sales & Solutions κατά ΓΕΕΑ — Inceda Holding (watt)

(Υπόθεση T-494/13)

(2013/C 344/111)

Γλώσσα του δικογράφου της προσφυγής: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Sales & Solutions (Frankfurt am Main, Γερμανία) (εκπρόσωπος: K. Gründig-Schnelle, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών: Inceda Holding (Κολωνία, Γερμανία)

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση του τετάρτου τμήματος προσφυγών, της 15ης Ιουλίου 2013, στην υπόθεση R 1192/2012-4.
- να καταδικάσει την παρεμβαίνουσα στα δικαστικά έξοδα, συμπεριλαμβανομένων εκείνων της διαδικασίας ενώπιον του τμήματος προσφυγών.

Λόγοι και κύρια επιχειρήματα

Καταχωρισμένο κοινοτικό σήμα του οποίου ζητείται να κηρυχθεί η ακυρότητα: Εικονιστικό σήμα «watt» για υπηρεσίες των κλάσεων 35, 39 και 42 — Αίτηση καταχώρισεως κοινοτικού σήματος υπ' αριθ. 3 820 313.

Δικαιούχος του κοινοτικού σήματος: Η προσφεύγουσα.

Αιτούσα την κήρυξη της ακυρότητας του κοινοτικού σήματος: Η Inceda Holding.

Αιτιολογία της αιτήσεως κηρύξεως της ακυρότητας: Άρθρο 52, παράγραφος 1, στοιχείο α', σε συνδυασμό με το άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχεία β', γ' και δ' του κανονισμού 207/2009.

Απόφαση του τμήματος ακυρώσεως: Κήρυξη ακυρότητας του σχετικού σήματος.

Απόφαση του τμήματος προσφυγών: Απόρριψη της προσφυγής.

Προβαλλόμενοι λόγοι: Παράβαση του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχεία β' και γ', του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009.

Προσφυγή της 16ης Σεπτεμβρίου 2013 — Sales & Solutions κατά ΓΕΕΑ — Inceda Holding (Watt)

(Υπόθεση T-495/13)

(2013/C 344/112)

Γλώσσα του δικογράφου της προσφυγής: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Sales & Solutions (Frankfurt am Main, Γερμανία) (εκπρόσωπος: Κ. Gründig-Schnelle, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών: Inceda Holding (Κολωνία, Γερμανία)

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση του τετάρτου τμήματος προσφυγών, της 15ης Ιουλίου 2013, στην υπόθεση R 1193/2012-4.
- να καταδικάσει την παρεμβαίνουσα στα δικαστικά έξοδα, συμπεριλαμβανομένων εκείνων της διαδικασίας ενώπιον του τμήματος προσφυγών.

Λόγοι και κύρια επιχειρήματα

Καταχωρισμένο κοινοτικό σήμα του οποίου ζητείται να κηρυχθεί η ακυρότητα: Λεκτικό σήμα «Watt» για υπηρεσίες των κλάσεων 35, 39 και 42 — Αίτηση καταχώρισεως κοινοτικού σήματος υπ' αριθ. 1 090 471.

Δικαιούχος του κοινοτικού σήματος: Η προσφεύγουσα.

Αιτούσα την κήρυξη της ακυρότητας του κοινοτικού σήματος: Η Inceda Holding.

Αιτιολογία της αιτήσεως κηρύξεως της ακυρότητας: Άρθρο 52, παράγραφος 1, στοιχείο α', σε συνδυασμό με το άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχεία β', γ' και δ' του κανονισμού 207/2009.

Απόφαση του τμήματος ακυρώσεως: Κήρυξη ακυρότητας του σχετικού σήματος.

Απόφαση του τμήματος προσφυγών: Απόρριψη της προσφυγής.

Προβαλλόμενοι λόγοι: Παράβαση του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχεία β' και γ', του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009.

Προσφυγή της 16ης Σεπτεμβρίου 2013 — McCullough κατά Cedefop

(Υπόθεση T-496/13)

(2013/C 344/113)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγων: Colin Boyd McCullough (Θεσσαλονίκη, Ελλάδα) (εκπρόσωπος: Γ. Μάτσος, δικηγόρος)

Καθού: Ευρωπαϊκό Κέντρο για την Ανάπτυξη της Επαγγελματικής Κατάρτισης (Cedefop)

Αιτήματα του προσφεύγοντος

Ο προσφεύγων ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την από 15 Ιουλίου 2013 άρνηση του Cedefop να παράσχει στον προσφεύγοντα πρόσβαση σε ορισμένα έγγραφα·
- να υποχρεώσει το Cedefop να παράσχει στον προσφεύγοντα τα ζητηθέντα έγγραφα·

— να επιτρέψει, σύμφωνα με το άρθρο 1, παράγραφος 3, του Πρωτοκόλλου περί των προνομίων και ασυλιών της Ευρωπαϊκής Ένωσης, στις ελληνικές εθνικές αρχές να παραβιάσουν τους χώρους και τα κτίρια του Cedefor, προκειμένου να εντοπίσουν και να παραδώσουν τα επίμαχα έγγραφα και να ερευνήσουν τυχόν εγκλήματα τα οποία μπορεί να έχουν διαπραχθεί από οποιοδήποτε πρόσωπο συναφώς·

— να καταδικάσει το Cedefor στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής του, ο προσφεύγων προβάλλει πέντε λόγους ακυρώσεως.

- 1) Με τον πρώτο λόγο προβάλλεται ότι το Cedefor παραβίασε το δίκαιο της ΕΕ με την προσβαλλόμενη απόφαση, διότι ερμήνευσε εσφαλμένως το άρθρο 4, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 1049/2001.
- 2) Με τον δεύτερο λόγο προβάλλεται ότι το Cedefor παραβίασε το δίκαιο της ΕΕ, διότι ερμήνευσε εσφαλμένως το άρθρο 4, παράγραφος 3, του κανονισμού (ΕΚ) 1049/2001.
- 3) Με τον τρίτο λόγο προβάλλεται ότι η συμπεριφορά του ασκούντος καθήκοντα διευθυντή του Cedefor είναι τουλάχιστον ύποπτη, δεδομένου ότι αυτός ισχυρίζεται ότι είναι αμφισβητήσιμο αν υπήρξαν ποτέ τα πρακτικά των συσκέψεων της Διευθύνουσας Ομάδας της Υπηρεσίας Διαχείρισης Γνώσης, τα οποία περιλαμβάνονται μεταξύ των ζητηθέντων εγγράφων, αφού αυτός έπρεπε να γνωρίζει την ύπαρξή τους (ή την ανυπαρξία τους), διότι ήταν υποδιευθυντής του Cedefor επί μεγάλο διάστημα (ένα έτος) κατά τη διάρκεια του οποίου καταρτιζόνταν τέτοια έγγραφα. Η συμπεριφορά αυτή καθιστά αναγκαία την έρευνα στους χώρους του Cedefor από τις αρμόδιες εθνικές αρχές.
- 4) Με τον τέταρτο λόγο προβάλλεται ότι το Cedefor παρέλειψε να λάβει πρακτικά μέτρα για την εφαρμογή του κανονισμού 1049/2001 του Συμβουλίου και ότι οι σχετικοί λεπτομερείς κανόνες τους οποίους έχει θεσπίσει η Επιτροπή πρέπει να εφαρμοσθούν κατ' αναλογίαν.
- 5) Με τον πέμπτο λόγο προβάλλεται ότι η άρνηση του Cedefor να παράσχει πρόσβαση στα ζητηθέντα έγγραφα προσβάλλει τα δικαιώματα του προσφεύγοντος ως κατηγορουμένου σε ποινική δίκη.

Προσφυγή της 16ης Σεπτεμβρίου 2013 — Boston Scientific Neuromodulation κατά ΓΕΕΑ (PRECISION SPECTRA)

(Υπόθεση T-497/13)

(2013/C 344/114)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Boston Scientific Neuromodulation Corp. (Valencia, Ηνωμένες Πολιτείες) (εκπρόσωποι: P. Rath και W. Festl-Wietek, δικηγόροι)

Καθού: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα)

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

— να ακυρώσει την απόφαση του πέμπτου τμήμα προσφυγών του Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) της 17ης Μαΐου 2013 στην υπόθεση R 2099/2012-5·

— να δεχθεί την αίτηση καταχώρισεως κοινοτικού σήματος υπ' αριθ. 009725912· και

— να καταδικάσει το ΓΕΕΑ στα δικαστικά έξοδα της διαδικασίας.

Λόγοι και κύρια επιχειρήματα

Σήμα προς καταχώριση: Το λεκτικό σήμα «PRECISION SPECTRA» για προϊόντα και υπηρεσίες των κλάσεων 9 και 10 — Καταχωρισμένο κοινοτικό σήμα υπ' αριθ. 9 725 912

Απόφαση του εξεταστή: Μερική απόρριψη της αιτήσεως καταχώρισεως κοινοτικού σήματος

Απόφαση του τμήματος προσφυγών: Απορρίπτει την προσφυγή

Προβαλλόμενοι λόγοι: Παράβαση του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχεία β' και γ', και του άρθρου 65, παράγραφος 2 του κανονισμού για το κοινοτικό σήμα.

Προσφυγή της 16ης Σεπτεμβρίου 2013 — Nanu-Nana Joachim Hoerr κατά ΓΕΕΑ — Vincii Hoteles (NAMMU)

(Υπόθεση T-498/13)

(2013/C 344/115)

Γλώσσα στην οποία ασκήθηκε η προσφυγή: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Nanu-Nana Joachim Hoerr GmbH & Co. KG (Βρέμη, Γερμανία) (εκπρόσωπος: A. Nordemann, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών: Vincii Hoteles, SA (Alcobendas, Ισπανία)

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

— να ακυρώσει την απόφαση του πρώτου τμήματος προσφυγών του Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) της 27ης Ιουνίου 2013 στην υπόθεση R 611/2012-1· και

— να καταδικάσει το ΓΕΕΑ στα δικαστικά έξοδα της διαδικασίας.

Λόγοι και κύρια επιχειρήματα

Καταχωρισμένο κοινοτικό σήμα του οποίου ζητείται να κηρυχθεί η ακυρότητα: Το λεκτικό σήμα «NAMMU» για προϊόντα και υπηρεσίες των κλάσεων 3, 32 και 44 — Καταχωρισμένο υπ' αριθ. 5 238 704 κοινοτικό σήμα

Δικαιούχος του κοινοτικού σήματος: Η αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών

Αιτούσα την κήρυξη της ακυρότητας του κοινοτικού σήματος: Η προσφεύγουσα

Αιτιολογία της αιτήσεως κηρύξεως της ακυρότητας: Η αίτηση βασιζόταν στο άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', σε συνδυασμό με το άρθρο 53, παράγραφος 1, στοιχείο α', του κανονισμού για το κοινοτικό σήμα

Απόφαση του τμήματος ακυρώσεως: Απόρριψη της αιτήσεως κηρύξεως της ακυρότητας στο σύνολό της

Απόφαση του τμήματος προσφυγών: Απορρίπτει την προσφυγή

Προβαλλόμενοι λόγοι: Παράβαση του άρθρου 57, παράγραφοι 2 και 3, του κανονισμού για το κοινοτικό σήμα.

Προσφυγή της 9ης Σεπτεμβρίου 2013 — nMetric κατά ΓΕΕΑ (SMARTER SCHEDULING)

(Υπόθεση T-499/13)

(2013/C 344/116)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: nMetric LLC (Costa Mesa, Ηνωμένες Πολιτείες) (εκπρόσωπος: T. Fuchs και A. Münch, δικηγόροι)

Καθού: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα)

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

— να ακυρώσει την απόφαση του δεύτερου τμήματος προσφυγών του Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) of 17 Ιουνίου 2013 στην υπόθεση R 887/2012-2·

— να καταδικάσει το ΓΕΕΑ στα δικαστικά έξοδα της διαδικασίας.

Λόγοι και κύρια επιχειρήματα

Σήμα προς καταχώριση: Το λεκτικό σήμα «SMARTER SCHEDULING» για προϊόντα της κλάσεως 9 — Επέκταση της προστασίας στην Ευρωπαϊκή Ένωση της διεθνούς καταχώρισεως υπ' αριθ. 1 093 837

Απόφαση του εξεταστή: Απόρριψη της αιτήσεως καταχώρισεως κοινοτικού σήματος στο σύνολό της

Απόφαση του τμήματος προσφυγών: Απορρίπτει την προσφυγή

Προβαλλόμενοι λόγοι: Παράβαση του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο β', και 7, παράγραφος 2, του κανονισμού για το κοινοτικό σήμα

Προσφυγή της 20ής Σεπτεμβρίου 2013 — Stichting Sona και Nao κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-505/13)

(2013/C 344/117)

Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική

Διάδικοι

Προσφεύγουσες: Stichting Sona (Κουρασάο, πρώην Ολλανδικές Αντίλλες) και Nao NV (Κουρασάο) (εκπρόσωποι: R. Martens, K. Beirnaert και A. Van Vaerenbergh, advocaten)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα των προσφευγουσών

Οι προσφεύγουσες ζητούν από το Γενικό Δικαστήριο:

— να ακυρώσει την απόφαση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής της 28ης Ιουνίου 2013, γνώση της οποίας έλαβαν μόλις κατά τα τέλη του Ιουλίου του 2013, να μην ορίσει τη Stichting Sona ως εντεταλμένη οντότητα όσον αφορά την εκτέλεση του ενιαίου εγγράφου προγραμματισμού για τις πρώην Ολλανδικές Αντίλλες στο πλαίσιο του δέκατου Ευρωπαϊκού Ταμείου Ανάπτυξης·

— να ακυρώσει την απόφαση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής να αναθέσει στην International Management Group (στο εξής: IMG) την εκτέλεση αυτού του εγγράφου προγραμματισμού.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Οι προσφεύγουσες διατυπώνουν επτά λόγους ακυρώσεως.

1) Με τον πρώτο λόγο προβάλλουν παράβαση του τεκμηρίου αιωρότητας και προσβολή του δικαιώματος άμυνας, του δικαιώματος προστασίας των προσωπικών δεδομένων και του απορρήτου ή της εμπιστευτικότητας της έρευνας, όπως κατοχυρώνονται με τα άρθρα 8 και 48 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, με τα άρθρα 6 και 8 της ΕΣΔΑ και με το άρθρο 16 ΣΛΕΕ.

Οι προσφεύγουσες διατείνονται ότι η καθής απέστειλε επιστολές στην Ολλανδική Κυβέρνηση όσον αφορά μια εκκρεμή έρευνα της Ευρωπαϊκής Υπηρεσίας Καταπολέμησης της Απάτης (στο εξής: OLAF), σχετικά με την οποία δεν έχει ακόμη καταρτιστεί (τελική) έκθεση, με τις οποίες κατονομάζει τις προσφεύγουσες και δέχεται, ή τουλάχιστον υπαινίσσεται σαφέστατα, ότι οι προσφεύγουσες είναι αναμειγνύμενες σε ατασθαλίες στο πλαίσιο της διαχείρισης του ένατου Ευρωπαϊκού Ταμείου Ανάπτυξης, και με τις οποίες αποφάσισε, ως εκ τούτου, ότι δεν δύναται να ανατεθεί στις προσφεύγουσες η διαχείριση του δέκατου Ευρωπαϊκού Ταμείου Ανάπτυξης για τα σχέδια που προβλέπονται για τις πρώην Ολλανδικές Αντίλλες. Τούτο, παρά το ότι οι προσφεύγουσες ουδέποτε θεωρήθηκαν από την OLAF ως «αναμειγμένο πρόσωπο», και επομένως ουδέποτε γνώριζαν ότι ως «αναμειγμένο πρόσωπο» έπρεπε να αμυνθούν, και παρά το ότι έτσι κατέστη αδύνατον για τις προσφεύγουσες να αμυνθούν, επειδή μέχρι τώρα εξακολουθούν να μη γνωρίζουν ποιες είναι οι συγκεκριμένες αιτιάσεις κατά των οποίων πρέπει να αμυνθούν.

- 2) Με τον δεύτερο λόγο προβάλλουν προσβολή της αρχής της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης επειδή τους δημιουργήθηκε η δικαιολογημένη προσδοκία ότι θα τους ανετίθετο η εκτέλεση στο πλαίσιο της διαχείρισης του δέκατου Ευρωπαϊκού Ταμείου Ανάπτυξης όσον αφορά τις πρώην Ολλανδικές Αντίλλες.
- 3) Με τον τρίτο λόγο προβάλλουν παραβίαση της αρχής της αναλογικότητας επειδή η Επιτροπή τις απέκλεισε απλώς και μόνο βάσει «προσωρινών συμπερασμάτων» σε μια έρευνα της OLAF τα οποία δείχνουν «ενδεχόμενα προβλήματα».
- 4) Με τον τέταρτο λόγο προβάλλουν παράβαση της υποχρέωσης ακρόασης.
- 5) Με τον πέμπτο λόγο προβάλλουν παραβίαση της αρχής της διαφάνειας, όπως η αρχή αυτή διατυπώνεται στο άρθρο 14 του κανονισμού (ΕΚ) 215/2008 ⁽¹⁾, και παράβαση της υποχρέωσης αιτιολόγησης.
- 6) Με τον έκτο λόγο προβάλλουν παράβαση του άρθρου 18 του κανονισμού (ΕΚ) 2304/2002 ⁽²⁾ και μη τήρηση του ενιαίου εγγράφου προγραμματισμού για το δέκατο Ευρωπαϊκό Ταμείο Ανάπτυξης.
- 7) Με τον έβδομο λόγο προβάλλουν παράβαση του άρθρου 29 του κανονισμού (ΕΚ) 215/2008 επειδή δεν πληρούνται οι προϋποθέσεις για την ανάθεση στην IMG της διαχείρισης της χρηματοδότησης στο πλαίσιο κοινής διαχείρισης. Έτσι, επίσης η δεύτερη απόφαση στερείται νομιμότητας.

⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΚ) 215/2008 του Συμβουλίου, της 18ης Φεβρουαρίου 2008, για τον δημοσιονομικό κανονισμό που εφαρμόζεται στο δέκατο Ευρωπαϊκό Ταμείο Ανάπτυξης (ΕΕ L 78, σ. 1).

⁽²⁾ Κανονισμός (ΕΚ) 2304/2002 της Επιτροπής, της 20ής Δεκεμβρίου 2002, για εφαρμογή της αποφάσεως 2001/822/ΕΚ του Συμβουλίου για τη σύνδεση των υπερπόντιων χωρών και εδαφών με την Ευρωπαϊκή Κοινότητα («απόφαση συνδέσεως ΥΧΕ») (ΕΕ L 348, σ. 82).

Προσφυγή της 19ης Σεπτεμβρίου 2013 — Ratioparts-Ersatzteile-Vertriebs κατά ΓΕΕΑ — ΙΙC (NORTHWOOD)

(Υπόθεση T-509/13)

(2013/C 344/118)

Γλώσσα του δικογράφου της προσφυγής: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Ratioparts-Ersatzteile-Vertriebs GmbH (Euskirchen, Γερμανία) (εκπρόσωπος: M. Koch, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών: ΙΙC — Intersport International Corp. GmbH (Βέρνη, Ελβετία)

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να τροποποιήσει την απόφαση του δευτέρου τμήματος προσφυγών της 4ης Ιουλίου 2013 (υπόθεση 2211/2012-2), ούτως ώστε να απορριφθεί η ανακοπή B17963622 στο σύνολό της, και
- να καταδικάσει την ανακόπτουσα στα έξοδα της διαδικασίας ανακοπής και την αντίδικο ενώπιον του τμήματος προσφυγών στα έξοδα της προσφυγής.

Λόγοι και κύρια επιχειρήματα

Αιτούσα την καταχώριση του κοινοτικού σήματος: Η Προσφεύγουσα.

Σήμα προς καταχώριση: Το εικονιστικό σήμα «NORTHWOOD» για προϊόντα και υπηρεσίες των κλάσεων 8, 9, 20, 25 και 35 — Αίτηση καταχώρισεως κοινοτικού σήματος υπ' αριθ. 9 412 776.

Δικαιούχος του κατά τη διαδικασία ανακοπής αντιταχθέντος σήματος ή σημείου: Η ΙΙC — Intersport International Corp. GmbH.

Αντιταχθέν σήμα ή σημείο: Διεθνής καταχώριση του σήματος «NORTHBROOK» για προϊόντα και υπηρεσίες των κλάσεων 9, 14, 18, 20, 22, 25 και 28, η οποία περιλαμβάνει προστασία εντός της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Απόφαση του τμήματος ανακοπών: Η ανακοπή έγινε μερικώς δεκτή.

Απόφαση του τμήματος προσφυγών: Μερική απόρριψη της προσφυγής.

Προβαλλόμενοι λόγοι: Παράβαση του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 207/2009.

Προσφυγή της 25ης Σεπτεμβρίου 2013 — Leder & Schuh International κατά ΓΕΕΑ — Erple (VALDASAAR)

(Υπόθεση T-519/13)

(2013/C 344/119)

*Γλώσσα του δικογράφου της προσφυγής: η γερμανική***Διάδικοι***Προσφεύγουσα:* Leder & Schuh International AG (Σάλτσμπουργκ, Αυστρία) (εκπρόσωπος: S. Korn, δικηγόρος)*Καθού:* Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα)*Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών:* Valerie Erple (Bronnen, Γερμανία)**Αιτήματα της προσφεύγουσας**

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση του πρώτου τμήματος προσφυγών, να απορρίψει την ανακοπή, και
- να καταδικάσει το καθού στα έξοδα της διαδικασίας προσφυγής, καθώς και στα δικαστικά έξοδα της διαδικασίας ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Λόγοι και κύρια επιχειρήματα*Αιτούσα την καταχώριση του κοινοτικού σήματος:* Η προσφεύγουσα.*Σήμα προς καταχώριση:* Λεκτικό σήμα «VALDASAAR» για προϊόντα και υπηρεσίες των κλάσεων 18, 25 και 35 – Αίτηση καταχώρισεως κοινοτικού σήματος υπ' αριθ. 9 591 249.*Δικαιούχος του κατά τη διαδικασία ανακοπής αντιταχθέντος σήματος ή σημείου:* Η Valerie Erple.*Αντιταχθέν σήμα ή σημείο:* Λεκτικό σήμα «Val d'Azur» για προϊόντα της κλάσεως 25.*Απόφαση του τμήματος ανακοπών:* Η ανακοπή έγινε μερικώς δεκτή.*Απόφαση του τμήματος προσφυγών:* Μερική απόρριψη της προσφυγής.*Προβαλλόμενοι λόγοι:* Παράβαση του κανονισμού 207/2009, καθότι δεν υφίσταται κίνδυνος συγχύσεως μεταξύ των συγκρουόμενων σημάτων.**Προσφυγή της 25ης Σεπτεμβρίου 2013 — Philip Morris Benelux κατά Επιτροπής**

(Υπόθεση T-520/13)

(2013/C 344/120)

*Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική***Διάδικοι***Προσφεύγουσα:* Philip Morris Benelux (Αμβέρσα, Βέλγιο) (εκπρόσωποι: K. Nordlander, δικηγόρος, και P. Harrison, Solicitor)*Καθής:* Ευρωπαϊκή Επιτροπή**Αιτήματα της προσφεύγουσας**

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

— να κρίνει παραδεκτή την προσφυγή·

— να ακυρώσει την από 15 Ιουλίου 2013 απόφαση του Γενικού Γραμματέα της Ευρωπαϊκής Επιτροπής (στο εξής: προσβαλλόμενη πράξη), με την οποία η Επιτροπή απέρριψε το αίτημα της προσφεύγουσας να της δοθεί πρόσβαση σε σχέδια της εκδόσεως εκτιμήσεως αντικτύπου που συνοδεύει την πρόταση αναθεωρημένης οδηγίας της Επιτροπής για τα προϊόντα καπνού και

— να καταδικάσει την καθής στα δικαστικά έξοδα της προσφεύγουσας.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής η προσφεύγουσα προβάλλει τρεις λόγους.

- 1) Με τον πρώτο λόγο προβάλλεται ότι η Επιτροπή, εκδίδοντας την προσβαλλόμενη πράξη, υπέπεσε σε πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως και παρέβη το άρθρο 4, παράγραφος 3, του κανονισμού (ΕΚ) 1049/2001⁽¹⁾, καθόσον έκρινε ότι μπορούσαν να εφαρμοστούν ταυτοχρόνως και επί των ίδιων κρίσιμων πραγματικών περιστατικών τόσο το πρώτο όσο και το δεύτερο εδάφιο του άρθρου 4, παράγραφος 3, του εν λόγω κανονισμού (ενώ η εφαρμογή του ενός αποκλείει την εφαρμογή του άλλου).
- 2) Με τον δεύτερο λόγο προβάλλεται ότι η Επιτροπή, εκδίδοντας την προσβαλλόμενη πράξη, παρέβη το άρθρο 4, παράγραφος 3, πρώτο εδάφιο, του κανονισμού (ΕΚ) 1049/2001, καθόσον έκρινε ότι η στενή και περιορισμένη εξαίρεση που θεσπίζεται στο εδάφιο αυτό δικαιολογεί την άρνησή της να γνωστοποιήσει τα έγγραφα που ζητήθηκαν.
- 3) Με τον τρίτο λόγο προβάλλεται ότι η Επιτροπή εκδίδοντας την προσβαλλόμενη πράξη παρέβη το άρθρο 4, παράγραφος 3, δεύτερο εδάφιο, του κανονισμού (ΕΚ) 1049/2001, διότι τα έγγραφα που ζητήθηκαν δεν εμπίπτουν στην κατηγορία των απόψεων και συνεπώς δεν καλύπτονται από την εξαίρεση του άρθρου 4, παράγραφος 3, δεύτερο εδάφιο, του εν λόγω κανονισμού. Προβάλλεται περαιτέρω ότι i) η γνωστοποίηση των εγγράφων που ζητήθηκαν δεν θα έδινε τη διαδικασία λήψεως αποφάσεων της Επιτροπής και ότι ii) υφίσταται υπέρτερο δημόσιο συμφέρον για τη γνωστοποίηση των εγγράφων αυτών.

⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΚ) 1049/2001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 30ής Μαΐου 2001, για την πρόσβαση του κοινού στα έγγραφα του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, του Συμβουλίου και της Επιτροπής (ΕΕ 2001 L 145, σ. 43)

Προσφυγή της 30ής Σεπτεμβρίου 2013 — Ιταλία κατά Επιτροπής**(Υπόθεση T-527/13)**

(2013/C 344/121)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Ιταλική Δημοκρατία (εκπρόσωποι: S. Fiorentino, P. Grasso, avvocati dello Stato, και G. Palmieri)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

— να ακυρώσει την απόφαση της Επιτροπής C(2013) 4046 τελικό της 17ης Ιουλίου 2013, η οποία κοινοποιήθηκε στις 18 Ιουλίου, σχετικά με την κρατική ενίσχυση SA.33726 (11/C) [πρώην SA.33726 (11/NN)] την οποία χορήγησε η Ιταλία (αναβολή πληρωμής της εισφοράς γάλακτος στην Ιταλία).

— επικουρικώς, να ακυρώσει την ως άνω απόφαση κατά το μέρος (άρθρο 2, στοιχεία β', γ' και δ') που εκτείνει την υποχρέωση ανακτήσεως των ενισχύσεων βάσει της αποφάσεως του Συμβουλίου αριθ. 2003/530/EK.

— να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Η Ιταλική Κυβέρνηση προσέβαλε την απόφαση της Επιτροπής C(2013) 4046 τελικό της 17ης Ιουλίου 2013, η οποία κοινοποιήθηκε στις 18 Ιουλίου, σχετικά με την κρατική ενίσχυση SA.33726 (11/C) [πρώην SA.33.726 (11/NN)] την οποία χορήγησε η Ιταλία (αναβολή πληρωμής της εισφοράς γάλακτος στην Ιταλία).

Με την απόφαση αυτή η Ευρωπαϊκή Επιτροπή:

— διαπίστωσε ότι η αναβολή της προθεσμίας πληρωμής της δόσεως της εισφοράς γάλακτος που επρόκειτο να λήξει στις 31 Δεκεμβρίου 2010, που προβλέφθηκε στην Ιταλία τον Δεκέμβριο του 2010, συνιστά κρατική ενίσχυση ασυμβίβαστη με την εσωτερική αγορά, εξαιτίας ειδικότερα του τρόπου εφαρμογής της.

— διαπίστωσε ότι η μη συμμόρφωση προς τους όρους που έθεσε η απόφαση του Συμβουλίου 2003/530/EK, λόγω της ως άνω αναβολής της πληρωμής, συνιστά ενίσχυση ασυμβίβαστη με την εσωτερική αγορά.

— υποχρέωσε την Ιταλία να ανακτήσει από τους δικαιούχους της αναβολής της πληρωμής το ποσό των ως άνω ασυμβίβαστων ενισχύσεων, πλέον τόκων.

Προς στήριξη της προσφυγής η προσφεύγουσα προβάλλει δύο λόγους.

1) Ο πρώτος λόγος αντλείται από παράβαση του άρθρου 3, παράγραφος 7, του κανονισμού (ΕΚ) 1535/2007 της Επιτροπής, της 20ής Δεκεμβρίου 2007, για την εφαρμογή των άρθρων 87 και 88 της συνθήκης ΕΚ στις ενισχύσεις ήσσονος σημασίας (de minimis) στον τομέα της παραγωγής γεωργικών προϊόντων (ΕΕ L 298, σ. 1).

— Υποστηρίζει συναφώς ότι η προσβαλλόμενη απόφαση εφαρμόζει τις εν λόγω διατάξεις εκκινώντας από την εσφαλμένη παραδοχή ότι η υφιστάμενη ενίσχυση, η οποία εγκρίθηκε με την απόφαση του Συμβουλίου 2003/530/EK της 16ης Ιουλίου 2003, αντιστοιχεί στο ανώτατο ποσό που μπορεί να χορηγηθεί στους παραγωγούς γάλακτος, με αποτέλεσμα κάθε ενδεχόμενο μεταγενέστερο μέτρο ενισχύσεως, μολονότι εμπίπτει στο καθεστώς de minimis (ακόμη και ελάχιστου ποσού), να μπορεί ipso iure να οδηγήσει, λόγω της σωρεύσεως, σε ποσοστό ενισχύσεως μεγαλύτερο από το εγκριθέν.

2) Ο δεύτερος λόγος αντλείται από παράβαση του άρθρου 3, παράγραφος 2, του προαναφερθέντος κανονισμού (ΕΚ) 1535/2007, του άρθρου 1, στοιχείο γ', του κανονισμού (ΕΚ) 659/1999 του Συμβουλίου, της 22ας Μαρτίου 1999, για τη θέσπιση λεπτομερών κανόνων εφαρμογής του άρθρου 93 της συνθήκης ΕΚ (ΕΕ L 83, σ. 1), και του άρθρου 4, παράγραφος 1, του κανονισμού (ΕΚ) 794/2004, σχετικά με την εφαρμογή του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 659/1999 του Συμβουλίου για τη θέσπιση λεπτομερών κανόνων εφαρμογής του άρθρου 93 της συνθήκης ΕΚ (ΕΕ L 140, σ. 1), καθώς και από ανεπαρκή αιτιολογία.

— Υποστηρίζει συναφώς ότι η προσβαλλόμενη απόφαση εφήρμοσε το ως άνω άρθρο 3, παράγραφος 2 — το οποίο αφορά τη σώρευση ενισχύσεων εκάστη των οποίων εμπίπτει στο καθεστώς de minimis — σε περίπτωση προσδέσεως της ενισχύσεως de minimis σε υφιστάμενη ενίσχυση. Επίσης, η απόφαση είναι εσφαλμένη όσον αφορά τον χαρακτηρισμό του επίδικου μέτρου που τροποποιεί υφιστάμενη ενίσχυση, ως νέα ενίσχυση υπό την έννοια του άρθρου 1, στοιχείο γ', του κανονισμού 659/14999. Συγκεκριμένα, η εξάμηνη μετάθεση της προθεσμίας πληρωμής μίας εκ των ετήσιων δόσεων συνιστούσε επιπλέον μέτρο και, ως εκ τούτου, δεν συνιστούσε ουσιαστική τροποποίηση της υφιστάμενης ενισχύσεως. Επίσης, δεν περιείχε αύξηση η οποία δεν υπερέβαινε το 20 % του αρχικού προϋπολογισμού του καθεστώτος υφιστάμενων ενισχύσεων και δεν ασκούσε επιρροή στην εκτίμηση της συμβατότητας του καθεστώτος αυτού. Σε κάθε περίπτωση, η Επιτροπή παρέλειψε να αιτιολογήσει επαρκώς τα σημεία αυτά.

Προσφυγή της 10ης Οκτωβρίου 2013 — Verein Natura Havel και Vierhaus κατά Επιτροπής**(Υπόθεση T-538/13)**

(2013/C 344/122)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγοντες: Verein Natura Havel eV (Βερολίνο, Γερμανία) και H.-P. Vierhaus (Βερολίνο) (εκπρόσωπος: O. Austilat, δικηγόρος)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα των προσφευγόντων

Οι προσφεύγοντες ζητούν από το Γενικό Δικαστήριο:

— να ακυρώσει την από 24 Ιουνίου 2013 απόφαση της Γενικής Διευθύνσεως Περιβάλλοντος της Ευρωπαϊκής Επιτροπής και την από 3 Σεπτεμβρίου 2013 απόφαση της Γενικής Γραμματείας της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, περί αρνήσεως παροχής προσβάσεως στο από 30 Μαΐου 2013 έγγραφο οχλήσεως της Επιτροπής με το οποίο κινήθηκε κατά της Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας η υπ' αριθ. 2013/4000 διαδικασία λόγω παραβάσεως ·

— να καταδικάσει την καθής στα δικαστικά της έξοδα και στα δικαστικά έξοδα των προσφευγόντων.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής, οι προσφεύγοντες προβάλλουν τέσσερις λόγους.

1) Πρώτος λόγος ακυρώσεως: Προσβολή του δικαιώματος προσβάσεως των προσφευγόντων σε πληροφορίες

Οι προσφεύγοντες προβάλλουν καταρχάς ότι η προσβαλλόμενη απόφαση της Επιτροπής θίγει το δικαίωμά τους ενημερώσεως βάσει των άρθρων 15, παράγραφος 3, ΣΛΕΕ, 42 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων, 10, παράγραφος 1, της Ευρωπαϊκής Συμβάσεως για την Προστασία των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου και των Θεμελιωδών Ελευθεριών και 2, παράγραφος 1, του κανονισμού (ΕΚ) 1049/2001 ⁽¹⁾. Οι προσφεύγοντες εκθέτουν ότι οι προπαρατεθείσες διατάξεις αποβλέπουν στην επίτευξη της μέγιστης δυνατής διαφάνειας και ότι επιβάλλεται στενή ερμηνεία των εξαιρέσεων. Περαιτέρω, κατά τη νομολογία ισχύουν αυστηρές απαιτήσεις όσον αφορά την απόδειξη σοβαρής βλάβης της έρευνας. Η προσβαλλόμενη απόφαση δεν πληροί τις απαιτήσεις αυτές.

2) Δεύτερος λόγος ακυρώσεως: Πλάνη περί το δίκαιο κατά την εξέταση της δυνατότητας παροχής μερικής προσβάσεως

Οι προσφεύγοντες υποστηρίζουν ακόμη ότι η εξέταση βάσει της οποίας η Επιτροπή αρνείται την παροχή μερικής μόνο προσβάσεως στα στοιχεία πάσχει πλάνη περί το δίκαιο. Οι συναφείς εκτιμήσεις που αναπτύσσονται στην απόφαση είναι εσφαλμένες και παραβιάζουν την αρχή της αναλογικότητας.

3) Τρίτος λόγος ακυρώσεως: Παραβίαση της υποχρεώσεως αιτιολογήσεως

Επιπλέον, η προσβαλλόμενη απόφαση δεν πληροί τις ισχύουσες απαιτήσεις όσον αφορά την υποχρέωση αιτιολογήσεως.

4) Τέταρτος λόγος ακυρώσεως: Παράβαση του άρθρου 10, παράγραφος 1, δεύτερη περίοδος, της Ευρωπαϊκής Συμβάσεως για την Προστασία των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου και των Θεμελιωδών Ελευθεριών

Οι προσφεύγοντες επίσης προβάλλουν αιτίαση περί προσβολής του δικαιώματός τους να λαμβάνουν πληροφορίες χωρίς παρέμβαση των αρχών, το οποίο προκύπτει από το άρθρο 10, παρά-

γραφος 1, δεύτερη περίοδος, της Ευρωπαϊκής Συμβάσεως για την Προστασία των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου και των Θεμελιωδών Ελευθεριών.

⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΚ) 1049/2001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 30ής Μαΐου 2001, για την πρόσβαση του κοινού στα έγγραφα του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, του Συμβουλίου και της Επιτροπής (ΕΕ L 145, σ. 43).

Προσφυγή της 2ας Οκτωβρίου 2013 — Κάτω Χώρες κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-542/13)

(2013/C 344/123)

Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική

Διάδικοι

Προσφεύγον: Βασίλειο των Κάτω Χωρών (εκπρόσωποι: J. Langer και M. Bulterman)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα του προσφευγόντος

Το προσφεύγον ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

— να ακυρώσει την υπό στοιχεία C(2013) 4474 τελικό απόφαση της Επιτροπής της 18ης Ιουλίου 2013 σχετικά με τη μη εφαρμογή ορισμένων διατάξεων του διατάγματος της 8ης Ιουνίου 2012 του Βασιλείου των Κάτω Χωρών με το οποίο καθορίστηκαν οι λεπτομέρειες εφαρμογής των κανόνων για την ελευθέρωση της διεθνούς σιδηροδρομικής μεταφοράς επιβατών·

— να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Το προσφεύγον διατυπώνει τρεις λόγους ακυρώσεως.

1) Με τον πρώτο λόγο προβάλλει ότι η Επιτροπή κακώς στήριξε την προσβαλλόμενη απόφαση στο άρθρο 61 της οδηγίας 2012/34/ΕΕ ⁽¹⁾. Το προσφεύγον διατείνεται ότι η Επιτροπή, αν δεν συμφωνεί με τον τρόπο με τον οποίο ο Ολλανδός νομοθέτης εφαρμόζει την οδηγία, δύναται να χρησιμοποιήσει το άρθρο 258 ΣΛΕΕ.

2) Με τον δεύτερο λόγο προβάλλει προσβολή των δικαιωμάτων άμυνας και παραβίαση της αρχής της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης και της αρχής της καλόπιστης συνεργασίας, επειδή μετά τη λήξη της διαδικασίας «EU Pilot» ⁽²⁾ η Επιτροπή κήρυξε βάσει του άρθρου 61 της οδηγίας 2012/34/ΕΕ ανεφάρμοστη την ολλανδική νομοθεσία. Το προσφεύγον διατείνεται ότι κατά τη διάρκεια των απαντήσεων στις ερωτήσεις της Επιτροπής στο πλαίσιο της διαδικασίας «EU Pilot» εύλογα μπορούσε να λάβει ως αφετηρία ότι τα ανακοινωθέντα πληροφοριακά στοιχεία θα χρησιμοποιηθούν από την Επιτροπή μόνο στο πλαίσιο (της αποτροπής) μιας διαδικασίας επί παραβάσει.

- 3) Με τον τρίτο λόγο προβάλλει πλημμελή αιτιολογία και εσφαλμένη ερμηνεία της οδηγίας 2012/34/ΕΕ επειδή έγινε δεκτό ότι δεν δύνανται να προκαθοριστούν τα κριτήρια για τον «καθορισμό του κύριου σκοπού της υπηρεσίας» υπό την έννοια του άρθρου 10, παράγραφος 3, της οδηγίας και ότι ο ρυθμιστικός φορέας πρέπει να είναι εκείνος που καθορίζει τα κριτήρια για τον «προσδιορισμό της οικονομικής ισορροπίας» υπό την έννοια του άρθρου 11, παράγραφος 2.

- (¹) Οδηγία 2012/34/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 21ης Νοεμβρίου 2012, για τη δημιουργία ενιαίου ευρωπαϊκού σιδηροδρομικού χώρου (ΕΕ L 343, σ. 32).
(²) Βλ. ανακοίνωση της Επιτροπής «Μία Ευρώπη αποτελεσμάτων — εφαρμογή του κοινοτικού δικαίου» (COM(2007) 502 τελικό).

Προσφυγή της 7ης Οκτωβρίου 2013 — Dyson κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-544/31)

(2013/C 344/124)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Dyson Ltd (Malmesbury, Ηνωμένο Βασίλειο) (εκπρόσωποι: E. Batchelor, Solicitor και F. Carlin, Barrister)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει τον κατ' εξουσιοδότηση κανονισμό (ΕΕ) 665/2013 της Επιτροπής, της 3ης Μαΐου 2013, που συμπληρώνει την οδηγία 2010/30/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου όσον αφορά την επισήμανση της κατανάλωσης ενέργειας από ηλεκτρικές σκούπες (ΕΕ 2013 L 192, σ. 1), στο σύνολό του, ή, σε κάθε περίπτωση, τις διατάξεις εκείνες που αφορούν τις επιδόσεις καθαρισμού και την ενεργειακή απόδοση· και
- να καταδικάσει την καθής στο σύνολο των εξόδων της παρούσας δίκης.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής της, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι ο προσβαλλόμενος κανονισμός είναι παράνομος και προβάλλει, σχετικώς, τρεις λόγους.

- 1) Με τον πρώτο λόγο υποστηρίζεται ότι η Επιτροπή υπερέβη τις αρμοδιότητές που αντλεί από άρθρο 10, παράγραφος 1, του παρέχοντος τη σχετική εξουσιοδότηση νομοθετήματος, δηλαδή της οδηγίας 2010/30/ΕΕ (¹), κατά την έκδοση της κατ' εξουσιοδότηση πράξεως:

— καθόσον, κατ' άρθρο 10, παράγραφος 1, απαιτείται να ενημερώνει η κατ' εξουσιοδότηση πράξη της Επιτροπής με

ακρίβεια τους καταναλωτές της ΕΕ σχετικά με την κατανάλωση ενέργειας κατά τη χρήση. Ο προσβαλλόμενος κανονισμός παραπλανά τους καταναλωτές ως προς την ενεργειακή απόδοση της ηλεκτρικής σκούπας, διότι οι επιδόσεις καθαρισμού ελέγχονται μόνον όταν η ηλεκτρική σκούπα έχει άδειο δοχείο και συνεπώς όχι «κατά τη χρήση»·

— καθόσον, κατ' άρθρο 10, παράγραφος 1, απαιτείται να ενημερώνει η κατ' εξουσιοδότηση πράξη της Επιτροπής με ακρίβεια τους καταναλωτές της ΕΕ σχετικά με την κατανάλωση βασικών πόρων κατά τη χρήση μιας συσκευής και συγκεκριμένα των αναλώσιμων σάκων συλλογής σκόνης και φίλτρων. Η κατ' εξουσιοδότηση πράξη δεν παρέχει τέτοιες πληροφορίες στους καταναλωτές.

- 2) Με τον δεύτερο λόγο υποστηρίζεται ότι η Επιτροπή παρέβη την υποχρέωση αιτιολογήσεως που υπέχει από το άρθρο 296 της Συνθήκης για τη Λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης (ΣΛΕΕ), διότι ο προσβαλλόμενος κανονισμός δεν εξηγεί για ποιο λόγο δεν υπάρχει επαρκής «τεχνολογική πρόοδος», η οποία να επιτρέπει τις δοκιμές σχετικά με την κατανάλωση ενέργειας/τις επιδόσεις καθαρισμού σε συνθήκες γεμάτου δοχείου. Επιπλέον, δεν εξηγεί για ποιο λόγο η Επιτροπή ανέβαλε επί πέντε έτη την εξέταση σε συνθήκες γεμάτου δοχείου.

- 3) Με τον τρίτο λόγο υποστηρίζεται ότι η Επιτροπή παρέβη την θεμελιώδη αρχή της ισότητας, καθόσον εξέδωσε τον προσβαλλόμενο κανονισμό ο οποίος εισάγει διακρίσεις υπέρ των ηλεκτρικών σκουπών με σάκους συλλογής σκόνης και σε βάρος των ηλεκτρικών σκουπών χωρίς σάκους συλλογής σκόνης και/ή των ηλεκτρικών σκουπών που χρησιμοποιούν κυκλωνική τεχνολογία. Η απώλεια απορροφητικότητας λόγω εμφράξεως —ένα ιδιαίτερο χαρακτηριστικό των ηλεκτρικών σκουπών με σάκους συλλογής σκόνης— δεν μπορεί να ανιχνευθεί κατά την δοκιμή όταν ο σάκος είναι κενός. Τα συγκριτικά πλεονεκτήματα που προσφέρουν οι ηλεκτρικές σκούπες χωρίς σάκους συλλογής σκόνης και εκείνες που χρησιμοποιούν κυκλωνική τεχνολογία δεν μπορούν να επισημανθούν εύκολα από τους καταναλωτές.

- (¹) Οδηγία 2010/30/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 19ης Μαΐου 2010, για την ένδειξη της κατανάλωσης ενέργειας και λοιπών πόρων από τα συνδεδεμένα με την ενέργεια προϊόντα μέσω της επισήμανσης και της παροχής ομοιόμορφων πληροφοριών σχετικά με αυτά (ΕΕ 2010 L 153, σ. 1).

Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 2ας Οκτωβρίου 2013 — RiskMetrics Solutions κατά FEEA (RISKMANAGER)

(Υπόθεση T-557/12) (¹)

(2013/C 344/125)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Ο πρόεδρος του τέταρτου τμήματος αποφάσισε τη διαγραφή της υποθέσεως.

(¹) ΕΕ C 370 της 17.12.2011.

ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΔΙΟΙΚΗΣΗΣ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ

Απόφαση του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης (τρίτο τμήμα)
της 9ης Οκτωβρίου 2013 — Wahlström κατά Frontex

(Υπόθεση F-116/12) ⁽¹⁾

(Υπαλληλική υπόθεση — Έκτακτος υπάλληλος — Έκθεση
αξιολογήσεως — Υποχρέωση αιτιολογήσεως — Ετήσιος
διάλογος με τον βαθμολογητή — Καθορισμός στόχων)

(2013/C 344/126)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγων-ενάγων: Kari Wahlström (Esroo, Φινλανδία) (εκπρόσωπος: Σ. Παππάς, δικηγόρος)

Καθού-εναγόμενος: Ευρωπαϊκός Οργανισμός για τη Διαχείριση της Επιχειρησιακής Συνεργασίας στα Εξωτερικά Σύννορα των Κρατών Μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης (Frontex) (εκπρόσωποι: H. Caniard και S. Vuorensola, επικουρούμενοι από τους A. Duron και D. Waelbroeck, δικηγόρους)

Αντικείμενο

Ακύρωση της εκθέσεως βαθμολογίας του προσφεύγοντος-εναγόντος και καταβολή χρηματικής ικανοποίησης.

Διατακτικό

Το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή-αγωγή.
- 2) Ο K. Wahlström φέρει τα δικαστικά του έξοδα, καθώς και εκείνα του Ευρωπαϊκού Οργανισμού για τη Διαχείριση της Επιχειρησιακής Συνεργασίας στα Εξωτερικά Σύννορα των Κρατών Μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

⁽¹⁾ ΕΕ C 379 της 08.12.2012, σ. 39.

Προσφυγή της 3ης Σεπτεμβρίου 2013 — ZZ κατά
Ευρωπαϊκής Επιτροπής

(Υπόθεση F-81/13)

(2013/C 344/127)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγων: ZZ (εκπρόσωπος: F. Frabetti, δικηγόρος)

Καθή: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αντικείμενο και περιγραφή της διαφοράς

Αίτημα ακύρωσης της αποφάσεως να μη συμπεριληφθεί ο προσφεύγων στον πίνακα των προαχθέντων υπαλλήλων για το έτος προαγωγών 2012.

Αιτήματα του προσφεύγοντος

Ο προσφεύγων ζητεί από το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης:

— να ακυρώσει την απόφαση περί μη εγγραφής του ονόματός του στον πίνακα των προαχθέντων υπαλλήλων για το έτος προαγωγών 2012, η οποία δημοσιεύθηκε στις Διοικητικές Πληροφορίες αριθ. 27-2012 της 26ης Οκτωβρίου 2012,

— να καταδικάσει την Ευρωπαϊκή Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Προσφυγή της 4ης Σεπτεμβρίου 2013 — ZZ κατά
Ευρωπαϊκής Επιτροπής

(Υπόθεση F-83/13)

(2013/C 344/128)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: ZZ (εκπρόσωπος: P. Joassart, δικηγόρος)

Καθή: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αντικείμενο και περιγραφή της διαφοράς

Αίτημα ακύρωσης της αποφάσεως περί μεταθέσεως της προσφεύγουσας.

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης:

— να ακυρώσει τη ληφθείσα από τον προϊστάμενο του Ο.Ι.Β. απόφαση, η οποία γνωστοποιήθηκε στην προσφεύγουσα με το από 1ης Φεβρουαρίου 2013 μήνυμα ηλεκτρονικού ταχυδρομείου, περί απαλλαγής της από τα καθήκοντά της ως νοσοκόμου και περί μεταθέσεώς της στον χώρο προετοιμασίας βρεφικής τροφής από 4ης Φεβρουαρίου 2013,

— να καταδικάσει την Ευρωπαϊκή Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Προσφυγή-αγωγή της 13ης Σεπτεμβρίου 2013 — ZZ κατά
Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου

(Υπόθεση F-87/13)

(2013/C 344/129)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγοντες-εναγόντες: ZZ κ.λπ. (εκπρόσωποι: A. Salerno, B. Cortese, δικηγόροι)

Καθού-εναγόμενο: Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο

— να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση,

Αντικείμενο και περιγραφή της διαφοράς

Αίτημα ακυρώσεως της αποφάσεως του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου σχετικά με τη νέα διανομή των δικαιωμάτων προσβάσεως στην ηλεκτρονική θυρίδα της συνδικαλιστικής οργανώσεως SAFE.

— να διαπιστώσει την ύπαρξη ευθύνης του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου ως προς την υλική ζημία και την ηθική βλάβη που υπέστησαν οι προσφεύγοντες-εναγόντες λόγω της προσβαλλομένης αποφάσεως και να τους επιδικάσει αποζημίωση και χρηματική ικανοποίηση, αντιστοίχως,

Αιτήματα των προσφευγόντων-εναγόντων

Οι προσφεύγοντες-εναγόντες ζητούν από το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης:

— να καταδικάσει το καθού-εναγόμενο στο σύνολο των δικαστικών εξόδων.

2013/C 344/127	Υπόθεση F-81/13: Προσφυγή της 3ης Σεπτεμβρίου 2013 — ZZ κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής	69
2013/C 344/128	Υπόθεση F-83/13: Προσφυγή της 4ης Σεπτεμβρίου 2013 — ZZ κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής	69
2013/C 344/129	Υπόθεση F-87/13: Προσφυγή-αγωγή της 13ης Σεπτεμβρίου 2013 — ZZ κατά Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου	69

Το EUR-Lex (<http://new.eur-lex.europa.eu>) παρέχει άμεση και δωρεάν πρόσβαση στο δίκαιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Ο ιστοχώρος αυτός επιτρέπει την πρόσβαση στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης* καθώς και στις Συνθήκες, στη νομοθεσία, στη νομολογία και στις προπαρασκευαστικές πράξεις.

Για περισσότερες πληροφορίες σχετικά με την Ευρωπαϊκή Ένωση: <http://europa.eu>

Υπηρεσία Εκδόσεων της Ευρωπαϊκής Ένωσης
2985 Λουξεμβούργο
ΛΟΥΞΕΜΒΟΥΡΓΟ

EL